

Nr. 17 – 2014
Side 2733-2922

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 17 - 2014
Utgitt 11. februar 2015

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2014

Des.	19.	Lov nr. 73 om endr. i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenestepensjon mv.)	2733
Des.	19.	Lov nr. 74 om endr. i folketrygdlova og einskilde andre lover	2739
Des.	19.	Lov nr. 75 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om egedomsskatt til kommunane	2741
Des.	19.	Lov nr. 76 om endr. i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven).....	2741
Des.	19.	Lov nr. 77 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).....	2741
Des.	19.	Lov nr. 78 om endr. i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.....	2744
Des.	19.	Lov nr. 79 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).....	2745
Des.	19.	Lov nr. 80 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).....	2746
Des.	19.	Lov nr. 81 om endr. i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven)	2750
Des.	19.	Lov nr. 82 om endr. i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).....	2750
Des.	19.	Lov nr. 83 om opph. av lov 6. mars 2009 nr. 13 om Statens obligasjonsfond.....	2751
Des.	19.	Lov nr. 84 om endr. i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) ..	2751
Des.	19.	Lov nr. 85 om endr. i lov 9. desember 2011 nr. 52 om endringer i skatteloven	2753
Des.	19.	Lov nr. 86 om endr. i lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven)	2753
Des.	19.	Lov nr. 87 om overgangsregel til lov 7. desember 2012 nr. 76 del V om endringer i skatteloven.....	2754
Des.	19.	Lov nr. 88 om endr. i lov 13. desember 2013 nr. 117 om endringer i skatteloven	2755
Des.	19.	Lov nr. 89 om endr. i stortingsgodtgjørelsesloven (yrkesskade og tilbakebetaling)	2755
Des.	19.	Lov nr. 90 om endr. i tannhelsetjenesteloven (tiltak for å unngå krysssubsidiering)	2756
Des.	19.	Lov nr. 91 om endr. i plan- og bygningsloven (forenklinger mv. i plandelen).....	2756
Des.	19.	Lov nr. 92 om endr. i kommunelova m.m. (teieplikta til revisor m.m.)	2758
Des.	19.	Lov nr. 93 om endr. i pengespilloven og lotteriloven (tippenøkkelen, private pokerlag).....	2759
Des.	19.	Lov nr. 94 om endr. i foretaksregisterloven (gjennomføring av direktiv 2012/17/EU om sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre)	2760
Des.	18.	Ikrafts. av endringer i verdipapirhandelloven (sentrale motparter) og om endringer i verdipapirforskriften (Nr. 1713).....	2765
Des.	19.	Delt ikrafts. av lov 19. desember 2014 nr. 73 om endringer i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenestepensjon mv.) (Nr. 1717)	2768
Des.	19.	Ikrafts. av lov 19. desember 2014 nr. 91 om endringer i plan- og bygningsloven (forenklinger mv. i plandelen) (Nr. 1727)	2803
Des.	19.	Ikrafts. av lov 19. desember 2014 nr. 94 om endringer i foretaksregisterloven (gjennomføring av direktiv 2012/17/EU om sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre) (Nr. 1728)	2803
Des.	19.	Ikrafts. av lov 19. desember 2014 nr. 90 om endringer i tannhelsetjenesteloven (tiltak for å unngå krysssubsidiering) (Nr. 1729).....	2803
Des.	19.	Ikrafts. av lov 19. desember 2014 nr. 92 om endringer i kommunelova m.m. (teieplikta til revisor m.m.) (Nr. 1731)	2807
Des.	19.	Ikrafts. av lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) og lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) (Nr. 1732)	2807
Des.	19.	Delt ikrafts. av lov 21. juni 2013 nr. 79 om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven mv. (rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m.) (Nr. 1735)	2808
Des.	19.	Ikrafts. av lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet (Nr. 1784).....	2849

Kunngjøring av stortingsvedtak

2014

Des.	15.	Stortingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2015 (Stortingets skattevedtak) (Nr. 1718).....	2768
Des.	15.	Stortingsvedtak om avgift til statskassen på arv for budsjettåret 2015 (Nr. 1719).....	2770
Des.	15.	Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2015 (Nr. 1720).....	2771
Des.	15.	Stortingsvedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2015 (Nr. 1721).....	2774
Des.	15.	Stortingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2015 (Nr. 1722).....	2775
Des.	15.	Stortingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2015 (kap. 5521 post 70) (Nr. 1723) ...	2775
Des.	15.	Stortingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2015 (Nr. 1724).....	2775
Des.	15.	Stortingsvedtak om toll for budsjettåret 2015 (kap. 5511 post 70 og 71) (Nr. 1725).....	2795

Forskrifter

2014

Des.	16.	Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2015 (Nr. 1711).....	2763
Des.	19.	Forskrift om tilskudd til frivillige organisasjoner som arbeider med problematisk spilleatferd (Nr. 1715).....	2765
Des.	19.	Forskrift om unntak fra konkurranseloven § 10 for samarbeid ved omsetning av bøker (Nr. 1716).....	2766
Des.	19.	Forskrift om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven (Nr. 1726)....	2795
Des.	16.	Forskrift om fiske etter røye på Svalbard i 2015 (Nr. 1751).....	2808
Des.	17.	Forskrift om tilgang til helseopplysninger mellom virksomheter (Nr. 1757).....	2815
Des.	19.	Forskrift om konsekvensutredninger for tiltak etter sektorlover (Nr. 1758).....	2817
Des.	19.	Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015 (Nr. 1759).....	2823
Des.	19.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2015 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8 (Nr. 1760).....	2825
Des.	19.	Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2015 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada (Nr. 1761).....	2826
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2015 (Nr. 1774).....	2837
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 (Nr. 1775).....	2838
Des.	18.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2015 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 1777).....	2843
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015 (Nr. 1778).....	2843
Des.	18.	Forskrift om sammenstilling til skattyter over opplysninger innrapportert etter a-opplysningsloven (Nr. 1781).....	2846
Des.	15.	Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Gjøvik (Nr. 1787).....	2849
Des.	18.	Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i 2015 (Nr. 1794).....	2867
Des.	17.	Forskrift om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS (Nr. 1802).....	2902
Des.	17.	Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2015 (Nr. 1803).....	2911

Endringsforskrifter

2014

Nov.	26.	Endr. i forskrift om studier og eksamen ved Universitetet i Agder (Nr. 1708).....	2760
Des.	16.	Endr. i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise (Nr. 1709).....	2761
Des.	16.	Endr. i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer (Nr. 1710).....	2762
Des.	17.	Endr. i forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land (Nr. 1712).....	2764
Des.	19.	Endr. i forskrift 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. (Nr. 1714).....	2765
Des.	19.	Endr. i forskrift 10. desember 2010 nr. 1605 om utskrivning og verneplikt (vernepliktforskriften) (Nr. 1730).....	2803
Des.	19.	Endr. i forskrift 21. desember 2001 nr. 1477 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret (Kreftregisterforskriften) (Nr. 1734).....	2807
Des.	16.	Endr. i forskrift om styring og opplysningsplikt i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (styringsforskriften). (Nr. 1752).....	2809
Des.	16.	Endr. i forskrift om tekniske og operasjonelle forhold på landanlegg i petroleumsvirksomheten med mer (teknisk og operasjonell forskrift) (Nr. 1753).....	2811

Des.	16.	Endr. i forskrift om utforming og utrustning av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) (Nr. 1754)	2812
Des.	16.	Endr. i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) (Nr. 1755)	2813
Des.	12.	Endr. i forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere (Nr. 1763)	2826
Des.	15.	Endr. i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømanlegg (Nr. 1764)	2827
Des.	15.	Endr. i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (Nr. 1765)	2829
Des.	16.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1766)	2829
Des.	16.	Endr. i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for norske skip, og flyttbare innretninger (Nr. 1767)	2831
Des.	16.	Endr. i forskrift om redningsredskaper på skip (Nr. 1768)	2831
Des.	17.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 1769)	2832
Des.	17.	Endr. i forskrift om frakt av last på norske skip og lektre (Nr. 1770)	2832
Des.	17.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1771)	2832
Des.	17.	Endr. i forskrift om bustøtte (Nr. 1772)	2834
Des.	18.	Endr. i forskrift om alderspensjon i folketrygden (Nr. 1773)	2834
Des.	18.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (Nr. 1776)	2842
Des.	18.	Endr. i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015 (Nr. 1779)	2845
Des.	18.	Endr. i forskrift om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsforskriften) (Nr. 1780)	2846
Des.	18.	Endr. i forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven (Nr. 1782)	2847
Des.	17.	Endr. i forskrift om lossertifikat og losutdanning (Nr. 1788)	2859
Des.	17.	Endr. i forskrifter om synsundersøkelse av loser og losaspiranter (Nr. 1789)	2860
Des.	17.	Endr. i forskrifter om legeundersøkelse av loser og losaspiranter (Nr. 1790)	2861
Des.	17.	Endr. i forskrift om kvalifikasjonskrav for losaspiranter (Nr. 1791)	2861
Des.	18.	Endr. i forskrifter til ligningsloven, folketrygdloven, bokføringsloven, skatteloven og skattebetalingsloven (Nr. 1792)	2861
Des.	19.	Endr. i forskrift om losberedskapsavgift, losings- og farledsbevisavgift (losavgifter) (Nr. 1795)	2868
Des.	19.	Endr. i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen (Nr. 1796)	2870
Des.	19.	Endr. i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) (Nr. 1797)	2871
Des.	12.	Endr. i forskrift om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territoriale integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet (Nr. 1798)	2871
Des.	13.	Endr. i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap (Nr. 1799)	2875
Des.	15.	Endr. i forskrift om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften) (Nr. 1800)	2875
Des.	16.	Endr. i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 1801)	2876
Des.	19.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1804)	2922

Diverse 2014

Nov.	7.	Endr. av vedtak gitt ved kongelig resolusjon 19. november 2004 nr. 4997 om oppnevning av Petroleumsfondets etiske råd (Etikkrådet) (Nr. 1707)	2760
Des.	19.	Opph. av forskrift 9. november 2012 nr. 1045 om virksomhetsovergrepene pasientjournal i formalisert arbeidsfelleskap og forskrift 24. juni 2011 nr. 628 om informasjonssikkerhet ved elektronisk tilgang til helseopplysninger i behandlingsrettede helseregistre (helseinformasjonssikkerhetsforskriften) (Nr. 1733)	2807
Des.	16.	Opph. av forskrift for boring etter petroleumforekomster i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk statshøyhet, mv. (Nr. 1756)	2815
Des.	19.	Opph. av kongelig resolusjon 19. september 2003 om endring av regioninndeling for Mattilsynet (Nr. 1762)	2826
Des.	18.	Endr. i mandat om forvaltningen av Statens pensjonsfond utland (Nr. 1783)	2847
Des.	18.	Retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra Statens pensjonsfond utland (Nr. 1793) ..	2865

Rettelser

Nr. 10/2014 s. 1573 (i forskrift 16. juli 2014 nr. 988 om endring i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil) 2922

Oversikt over rettelser 3. omslagsside

Bestillinger, adresseendringer mv. 4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 11. februar 2015

Nr. 17 – 2014

19. des. Lov nr. 73 2014

Lov om endringer i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenstepensjon mv.)

Prop.10 L (2014–2015), Innst.80 L (2014–2015), Lovvedtak 12 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2014. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn.
- 2 Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse.
- 3 Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.
- 4 Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.
- 5 Lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere.
- 6 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 7 Lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor (AFP-tilskottsloven).
- 8 Lov 16. desember 2011 nr. 59 om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre).
- 9 Lov 16. desember 2011 nr. 60 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer (stortings- og regjeringspensjonsloven).
- 10 Lov 7. mars 2014 nr. 5 om endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny uførepensjonsordning).
- 11 Lov 20. juni 2014 nr. 24 om endringer i folketrygdloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (tilpasninger til ny uføretrygd i folketrygden og ny uførepensjonsordning for offentlig tjenstepensjon).

I

I lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 5 nr. 2 skal ordet «uførepensjon» erstattes med ordet «uføretrygd».

II

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 2 andre og fjerde ledd oppheves.

Nåværende tredje og femte ledd blir henholdsvis andre og tredje ledd.

§ 5 første ledd tredje punktum skal lyde:

Arbeidstakere som mottar løpende alderspensjon, midlertidig uførepensjon eller uførepensjon fra Pensjonskassen, er medlemmer også når arbeidstiden er kortere enn dette.

§ 17 andre ledd skal lyde:

Forfalt innskott er tvangsgrunnlag for utlegg. Etter forfall kan det kreves renter etter en rentefot som fastsettes av Pensjonskassen.

§ 20 første ledd bokstav e skal lyde:

- e) har midlertidig uførepensjon eller uførepensjon, unntatt pensjon som ytes etter § 27 femte ledd,

I § 20 femte ledd skal ordet «uførepensjon» erstattes med «midlertidig uførepensjon eller uførepensjon».

§ 20 nytt sjette ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om medlemskap og opptjening når medlemmet har midlertidig uførepensjon og uførepensjon.

I § 22 femte ledd skal henvisningen til «§ 28 fjerde ledd» endres til «§ 31 første ledd».

§ 23 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Når et medlem som ikke omfattes av tjenstemannsloven fratrer sin stilling, enten fordi den inndras eller etter oppsiing uten egen skyld og han verken har rett til straks å få alderspensjon etter § 21, eller med hjemmel i annen bestemmelse har krav på å beholde sin lønn, kan Pensjonskassen gi ham vartpenger hvis det antas at det vil være vanskelig for ham å skaffe seg et høvelig arbeid.

I § 26 andre ledd første punktum skal ordet «uførepensjon» erstattes med «midlertidig uførepensjon eller uførepensjon».

§ 31 første ledd andre punktum skal lyde:

Legeerklæring avgis etter et skjema som fastsettes av Pensjonskassen.

§ 31 tredje ledd andre punktum skal lyde:

Har pensjonisten selv krevd ny behandling etter § 30, kan Pensjonskassen bestemme at han selv skal betale omkostningene ved legeundersøkelsen.

§ 32 andre ledd andre punktum skal lyde:

Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan Pensjonskassen gi ektefellen hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

§ 32 tredje ledd andre punktum skal lyde:

Når særlige grunner taler for det, kan Pensjonskassen gi hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

§ 33 fjerde ledd skal lyde:

Finner Pensjonskassen det godtgjort at medlemmets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full enke- eller enkemannspensjon uten hensyn til tjenestetiden.

§ 33 femte ledd oppheves.

Nåværende sjettede ledd blir femte ledd.

§ 37 fjerde ledd skal lyde:

Når en enke- eller enkemannspensjon er opphørt å løpe fordi enken eller enkemannen har inngått nytt ekteskap, kan Pensjonskassen bestemme at hun eller han skal få sin pensjon helt eller delvis tilbake dersom pensjonistens siste ektefelle på grunn av forhold som er inntrådt etter at ekteskapet er inngått, har mistet ervervsevnen og ektefellene ikke har tilstrekkelige eksistensmidler.

§ 38 første ledd andre punktum skal lyde:

Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan Pensjonskassen innvilge hel eller delvis pensjon.

§ 38 femte ledd skal lyde:

Finner Pensjonskassen det godtgjort at medlemmets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full barnepensjon uten hensyn til tjenestetiden.

§ 38 åttende ledd skal lyde:

Pensjonskassen kan gi barnepensjon til den avdødes stebarn og pleiebarn etter bestemmelsene i første til sjuende ledd.

§ 42 andre ledd første punktum skal lyde:

Regulering av midlertidig uførepensjon, uførepensjon og enke- og enkemannspensjon under utbetaling foretas ved at pensjonsgrunnlaget reguleres årlig fra 1. mai i samsvar med lønnsveksten fram til fylte 67 år.

§ 44 andre ledd andre punktum skal lyde:

For øvrig skjer utbetalingen av pensjonen direkte til den som har pensjonsretten, med mindre annet blir bestemt av Pensjonskassen.

§ 44 tredje ledd skal lyde:

Restpensjon når en alderspensjonist dør, eller når en person med midlertidig uførepensjon eller uførepensjon dør, utbetales til ektefellen, eller til boet dersom avdøde ikke etterlater seg ektefelle.

§ 46 første ledd første punktum skal lyde:

Med samtykke av departementet kan Pensjonskassen treffe overenskomst med en annen pensjonsinnretning eller en kommune om overføring av medlemmer og pensjonister.

III

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 1 skal lyde:

1. Som pensjonsgivende tjenestetid reknes tjeneste som nevnt i § 1, jfr. § 2, etter at pensjonsordningen er satt i verk, og som det er betalt pensjonspremie for, og den tid tjenesten er avbrudt på grunn av pliktig militærtjeneste eller liknende annen verneteneste. Videre medregnes den tid et medlem mottar midlertidig uførepensjon eller uførepensjon.

Departementet gir forskrifter om medlemskap og opptjening når medlemmet har midlertidig uførepensjon og uførepensjon.

§ 8 nr. 1 fjerde ledd skal lyde:

For alderspensjon kommer bestemmelsen i § 14 første ledd om reduksjon for sykepenger til anvendelse dersom sykepengene er beregnet av inntekter som også har vært pensjonsgivende i pensjonsordningen.

IV

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser skal § 29 nr. 4 andre punktum lyde:

Det er et vilkår at pensjons- og trygdeordningen har informert om meldeplikten etter § 26.

V

I lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere gjøres følgende endringer:

§ 5 andre ledd første punktum skal lyde:

Ved fastsetting av alders-, ektefelle- og barnpensjon får pensjonist med midlertidig uførepensjon eller uførepensjon også regnet med pensjonstiden som tjenestetid.

§ 5 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om medlemskap og opptjening når medlemmet har midlertidig uførepensjon og uførepensjon.

I § 30 tredje ledd skal ordet «uførepensjon» erstattes med «midlertidig uførepensjon og uførepensjon».

§ 39 andre ledd første punktum skal lyde:

Regulering av midlertidig uførepensjon, uførepensjon og enke- og enkemannspensjon under utbetaling foretas ved at pensjonsgrunnlaget reguleres årlig fra 1. mai i samsvar med lønnsveksten fram til fylte 67 år.

VI

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal ordet «uførepensjon» erstattes med ordet «uføretrygd»:

§ 8–55 bokstav c, § 14–14 tredje ledd, § 15–14 første punktum, § 17–3 andre ledd andre punktum, § 18–2 andre ledd andre punktum, § 19–2 andre ledd bokstav a, § 19–9 a overskriften og første og andre ledd, § 19–17 første ledd bokstav a og § 25–7 første punktum.

VII

I lov 19. februar 2010 nr. 5 om statstilskott til arbeidstakere som tar ut avtalefestet pensjon i privat sektor skal § 8 lyde:

§ 8. Forholdet til andre ytelser

Pensjon etter kapitlet her ytes ikke til personer som etter fylte 62 år har mottatt uføretrygd fra folketrygden. For personer født i årene 1944 til 1948 ses det i denne sammenhengen bort fra mottak av uførepensjon før 1. januar 2011.

Tidsrom der uføretrygd ikke er kommet til utbetaling, men vedkommende har hatt rett til å få tilbake uføretrygden etter reglene i folketrygdloven § 12–10 tredje ledd, regnes ikke som tidsrom med mottak av uføretrygd som nevnt i første ledd. Utbetaling av uføretrygd etter fylte 62 år som følge av etteroppgjør for tidsrom før fylte 62 år regnes ikke som mottak av uføretrygd som nevnt i første ledd.

Personer som har rett til, men som ikke har mottatt uføretrygd etter fylte 62 år, har rett til pensjon etter dette kapitlet dersom vedkommende senest ved uttak av pensjonen sier fra seg uføretrygden med virkning fra fylte 62 år.

Bestemmelsen i første ledd første punktum gjelder tilsvarende for personer som har mottatt statlig eller kommunal avtalefestet pensjon eller pensjon fra tilsvarende avtale- eller lovfestede ordninger som angitt i vedtektene etter § 19.

I § 17 første ledd første punktum skal henvisningen til «§ 8 tredje ledd» endres til «§ 8 fjerde ledd».

I § 18 første ledd første punktum skal henvisningen til «§ 8 tredje ledd» endres til «§ 8 fjerde ledd».

VIII

I lov 16. desember 2011 nr. 59 om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre) gjøres følgende endringer:

Endringen av § 12–3 skal lyde:

§ 12-3. Fortsatt medlemskap

Det er et vilkår for rett til uføretrygd at vedkommende fortsatt er medlem i folketrygden.

Den som ikke er medlem i folketrygden, får likevel uføretrygd dersom vedkommende har minst 20 års trygdetid etter § 12-12 andre ledd (botid). Til den som har mindre enn 20 års botid, ytes det uføretrygd på grunnlag av beregningsgrunnlaget etter § 12-11, men slik at år før uføretidspunktet da vedkommende ikke har hatt pensjonsgivende inntekt over grunnbeløpet, ikke regnes som trygdetid ved beregningen av ytelsen.

Uføretrygd etter § 12-2 tredje og fjerde ledd om unntak fra medlemskap i folketrygden fram til uføretidspunktet beholdes bare så lenge vedkommende er medlem i folketrygden. Det samme gjelder uføretrygd på grunnlag av § 12-13 tredje ledd og fjerde ledd andre punktum om uføretrygd til unge uføre og til flyktninger.

Ved endringer i uføretrygden etter bestemmelsene her skal tillegg til uføretrygd for gjenlevende ektefelle (gjenlevendetillegg) etter § 12-18 endres forholdsmessig.

Endringen av § 12-7 tredje ledd skal lyde:

Ved vurderingen av hvor mye inntektsevnen er nedsatt, legges det vekt på alder, evner, utdanning, yrkesbakgrunn og arbeidsmuligheter på hjemstedet eller andre steder der det er rimelig at vedkommende tar arbeid. Inntektsmulighetene i ethvert arbeid som vedkommende nå kan utføre (inntekt etter uførhet) sammenlignes med inntektsmulighetene som vedkommende hadde før uføretidspunktet (inntekt før uførhet). Dersom sykdommen, skaden eller lytet har redusert inntektsevnen gradvis over flere år, kan det tas utgangspunkt i inntektsevnen før sykdommen, skaden eller lytet oppsto.

I endringen av § 12-14 andre ledd andre punktum skal henvisningen til «§ 12-9 første til tredje ledd» endres til «§ 12-9 første og andre ledd».

I endringen av § 12-18 skal nytt niende ledd lyde:

Tillegget faller bort når den gjenlevende gifter seg igjen.

Endringen av § 12-19 andre ledd skal lyde:

Uføretrygd gis uten reduksjon i innleggelses måneden og de tre påfølgende månedene. Deretter blir uføretrygden redusert og skal under oppholdet utgjøre 14 prosent av uføretrygden. Ytelsen skal likevel utgjøre minst 45 prosent av grunnbeløpet.

I endringen av § 12-19 skal nytt femte ledd lyde:

Uføretrygden under opphold i institusjon må ikke overstige den uføretrygden vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

I endringen av § 12-19 skal nåværende femte ledd bli nytt sjette ledd.

IX

I lov 16. desember 2011 nr. 60 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer gjøres følgende endringer:

I følgende bestemmelser skal ordet «uførepensjon» erstattes med «midlertidig uførepensjon eller uførepensjon»:
§ 2-2 tredje ledd første punktum, § 3-4 andre ledd femte punktum, § 3-4 fjerde ledd og § 4-4 tredje ledd.

I § 2-2 tredje ledd andre punktum skal ordet «uførepensjonen» erstattes med ordet «uføreytelsen».

§ 7-3 overskriften skal lyde:

§ 7-3. Regulering av midlertidig uførepensjon, uførepensjon og etterlattepensjon

§ 7-3 første ledd skal lyde:

Regulering av midlertidig uførepensjon, uførepensjon og etterlattepensjon til gjenlevende ektefelle under utbetaling foretas ved at pensjonsgrunnlaget reguleres årlig med virkning fra 1. mai i samsvar med lønnsveksten.

§ 8-5 første ledd tredje punktum skal lyde:

Restpensjon når en alderspensjonist dør, eller når en pensjonist med midlertidig uførepensjon eller uførepensjon dør, utbetales til ektefellen eller til boet dersom avdøde ikke etterlater seg ektefelle.

X

I lov 7. mars 2014 nr. 5 om endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny uførepensjonsordning) gjøres følgende endringer:

I lovens del I skal endringen av § 28 andre ledd i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse lyde:

Dersom inntektsevnen er nedsatt, men ikke i en slik grad at medlemmet har rett til arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd fra folketrygden, beregnes pensjonen etter første ledd og tillegges 66 prosent av pensjonsgrunnlaget opp til 6 ganger folketrygdens grunnbeløp. Dersom medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven

§ 1 nr. 1 første ledd bokstav d første punktum, skal pensjonen likevel beregnes etter første ledd i paragrafen her, jf. tredje til sjuende ledd.

I lovens del I skal endringen av § 30 første ledd i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse lyde:

Det er et vilkår for å få rett til midlertidig uførepensjon og uførepensjon at medlemmet setter fram krav om det. Kravet skal settes fram innen ti år etter at medlemmet fratradte med rett til hel eller delvis pensjon eller har fått permisjon fra sin stilling uten lønn eller med avkortet lønn. Krav om uførepensjon etter § 27 femte ledd skal settes fram innen ti år etter at uføretrygd fra folketrygden er innvilget.

I lovens del II skal endringen av § 11 andre ledd i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. lyde:

Dersom inntektsevnen er nedsatt, men ikke i en slik grad at medlemmet har rett til arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd fra folketrygden, beregnes pensjonen etter første ledd og tillegges 66 prosent av pensjonsgrunnlaget opp til 6 ganger folketrygdens grunnbeløp. Dersom medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav d første punktum, skal pensjonen likevel beregnes etter første ledd i paragrafen her, jf. tredje til sjuende ledd.

I lovens del II skal endringen av § 13 første ledd i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. lyde:

Det er et vilkår for å få rett til midlertidig uførepensjon og uførepensjon at medlemmet setter fram krav om det. Kravet skal settes fram innen ti år etter at medlemmet fratradte med rett til hel eller delvis pensjon eller har fått permisjon fra sin stilling uten lønn eller med avkortet lønn. Krav om uførepensjon etter § 10 femte ledd skal settes fram innen ti år etter at uføretrygd fra folketrygden er innvilget.

I lovens del III skal endringen av § 13 andre ledd i lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere lyde:

Dersom inntektsevnen er nedsatt, men ikke i en slik grad at medlemmet har rett til arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd fra folketrygden, beregnes pensjonen etter første ledd og tillegges 66 prosent av pensjonsgrunnlaget opp til 6 ganger folketrygdens grunnbeløp. Dersom medlemmet får avtalefestet pensjon som omfattes av samordningsloven § 1 nr. 1 første ledd bokstav d første punktum, skal pensjonen likevel beregnes etter første ledd i paragrafen her, jf. tredje til sjuende ledd.

I lovens del III skal endringen av § 16 første ledd i lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere lyde:

Det er et vilkår for å få rett til midlertidig uførepensjon og uførepensjon at medlemmet setter fram krav om det. Kravet skal settes fram innen ti år etter at medlemmet fratradte med rett til hel eller delvis pensjon eller har fått permisjon fra sin stilling uten lønn eller med avkortet lønn. Krav om uførepensjon etter § 12 femte ledd skal settes fram innen ti år etter at uføretrygd fra folketrygden er innvilget.

I lovens del IV skal endringen av § 1–3 første ledd i lov 16. desember 2011 nr. 60 om pensjonsordning for stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer lyde:

Alderspensjon etter kapittel 2 er nettopberegnet ytelse og skal ikke samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser. Det samme gjelder midlertidig uførepensjon og uførepensjon etter kapittel 5, med unntak av når den midlertidige uførepensjonen og uførepensjonen er beregnet etter lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse § 28 andre ledd (bruttopenisjon).

XI

I lov 20. juni 2014 nr. 24 om endringer i folketrygdloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (tilpasninger til ny uføretrygd i folketrygden og ny uførepensjonsordning for offentlig tjenstepensjon) gjøres følgende endringer:

I lovens del IV i endringen av § 35 i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse skal første ledd lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har alderspensjon, midlertidig uførepensjon eller uførepensjon fra Pensjonskassen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra Pensjonskassen reduseres etter bestemmelsene her.

I lovens del IV i endringen av § 35 tredje ledd i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse skal ordene «uførepensjon» og «uførepensjonen» erstattes med henholdsvis «midlertidig uførepensjon eller uførepensjon» og «den midlertidige uførepensjonen eller uførepensjonen».

I lovens del V i endringen av § 18 i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. skal første ledd lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har alderspensjon, midlertidig uførepensjon eller uførepensjon fra pensjonsordningen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra pensjonsordningen reduseres etter bestemmelsene her.

I lovens del V i endringen av § 18 tredje ledd i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv. skal ordene «uførepensjon» og «uførepensjonen» erstattes med henholdsvis «midlertidig uførepensjon eller

uførepensjon» og «den midlertidige uførepensjonen eller uførepensjonen». I lovens del VIII i endringen av § 23 a første ledd i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser skal nytt sjettemte punktum lyde:

Fradraget skal også settes ned forholdsmessig dersom enke- eller enkemannspensjonen ikke er beregnet for full pensjonsgivende tjenestetid.

I lovens del VIII i endringen av § 23 a tredje ledd i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser skal nytt andre punktum lyde:

Fradraget skal settes ned forholdsmessig dersom enke- eller enkemannspensjonen ikke er beregnet for full pensjonsgivende tjenestetid.

I lovens del X i endringen av § 20 første ledd i lov 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere skal bokstav a lyde:

- a) Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har alderspensjon, midlertidig uførepensjon eller uførepensjon fra denne eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra denne pensjonsordningen reduseres etter bestemmelsene her.

Har den gjenlevende ektefellen alderspensjon, skal pensjonene ikke overstige et beløp som svarer til 60 prosent av summen av den gjenlevendes og den avdødes alderspensjoner. Avdødes alderspensjon regnes av samme pensjonsgrunnlag og tjenestetid som er lagt til grunn for enke- eller enkemannspensjonen. Det overskytende beløpet skal gå til fradrag i enke- eller enkemannspensjonen.

Har den gjenlevende ektefellen midlertidig uførepensjon eller uførepensjon, skal enke- eller enkemannspensjonen utgjøre det beløpet som framkommer etter bokstav a annet ledd når en benytter en beregnet alderspensjon for den gjenlevende ektefellen med samme pensjonsgrunnlag og tjenestetid som den midlertidige uførepensjonen eller uførepensjonen. Dersom den midlertidige uførepensjonen eller uførepensjonen er gradert, skal den beregnede alderspensjonen graderes tilsvarende.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 16–11 andre ledd lyde:

Ytelser etter dette kapitlet gis uten reduksjon i innleggelsesmåneden og de tre påfølgende månedene. Deretter blir ytelsene redusert og skal under oppholdet utgjøre 45 prosent av grunnbeløpet.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 16–11 femte ledd lyde:

Ytelsen etter denne paragrafen må ikke overstige den ytelsen vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

Nåværende femte ledd blir nytt sjettemte ledd.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 17–13 andre ledd lyde:

Ytelser etter dette kapitlet gis uten reduksjon i innleggelsesmåneden og de tre påfølgende månedene. Deretter blir ytelsene redusert og skal under oppholdet utgjøre 45 prosent av grunnbeløpet.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 17–13 femte ledd lyde:

Ytelsen etter denne paragrafen må ikke overstige den ytelsen vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

Nåværende femte ledd blir nytt sjettemte ledd.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 18–8 fjerde ledd lyde:

Dersom barnet har mistet begge foreldrene, skal den reduserte ytelsen utgjøre 45 prosent av grunnbeløpet. Redusert pensjon etter denne prosentsatsen gis også når barnet har mistet sin mor og farskapet ikke er fastslått.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 18–8 sjuende ledd lyde:

Barnpensjon under opphold i institusjon må ikke overstige den barnpensjonen vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

Nåværende sjuende ledd blir nytt åttende ledd.

I lovens del XIV i endringen av folketrygdloven § 19–20 første ledd skal ordet «uføretrygd» erstattes med ordet «uførepensjon».

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 19–21 andre ledd lyde:

Alderspensjon gis uten reduksjon i innleggelsesmåneden og de tre påfølgende månedene. Deretter blir alderspensjonen redusert og skal under oppholdet utgjøre 14 prosent av alderspensjonen. Alderspensjonen skal likevel utgjøre minst 22,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, jf. § 19–8.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 19–21 femte ledd lyde:

Alderspensjon under opphold i institusjon må ikke overstige den alderspensjonen vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

Nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 20–22 andre ledd lyde:

Alderspensjon gis uten reduksjon i innleggelsesmånedene og de tre påfølgende månedene. Deretter blir alderspensjonen redusert og skal under oppholdet utgjøre 14 prosent av alderspensjonen. Alderspensjonen skal likevel utgjøre minst 22,5 prosent av minste pensjonsnivå med høy sats, jf. § 20–9.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 20–22 femte ledd lyde:

Alderspensjon under opphold i institusjon må ikke overstige den alderspensjonen vedkommende har rett til etter lovens vanlige bestemmelser.

Nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

I lovens del XIV skal endringen av folketrygdloven § 22–16 andre ledd bokstav c lyde:

- c) uføretrygd når inntekten overstiger den fastsatte inntektsgrensen, se § 12–14.

XII

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, med unntak av del VIII, X og XI, som trer i kraft straks.

19. des. Lov nr. 74 2014

Lov om endringer i folketrygdlova og einskilde andre lover

Prop.14 L (2014–2015), Innst.81 L (2014–2015), Lovvedtak 13 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 8. og 15. desember 2014. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgjande lover:

- 1 Lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven).
- 2 Lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).
- 3 Lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott (forskotteringsloven).
- 4 Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
- 5 Lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.
- 6 Lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven).
- 7 Lov 16. desember 2011 nr. 59 om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre).
- 8 Lov 20. juni 2014 nr. 24 om endringer i folketrygdloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (tilpasninger til ny uføretrygd i folketrygden og ny uførepensjonsordning for offentlig tjenstepensjon).

I

I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs skal § 67 fjerde leddet lyde:

Det skal ikke stilles sikkerhet etter første ledd når konkurs begjæres åpnet av skyldneren eller en arbeidstaker med fortrinnsberettiget fordring etter dekningsloven § 9–3 eller et dekningsberettiget krav etter lønnsgarantiloven § 1 fjerde ledd nr. 1 og nr. 2 første punktum.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett skal § 9–3 første leddet nr. 1 andre leddet tredje punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag som nevnt i bokstav c og d etter den statlige lønnsgarantiordningen, jf. lønnsgarantiloven § 1 fjerde ledd nr. 1, eller krav som nevnt i lønnsgarantiloven § 1 fjerde ledd nr. 2, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

I lov 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott skal disse endringane gjerast:

§ 4 første leddet bokstav b skal lyde:

- b) barnet får rett til ytelser etter folketrygdloven kapittel 11, 12, 13, 15 eller 17 som har til formål å sikre inntekt.

§ 9 fjerde leddet andre punktum skal lyde:

Bidragsfogden kan innhente nødvendige opplysninger fra arbeidsgiver mv. i samsvar med bestemmelsene i barneloven § 70 sjuende ledd og folketrygdloven § 21–4 første ledd.

IV

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal disse endringane gjerast:

§ 4–12 tredje leddet skal lyde:

Dagpenger inklusive barnetillegg kan ikke utgjøre mer enn 90 prosent av medlemmets dagpengegrunnlag.

§ 4–14 vert oppheva.

§ 8–49 fjerde leddet tredje punktum vert oppheva.

§ 22–8 første leddet nytt fjerde punktum skal lyde:

Tilsvarende gjøres det fradrag for differansen dersom forsørgeren på grunn av forsørgelsen har fått utbetalt et høyere pensjonstillegg etter § 19–9 eller et høyere tillegg etter § 19–14 femte ledd enn vedkommende ellers ville hatt rett til.

§ 25–5 a vert oppheva.

V

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, som endrast ved lov 16. desember 2011 nr. 59 om endringer i folketrygdloven (ny uføretrygd og alderspensjon til uføre), skal desse endringane gjerast:

Endringa av § 12–15 tredje ledd skal lyde:

Barnetillegg påvirkes ikke av at uføregraden er lavere enn 100 prosent. Dersom uføretrygd tillagt barnetillegg utgjør mer enn 95 prosent av inntekt før uførhet, se § 12–9 første og andre ledd, reduseres barnetilletget. Ved flere barnetillegg fordeles reduksjonen likt på alle barnetiltleggene. Barnetilletget prøves deretter mot forsørgerens inntekt, se § 12–16.

VI

I lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg skal desse endringane gjerast:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Full supplerande stønad

Full supplerande stønad skal svare til

- a) minste pensjonsnivå med høg sats for einslege stønadstakarar og for stønadstakarar med ektemake som ikkje har fylt 67 år
- b) minste pensjonsnivå med ordinær sats for kvar av ektemakane når begge har fylt 67 år.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Låge stønadsbeløp

Supplerande stønad vert ikkje gitt dersom ytinga ville utgjere eit mindre beløp enn to prosent av full supplerande stønad etter § 5 bokstav a.

§ 13 fjerde leddet skal lyde:

Når supplerande stønad er utbetalt i utlandet i strid med reglane i § 4, skal for mykje utbetalt stønad avreknast månad for månad i ein ny stønadsperiode utan omsyn til om vilkåra for tilbakekrevjing etter første leddet er oppfylte.

§ 21 andre leddet skal lyde:

Departementet kan gi forskrift om tiltak med sikte på å kontrollere at vilkåra i § 4 er oppfylte eller om ein stønadstakar har hatt opphald i utlandet i strid med reglane. Forskrifta kan bestemme at ein stønadstakar skal møte personleg på det felles lokale kontoret inntil to gonger i året og vise pass eller anna reisedokument.

VII

I lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen skal desse endringane gjerast:

§ 16 overskrifta skal lyde:

§ 16. Behandling av personopplysninger ved det felles lokale kontoret og informasjonsdeling med Arbeids- og velferdsetatens kontaktsentertjeneste

§ 16 nytt anna punktum skal lyde:

Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at sentrale opplysninger om individuelle kommunale stønadssaker er tilgjengelige for ansatte ved Arbeids- og velferdsetatens kontaktsentertjeneste.

VIII

I lov 20. juni 2014 nr. 24 om endringer i folketrygdloven, lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (tilpasninger til ny uføretrygd i folketrygden og ny uførepensjonsordning for offentlig tjenestepensjon) del XVI skal desse endringane gjerast:

Endringa av § 5 andre og tredje leddet vert oppheva.

Endringa av § 6 første leddet skal lyde:

Full supplerande stønad skal setjast ned med inntekt hos stønadstakaren sjølv så vel som hos ektemaken. Dersom begge ektemakane har fylt 67 år, skal inntekt hos den eine ektemaken berre inngå ved prøvinga av ytingane til den andre ektemaken med den delen som overstig full supplerande stønad etter § 5 bokstav b.

*IX**Ikraftsettning. Overgangsreglar.*

1. Endringane i del I og II trer i kraft straks.
2. Endringane i del III, VI og VII trer i kraft 1. januar 2015.
3. Endringane i del IV trer i kraft 1. januar 2015, med unntak av endringa av folketrygdlova § 25–5 a, som trer i kraft straks. Opphevinga av folketrygdlova § 4–14 og § 8–49 fjerde leddet tredje punktum får ikkje verknad for ferietillegg som er tent opp før ikraftsettningstidspunktet. Departementet kan i forskrift gi nærmare reglar om kven endringane gjeld for.
4. Endringane i del V trer i kraft 1. januar 2016. Departementet gir forskrift med nærare overgangsreglar for mottakarar av barnetillegg per 31. desember 2015.
5. Endringane i del VIII trer i kraft straks. Endringane gjeld for stønadspenningar som tar til i 2015 eller seinare.

19. des. Lov nr. 75 2014**Lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane**

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 22 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane.

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eigedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 8 C–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4–10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,23 for primærbustad og 0,95 for sekundærbustad.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2017.

19. des. Lov nr. 76 2014**Lov om endringer i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven)**

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 23 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven).

I

I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjøres følgende endringer:

§ 7 fjerde ledd annet punktum oppheves.

§ 7 nytt sjettede ledd skal lyde:

Er eiendoms- eller bruksrett overtatt med hjemmel i lov til åsetespris, gjelder følgende bestemmelser. Der fast eiendom overtas på skifte av åsetesberettiget arving i henhold til skiftetakst, legges denne til grunn for avgiftsberegningen selv om arvingen ikke er best åsetesberettiget. Overtas eiendom av åsetesberettiget arving uten at overtagelsen skjer i henhold til skiftetakst eller overtas den av annen slektning i rett nedstigende linje, settes verdien til tre fjerdedeler av den antatte salgsverdi. En arving kan ikke fra samme arvelater kreve verdsettelse etter disse reglene for mer enn én eiendom eller de andeler han mottar i en eiendom. Ektefeller eller samboere ansees i denne henseende som én arvelater, selv om ekteskapet eller samboerskapet er opphørt ved døden.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

19. des. Lov nr. 77 2014**Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)**

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 24 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–9 nr. 1 tredje punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere regler om oppgaveplikten etter denne paragraf.

§ 6–2 nr. 6 annet punktum skal lyde:

I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning påhviler plikten den daglige leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

II

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endring:

Nytt tredje punktum i § 10–4 nr. 1 skal lyde:

Foregående punktum gjelder tilsvarende for deltakere som skattlegges etter skatteloven §§ 10–40 til 10–49 for poster som selskapet har gitt ukrevet etter § 4–9.

III

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 8–8 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Tillegg i alminnelig inntekt etter skatteloven § 10–42 skal ikke medtas i nettoinntekten i skatteminnet.

Nåværende § 8–8 nr. 2 annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

IV

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–6 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder den som får pålegg etter § 6–6 eller § 6–7a.

§ 6–1 nr. 2 skal lyde:

2. Skattyter som direkte eller indirekte har eierinteresse i utenlandsk selskap eller innretning, skal etter krav fra ligningsmyndighetene gi opplysninger om det utenlandske selskapet eller innretningen. Ligningsmyndighetene kan kreve at skattyter dokumenterer opplysningene på en slik måte som nevnt i nr. 1, såfremt dokumentasjonen er i skattyters besittelse. Dersom eierandelen utgjør 50 prosent eller mer, eller skattyter har bestemmende innflytelse i det utenlandske selskap eller innretning, plikter skattyter å fremskaffe opplysningene. Skattyter plikter å oppbevare dokumentasjonen i fem år etter utløpet av vedkommende inntektsår. Departementet kan i forskrift fritta for og avgrense oppbevaringsplikten, samt plikten til å fremskaffe opplysninger vedrørende utenlandsk selskap eller innretning.

Ny § 6–7a skal lyde:

§ 6–7a. Pålegg om oppbevaring av regnskapsmateriale

1. Ligningsmyndighetene kan i forbindelse med kontroll pålegge bokføringspliktige som omfattes av § 4–2 nr. 1, å oppbevare regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 første ledd nr. 1 til 4 i mer enn fem år etter regnskapsårets slutt.

2. I enkeltpersonforetak rettes pålegg etter nr. 1 til foretakets innehaver. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning rettes pålegget til daglig leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

V

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–2 oppheves.

§ 2–3 skal lyde:

§ 2–3. Sentrale ligningsmyndigheter

Skattedirektoratet og Skatteklagenemnda er sentrale ligningsmyndigheter.

Ny § 2–4a skal lyde:

§ 2–4a. Nemndenes uavhengige stilling

1. Departementet, Skattedirektoratet, skattekontoret og Oljeskattekontoret kan ikke instruere Skatteklagenemnda, Oljeskattenemnda eller Klagenemnda for petroleumsskatt generelt eller i enkeltsaker.

2. Med unntak av endringsadgangen etter ligningsloven § 9–5 nr. 1, kan departementet, Skattedirektoratet, oljeskatteligningsmyndighetene og skattekontoret ikke endre vedtak fra Skatteklagenemnda og Klagenemnda for petroleumsskatt.

3. Saker som skal avgjøres av Skatteklagenemnda forberedes av et eget sekretariat underlagt Skattedirektoratet. Departementet, Skattedirektoratet og skattekontoret kan ikke instruere sekretariatet generelt eller i enkeltsaker.

Ny § 2–4b skal lyde:

§ 2–4b. Oppnevning og organisering av Skatteklagenemnda

1. Departementet oppnevner medlemmer av Skatteklagenemnda. Skatteklagenemnda skal ha en leder og en nestleder. Departementet fastsetter hvor mange øvrige medlemmer og varamedlemmer som skal oppnevnes til Skatteklagenemnda.

2. Nemndas leder organiserer Skatteklagenemnda i avdelinger. Det skal være flere avdelinger med tre medlemmer (alminnelig avdeling) og minst én avdeling med fem medlemmer (stor avdeling).

3. Lederen for Skatteklagenemnda og nestlederen skal delta i stor avdeling. De øvrige nemndsmedlemmene skal delta i stor avdeling og alminnelig avdeling.

4. Nemndas leder fordeler saker mellom avdelingene. Alle saker skal behandles i alminnelig avdeling. Dersom alminnelig avdeling ikke avgjør saken ved enighet eller dersom minst ett av medlemmene krever det, skal saken gå videre til behandling i stor avdeling. Leder av Skatteklagenemnda kan beslutte at saker skal gå direkte til behandling i stor avdeling.

5. Departementet kan gi forskrift om krav til nemndsmedlemmenes utdanning og arbeidserfaring og om organisering av Skatteklagenemnda.

§ 2–5 skal lyde:

§ 2–5. Utelukkingsgrunner

Utelukket fra å gjøre tjeneste som medlem av nemnd som nevnt i §§ 2–3 og 2–4 er

- riksadvokaten, statsadvokater, politiembetsmenn, politiadjutanter og politifullmektiger,
- skatteoppkrevere samt tjenestemenn ved deres kontor, jf. skattebetalingsloven § 2–1,
- tjenestemenn i Skattedirektoratet og ved skattekontorene,
- enhver som er fradømt stemmerett i offentlige anliggender,
- enhver som i løpet av de siste ti årene er straffet for overtredelse av denne lov, skatteloven, skattebetalingsloven, straffeloven § 406, regnskapsloven eller lovene om merverdiavgift og om avgift på investeringer mv. og
- enhver som i løpet av de siste ti år er ilagt skjerp tilleggs�skatt etter § 10–5.

§ 2–6 oppheves.

§ 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Samtidige verv

Ingen kan samtidig være medlem av, eller varamedlem til, flere enn ett ligningsorgan etter §§ 2–3 og 2–4.

§ 2–8 skal lyde:

§ 2–8. Valg og oppnevning

1. Medlemmer av nemnd som nevnt i §§ 2–3 og 2–4, og varamedlemmer velges eller oppnevnes for fire år.

2. Medlemmer og varamedlemmer skal gjøre tjeneste til ny oppnevning har funnet sted, selv om funksjonstiden etter nr. 1 er utløpt.

§ 3–4 nr. 4 første punktum skal lyde:

4. Skattekontorets avslag på krav etter nr. 1 kan påklages til Skattedirektoratet når avslaget er begrunnet i nr. 2 c eller e eller kravet ble satt fram under forberedelse av en sak for Skatteklagenemnda.

§ 3–8 nr. 1 bokstav f skal lyde:

- han har deltatt i tidligere avgjørelse i saken som medlem av Skatteklagenemnda eller

§ 3–9 oppheves.

§ 3–10 oppheves.

§ 8–5 skal lyde:

§ 8–5. Særskilt avgjørelsesmyndighet

De verdier som er nevnt i skatteloven § 18–7 første ledd bokstavene b og c om fordeling av dem mellom kommunene fastsettes av Skatteklagenemnda etter oppgave fra Norges vassdrags- og energidirektorat. Før Norges vassdrags- og energidirektorat gir sin oppgave, skal det ha gitt eieren av elektrisitetsverket og Skatteklagenemnda anledning til å uttale seg. Skatteklagenemndas avgjørelser etter denne paragraf kan ikke påklages.

§ 9–2 nr. 1 bokstav b skal lyde:

b) til Skatteklagenemnda over skattekontorets vedtak i endringssak etter kapittel 9 eller

§ 9–5 nr. 3 skal lyde:

3. Skattedirektoratet kan kreve at Skatteklagenemnda overprøver skattekontorets vedtak i endringssak.

§ 9–5 nr. 5 oppheves.

§ 9–8 nr. 2 skal lyde:

2. Saker etter dette kapittel behandles og avgjøres av det skattekontor departementet bestemmer.

§ 9–11 nr. 1 første punktum skal lyde:

1. Når Skatteklagenemnda endrer en ligningsavgjørelse til fordel for skattyteren, skal skattekontoret tilkjenne skattyteren hel eller delvis dekning av statskassen for sakskostnader.

§ 9–11 nr. 2 oppheves.

§ 9–11 nr. 5 skal lyde:

5. Skattyteren kan påklage skattekontorets avgjørelse til Skatteklagenemnda innen tre uker etter at melding om avgjørelsen er kommet fram. Skatteklagenemndas avgjørelse kan ikke påklages. Bestemmelsene i nr. 1 og 4 får tilsvarende anvendelse ved endring av avgjørelse om dekning av sakskostnader.

§ 10–8 nr. 5 annet punktum skal lyde:

Skatteklagenemnda er klageorgan for vedtak truffet av Skattedirektoratet.

§ 11–1 nr. 2 tredje punktum oppheves.

VI

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med ligningen for inntektsåret 2014.

Endringene under III trer i kraft straks og får virkning fra og med skattelisten for inntektsåret 2014.

Endringene under IV trer i kraft 1. januar 2015.

Endringene under V trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan gi overgangsbestemmelser.

19. des. Lov nr. 78 2014

Lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 25 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

I

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 4–5 skal lyde:

§ 4–5. *Kontrollopplysninger og ligningsoppgaver fra tredjemann*

Opplysninger om lønnsytelser skal leveres etter reglene i ligningsloven § 5–2, jf. § 5–1. Andre kontrollopplysninger og ligningsoppgaver som nevnt i ligningsloven kapittel 5 leveres til skattekontoret innen utgangen av februar året etter inntektsåret.

Departementet kan fastsette nærmere regler om levering av opplysninger og oppgaver som nevnt i første ledd, herunder om omfanget av opplysningsplikten og tid og sted for levering.

§ 4–6 annet ledd skal lyde:

Skattekontoret kan fravike de innrapporterte opplysningene når det er grunn til å anta at de er uriktige. Før opplysningene fravikes, skal arbeidsgiver og arbeidstaker gis en passende frist for uttalelse.

§ 4–9 bokstav b) skal lyde:

b) omfanget av opplysningsplikten etter dette kapittelet for grupper av skattytere,

§ 5–2 femte ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren skal levere opplysninger om foretatt lønnstrekk for hver kalendermåned etter reglene i a-opplysningsloven. Opplysninger om foretatt lønnstrekk skal også leveres når arbeidsgiver opphører med virksomhet på Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører. Forhåndsutfylte opplysninger om arbeidsgiveren etter denne bestemmelsen kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

II

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 4–2 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet, Skattedirektoratet og skattekontoret kan ikke instruere den særskilte skatteklagenemnda generelt eller i enkeltsaker. Med unntak av det som følger av § 4–7, jf. ligningsloven § 9–5 nr. 1, kan departementet og ligningsmyndighetene ikke endre vedtak fra den særskilte skatteklagenemnda.

III

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2015.

Endringene under II trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan gi overgangsbestemmelser.

19. des. Lov nr. 79 2014

Lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 26 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23–2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

§ 23–3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 49 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger 49 650 kroner.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 9–16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 prosent av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8–34 andre ledd, § 8–38 andre ledd og § 8–47 sjettede ledd gjelder likevel ikke.

III

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 9–5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker, frilanser eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9–6 sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for frilansere og selvstendig næringsdrivende, men slik at det ytes omsorgspenger etter utløpet av ventetiden, se § 9–9 første ledd.

Någjeldende § 9–6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd.

§ 9–7 fjerde ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren, frilanseren eller den selvstendige næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger fra trygden må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9–9 første og andre ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9–2 jf § 8–2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til frilansere og selvstendig næringsdrivende ytes det ikke omsorgspenger fra trygden de ti første fraværsdagene (ventetid). Dersom frilanseren eller den selvstendig næringsdrivende bare har omsorg for et kronisk sykt eller funksjonshemmet barn over 12 år, ytes omsorgspenger fra og med 1. fraværsdag.

Omsorgspenger beregnes for øvrig etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 prosent av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

IV

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Endringene under II trer i kraft fra 1. januar 2015.

Endringene under III trer i kraft fra 1. juli 2015.

19. des. Lov nr. 80 2014

Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

Prop. 1 LS (2014–2015), Innst. 4 L (2014–2015), Lovvedtak 27 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 10–44 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere regler om skattemessig oppløsning av selskap.

§ 10–48 skal lyde:

§ 10–48. Ektefeller

Departementet kan gi bestemmelser om at ektefeller skal anses som selvstendige deltakere i deltakerlignet selskap på nærmere vilkår, og gi nærmere regler om fordeling av selskapets overskudd, underskudd, eiendeler og gjeld mellom ektefellene.

Nåværende § 10–48 blir ny § 10–49.

§ 14–43 annet ledd skal lyde:

(2) Forhøyet avskrivningssats gjelder for bygg med en så enkel konstruksjon at det må anses å ha en brukstid på ikke over 20 år fra oppføringen. Saldo for slikt bygg kan avskrives med inntil 10 prosent. Det samme gjelder for anlegg med en brukstid på ikke over 20 år fra det er nytt.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 9–7 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Når fordel ved uttak til gaveoverføring regnes som skattepliktig inntekt etter § 5–2, skal gavemottakers inngangsverdi settes til den utgangsverdi som giver blir skattlagt for.

§ 9–7 sjettede ledd nytt annet og tredje punktum skal lyde:

Skattepliktig gevinst på givers hånd som følge av gavesalg til mottaker i andre tilfeller enn dem som er nevnt i foregående punktum, legges til den inngangsverdi mottaker trer inn i etter første ledd. Fradragsberettiget tap på givers hånd som følge av gavesalg til mottaker trekkes fra den inngangsverdi mottaker trer inn i etter første ledd.

§ 14–48 fjerde ledd skal lyde:

Tredje ledd gjelder ikke for negativ saldo i gruppe a, c, d og j, og heller ikke for gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto, når skattyter er eller blir hjemmehørende i annen stat i EØS, unntatt for selskap mv. som er eller blir hjemmehørende i lavskattelands innenfor EØS og som etter flyttingen ikke er reelt etablert og driver reell økonomisk aktivitet der, på tilsvarende vilkår som fastsatt i § 10–64 bokstav b. Bestemmelsene i §§ 14–45 til 14–47 gjelder for inntektsføring av negativ saldo i gruppe a, c, d og j og gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto etter utflyttingen. Det må stilles sikkerhet svarende til skatteforpliktelsen, i form av bankgaranti, pant i verdipapirer eller annen betryggende sikkerhet, dersom det ved flyttingen eller på et senere tidspunkt foreligger en reell risiko for at skattekravet ikke kan inndrives. Kravet til sikkerhetsstillelse fastsettes av Skattedirektoratet. Avgjørelsen av om det foreligger reell risiko som nevnt i tredje punktum, treffes med endelig virkning av Skattedirektoratet. Dersom det ikke lenger foreligger reell risiko som nevnt i tredje punktum, skal Skattedirektoratet etter krav fra skattyteren treffe avgjørelse om at

sikkerhetsstillelse ikke er påkrevet. Dersom kravet om betryggende sikkerhet i et senere inntektsår ikke lenger er oppfylt, skal negativ saldo i gruppe a, c, d og j og gevinstsaldo på gevinst- og tapskonto inntektsføres i sin helhet dette året. Tredje ledd gjelder tilsvarende for skattyter som tidligere er utflyttet, og som blir hjemmehørende utenfor EØS, samt for selskap mv. som er eller blir hjemmehørende i lavskatteland innenfor EØS og ikke er reelt etablert og driver reell økonomisk aktivitet der, på tilsvarende vilkår som fastsatt i § 10–64 bokstav b.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 9–14 niende ledd første og annet punktum skal lyde:

Skattyter kan kreve utsettelse med innbetaling av utlignet og forfalt skatt dersom skattyter er hjemmehørende i riket etter §§ 2–1 eller 2–2 eller anses skattemessig hjemmehørende i annen EØS-stat. Skatten skal likevel innbetales med en syvendedel av opprinnelig skattebeløp for hvert inntektsår fra og med uttaksåret.

§ 9–14 niende ledd annet til fjerde punktum blir tredje til femte punktum.

§ 9–14 niende ledd sjette og syvende punktum skal lyde:

Avgjørelsen av om det foreligger reell risiko som nevnt i femte punktum, treffes med endelig virkning av Skattedirektoratet. Dersom det ikke lenger foreligger reell risiko som nevnt i femte punktum, skal Skattedirektoratet etter krav fra skattyteren treffe avgjørelse om at sikkerhetsstillelse ikke er påkrevet.

§ 9–14 niende ledd syvende punktum blir nytt åttende punktum.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–31 bokstav a skal lyde:

- a) tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonsutstyr innenfor rammen av bygdeutvikling (BU-midler) innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, jf. likevel § 14–44 første ledd siste punktum.

§ 14–42 annet ledd bokstav a fjerde punktum skal lyde:

Fradrag skal likevel ikke gjøres for tilskudd til bygdeutvikling (BU-midler) innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift,

§ 14–44 første ledd annet punktum skal lyde:

Tilskudd til bygdeutvikling (BU-midler) innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, regnes som en del av vederlaget ved realisasjon av driftsmidlet innen fem år etter at det ble ervervet.

V

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–3 nytt niende ledd skal lyde:

(9) Denne paragraf gjelder ikke for inntekt fra deltakerlignet selskap og formue i slikt selskap, jf. §§ 10–40 til 10–49.

§ 4–10 første ledd tredje punktum skal lyde:

Verdien av annen bolig (sekundærbolig) og næringsseiendom skal settes ned etter krav fra skattyter dersom den overstiger 84 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

§ 4–10 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Prosentandelen er 25 for primærbolig og 70 for sekundærbolig.

§ 4–10 fjerde ledd nytt siste punktum skal lyde:

Verdien av næringsseiendom settes til 70 prosent av eiendommens beregnede utleieverdi.

§ 6–32 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Minstefradrag i pensjonsinntekt, jf. § 6–31 første ledd bokstav b, gis med 29 prosent av summen av slik inntekt.

§ 6–44 første og annet ledd skal lyde:

(1) For reiser til hjem innenfor EØS-området gis fradrag for reise mellom hjem og arbeidssted og besøksreiser etter § 6–13 etter forskrift fastsatt av departementet med utgangspunkt i reiseavstand og reisehyppighet. Fradrag er begrenset til den del av beløpet som overstiger 16 000 kroner, og gis ikke for den del av reiselengden som overstiger 75 000 km i året.

(2) For reiser til hjem utenfor EØS-området gis fradrag for dokumenterte utgifter til transport med andre transportmidler enn privatbil. Når skattyter kan dokumentere bruk av privatbil til hjemreisen, gis fradrag for utgiftene

ved dette etter satser fastsatt av departementet i forskrift. Fradrag gis ikke for den del av samlede reiseutgifter som overstiger 92 500 kroner i året, og er begrenset til den del av beløpet som overstiger 16 000 kroner.

§ 6–50 femte ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 20 000 kroner årlig.

§ 6–82 første punktum skal lyde:

- i. Skattyter som på grunn av sykdom eller annen varig svakhet har varig nedsatt ervervsevne av så lett karakter at det ikke gir rett til uføretrygd eller annen offentlig stønad, kan gis særfradrag i alminnelig inntekt etter en samlet vurdering av skattyterens økonomiske situasjon.

§ 10–42 sjettede ledd annet punktum skal lyde:

Innskuddet fastsettes til verdien ved utgangen av året.

§ 10–43 skal lyde:

§ 10–43. Underskudd for kommandittister og stille deltakere

Kommandittister og stille deltakere må fremføre andel av underskudd i selskapet til fradrag i senere års overskudd fra selskapet eller i gevinst ved realisasjon av andel i samme selskap. Reglene i § 14–6 gis tilsvarende anvendelse så langt de passer.

§ 11–7 sjettede ledd oppheves.

§ 15–5 annet ledd skal lyde:

(2) Fradraget gis ved skatteberegningen med 15 500 kroner i klasse 1 og 2, men får ikke virkning ved beregning av trygdeavgift og toppskatt.

§ 16–1 første ledd bokstav b, c og ny d skal lyde:

- b) mottar avtalefestet pensjon (AFP) etter lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse eller andre tilsvarende avtaler eller lovfestede ordninger eller omfattes av § 12 i AFP-tilskottsloven,
- c) mottar stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg, eller
- d) er skattepliktig hit for tilsvarende pensjonsinntekt som angitt i bokstav a, b og c, fra annen EØS-stat.

§ 16–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt mv. etter § 12–2 bokstav b, i og j overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt mv. som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 6 prosent av pensjonsinntekt mv. som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt mv. etter dette ledd. I samlet pensjonsinntekt mv. etter dette ledd inngår ikke ytelser som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav j og § 17–1 første ledd forut for overgang fra slike ytelser til alderspensjon i løpet av inntektsåret.

§ 16–40 annet ledd skal lyde:

- (2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:
 - a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 15 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
 - b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 33 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 33 millioner kroner i inntektsåret.

§ 17–1 første ledd skal lyde:

- (1) Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10–42, ikke overstiger et beløp fastsatt av Stortinget, skal det ikke utlignes skatt eller trygdeavgift for skattyter som
 - a) mottar overgangsstonad etter §§ 16–7 eller 17–6 i folketrygdloven, eller
 - b) mottar pensjon etter §§ 16–7 eller 17–5 i folketrygdloven.

VI

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 18–3 tiende ledd skal lyde:

(10) Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

VII

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14–6 fjerde ledd skal lyde:

- (4) Denne paragraf gjelder ikke for inntekt fra gjennomsnittslignet skogbruk, jf. § 14–81.

§ 14–7 tredje ledd skal lyde:

- (3) Denne paragraf gjelder ikke for inntekt fra gjennomsnittslignet skogbruk, jf. § 14–81.

§ 14–81 annet ledd første og annet punktum skal lyde:

Gjennomsnittsligning foretas i enkeltpersonforetak. Slik ligning skal foretas når næringen har vært drevet i åtte år.

Nåværende § 14–81 annet ledd annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 14–82 første ledd første punktum skal lyde:

- (1) Inntekt fra enkeltpersonforetak av reindrift og bierverv knyttet til denne, fastsettes på følgende måte:

VIII

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–30 første ledd g. nr. 5 skal lyde:

5. Regionalt helseforetak og helseforetak. Helseforetak skal likevel svare skatt av inntekt knyttet til sykehusapotekenes publikumsutsalg. Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av forrige punktum, herunder nærmere definisjon av publikumsutsalg og om fordeling av inntekter og kostnader mellom skattefri og skattepliktig del.

§ 4–53 overskriften skal lyde:

§ 4–53. *Gjeldsfradrag for stat, helseforetak, fylkeskommune og kommune*

§ 4–53 første ledd skal lyde:

- (1) Stat, helseforetak, fylkeskommune og kommune gis fradrag for gjeld med et beløp som svarer til halvparten av den skattepliktige bruttoformuen.

IX

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2014.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning for uttak fra norsk beskatningsområde fra og med inntektsåret 2014. For eiendeler og forpliktelser som nevnt i skatteloven § 9–14 tredje ledd bokstav a til c trer endringene i kraft straks med virkning for uttak fra og med 19. juni 2014.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2014.

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Endringen under VI trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

X

Endringene under VII trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Følgende overgangsregel gjelder:

Deltakere i selskap som ble gjennomsnittslignet etter skatteloven § 14–81 eller § 14–82 i inntektsåret 2014, kan velge tilsvarende gjennomsnittsligning også for etterfølgende inntektsår. Inntektsåret 2019 er siste år med gjennomsnittsligning for slike deltakere. Ved opphør av gjennomsnittsligning gjelder følgende for inntekt fra selskapet:

Dersom summen av de inntil fire siste års skattlagte skogbruksinntekter etter gjennomsnittsligning overstiger summen av de faktiske skogbruksinntekter i samme periode, skal dette gjennomsnittsoverheng komme til fradrag i skogbruksinntekten for opphørsåret. Dersom summen av de inntil fire siste års skattlagte skogbruksinntekter etter gjennomsnittsligning er lavere enn summen av de faktiske skogbruksinntekter i samme periode, skal dette gjennomsnittsunderheng tas til inntekt i opphørsåret. Denne overgangsregelen gjelder tilsvarende for inntekt fra reindrift, men slik at kun de to siste årenes skattlagte inntekt medregnes.

XI

Endringene under VIII trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Følgende overgangsregel gjelder:

Inngangsverdi for driftsmidler mv. som inngår i skattepliktig virksomhet, jf. skatteloven § 2–30 første ledd g. nr. 5 annet og tredje punktum, fastsettes til enten:

- a) anskaffelsesverdi, tillagt senere påkostninger, eller
- b) markedsverdi per 1. januar 2015.

Anskaffelsesverdi etter bokstav a) reduseres med beregnede avskrivninger etter de avskrivningsregler og avskrivningssatser som gjelder for vedkommende driftsmiddel, for eiertiden frem til og med inntektsåret 2014.

Inngangsverdi for varebeholdning settes i samsvar med skatteloven § 14–5 annet ledd.

Departementet kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne overgangsregelen.

XII

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14–43 fjerde ledd skal lyde:

Forhøyet avskrivningssats gjelder for vogntog, lastebiler og busser. Saldo for slike kjøretøy kan avskrives med inntil 22 prosent.

Nåværende § 14–43 fjerde ledd blir nytt femte ledd.

XIII

Endringene under XII trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Følgende overgangsregel gjelder:

Departementet kan gi bestemmelse om fordeling av saldo for saldogruppe c pr. 31. desember 2014 mellom vogntog, lastebiler og busser som skal avskrives med en sats på 22 prosent og varebiler, drosjebiler og kjøretøy for transport av funksjonshemmede, som skal avskrives med en sats på 20 prosent.

19. des. Lov nr. 81 2014

Lov om endring i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven)

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 28 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endring i følgende lov:

Lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven).

I

I lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endring:

§ 11–8 annet ledd skal lyde:

Medlem som er sykmeldt ved utløpet av oppsigelsesfristen, skal her anses som ufør dersom den sykdom som da var konstatert, har gitt rett til arbeidsavklaringspenger eller uføretrygd innen ett år etter utløpet av oppsigelsesfristen.

II

Endringen under I trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Lov nr. 82 2014

Lov om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 29 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven).

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–6 første ledd bokstav g skal lyde:

- g) pensjon, livrente, uføretrygd etter folketrygdloven kapittel 12 og uføreytelser fra andre ordninger, som omfattes av skatteloven § 5–1 første ledd, § 5–40 eller § 5–42 bokstav b, jf. skatteloven § 2–3 fjerde ledd, til personer som ikke er bosatt i riket.

Ny § 5–13c skal lyde:

§ 5–13c. Pålegg om oppbevaring av regnskapsmateriale

1. Skattekontoret kan i forbindelse med kontroll pålegge arbeidsgivere og andre som etter loven har plikt til å foreta forskuddstrekk eller utleggstrekk, å oppbevare regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 første ledd nr. 1 til 4 i mer enn fem år etter regnskapsårets slutt.

2. I enkeltpersonforetak rettes pålegg etter nr. 1 til foretakets innehaver. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning rettes pålegget til daglig leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

§ 5–15 første ledd skal lyde:

Den som får pålegg etter §§ 5–13a, 5–13c eller 5–14, kan klage over pålegget dersom vedkommende mener at han ikke har plikt eller lovlig adgang til å etterkomme pålegget.

§ 10–11 skal lyde:

§ 10–11. Lønnstrekk til Svalbard

Hver betalingstermin omfatter seks kalendermåneder og starter henholdsvis 1. januar og 1. juli. Lønnstrekk av inntekt på Svalbard for de seks foregående kalendermånedene forfaller til betaling hver 1. august og 1. februar. Lønnstrekk skal også betales når arbeidsgiver opphører med virksomhet på Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2015.

19. des. Lov nr. 83 2014

Lov om opphevelse av lov 6. mars 2009 nr. 13 om Statens obligasjonsfond

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 30 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Opphevelse av følgende lov:

Lov 6. mars 2009 nr. 13 om Statens obligasjonsfond.

I

Lov 6. mars 2009 nr. 13 om Statens obligasjonsfond oppheves.

II

Loven gjelder fra og med 1. januar 2015.

19. des. Lov nr. 84 2014

Lov om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 31 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–8 skal lyde:

§ 5–8. Viltlevende marine ressurser

Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved fiskeres omsetning til eller gjennom fiskesalgslag som er opprettet i medhold av fiskesalgslova. Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved fiskesalgslagets formidling eller godkjenning av slik omsetning.

§ 8–3 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) kunst og antikviteter, med mindre kjøperen omsetter varer av samme slag i sin virksomhet eller varene er til bruk i virksomhet som nevnt i § 5–9

§ 8–6 første ledd tredje punktum og nytt fjerde og femte punktum skal lyde:

Krav om fradrag må framsettes senest tre år etter registreringen. Krav om fradrag for inngående merverdiavgift på anskaffelser som inngår i en kapitalvare som nevnt i § 9–1 annet ledd bokstav b, må framsettes innen tre år regnet fra retten til tilbakegående avgiftsoppgjør oppstod. Tidsbegrensningen i første punktum gjelder ikke for slike anskaffelser som inngår i en kapitalvare som nevnt i § 9–1 annet ledd bokstav b.

§ 16–2 sjetten ledd annet punktum skal lyde:

I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning påhviler plikten den daglige leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

§ 16–8 første ledd innledningen skal lyde:

(1) Når avgiftssubjektets årsregnskap er fastsatt i strid med bestemmelser i eller i medhold av regnskapsloven eller bokføringsloven eller god regnskapsskikk eller bokføringsskikk, kan avgiftsmyndighetene pålegge at ett eller flere årsregnskap revideres av en registrert eller statsautorisert revisor i samsvar med revisorloven § 2–2 for følgende selskap:

II

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–16 oppheves.

§ 15–10 fjerde ledd fjerde punktum skal lyde:

Transaksjonsoversikten skal oppbevares i fem år fra utgangen av det året transaksjonene er gjennomført.

Ny § 16–8a skal lyde:

§ 16–8a. Pålegg om oppbevaring av regnskapsmateriale

(1) Avgiftsmyndighetene kan i forbindelse med kontroll pålegge bokføringspliktige som plikter å sende oppgave over omsetning mv. etter denne lov eller i henhold til bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov, å oppbevare regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 første ledd nr. 1 til 4 i mer enn fem år etter regnskapsårets slutt.

(2) I enkeltpersonforetak rettes pålegg etter nr. 1 til foretakets innehaver. I selskap, samvirkeforetak, forening, institusjon eller innretning rettes pålegget til daglig leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

(3) Ligningsloven § 3–6 gjelder tilsvarende for klage over pålegg etter denne paragraf.

III

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 12–2 skal lyde:

§ 12–2. Sentrale avgiftsmyndigheter

Skattedirektoratet, Toll- og avgiftsdirektoratet og Skatteklagenemnda er sentrale avgiftsmyndigheter. Oppnevning av medlemmer av Skatteklagenemnda, sammensetning og organisering av nemnda følger av ligningsloven §§ 2–4a, 2–4b, 2–5, 2–7 og 2–8.

§ 19–1 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Skatteklagenemnda avgjør klage over skattekontorets eller Skattedirektoratets vedtak etter § 18–1, § 18–3, § 18–4 første og annet ledd, § 21–2 og § 21–3.

§ 19–1 annet ledd oppheves.

§ 19–1 tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 19–1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Klage over skattekontorets vedtak om merverdiavgift leveres til skattekontoret.

§ 19–2 skal lyde:

§ 19–2. Sakskostnader

(1) Dersom Skatteklagenemnda endrer et vedtak til gunst for klager, avgjør skattekontoret om det skal tilkjennes sakskostnader etter forvaltningsloven § 36.

(2) Skattekontorets vedtak etter første ledd kan påklages til Skatteklagenemnda.

§ 20–2 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Staten kan ved søksmål få prøve om vedtak fattet av Skatteklagenemnda skal oppheves helt eller delvis fordi det bygger på feil faktisk grunnlag eller uriktig oppfatning av et rettsspørsmål.

§ 20–2 annet ledd skal lyde:

(2) Søksmål rettes mot Skatteklagenemnda ved lederen.

§ 20–2 tredje ledd første punktum skal lyde:

(3) Søksmål må være reist innen fire måneder etter at Skatteklagenemndas vedtak ble truffet.

IV

V

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 9–6 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradragsført inngående merverdiavgift for slike personkjøretøy skal tilbakeføres dersom kjøretøyet i løpet av de fire første årene etter registreringen selges eller omdisponeres til bruk som ikke ville gitt fradragsrett.

§ 9–6 annet ledd skal lyde:

(2) I tilbakeføringsbeløpet skal det gjøres fradrag for 1/30 for hver hele måned første år og deretter for 1/60 for hver hele måned de følgende tre år regnet fra registreringstidspunktet.

VI

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft 1. januar 2015.

Endringene under III trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan gi overgangsbestemmelser.

VII

VIII

Endringene under V trer i kraft 1. januar 2015.

Følgende overgangsregler gjelder:

Endringene gjelder for kjøretøy som er anskaffet etter 31. desember 2014.

Endringene gjelder likevel ikke for kjøretøy som er anskaffet etter 31. desember 2014 dersom

- a) kjøretøyene er anskaffet i henhold til bindende kjøpekontrakt inngått før 8. oktober 2014 eller
- b) kjøretøyene er utleid i henhold til bindende leieavtale inngått før 8. oktober 2014.

For slike kjøretøy vil § 9–6 slik den lyder fram til 1. januar 2015 gjelde. Kjøretøyets eier kan likevel velge å påberope seg § 9–6 slik den lyder fra 1. januar 2015.

19. des. Lov nr. 85 2014

Lov om endring i lov 9. desember 2011 nr. 52 om endringer i skatteloven

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 32 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endring i følgende lov:

Lov 9. desember 2011 nr. 52 om endringer i skatteloven.

I

I lov 9. desember 2011 nr. 52 om endringer i skatteloven del V, jf. lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven), gjøres følgende endring:

Overgangsregel om utfasing av særfradraget for store sykdomsutgifter skal lyde:

Skattyter som har fått særfradrag for store sykdomsutgifter etter skatteloven § 6–83 for inntektsårene 2010 og 2011, gis særfradrag for store sykdomsutgifter på tilsvarende vilkår fra og med inntektsåret 2012. Departementet kan i forskrift gi regler om begrensning av fradragsretten etter første punktum.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

19. des. Lov nr. 86 2014

Lov om endringer i lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven)

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 33 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven).

I

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 overskriften skal lyde:

§ 1. *Formål og stedlig virkeområde*

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Loven gjelder også for Svalbard. Departementet kan i forskrift fastsette at deler av loven ikke skal gjelde på Svalbard, eller fastsette særskilte regler for dette området.

§ 3 første ledd skal lyde:

Plikten til å gi opplysninger etter denne lov omfatter opplysninger som skal gis med hjemmel i følgende bestemmelser med tilhørende forskrifter:

- a. ligningsloven § 5–2,
- b. folketrygdloven §§ 24–2, 25–1 annet ledd og 25–10, jf. § 21–4,
- c. skattebetalingsloven § 5–11,
- d. statistikkloven § 2–2 og
- e. svalbardskatteloven § 5–2 femte ledd.

§ 13 nr. 3 endringen av folketrygdloven § 24–3 første ledd endres til endring av folketrygdloven § 24–2 første ledd.

§ 13 nr. 3 endringen av folketrygdloven § 24–3 annet ledd endres til endring av folketrygdloven § 24–2 annet ledd.

§ 13 nr. 3 endringen av folketrygdloven § 24–3 tredje til femte ledd endres til endring av folketrygdloven § 24–2 tredje til femte ledd.

§ 13 nr. 3 endringen av folketrygdloven § 24–3 sjette ledd endres til endring av folketrygdloven § 24–2 sjette ledd.

§ 13 nr. 3 endringen av folketrygdloven § 24–4 endres til endring av folketrygdloven § 24–3 og skal lyde:

§ 24–3. Fastsetting og innkreving av avgifter

For fastsetting av trygdeavgift gjelder ligningslovens bestemmelser, se også § 21–16.

Dersom arbeidsgiveren ikke gir opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift etter § 24–2 første ledd, eller gir uriktige eller ufullstendige opplysninger, kan ligningsmyndighetene fastsette avgiften. For et slikt vedtak gjelder ligningsloven kapittel 9 om saksbehandling, §§ 10–2 til 10–5 om tilleggsskatt, og § 11–2 om søksmål fra det offentlige.

Ved rettslig prøving av avgjørelser etter annet ledd gjelder ligningsloven § 11–1 tilsvarende.

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir eller medvirker til å gi uriktige eller ufullstendige opplysninger, eller unnlater å levere pliktige opplysninger i forbindelse med beregning, fastsetting eller endring av arbeidsgiveravgiften, straffes etter bestemmelsene i ligningsloven kapittel 12.

Departementet kan sette ned eller ettergi arbeidsgiveravgift dersom det av særlige grunner knyttet til fastsettelsen virker særlig urimelig å fastholde hele kravet.

§ 13–3 nr. 3 endring av folketrygdloven § 24–6 annet ledd endres til endring av folketrygdloven § 24–5.

II

I lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven) gjøres følgende endring:

§ 10 tredje ledd skal lyde:

Vedtak om tvangsmulkt kan påklages til Skatteklagenemnda.

III

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan gi overgangsbestemmelser.

19. des. Lov nr. 87 2014

Lov om overgangsregel til lov 7. desember 2012 nr. 76 del V om endringer i skatteloven

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 34 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

Ved oppheving av § 17–1 første ledd bokstav a i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven), jf. lov 7. desember 2012 nr. 76 avsnitt V, gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til endringer i skattereglene for uføreytelser

Departementet kan i forskrift gi regler om skattefradrag for inntektsårene 2015, 2016 og 2017 for skattytere som får en betydelig nedgang i netto inntekt etter skatt som følge av oppheving av skattebegrensningsregelen i skatteloven § 17–1 første ledd bokstav a.

II

Overgangsregelen trer i kraft straks med virkning for inntektsårene 2015, 2016 og 2017.

19. des. Lov nr. 88 2014**Lov om endringer i lov 13. desember 2013 nr. 117 om endringer i skatteloven**

Prop.1 LS (2014–2015), Innst.4 L (2014–2015), Lovvedtak 35 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 15. og 18. desember 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 13. desember 2013 nr. 117 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 13. desember 2013 nr. 117 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14, gjøres følgende endringer:

VIII sjette ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i foregående punktum gjelder likevel ikke for utdeling eller arv fra uskiftebo, når utdeling skjer etter 31. desember 2013.

Nåværende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2014.

19. des. Lov nr. 89 2014**Lov om endringer i stortingsgodtgjørelsesloven (yrkesskade og tilbakebetaling)**

Innst.19 L (2014–2015), Lovvedtak 3 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 18. og 25. november 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 16. desember 2011 nr. 61 om godtgjørelse for stortingsrepresentanter (stortingsgodtgjørelsesloven).

I

I lov 16. desember 2011 nr. 61 om godtgjørelse for stortingsrepresentanter (stortingsgodtgjørelsesloven) gjøres følgende endringer:

§ 11 nytt tredje og fjerde ledd skal lyde:

En stortingsrepresentant eller fast møtende vararepresentant skal ha gruppelevsforsegling (ytelser ved dødsfall) tilsvarende arbeidstakere ansatt i statens tjeneste. En innkalt vararepresentant skal ha forsegling for den perioden han eller hun er innkalt for. Dette leddet gjelder også for stortingsrepresentanter som er i regjering.

En stortingsrepresentant eller fast møtende vararepresentant har rett til ytelser ved yrkesskade tilsvarende arbeidstakere ansatt i statens tjeneste. En innkalt vararepresentant har samme rett for den perioden han eller hun er innkalt for. Dette leddet gjelder også for stortingsrepresentanter som er i regjering.

Ny § 11 b skal lyde:

§ 11 b. Tilbakebetaling

Dersom noen har mottatt en ytelse etter denne loven i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. En ytelse kan også kreves tilbake når mottaker, eller noen som har handlet på mottakers vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra Stortingets side, og mottakeren burde ha forstått dette.

I andre tilfeller enn nevnt i første ledd kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det legges vekt på blant annet hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette leddet er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

Et beløp som blir krevd tilbake etter første eller andre ledd, kan enten dekkes ved trekk i fremtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven). Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Det kan kreves renter etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Stortingets administrasjon kan av presidentskapet gis myndighet til å treffe avgjørelse i saker etter første til tredje ledd.

II

1. Endringene i § 11 trer i kraft 1. januar 2015.
2. § 11 b trer i kraft straks.

19. des. Lov nr. 90 2014**Lov om endringer i tannhelsetjenesteloven (tiltak for å unngå krysssubsidiering)**

Prop.16 L (2014–2015), Innst.100 L (2014–2015), Lovvedtak 14 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 8. og 15. desember 2014. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten.

I

I lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten (tannhelsetjenesteloven).

§ 1–3 nåværende tredje ledd blir andre ledd og skal lyde:

Gruppene i første ledd andre punktum bokstav a til e er listet opp i prioritert rekkefølge. Hvis ressursene ikke er tilstrekkelige for tilbud til alle gruppene, skal denne prioriteringen følges. Forebyggende tiltak prioriteres foran behandling.

§ 1–3 nåværende andre ledd blir tredje ledd og skal lyde:

I tillegg til de prioriterte oppgavene kan Den offentlige tannhelsetjenesten yte tjenester til voksne pasienter mot betaling etter fylkeskommunens bestemmelser. Departementet kan gi forskrift om at fylkeskommunen skal sørge for å tilby slike tjenester i områder av fylket der det ikke foreligger annet tilstrekkelig tilbud, og om pliktens varighet og geografiske virkeområde.

§ 2–2 andre ledd skal lyde:

For hjelp til grupper som nevnt i § 1–3 første ledd andre punktum bokstav a til c, kan det med unntak for kjeveortopedisk behandling, ikke kreves vederlag.

Ny § 5–3 skal lyde:

§ 5–3. *(Plikt til å utarbeide atskilte regnskaper mv.)*

Departementet kan gi forskrift om føring av atskilte regnskaper, krav til fordeling av inntekter og utgifter, regulering av overskudd, kontrollsystemer, informasjon og andre krav som er nødvendige for å unngå krysssubsidiering mellom tannhelsetjenester som fylkeskommunen tilbyr der det ikke foreligger annet tilstrekkelig tilbud, og tjenester som tilbys i konkurranse med private tjenesteytere.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

19. des. Lov nr. 91 2014**Lov om endringer i plan- og bygningsloven (forenklinger mv. i plandelen)**

Prop.121 L (2013–2014), Innst.47 L (2014–2015), Lovvedtak 4 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 20. og 25. november 2014. Fremmet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven).

I

I lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling gjøres følgende endringer:

§ 1–8 femte ledd skal lyde:

For områder langs vassdrag som har betydning for natur-, kulturmiljø- og friluftsinnteresser, skal kommunen i kommuneplanens arealdel etter § 11–11 nr. 5 vurdere å fastsette grense på inntil 100 meter der bestemte angitte tiltak mv. ikke skal være tillatt.

§ 3–1 første ledd bokstav g skal lyde:

g) ta klimahensyn, herunder gjennom løsninger for energiforsyning og areal og transport

§ 3–6 andre ledd skal lyde:

Kongen kan ved forskrift fastsette nærmere hvilke oppgaver, områder og myndigheter dette gjelder, herunder at det til planer for større sammenhengende natur- og friluftsområder omkring byer og tettsteder kan fastsettes felles planbestemmelser om utøvelse av næringsvirksomhet og om ferdsel.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Planprogram

For alle regionale planer og kommuneplaner, og for reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, skal det som ledd i varsling av planoppstart utarbeides et planprogram som grunnlag for planarbeidet. Kongen kan ved forskrift gjøre unntak fra kravet om planprogram for reguleringsplaner.

Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, planprosessen med frister og deltakere, opplegget for medvirkning, spesielt i forhold til grupper som antas å bli særlig berørt, hvilke alternativer som vil bli vurdert og behovet for utredninger. Forslag til planprogram sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn senest samtidig med varsling av planoppstart. Planprogrammet fastsettes ordinært av planmyndigheten.

Dersom berørte regionale og statlige myndigheter på grunnlag av forslag til planprogram vurderer at planen kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale hensyn, skal dette framgå av uttalelsen til forslaget til planprogram.

Dersom planen kan få vesentlige miljøvirkninger i en annen stat, skal planmyndigheten sende forslag til program for planarbeidet til berørte myndigheter i denne staten til uttalelse.

§ 5–5 første ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom kommunen og innsigelsesorganet er uenig om adgangen til å fremme innsigelse etter denne bestemmelsen er avskåret, avgjør departementet spørsmålet når innsigelsessaken er sendt til departementet.

§ 5–6 skal lyde:

§ 5–6. Mekling og avgjørelse av departementet

Finner kommunen ikke å kunne ta hensyn til innsigelsen, skal det ordinært foretas mekling mellom partene. Dersom enighet ikke oppnås, treffer kommunen planvedtak og sender planen og innsigelsen, med meklerens tilråding, til departementet. Departementet avgjør om innsigelsen skal tas til følge og planen endres.

Kommunen skal innen to uker etter kommunestyrets vedtak oversende saken til fylkesmannen. Fylkesmannen bør innen fire uker etter at saken er mottatt fra kommunen, oversende innsigelsene til departementet. Fristen for fylkesmannen kan forlenges med ytterligere seks uker dersom det er nødvendig i store og kompliserte saker, og der det er behov for ytterligere avklaring mv.

Kongen avgjør hvem som skal være mekler.

§ 7–1 andre ledd skal lyde:

Planstrategien skal redegjøre for viktige regionale utviklingstrekk og utfordringer, vurdere langsiktige utviklingsmuligheter og ta stilling til langsiktige utviklingsmål og hvilke spørsmål som skal tas opp gjennom videre regional planlegging.

§ 8–1 tredje ledd skal lyde:

Som del av regional plan skal det samtidig utarbeides et handlingsprogram for gjennomføring av planen.

§ 8–4 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Etter at planen er vedtatt, har fylkeskommunen ansvar for å avklare om innvendinger står ved lag og eventuelt sende planen videre til departementet.

§ 11–8 første ledd andre punktum skal lyde:

Hensyn og forhold som inngår i andre ledd bokstav a til f, kan markeres i arealdelen som hensynssoner med tilhørende retningslinjer og bestemmelser.

§ 11–8 tredje ledd bokstav e skal lyde:

- e) Sone med krav om felles planlegging for flere eiendommer, herunder med særlige samarbeids- eller eierformer, samt omforming og fornyelse.

Bestemmelser til denne sonen kan fastsette at flere eiendommer i et område skal undergis felles planlegging og at det skal brukes særskilte gjennomføringsvirkemidler. Det kan også gis bestemmelser med hjemmel i § 11–9 nr. 3.

§ 11–8 tredje ledd bokstav f skal lyde:

- f) Sone hvor gjeldende reguleringsplan fortsatt skal gjelde uendret. Ved bruk av denne hensynssonen skal kommunen vurdere om reguleringsplanene er i samsvar med nasjonale og regionale interesser.

§ 11–11 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. omfang, lokalisering og utforming av bygninger og anlegg til landbruk og reindrift som nevnt i § 11–7 andre ledd nr. 5,

§ 12–2 tredje ledd skal lyde:

For områderegulering som innebærer vesentlige endringer av vedtatt kommuneplan gjelder §§ 4–1 og 4–2 andre ledd.

§ 12-3 tredje ledd skal lyde:

Private forslag må innholdsmessig følge opp hovedtrekk og rammer i kommuneplanens arealdel og foreliggende områdereguleringer. Ved vesentlige avvik gjelder kravene i §§ 4-1 og 4-2 andre ledd.

§ 12-4 femte ledd skal lyde:

Er bygge- og anleggstiltak som hjemles i plan fremmet med bakgrunn i privat reguleringsforslag etter § 12-11, ikke satt i gang senest ti år etter at planen er vedtatt, skal kommunen før avgjørelse av byggesøknad for nye utbyggingsområder etter planen, påse at planen i nødvendig grad er oppdatert. Tiltakshaver er ansvarlig for å skaffe nødvendige opplysninger og dokumentasjon for kommunens vurdering.

§ 12-7 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. grad av utnytting, utforming, herunder estetiske krav, og bruk av arealer, bygninger og anlegg i planområdet,

§ 12-7 første ledd nr. 8 skal lyde:

8. krav om tilrettelegging for forsyning av vannbåren varme til ny bebyggelse og at det er tilknytningsplikt etter § 27-5,

§ 12-9 skal lyde:

§ 12-9. *Behandling av planprogram for planer med vesentlige virkninger*

For planer som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn, skal det utarbeides planprogram etter reglene i § 4-1.

Forslag til planprogram skal sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn senest samtidig med varsel om oppstart av planarbeidet. Forslaget skal også gjøres tilgjengelig gjennom minst én avis som er alminnelig lest på stedet og elektroniske medier. Frist for å gi uttalelse skal være minst seks uker.

Kommunen avgjør om planprogram skal fastsettes. Planprogrammet fastsettes ordinært av kommunestyret. Kommunestyret kan delegere myndigheten til å fastsette planprogram i samsvar med kommunelovens regler.

§ 12-10 skal lyde:

§ 12-10. *Behandling av reguleringsplanforslag*

Forslag til reguleringsplan sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn. Planforslaget gjøres tilgjengelig gjennom elektroniske medier. Frist for å gi uttalelse og eventuelt fremme innsigelse skal være minst seks uker. Dersom reguleringsplan er underlagt krav om konsekvensutredning etter § 4-2, skal konsekvensutredningen følge planforslaget.

Registrerte grunneiere og festere og så vidt mulig andre rettighetshavere i planområdet samt naboer, skal når de blir direkte berørt, på hensiktsmessig måte underrettes om forslag til reguleringsplan med opplysning om hvor det er tilgjengelig.

Når fristen er ute, tar kommunen saken opp til behandling med de merknader som er kommet inn. Forslaget bør være ferdigbehandlet for vedtak innen tolv uker. Fristen kan forlenges med ytterligere seks uker dersom det er nødvendig i store og kompliserte saker og der det er behov for ytterligere avklaring mv.

For private reguleringsforslag gjelder i tillegg § 12-11.

§ 12-11 tredje punktum skal lyde:

Finner ikke kommunen grunn til å fremme forslaget, skal forslagsstilleren innen tre uker underrettes ved brev.

§ 12-13 tredje ledd første punktum skal lyde:

Departementet kan, selv om det ikke er reist innsigelse, oppheve hele eller deler av planen eller gjøre de endringer som finnes påkrevd, dersom den strider mot nasjonale interesser eller regional plan.

§ 12-14 andre ledd andre punktum oppheves.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

19. des. Lov nr. 92 2014

Lov om endringer i kommunelova m.m. (teieplikta til revisor m.m.)

Prop.113 L (2013–2014), Innst.48 L (2014–2015), Lovvedtak 6 (2014–2015). Stortingets første og andre gongs behandling hv. 25. november og 2. desember 2014. Fremja av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven).
- 2 Lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd (offentleglova).

I

I lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) skal følgende endringer gjøres:

§ 39 a skal lyde:

§ 39 a. *Innbyggerforslag*

1. Innbyggerne i kommunen eller fylket kan fremme forslag som gjelder kommunens eller fylkeskommunens virksomhet. Kommunestyret eller fylkestinget plikter selv å ta stilling til forslaget dersom minst 2 prosent av innbyggerne står bak forslaget. Likevel er 300 underskrifter i kommunen eller 500 i fylket alltid tilstrekkelig. Kommunestyret eller fylkestinget tar selv stilling til om forslaget gjelder kommunens eller fylkeskommunens virksomhet.

2. Kommunestyret eller fylkestinget skal ta stilling til forslaget senest 6 måneder etter at det er fremmet. Tidsfristen gjelder ikke dersom forslaget henvises til behandling i forbindelse med pågående plansak etter plan- og bygningsloven. Forslagsstillerne skal informeres om de avgjørelser som treffes, og de tiltak som gjennomføres som følge av forslaget.

3. I samme valgperiode kan det ikke fremmes forslag dersom dette har

- a) samme innhold som et tidligere forslag fremmet etter denne bestemmelse, eller
- b) samme innhold som en sak som er behandlet av kommunestyret eller fylkestinget i løpet av valgperioden.

Kommunestyret eller fylkestinget tar selv stilling til om forslaget omfattes av bokstav a eller b.

4. Et forslag som er fremmet etter reglene i denne paragraf, og som blir nedstemt i kommunestyret eller fylkestinget, kan ikke påklages med mindre dette følger av andre regler.

§ 78 nr. 7 skal lyde:

Revisor har taushetsplikt etter forvaltningsloven §§ 13 til 13 e.

II

I lov 19. mai 2006 nr. 16 om rett til innsyn i dokument i offentlig verksemd skal § 5 annet ledd lyde:

For dokument som er utarbeidet av eller til Riksrevisjonen i saker som han vurderer å leggje fram for Stortinget som ledd i den konstitusjonelle kontrollen, gjeld innsyn først når saka er motteken i Stortinget, eller når Riksrevisjonen har varslet vedkommande organ om at saka er ferdigbehandla, jf. lov 7. mai 2004 nr. 21 om Riksrevisjonen § 18 andre ledd. Innsyn kan utsettast for dokument som er utarbeidet av eller til ein revisor for ein kommune eller fylkeskommune, i saker som revisoren skal rapportere til kontrollutvalet, jf. kommuneloven § 78 nr. 5, inntil kontrollutvalet har motteke ein endeleg versjon av dokumentet. Det same gjeld dokument som er utarbeidet av eller til den som utfører selskapskontroll, jf. kommuneloven § 77 nr. 5.

III

Lova gjeld frå den tida Kongen fastset.

19. des. Lov nr. 93 2014

Lov om endringer i pengespiloven og lotteriloven (tippenøkkelen, private pokerlag)

Prop.6 L (2014–2015), Innst.97 L (2014–2015), Lovvedtak 17 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 10. og 15. desember 2014. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespiloven).
- 2 Lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven).

I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill mv. gjøres følgende endringer:

§ 10 andre ledd skal lyde:

Overskuddet fra spillvirksomheten i selskapet og datterselskap fordeles med 64 % til idrettsformål, 18 % til kulturformål og 18 % til samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner som ikke er tilknyttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité. Midlene fordeles av Kongen.

II

I lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. gjøres følgende endringer:

§ 5 andre ledd ny bokstav c skal lyde:

- c) lotteri som avholdes som pokerspill i private hjem mellom personer i nær omgangskrets, når lotteriet ikke har et organisert eller profesjonelt preg. Antall deltakere, aldersgrense for deltakelse og beløpsgrenser for innskudd i slike lotteri skal være i samsvar med grenser fastsatt av Kongen i forskrift.

III

Loven trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Lov nr. 94 2014**Lov om endringer i foretaksregisterloven (gjennomføring av direktiv 2012/17/EU om sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre)**

Prop.130 L (2013–2014), Innst.56 L (2014–2015), Lovvedtak 11 (2014–2015). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 4. og 8. desember 2014. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Endringer i følgende lov:

Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak (foretaksregisterloven).

I

I lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak (foretaksregisterloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–8 andre ledd skal lyde:

Opplysninger som nevnt i første ledd punktene 2, 3 og 4 kan utelates dersom de fremgår av et utenlandsk register som nevnt i første ledd nr. 5 og som er godkjent av registerfører, eller som omfattes av direktiv 2012/17/EU.

Ny § 8–3 skal lyde:

§ 8–3. *(utlevering av opplysninger mellom Foretaksregisteret og utenlandske registre)*

Foretaksregisteret kan avlevere opplysninger til og hente opplysninger fra andre foretaksregistre i henhold til direktiv 2012/17/EU.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

7. nov. Nr. 1707 2014**Endring av vedtak gitt ved kongelig resolusjon 19. november 2004 nr. 4997 om oppnevning av Petroleumsfondets etiske råd (Etikkrådet)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 7. november 2014. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I mandat 19. november 2004 nr. 4997 for Petroleumsfondets etiske råd gjøres følgende endringer:

Annet og tredje avsnitt oppheves.

Nytt annet avsnitt skal lyde:

Etikkrådets oppgaver framgår av retningslinjer fastsatt av Finansdepartementet. Finansdepartementet kan gjøre tillegg eller endringer i retningslinjene.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

26. nov. Nr. 1708 2014**Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamen ved Universitetet i Agder**

Hjemmel: Fastsatt av styret for Universitetet i Agder 26. november 2014 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 22. juni 2005 nr. 833 om studier og eksamen ved Universitetet i Agder gjøres følgende endringer:

§ 2 andre setning skal lyde:

§ 19 gjelder for doktorgradsutdanninger.

§ 2 ny tredje setning skal lyde:

§ 31, § 33 og § 37 gjelder for eksamener eller prøver underveis i doktorgradsutdanningen.

§ 2 nåværende tredje til femte setning blir ny fjerde til sjette setning.

§ 2 nåværende fjerde, ny femte setning skal lyde:

Styret kan dispensere fra bestemmelser i denne forskriften i fag-/programplan eller studieplan for eksternt finansierte studier og emner, og i særlige tilfelle også for ordinære studier og emner.

§ 5 2. ledd skal lyde:

For bachelorgrad oppnådd på grunnlag av selvvalgt bachelorløp tildeles graden «bachelor» uten tilleggsbenevnelse.

§ 6 4. ledd går ut.

§ 7 3. ledd går ut.

I § 16 1. ledd skal betegnelsen for karakteren D endres fra «Brukbar» til «Nokså godt».

§ 20 6. ledd skal lyde:

Studenter i permisjon har adgang til ny, utsatt eller ekstraordinær eksamen i samsvar med § 26.

§ 26 ny 7. setning i 1. ledd bokstav b skal lyde:

Studenter som får barn under studiene har krav på utsatt eksamen i samsvar med lov om universiteter og høyskoler § 4–5 første ledd.

§ 26 tidligere 7.–10. setning blir ny 8.–11. setning.

§ 28 ny andre og tredje setning i 7. ledd skal lyde:

Fakultetsstyret selv kan bestemme at for masteroppgaver med justerende muntlig eksamen skal sensuren for skriftlig eller utøvende masteroppgave offentliggjøres samtidig med den endelige karakteren. Det skal da kunngjøres minimum 24 timer før muntlig eksamen hvorvidt skriftlig eller utøvende del er vurdert til bestått karakter.

Ny § 29a skal lyde:

§ 29a. Uttalelse ved merknad på politiattest

Fakultetsstyret/styret for lærerutdanningene avgir uttalelse til klagenemnda i saker der det oppstår spørsmål om hvorvidt en student som har merknad på politiattesten skal nektes retten til å delta i klinisk undervisning eller praksisstudier, jf. lov om universiteter og høyskoler § 4–9.

§ 31 1. ledd skal lyde:

Konsekvenser av fusk eller forsøk på fusk eller medvirkning til dette reguleres av Lov om universiteter og høyskoler § 4–7 og § 4–8.

§ 31 ny tredje setning i 3. ledd skal lyde:

Dersom det gjennomføres kontroll av tillatte hjelpemidler før oppgaveteksten er utlevert, anses eksamen påbegynt når eksamenskandidaten har levert inn sine hjelpemidler for kontroll.

§ 31 nåværende tredje setning blir ny fjerde setning.

Ny § 38a skal lyde:

§ 38a. Klage over formelle feil ved eksamen

Klage over formelle feil etter lov om universiteter og høyskoler § 5–2 behandles av fakultetsstyret ved det fakultet som har faglig ansvar for emnet. Klage over formelle feil ved praksis i lærerutdanninger som Avdeling for lærerutdanning har faglig ansvar for, behandles av styret for lærerutdanningene.

§ 41 nytt 2. ledd skal lyde:

Det skal ikke gis dobbel uttelling for samme faginnhold innenfor samme grad.

§ 41 nåværende 2. ledd blir nytt 3. ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1709 2014

Forskrift om endring i forskrift om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, § 10–42, § 15–3, § 15–4 og § 16–1, jf. forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise § 3 nr. 3.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 662ab (forordning (EF) nr. 474/2006 endret ved forordning (EF) nr. 910/2006, forordning (EF) nr. 1543/2006, forordning (EF) nr. 235/2007, forordning (EF) nr. 787/2007, forordning (EF) nr. 1043/2007, forordning (EF) nr. 1400/2007, forordning (EF) nr. 331/2008, forordning (EF) nr. 715/2008, forordning (EF) nr. 1131/2008, forordning (EF) nr. 298/2009, forordning (EF) nr.

619/2009, forordning (EF) nr. 1144/2009, forordning (EU) nr. 273/2010, forordning (EU) nr. 590/2010, forordning (EU) nr. 791/2010, forordning (EU) nr. 1071/2010, forordning (EU) nr. 390/2011, forordning (EU) nr. 1197/2011, forordning (EU) nr. 295/2012, forordning (EU) nr. 1146/2012, forordning (EU) nr. 659/2013, forordning (EU) nr. 1264/2013, forordning (EU) nr. 368/2014 og forordning (EU) nr. 1318/2014. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 4. desember 2007 nr. 1353 om flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerene om identiteten til det flyselskapet som skal utføre en flyreise gjøres følgende endring:

§ 1 tredje ledd nytt nr. 24 skal lyde:

24. gjennomføringsforordning (EU) nr. 1318/2014 av 11. desember 2014,

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Til forskriftens vedheng tilføyes følgende forordning:

Forordning (EU) nr. 1318/2014

16. des. Nr. 1710 2014

Forskrift om endring i forskrift om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 17 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzy (forordning (EU) nr. 491/2014, forordning (EU) nr. 588/2014, forordning (EU) nr. 617/2014, forordning (EU) nr. 703/2014 og forordning (EU) nr. 737/2014). Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordninger til de som har endret forordning (EF) nr. 396/2005: forordning (EU) nr. 491/2014, forordning (EU) nr. 588/2014, forordning (EU) nr. 617/2014, forordning (EU) nr. 703/2014 og forordning (EU) nr. 737/2014.

I § 1 tilføyes forordning (EU) nr. 491/2014, forordning (EU) nr. 588/2014, forordning (EU) nr. 617/2014, forordning (EU) nr. 703/2014 og forordning (EU) nr. 737/2014 kronologisk til listen over forordningene.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»:

I forordning (EF) nr. 396/2005 om grenseverdier for rester av plantevernmidler gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon norsk oversettelse av forordning (EF) nr. 396/2005. Dette er grunnrettsakten. Grunnrettsakten er endret ved forordning (EF) nr. 178/2006, forordning (EF) nr. 149/2008, forordning (EF) nr. 260/2008, forordning (EF) nr. 839/2008, forordning (EF) nr. 256/2009, forordning (EF) nr. 822/2009, forordning (EF) nr. 1050/2009, forordning (EF) nr. 1097/2009, forordning (EU) nr. 304/2010, forordning (EU) nr. 459/2010, forordning (EU) nr. 600/2010, forordning (EU) nr. 750/2010, forordning (EU) nr. 765/2010, forordning (EU) nr. 893/2010, forordning (EU) nr. 310/2011, forordning (EU) nr. 460/2011, forordning (EU) nr. 508/2011, forordning (EU) nr. 520/2011, forordning (EU) nr. 524/2011, forordning (EU) nr. 559/2011, forordning (EU) nr. 812/2011, forordning (EU) nr. 813/2011, forordning (EU) nr. 978/2011, forordning (EU) nr. 270/2012, forordning (EU) nr. 322/2012, forordning (EU) nr. 441/2012, forordning (EU) nr. 473/2012, forordning (EU) nr. 556/2012, forordning (EU) nr. 592/2012, forordning (EU) nr. 897/2012, forordning (EU) nr. 899/2012, forordning (EU) nr. 34/2013, forordning (EU) nr. 35/2013, forordning (EU) nr. 212/2013, forordning (EU) nr. 241/2013, forordning (EU) nr. 251/2013, forordning (EU) nr. 293/2013, forordning (EU) nr. 500/2013, forordning (EU) nr. 668/2013, forordning (EU) nr. 772/2013, forordning (EU) nr. 777/2013, forordning (EU) nr. 834/2013, forordning (EU) nr. 1138/2013, forordning (EU) nr.

1317/2013, forordning (EU) nr. 36/2014, forordning (EU) nr. 51/2014, forordning (EU) nr. 61/2014, forordning (EU) nr. 79/2014, forordning (EU) nr. 289/2014, forordning (EU) nr. 318/2014, forordning (EU) nr. 364/2014, forordning (EU) nr. 398/2014, forordning (EU) nr. 491/2014, forordning (EU) nr. 588/2014, forordning (EU) nr. 617/2014, forordning (EU) nr. 703/2014 og forordning (EU) nr. 737/2014. Endringsforordningene er ikke innarbeidet i grunnforordningen, men gjengis nedenfor.

I oversikten over forordninger som endrer forordning (EF) nr. 396/2005 i pdf tilføyes følgende i kronologisk rekkefølge:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 491/2014
Uoffisiell oversettelse

Se her for å lese forordning (EU) nr. 588/2014
Uoffisiell oversettelse

Se her for å lese forordning (EU) nr. 617/2014
Uoffisiell oversettelse

Se her for å lese forordning (EU) nr. 703/2014
Uoffisiell oversettelse

Se her for å lese forordning (EU) nr. 737/2014
Uoffisiell oversettelse

16. des. Nr. 1711 2014

Forskrift om kvoter i jakt på kystsel i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. desember 2014 med hjemmel i forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, jf. delegeringsvedtak 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. Steinkobbe

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av steinkobbe:

<i>FYLKE</i>	<i>KVOTE</i>
Østfold	10
Vestfold	15
Telemark	10
Rogaland	20
Sogn og Fjordane	25
Møre og Romsdal	25
Sør-Trøndelag	15
Nordland	185
Troms	75
Finnmark	75

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Lysefjorden i Rogaland fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i Indre Sognefjord med sidefjorder i Sogn og Fjordane fylke.

Det er forbudt å drive jakt på steinkobbe i ved Orskjærene utenfor Averøy i Møre og Romsdal fylke.

§ 2. Havert

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan jakte innenfor følgende totalkvoter av havert:

<i>OMRÅDE</i>	<i>KVOTE</i>
Lista til Stad	60
Nordland nord for Vega	105
Troms	35
Finnmark	115

§ 3. Ringsel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på ringsel i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. Grønlandssel

Personer som har tillatelse til å delta i jakt på kystsel i henhold til forskrift 22. desember 2009 nr. 1745 om regulering av sel på norskekysten § 5, kan drive fri jakt på grønlandssel langs norskekysten.

§ 5. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 61. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2015 og gjelder til og med 31. desember 2015.

17. des. Nr. 1712 2014**Forskrift om endring i forskrift om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-3, § 5-22, § 5-24a og § 21-12, lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 11-1, lov 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten § 5-1, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5-2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2-6 og lov 15. juni 2001 nr. 53 om erstatning ved pasientskader mv. (pasientskadeloven) § 7, jf. forskrift 31. oktober 2008 nr. 1166 om pasientskadelovens virkeområde og om tilskuddsplik for den som yter helsehjelp utenfor den offentlige helse- og omsorgstjenesten § 11.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 2 (direktiv 2011/24/EU). Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 22. november 2010 nr. 1466 om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt andre ledd skal lyde:

Ved bruk av telemedisin anses helsehjelpen mottatt i landet der tjenesteyteren er etablert.

§ 3 andre ledd oppheves. Nåværende tredje ledd blir andre ledd, og § 3 skal i sin helhet lyde:

§ 3. Hvilke typer helsehjelp det ytes stønad til

Stønad ytes til dekning av utgifter ved helsehjelp som tilsvarende helsetjenester som

- det gis stønad til etter folketrygdloven § 5-4 til § 5-12, § 5-14 og § 5-25
- det gis bidrag til etter folketrygdloven § 5-22, begrenset til bidragsformålene hormonelle prevensjonsmidler og legemidler i forbindelse med infertilitetsbehandling
- gis helt eller delvis vederlagsfritt etter tannhelsetjenesteloven § 1-3 første ledd bokstav a til d, jf. § 2-2
- ytes helt eller delvis vederlagsfritt etter spesialisthelsetjenesteloven.

Stønad ytes ikke for substitusjonsbehandling for opioidavhengighet. Dette gjelder selv om medlemmet får legemiddelassistert rehabilitering i Norge.

Ny § 9a skal lyde:

§ 9a. Forhåndstilsagn

En pasient som er vurdert til å ha rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1b andre ledd, jf. § 2-2, kan søke forhåndstilsagn fra HELFO om:

- pasienten har krav på stønad til utgifter for slik helsehjelp som pasienten vurderer å motta i et annet EØS-land, og
- den høyeste stønad som vil ytes for denne helsehjelpen.

Forhåndstilsagn etter første ledd gir pasienten rett til stønad til faktiske utgifter til slik helsehjelp som forhåndstilsagnet omfatter og med inntil det beløp som er angitt i forhåndstilsagnet.

§ 10 andre ledd skal lyde:

Søknad om forhåndstilsagn og krav om stønad settes frem for Helseøkonomiforvaltningen (HELFO). Vedtak kan påklages etter reglene i folketrygdloven § 21-12. Klage settes fram for den instans som fattet vedtaket. Klagefristen er seks uker. Klageinstansen er Helsedirektoratet. Et vedtak kan bare ankes inn for Trygderetten dersom det gjelder helsehjelp som nevnt i § 3 første ledd bokstav a i forskriften her, jf. forskrift 15. april 1997 nr. 324 om unntak fra anke til Trygderetten.

§ 15 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. mars 2015.

18. des. Nr. 1713 2014**Forskrift om ikraftsetting av endringer i verdipapirhandelloven (sentrale motparter) og om endringer i verdipapirforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 20. juni 2014 nr. 29 om endringer i børsløven og verdipapirhandelloven mv. del XIX nr. 1, jf. delegeringsvedtak 20. juni 2014 nr. 784 og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 13–3. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

Bestemmelser i lov 20. juni 2014 nr. 29 om endringer børsløven og verdipapirhandelloven mv. som gjelder lovens del XIV, endringer i verdipapirhandelloven kap. 13, samt § 14–3, § 15–1 og § 15–2, trer i kraft 1. januar 2015.

II

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kap. 12 skal lyde:

Kapittel 12. Sentrale motparter mv.

Ny § 12–1 skal lyde:

§ 12–1. Tilknyttet virksomhet

Sentrale motparter med tillatelse etter verdipapirhandelloven § 13–1 kan garantere for oppfyllelse av avtaler som gjelder handel med finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 2–2 og forpliktelser vedrørende lån av finansielle instrumenter. Finansieringsvirksomhetsloven og forsikringsvirksomhetsloven gjelder ikke for slik virksomhet.

III

Bestemmelsene i denne forskrifts del II trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1714 2014**Forskrift om endringer i forskrift 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m.**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (lotteriloven) § 3. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 21. desember 2000 nr. 1366 om lotteritilsynet og lotteriregisteret m.m. gjøres følgende endring:

Ny § 5–3 skal lyde:

Pokerspill som oppfyller vilkårene i lotteriloven § 5 andre ledd bokstav c) kan avholdes uten tillatelse såfremt

- høyeste innskudd per deltaker er kr 1000 per sammenkomst,
- det ikke er mer enn 10 deltakere,
- aldersgrensen for deltakerne er 18 år,
- det ikke blir spilt på kreditt, og
- gjennomføring av lotteriet ikke overlates til medhjelper mot betaling.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1715 2014**Forskrift om tilskudd til frivillige organisasjoner som arbeider med problematisk spilleatferd**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (pengespilloven) § 10 fjerde ledd. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddsordningen er å styrke frivillige organisasjoners arbeid med problematisk spilleatferd knyttet til pengespill og dataspill.

De økonomiske rammene for ordningen fastsettes ved Kongens vedtak om fordeling av avsatte midler fra Norsk Tippings overskudd til forskning, informasjon, forebygging og behandling av spilleavhengighet, jf. lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. § 10 fjerde ledd.

§ 2. *Prosjektilskudd og driftstilskudd*

Etter forutgående utlysning kan frivillige organisasjoner som utelukkende arbeider med problematisk spilleatferd eller som har særlig aktivitet rettet mot problematisk spilleatferd ved hjelpetilbud, forebygging, informasjon eller andre konkrete tiltak i Norge, søke om prosjektilskudd eller driftstilskudd.

Driftstilskudd tildeles for ett år om gangen med utbetaling hvert halvår.

Prosjektilskudd tildeles som engangsutbetaling.

I utlysningen skal Lotteritilsynet fastsette nærmere kriterier for tildeling av tilskudd, samt angi etter hvilke kriterier søknader skal prioriteres dersom det ikke er tilstrekkelig med midler til å innvilge alle kvalifiserte søknader.

§ 3. *Frivillighetsregisteret*

Organisasjonen skal være registrert i Frivillighetsregisteret. Lotteritilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra krav om registrering.

§ 4. *Søknaden og dokumentasjon*

Søknad om tilskudd sendes Lotteritilsynet og skal beskrive:

- a) organisasjonens virksomhet,
- b) hva slags tilskudd det søkes om,
- c) hva tilskuddet skal benyttes til, og
- d) hvordan tidligere mottatt tilskudd er benyttet hvis slikt tilskudd er tildelt.

Følgende dokumentasjon for organisasjonens virksomhet skal vedlegges søknaden:

- a) siste godkjente årsberetning og årsregnskap,
- b) organisasjonens vedtekter, og
- c) budsjett for hele organisasjonens virksomhet.

§ 5. *Vedtak og tilsyn*

Lotteritilsynet kan kreve fremlagt opplysninger som er av betydning for søknaden. Lotteritilsynet fatter vedtak om tilskudd og fører tilsyn med denne forskriften.

§ 6. *Rapportering*

Organisasjonene som mottar tilskudd skal sende rapport om bruken av tilskuddet til Lotteritilsynet innen frist fastsatt i tildelingsvedtaket, slik det fremgår av tilskuddsbrevet.

§ 7. *Bortfall av tilskudd, krav om tilbakebetaling*

Organisasjonen har plikt til umiddelbart å gi melding til Lotteritilsynet dersom forutsetningene for tilskuddet endres.

Dersom det er gitt tilskudd på uriktig eller ufullstendig grunnlag, kan vedtak om tilskudd endres og det uriktig utbetalte beløpet kreves tilbakebetalt med tillegg av renter.

§ 8. *Klageadgang*

Avslag på søknader om tilskudd kan påklages til Lotterinemnda.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1716 2014

Forskrift om unntak fra konkurranseloven § 10 for samarbeid ved omsetning av bøker

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 3 annet ledd. Jf. omorganiseringsvedtak 13. desember 2013 nr. 1455 pkt. 12. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder visse typer samarbeid mellom foretak eller sammenslutninger av foretak ved omsetning av bøker utgitt av norsk leverandør.

Forskriften gjelder for skjønnlitteratur, sakprosa, fagbøker for profesjonsmarkedet og lærebøker for høyere utdanning, uavhengig av publiseringsformat.

Forskriften gjelder ikke for omsetning av brukte bøker, skolebøker til grunnskolen og den videregående skolen, forskningsrapporter eller tilsvarende. Forskriften gjelder videre ikke for samarbeid om omsetning av bøker i strid med EØS-avtalens artikkel 53.

§ 2. *Definisjoner*

I denne forskrift menes med:

- a) bøker, utgivelser innenfor forskriftens virkeområde, som tilgjengeliggjøres for publikum uavhengig av publiseringsformat, herunder en innbundet bok, en elektronisk fil (e-bok) eller en innlest tekst (lydbok)
- b) leverandør, et foretak som utgir bøker
- c) forhandler, et foretak som selger bøker til sluttkunde

- d) bokklubb, et foretak som periodisk distribuerer bøker etter løpende opsjonsavtale med slutt kunder som har medlemskap i klubben
- e) fastpris, en bindende videresalgsspris fastsatt av leverandøren
- f) reelle nytugivelser, nye utgaver som er en større revisjon av et verk.

§ 3. *Unntak for samarbeid om fastpris*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for at en leverandør kan sette fastpris på bøker leverandøren utgir eller bøker som utgis av bokklubb som leverandøren har avtale med. Forbudet er heller ikke til hinder for at det kan samarbeides om avtaler som forplikter den enkelte leverandør til å sette fastpris på slike bøker. Fastprisen gjelder for alle slutt kunder uansett forhandler innenfor en maksimal periode, fastsatt i andre ledd.

Det kan settes fastpris på alle bøker i alle format første gang de lanseres. Fastprisperioden opphører senest 1. mai året etter det kalenderåret boken ble utgitt. Når en tittel lanseres i pocketutgave i perioden fastpris kan settes, opphører retten til å sette en bindende videresalgsspris på e-bokutgaven.

Reelle nytugivelser kan utløse en ny fastprisperiode. For særlig ressurskrevende utgivelser kan leverandøren forlenge fastprisperioden inntil sju år mot å tilby sine forhandlere full returret.

§ 4. *Rabatter*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid som innebærer at det avtales maksimale rabattsatser som skal gjelde i fastprisperioden. Rabattsatsen skal være lik for alle slutt kunder uansett forhandler bortsett fra ved salg til bibliotek.

Den enkelte forhandler kan velge å gi inntil 12,5 % rabatt på den utsalgsspris som leverandøren har valgt i enhver tid i fastprisperioden. Rabatten kan gis for alle typer av bøker, bortsett fra billigbokutgaver, verk og fagbøker. Offentlige bibliotek kan dessuten gis inntil 20 % rabatt. Kvantumsrabatt til sluttbruker ved kjøp av samme tittel (50–99 eks.) kan gis med inntil 20 % rabatt.

§ 5. *Unntak for fellesnedsettelse*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid om fellesnedsettelse på bøker. En leverandør kan i forbindelse med fellesnedsettelse kun fastsette veiledende utsalgsspriser for sine bøker.

Samarbeidet kan ikke gå ut på å begrense en forhandlers adgang til å gjennomføre salg utenom fellesnedsettelse, eller om å begrense fellesnedsettelse til visse kampanjer.

§ 6. *Unntak for samarbeid om litteraturabonnementer*

Forbudet i konkurranse lovens § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid om ordninger for litteraturabonnement, herunder forpliktelse til tegning av et visst antall bredde- og kulturabonnement, der leverandørene tilbyr samme rabattsats og for øvrig identiske vilkår til alle forhandlere som tegner samme type av abonnement.

Det kan avtales at leverandørene skal tilby forhandlere som ikke har litteraturabonnement, rabatt ved kjøp av bøker omfattet av innkjøpsordninger administrert av Norsk kulturråd.

§ 7. *Unntak for samarbeid om skaffe- og leveringsplikt*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for avtaler som pålegger forhandlerne skaffeplikt for bøker som lagerføres av leverandørene. Det kan videre avtales at leverandørene skal ha tilsvarende leveringsplikt for disse bøkene.

Dette unntaket omfatter også e-bøker dersom tittelen er utgitt i dette formatet.

§ 8. *Unntak for samarbeid om frakt- og leveringsbetingelser*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid om standardbetingelser for betaling, frakt og levering.

§ 9. *Unntak for samarbeid om bokklubbers vervekampanjer*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid som går ut på at leverandørene i sine avtaler med bokklubber begrenser bokklubbenes adgang til å tilby bøker gratis eller til sterkt rabattert pris i vervekampanjer.

§ 10. *Unntak for samarbeid om standardkontrakter om royaltysatser og normalkontrakter for oversetterhonorar*

Forbudet i konkurranse loven § 10 første ledd er ikke til hinder for samarbeid om standardkontrakter som inneholder bestemmelser om royaltysatser for forfattere og provisjonssatser for deres agenter, eller for samarbeid om normalkontrakter for oversetterhonorar.

§ 11. *Ikrafttredelse og varighet*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015, og gjelder til 31. desember 2016.

19. des. Nr. 1717 2014**Delt ikraftsetting av lov 19. desember 2014 nr. 73 om endringer i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenstepensjon mv.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2014 nr. 73 om endringer i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenstepensjon mv.) del XII. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 19. desember 2014 kl. 15.50.

Delt ikraftsetting av Stortingets vedtak 15. desember 2014 til lov om endringer i lov om Statens pensjonskasse, folketrygdloven og i enkelte andre lover (justeringer i reglene om uføretrygd og ny uførepensjonsordning i offentlig tjenstepensjon mv.). Loven, med unntak av del VIII, X og XI, trer i kraft 1. januar 2015.

15. des. Nr. 1718 2014**Storingsvedtak om skatt av inntekt og formue mv. for inntektsåret 2015 (Stortingets skattevedtak)**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

*Kapittel 1 – Generelt***§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde**

Dette vedtaket gjelder utskrivning av skatt på inntekt og formue for inntektsåret 2015. Vedtaket legges også til grunn for utskrivning av forskudd på skatt for inntektsåret 2015, etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 4 til 6.

Sammen med bestemmelsene om forskudd på skatt i skattebetalingsloven, gjelder dette vedtaket også når skatteplikt utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., og skattyteren ikke skal svare terminskatt etter samme lov § 7.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

*Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene***§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo**

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den delen av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 1 200 000 kroner. Satsen skal være 0,15 pst.

Ektefeller som lignes under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, svarer formuesskatt til staten av den delen av ektefellenes samlede antatte formue som overstiger 2 400 000 kroner. Satsen skal være 0,15 pst.

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,15 pst. Formue under 10 000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4, skal ha et fradrag i formuen på 1 200 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge formue, jf. skatteloven § 2–10, skal fradraget være 2 400 000 kroner. Når skattyter har formue i flere kommuner, fordeles fradraget etter reglene i skatteloven § 4–30 første og annet ledd. Satsen for formuesskatt til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. Maksimumssatsen gjelder når ikke lavere sats er vedtatt av kommunen.

*Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten, kommunene og fylkeskommunene***§ 3–1. Toppskatt**

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 9 pst. for den delen av inntekten som overstiger 550 550 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 885 600 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark, eller i kommunene Karlsøy, Kvæningen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 7 pst. av den inntekten som overstiger 550 550 kroner, og med 12 pst. for den delen av inntekten som overstiger 885 600 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyter er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 3-2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven, skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 9,55 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 13,05 pst.

§ 3-3. Skatt til staten

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, svarer skatt til staten med 27 pst. av inntekten.

§ 3-4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18-3 svares grunnrenteskatt til staten med 31 pst.

§ 3-5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2-3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket, svare skatt til staten med 27 pst. av inntekten.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3-2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3-1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16-20 til § 16-29 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

Person som nevnt i skatteloven § 2-3 fjerde ledd, skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12 svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten. Dersom vedkommende gis fradrag etter skatteloven § 6-71, svares skatt til staten etter skattesatsene som følger av § 3-1, § 3-2 og § 3-8.

§ 3-6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3-7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5-40 fjerde ledd, skal være 45 pst.

§ 3-8. Inntektsskatt til kommunene og fylkeskommunene

Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 2,60 pst. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsbo skal være maksimum 11,35 pst.

Maksimumssatsene skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.**§ 4-1. Ordinære skatter**

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst.

Av inntekt svares skatt med 27 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3-3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv.

§ 4-2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, skal det svares særskatt med 51 pst.

§ 4-3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2015 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4-4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster mv. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik

inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt

§ 5–1. Tonnasjeskatt

Aksjeselskap, allmennaksjeselskap og tilsvarende selskap hjemmehørende i annen EØS-stat som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1 000 nettotonn, deretter
- 18 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 10 000 nettotonn, deretter
- 12 kroner per dag per 1 000 nettotonn opp til 25 000 nettotonn, deretter
- 6 kroner per dag per 1 000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 6–1. Minstefradrag

Minstefradrag i lønnsinntekt mv. etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav a skal ikke settes lavere enn 31 800 kroner, og ikke høyere enn 89 050 kroner.

Minstefradrag i pensjonsinntekt etter skatteloven § 6–32 første ledd bokstav b skal ikke settes lavere enn 4 000 kroner, og ikke høyere enn 72 200 kroner.

§ 6–2. Foreldrefradrag

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6–48 skal ikke settes høyere enn 25 000 kroner for ett barn. Fradragsgrensen økes med inntil 15 000 kroner for hvert ytterligere barn.

§ 6–3. Personfradrag

Fradrag etter skatteloven § 15–4 er 50 400 kroner i klasse 1 og 74 250 kroner i klasse 2.

§ 6–4. Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17–1 første ledd skal være 135 700 kroner for enslige og 124 800 kroner for hver ektefelle. Beløpsgrensen er 249 600 kroner for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17–2 annet ledd.

§ 6–5. Skattefradrag for pensjonsinntekt

Fradraget som nevnt i skatteloven § 16–1 første ledd skal være 30 800 kroner.

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 16–1 tredje ledd skal være 180 800 kroner i trinn 1 og 273 650 kroner i trinn 2.

§ 6–6. Særfradrag for enslige forsørgere

Fradrag etter skatteloven § 6–80 er 4 067 kroner pr. påbegynt måned.

Kapittel 7 – Forskriftskompetanse mv.

§ 7–1. Forskriftsfullmakt til gjennomføring og utfylling

Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak.

§ 7–2. Adgang til å fravike reglene i vedtaket

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 4–8.

15. des. Nr. 1719 2014

Storingsvedtak om avgift til statskassen på arv for budsjettåret 2015

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) svares avgift til statskassen etter bestemmelsene i dette vedtaket. Avgiftsplikten gjelder kun arv etter dødsfall som har skjedd før 1. januar 2014, med de begrensninger som følger av lov 13. desember 2013 nr. 110 om oppheving av lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til et halvt grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 44 185 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år, settes til et grunnbeløp i folketrygden (G) ved årets inngang, dvs. 88 370 kroner per år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1 000.

§ 4. Av arv til arvelaterens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren – og foreldre, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	6 pst.
Av overskytende beløp	10 pst.

§ 5. Av arv som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 470 000 kroner	intet
Av de neste 330 000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	15 pst.

15. des. Nr. 1720 2014

Stortingsvedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2015

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kap. 23. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

For inntektsåret 2015 svares folketrygdavgifter etter følgende regler og satser, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) kapittel 23:

Arbeidsgiveravgift

§ 1. Beregning av avgift og regler om soneplassering

(1) Arbeidsgiveravgift beregnes som hovedregel etter satsen som gjelder i den sonen hvor arbeidsgiver anses å drive virksomhet. Det kan likevel ikke benyttes redusert sats når arbeidsgiver har virksomhet innenfor nærmere angitte sektorer eller når arbeidsgiver er i økonomiske vanskeligheter, jf. § 4 og § 3 annet ledd.

(2) Et foretak som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor foretaket skal være registrert etter enhetsregisterloven. En privatperson som er arbeidsgiver, anses å drive virksomhet i den kommunen hvor vedkommende er bosatt ifølge folkeregisteret.

(3) Dersom arbeidsgiver er et foretak med registrerte underenheter, jf. forskrift 9. februar 1995 nr. 114 om registrering av juridiske personer m.m. i Enhetsregisteret § 10, anses hver underenhet som egen beregningsenhet for arbeidsgiveravgift.

(4) Utføres hoveddelen av arbeidstakerens arbeid i en annen sone enn der virksomheten drives, jf. annet ledd, og enhetsregisterreglene på grunn av virksomhetens art ikke påbyr at underenhet registreres i sonen hvor arbeidet utføres (ambulerende virksomhet), benyttes likevel satsen i denne andre sonen hvor arbeidet utføres på den del av lønn mv. som knytter seg til dette arbeidet. Det samme gjelder ved arbeidsutleie, dersom arbeidstakeren utfører hoveddelen av sitt arbeid i en annen sone enn i den sonen arbeidsgiver anses å drive virksomhet. Med hoveddelen av arbeidet menes her mer enn halvparten av antall arbeidsdager arbeidstakeren har gjennomført for arbeidsgiveren i løpet av avgiftsterminen. Arbeidsgiveravgift av etterbetaling av lønn mv. beregnes forholdsmessig med de satsene som skal benyttes på lønn mv. til den enkelte arbeidstaker for arbeid utført i inneværende termin.

(5) Flytter arbeidsgiveren eller underenheten fra en sone til en annen, legges satsen i tilflyttingssonen til grunn fra og med påfølgende avgiftstermin etter registrert flyttedato.

§ 2. Soner for arbeidsgiveravgift

(1) Sone I omfatter de områder som ikke er nevnt nedenfor. Arbeidsgivere beregner avgiften etter satsen som gjelder for sone I, hvis ikke annet følger av dette vedtaket.

(2) Sone Ia omfatter:

- kommunene Frosta og Leksvik i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Rissa, Midtre Gauldal og Selbu i Sør-Trøndelag fylke,
- kommunene Herøy, Haram, Midsund, Aukra, Eide og Gjemnes i Møre og Romsdal fylke,
- kommunene Flora, Sogndal og Førde i Sogn og Fjordane fylke,
- kommunene Etne, Bømlo, Kvam og Modalen i Hordaland fylke,
- kommunene Finnøy og Vindafjord i Rogaland fylke,
- kommunene Åseral, Audnedal, Hægebostad og Sirdal i Vest Agder fylke,
- kommunene Vegårshei og Iveland i Aust-Agder fylke,
- kommunen Sigdal i Buskerud fylke,
- kommunen Gausdal i Oppland fylke.

(3) Sone II omfatter:

- kommunene Meråker, Verran og Inderøy i Nord-Trøndelag fylke,
- kommunene Ørland og Agdenes i Sør-Trøndelag fylke,

- kommunene Sande, Norddal, Stranda, Stordal, Vestnes, Rauma, Nasset, Sandøy, Tingvoll og Sunndal i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Balestrand, Leikanger, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Gaular, Jølster, Naustdal, Bremanger, Vågsøy, Selje, Eid, Hornindal, Gloppen og Stryn i Sogn og Fjordane fylke,
 - kommunene Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Fedje og Masfjorden i Hordaland fylke,
 - kommunene Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy og Utsira i Rogaland fylke,
 - kommunene Risør, Gjerstad, Åmli, Evje og Hornnes, Bygland, Valle og Bykle i Aust-Agder fylke,
 - kommunene Drangedal, Nome, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke og Vinje i Telemark fylke,
 - kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Rollag og Nore og Uvdal i Buskerud fylke,
 - kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Søndre Land og Nordre Land i Oppland fylke,
 - kommunene Kongsvinger, Nord-Odal, Sør-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil og Åmot i Hedmark fylke.
- (4) Sone III omfatter:
- kommunen Snåsa i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Hemne, Snillfjord, Bjugn, Oppdal, Rennebu, Meldal, Røros, Holtålen og Tydal i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunene Vanylven, Surnadal, Rindal, Halså og Aure i Møre og Romsdal fylke,
 - kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre og Vang i Oppland fylke,
 - kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal og Os i Hedmark fylke.
- (5) Sone IV omfatter:
- Troms fylke, med unntak av kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Tromsø,
 - Nordland fylke, med unntak av kommunen Bodø,
 - kommunene Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy og Leka i Nord-Trøndelag fylke,
 - kommunene Hitra, Frøya, Åfjord, Roan og Osen i Sør-Trøndelag fylke,
 - kommunen Smøla i Møre og Romsdal fylke.
- (6) Sone IVa omfatter:
- kommunen Tromsø i Troms fylke,
 - kommunen Bodø i Nordland fylke.
- (7) Sone V omfatter:
- Finnmark fylke,
 - kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i Troms fylke.

§ 3. *Satser for arbeidsgiveravgift etter sone*

- (1) Satsene for arbeidsgiveravgift for inntektsåret 2015 er:

- Sone I: 14,1 pst.
- Sone Ia: 14,1 pst., men likevel 10,6 pst. så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satser på henholdsvis 14,1 pst. og 10,6 pst. ikke overstiger grensene for bagatellmessig støtte, jf. § 4 tredje og fjerde ledd. Bestemmelsene om redusert avgiftssats i sone Ia gjelder ikke foretak som er omfattet av helseforetaksloven, og statsforvaltningen som omfattes av reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd.
- Sone II: 10,6 pst.
- Sone III: 6,4 pst.
- Sone IV: 5,1 pst.
- Sone IVa: 7,9 pst.
- Sone V: 0 pst. Samme sats gjelder for avgift som svares av arbeidsgivere hjemmehørende på Svalbard, og når andre arbeidsgivere utbetaler lønn og annen godtgjørelse som blir skattlagt etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

(2) Arbeidsgivere som er i økonomiske vanskeligheter, jf. ESAs retningslinjer for støtte til foretak i vanskeligheter, må beregne avgift etter satsen som gjelder i sone I. Det samme gjelder arbeidsgivere med utestående krav på tilbakebetaling av ulovlig statsstøtte. Bestemmelsen i første og annet punktum gjelder likevel ikke så lenge differansen mellom den avgiften som ville følge av satsen i lokaliseringssonen og satsen i sone I, ikke overstiger grensene for bagatellmessig støtte, jf. § 4 tredje ledd.

(3) Arbeidsgivere som beregner arbeidsgiveravgift etter reduserte satser, plikter å avgi erklæring om hvorvidt foretaket er i økonomiske vanskeligheter.

§ 4. *Særregler om avgiftssats og avgiftsberegning for arbeidsgivere med aktiviteter innenfor visse sektorer og andre arbeidsgivere som beregner avgift med redusert sats etter reglene om bagatellmessig støtte*

(1) Arbeidsgivere i sonene II–V, eller med ambulerende virksomhet i disse sonene, som utfører aktiviteter omfattet av tabellen nedenfor, skal beregne avgift etter satsen for sone I, uansett hvor arbeidsgiver er lokalisert eller arbeidet blir utført. Tilsvarende gjelder for lønn mv. til utleide arbeidstakere som utfører slike aktiviteter.

Stålsektoren	Aktiviteter knyttet til produksjon av aktiviteter som nevnt i Annex II til ESAs retningslinjer for regionalstøtte 2014–2020
Syntetfibresektoren	Aktiviteter knyttet til produksjon av aktiviteter som nevnt i Annex IIa til ESAs retningslinjer for regionalstøtte 2014–2020
Næringskoder, jf. Norsk standard for næringsgruppering (SN2007)	
Energisektoren	
Næringshovedområde 35	Elektrisitets-, gass-, damp- og varmtvannsforsyning
Transportsektoren	
49.1	Passasjertransport med jernbane
49.2	Godstransport med jernbane
49.31	Transport med rutebil og sporvei i by- og forstadsområder
49.39	Landtransport med passasjerer ikke nevnt annet sted
49.41	Godstransport på vei
50	Sjøfart
51.1	Lufttransport med passasjerer
51.21	Lufttransport med gods
Lufthavner	
52.23	Andre tjenester tilknyttet lufttransport
Finansierings- og forsikringsvirksomhet mv.	
64	Finansieringsvirksomhet
65	Forsikringsvirksomhet og pensjonskasser, unntatt trygdeordninger underlagt offentlig forvaltning
66	Tjenester tilknyttet finansierings- og forsikringsvirksomhet
70.10	Hovedkontortjenester, men bare for så vidt gjelder tjenester som ytes innenfor et konsern
70.22	Bedriftsrådgivning og annen administrativ rådgivning, men bare for så vidt gjelder tjenester som ytes innenfor et konsern

(2) Arbeidsgivere med blandet virksomhet kan, dersom de har et klart regnskapsmessig skille mellom lønn mv. knyttet til aktiviteter som nevnt i første ledd og andre aktiviteter, uten hinder av første ledd beregne avgiften etter satsene i § 3, eventuelt i § 5, for den del av avgiftsgrunnlaget som ikke er knyttet til aktiviteter som nevnt i første ledd.

(3) Arbeidsgivere kan uten hinder av første ledd beregne arbeidsgiveravgift for aktiviteter som nevnt i første ledd etter satsene for lokaliseringssonen, så lenge differansen mellom den avgift som ville følge av satsen i lokaliseringssonen og satsen i sone I, ikke overstiger 500 000 kroner for arbeidsgiveren i 2015. Dersom arbeidsgiver anses å være en del av et konsern, jf. forordning (EU) nr. 1407/2013 om bagatellmessig støtte, gjelder beløpsgrensen for hele konsernet under ett. For aktiviteter knyttet til godstransport på vei, jf. næringskode 49.41 Godstransport på vei, må differansen ikke overstige 250 000 kroner i 2015.

(4) Når en arbeidsgiver beregner avgift med redusert sats i sone Ia eller etter tredje ledd, kan den samlede fordelingen av bagatellmessig støtte i form av redusert avgift og annen bagatellmessig støtte til arbeidsgiveren ikke overstige 500 000 kroner i 2015, jf. forordning (EU) nr. 1407/2013 om bagatellmessig støtte. For aktiviteter knyttet til godstransport på vei må slik samlet støtte ikke overstige 250 000 kroner i 2015. Arbeidsgiver som mottar annen støtte til dekning av lønn mv., kan ikke beregne redusert avgift etter bestemmelsene i denne paragraf.

(5) Arbeidsgivere som beregner avgift med redusert sats etter bestemmelsen i tredje ledd plikter å gi opplysninger om eventuell annen bagatellmessig støtte og støtte til dekning av lønnskostnader som arbeidsgiver har blitt tildelt i terminen.

§ 5. Særregel om avgiftssats for aktiviteter knyttet til produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen

Arbeidsgivere som utfører aktiviteter knyttet til produksjon, foredling og engroshandel av produkter som ikke omfattes av EØS-avtalen, jf. avtalens § 8, beregner arbeidsgiveravgift med 5,1 pst. når virksomheten drives i sone IVa, og med 10,6 pst. når den drives i sone Ia. Dette gjelder aktiviteter som er omfattet av næringskodene i tabellen nedenfor. Dersom arbeidsgiver også utfører andre aktiviteter enn de som er nevnt nedenfor, gjelder § 4 annet ledd om blandet virksomhet tilsvarende.

<i>Næringskode, jf. Norsk standard for næringsgruppering (SN2007)</i>	
01.1–01.3	Dyrking av ettårige vekster, flerårige vekster og planteformering
01.4	Husdyrhold
01.5	Kombinert husdyrhold og planteproduksjon

Næringskode, jf. Norsk standard for næringsgruppering (SN2007)

01.6	Tjenester tilknyttet jordbruk og etterbehandling av vekster etter innhøsting
01.7	Jakt, viltstell og tjenester tilknyttet jakt og viltstell
02.1–02.3	Skogskjøtsel og andre skogbruksaktiviteter, avvirkning og innsamling av viltvoksende produkter av annet enn tre og del av 16.10 (produksjon av pæler)
02.40	Tjenester tilknyttet skogbruk (med unntak av tømmermåling)
03.11–03.12	Hav- og kystfiske og fangst og ferskvannsfiske
03.21–03.22	Hav- og kystbasert akvakultur og ferskvannsbasert akvakultur
10.11–10.13	Bearbeiding og konservering av kjøtt og fjørfekjøtt og produksjon av kjøtt- og fjørfevarer
10.20	Bearbeiding og konservering av fisk, skalldyr og bløtdyr
10.3	Bearbeiding og konservering av frukt og grønnsaker
10.4	Produksjon av vegetabiliske og animalske oljer og fettstoffer
10.5	Produksjon av meierivarer og iskrem
10.6	Produksjon av kornvarer, stivelse og stivelsesprodukter, samt del av 10.89 (produksjon av kunstig honning og karamell)
10.85	Produksjon av ferdigmat
10.9	Produksjon av fôrvarer
46.2	Engroshandel med jordbruksråvarer og levende dyr
46.31	Engroshandel med frukt og grønnsaker, samt del av 10.39 (produksjon av skrellede grønnsaker og blandede salater)
46.32	Engroshandel med kjøtt og kjøttvarer
46.33	Engroshandel med meierivarer, egg, matolje og -fett
46.381	Engroshandel med fisk, skalldyr og bløtdyr
50.202	Innenriks sjøtransport med gods, men bare for så vidt gjelder drift av brønnbåter
52.10	Lagring, men bare for så vidt gjelder drift av kornsiloer.

*Trygdeavgift***§ 6.** *Trygdeavgift av pensjon mv.*

Av pensjon i og utenfor arbeidsforhold, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1, beregnes trygdeavgift med 5,1 pst.

§ 7. *Trygdeavgift av lønnsinntekt mv.*

Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2, beregnes trygdeavgift med 8,2 pst.

§ 8. *Trygdeavgift av næringsinntekt mv.*

Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3, beregnes trygdeavgift med 11,4 pst.

*Andre bestemmelser***§ 9.** *Forskriftsfullmakt mv.*

Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Satsen på 14,1 pst. skal legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt etter denne bestemmelsen. Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 til § 5.

15. des. Nr. 1721 2014**Storingsvedtak om CO₂-avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjettåret 2015**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂-avgift til statskassen etter følgende satser:

- for gass kr 1,00 per standardkubikkmeter
- for olje eller kondensat kr 1,00 per liter.

15. des. Nr. 1722 2014**Storingsvedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval- og selfangstnæringen for 2015**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

I

I 2015 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 8,2 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tilleggstrygd for sykepengere til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 3,1 pst. for 2015.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske i fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag, og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

15. des. Nr. 1723 2014**Storingsvedtak om merverdiavgift for budsjettåret 2015 (kap. 5521 post 70)**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven). Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. Saklig virkeområde og forholdet til merverdiavgiftsloven

Fra 1. januar 2015 svares merverdiavgift etter satsene i dette vedtaket og i samsvar med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven).

§ 2. Alminnelig sats

Merverdiavgift svares med 25 pst. av avgiftspliktig omsetning, uttak og innførsel når ikke redusert sats skal anvendes etter bestemmelsene nedenfor.

§ 3. Redusert sats med 15 pst.

Merverdiavgift svares med 15 pst. av omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–2.

§ 4. Redusert sats med 8 pst.

Merverdiavgift svares med 8 pst. av omsetning og uttak av tjenester som gjelder:

- a) persontransport mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–3,
- b) transport av kjøretøy på fartøy som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–4,
- c) utleie av rom i hotellvirksomhet mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–5,
- d) rett til å overvære kinoforestillinger som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–6,
- e) kringkastingstjenester som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–7,
- f) adgang til utstillinger i museer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–9,
- g) adgang til fornøylesparker mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–10,
- h) rett til å overvære idrettsarrangementer mv. som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–11.

§ 5. Redusert sats med 11,11 pst.

Merverdiavgift svares med 11,11 pst. av omsetning mv. av villlevende marine ressurser som nevnt i merverdiavgiftsloven § 5–8.

15. des. Nr. 1724 2014**Storingsvedtak om særavgifter til statskassen for budsjettåret 2015**

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av storingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven). Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Om avgift på alkohol (kap. 5526 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Alkoholholdig drikk</i>	<i>Volumprosent alkohol</i>	<i>Kr</i>
	t.o.m. 0,7	avgiftslegges etter reglene for alkoholfrie drikkevarer
Brennevinsbasert	over 0,7	7,13 per volumprosent og liter
Annen	over 0,7 t.o.m. 2,7	3,19 per liter
	over 2,7 t.o.m. 3,7	11,99 per liter
	over 3,7 t.o.m. 4,7	20,77 per liter
	over 4,7 t.o.m. 22	4,64 per volumprosent og liter
Etanol til teknisk bruk	over 0,7	sats som for alkoholholdig drikk

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om at det skal betales avgift på alkohol som er i varer som ikke er avgiftspliktige etter første ledd, samt om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. *Det gis fritak for avgift på alkohol som*

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utvalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- f) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer,
- g) framstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket omfatter ikke brennevinsbasert drikk og gjelder kun framstilling til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på tobakkvarer mv. (kap. 5531 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp:

<i>Produkt</i>	<i>Kr</i>	
Sigarer	2,44	per gram av pakningens nettovekt
Sigaretter	2,44	per stk.
Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning	2,44	per gram av pakningens nettovekt
Skråtobakk	0,99	per gram av pakningens nettovekt
Snus	0,99	per gram av pakningens nettovekt
Sigarettpapir og sigarettlyser	0,0373	per stk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote, jf. tolloven § 4–20.

§ 2. Departementet kan gi forskrift eller fatte enkeltvedtak om at varer som er ment eller er egnet som erstatning for varer som nevnt i § 1, er avgiftspliktige. Dersom avgiftsplikt blir pålagt, skal det betales avgift med samme beløp som for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) kvalitetsprøves og forbrukes på fabrikk eller lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på motorvogner mv. (kap. 5536)

A. Engangsavgift (kap. 5536 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret. Videre skal det betales avgift når

- a) betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- b) motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten registrering,
- c) oppbygd motorvogn tas i bruk før ny registrering.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Avgift skal betales med følgende beløp:

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x- ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
<i>Avgiftsgruppe A</i>							2 400
Personbiler, varebiler klasse 1, busser under 6 m med inntil 17 seteplasser	0–1 150					39,10	
	1 151–1 400					85,25	
	1 401–1 500					170,52	
	over 1 500					198,31	
		0–70				0	
		71–100				245,04	
		101–140				709,60	
		over 140				1 756,12	
			over 0			47,11	
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med utslipp 105 g/km og over				0–105		0	
				106–120		795,36	
				121–160		801,49	
				161–230		1 868,43	
				over 230		2 999,70	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x- ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
CO ₂ -utslipp under 105 g/km t.o.m 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m 50 g/km						896,41	
CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50 g/km						1 054,66	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp							
bensindrevne					0–1 050	15,19	
					1 051– 1 600	50,59	
					1 601– 2 000	118,75	
					over 2 000	128,09	
ikke bensindrevne					0–1 050	11,64	
					1 051– 1 600	41,31	
					1 601– 2 000	96,93	
					over 2 000	100,83	
<i>Avgiftsgruppe B</i>							2 400
Varebiler klasse 2, lastebiler med tillatt totalvekt mindre enn 7 501 kg og godsrom med lengde under 300 cm og bredde under 190 cm	22 pst. av A	22 pst. av A	30 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med utslipp 105 g/km og over					0–105	0	
					106–120	238,61	
					121–160	240,45	
					over 160	467,11	
CO ₂ -utslipp under 105 g/km t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km						268,92	
CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for						316,40	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x- ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
den del av utslippet som ligger under 50							
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					30 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe C</i> Campingbiler	22 pst. av A	22 pst. av A	0 pst. av A	22 pst. av A	22 pst. av A		2 400
<i>Avgiftsgruppe D</i> (Opphevet)							
<i>Avgiftsgruppe E</i> Beltebiler						36 pst. av verdiavgiftsgrunnlaget	0
<i>Avgiftsgruppe F</i> Motorsykler						7 895	0
		0–11				0	
		over 11				250,00	
					0–125	0	
					126–900	32,14	
					over 900	70,48	
<i>Avgiftsgruppe G</i> Beltemotorsykler (snøscootere)	0–100					13,19	2 400
	101–200					26,38	
	over 200					52,74	
		0–20				21,19	
		21–40				42,37	
		over 40				84,72	
					0–200	2,32	
					201–400	4,64	
					over 400	9,27	
<i>Avgiftsgruppe H</i> Motorvogn i avgiftsgruppe A, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede	40 pst. av A	40 pst. av A	100 pst. av A				2 400
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med utslipp 105 g/km og over					0–105	0	
					106–120	795,36	
					over 120	801,49	
CO ₂ -utslipp under 105 g/km t.o.m. 50						896,41	

<i>Avgiftsgrupper</i>	<i>Egenvekt (kg)</i>	<i>Motor- effekt (kW)</i>	<i>NO_x- ut- slipp (mg/ km)</i>	<i>CO₂ - utslipp (g/km)</i>	<i>Slag- volum (cm³)</i>	<i>Sats per enhet (kr)</i>	<i>Vrakpant- avgift (kr)</i>
g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km							
CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50						1 054,66	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					100 pst. av A		
<i>Avgiftsgruppe I</i>							2 400
Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre						0	
<i>Avgiftsgruppe J</i>							2 400
Busser under 6 m med inntil 17 seteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen	40 pst. av A	40 pst. av A	0 pst. av A				
Motorvogn med plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp, og med utslipp 105 g/km og over				0–105		0	
				106–120		318,14	
				121–160		320,60	
				over 160		747,37	
CO ₂ -utslipp under 105 t.o.m. 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 105 g/km t.o.m. 50 g/km							
CO ₂ -utslipp under 50 g/km gjøres følgende fradrag per g/km for den del av utslippet som ligger under 50 g/km						421,86	
Motorvogn uten plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp					40 pst. av A		

Vrakpantavgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrift om refusjon av engangsavgift og vrakpantavgift for motorvogner som utføres til utlandet.

Departementet kan gi forskrift om tilbakebetaling og tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift. Departementet kan videre gi forskrift om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter. Oppstår det

tvil om hvilken avgiftsgruppe en motorvogn skal avgiftsberegnes etter, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 3. Ved beregning av avgift basert på egenvekt, NO_x -utslipp, CO₂ -utslipp, slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som fastsettes i forbindelse med motorvognens godkjenning etter veimyndighetenes regelverk.

For motorvogner som ikke har fastsatt verdi for utslipp av NO_x etter første ledd, settes utslippet til den verdi vedkommende motorvogn maksimalt kan ha etter veimyndighetenes regelverk. Departementet kan gi forskrift om hvordan NO_x -utslipp skal fastsettes.

Hvilke motorvogner som har plikt til å dokumentere drivstofforbruk og CO₂ -utslipp, følger av veimyndighetenes regelverk. Avgiftsberegningen for kjøretøy som ikke omfattes av veimyndighetenes regelverk om dokumentasjon av drivstofforbruk og CO₂ -utslipp, skal baseres på CO₂ -utslipp når utslippet på annen måte er dokumentert overfor veimyndighetene og lagt til grunn ved registreringen.

Ved innenlandsk tilvirkning er verdiavgiftsgrunnlaget prisen fra produsent. Ved innførsel er verdiavgiftsgrunnlaget tollverdien.

§ 4. For motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler), inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

For motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet gjøres bruksfradrag i den engangsavgift som beregnes etter § 2.

Departementet kan gi forskrift om beregning av engangsavgiften for motorvogner som nevnt i første og annet ledd.

§ 5. *Det gis fritak for engangsavgift på*

- a) motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) lett pansrede motorvogner til offentlig bruk,
- e) motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurokonkurranseskjøring,
- f) ambulanser,
- g) begravelleskjøretøy,
- h) beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal benytte kjøretøyet i ambulansetjeneste,
- i) motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller. Fritaket omfatter ikke motorvogner hvor batteri under kjøring kan tilføres strøm ved bruk av en ekstern forbrenningsmotor,
- j) busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på
 1. innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy § 6 eller § 9, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Fritaket gjelder også busser som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 2. institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.,
- k) motorvogner som innføres som arvegods etter tolloven § 5–1 første ledd bokstav e,
- l) motorvogner som innføres til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,
- m) beltevogner til Forsvaret,
- n) spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet,
- o) motorvogner som til framdrift benytter stempeldrevet forbrenningsmotor som kun kan benytte hydrogen som drivstoff. Dette gjelder også kjøretøy som til framdrift benytter slik motor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler).

For motorvogner som kan benytte etanol som drivstoff gjøres fradrag i avgiften etter § 2 på kr 10 000. Med etanol menes i denne sammenheng konsentrasjoner på minst 85 pst. etanol.

Motorvogner som nevnt i første ledd bokstav a til c er fritatt for vrakpantavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

B. Årsavgift (kap. 5536 post 72)

§ 1. For 2015 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorvogner og båter betales årsavgift til statskassen for innenlandsregistrerte kjøretøy med tillatt totalvekt mindre enn 7 500 kg med følgende beløp (kr):

- a) 3 060 for personbiler, varebiler, campingbiler, busser, kombinerte biler, lastebiler, samt trekkbiler med tillatt totalvekt fra og med 3 500 kg,
- b) 3 565 for dieseldrevne motorvogner som nevnt i bokstav a som ikke har fabrikkmontert partikkelfilter,
- c) 3 060 for årsprøvekjennermerker for motorvogner,
- d) 1 875 for motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge,
- e) 435 for
 1. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn eller fartøy § 9 som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede,
 2. motorvogner som er registrert på innehaver av løyve etter lov 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogner eller fartøy § 6, eller som er utleid på kontrakt med varighet på ett år eller mer mellom innehaver av slikt løyve og selskap i samme konsern. Dette gjelder også motorvogn som utfører rutetransport basert på kontrakt med varighet på ett år eller mer inngått med myndighet eller selskap som har slikt ruteløyve,
 3. motorvogner som er godkjent og registrert som ambulans eller som er registrert som begravelleskjøretøy på begravellesbyrå og lignende,
 4. motorvogner som er registrert på kjennermerker med lysegule tegn på sort bunn,
 5. motorvogner som bare bruker elektrisitet til framdrift, herunder motorvogner hvor elektrisiteten er produsert i brenselceller,
 6. motorredskap,
 7. beltekjøretøy,
 8. trekkbiler som ikke omfattes av bokstav a eller b,
 9. mopeder,
 10. traktorer,
 11. motorvogner som er 30 år eller eldre.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a) motorvogner som er registrert på kjennermerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- b) motorvogner som er registrert på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- c) motorvogner som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- d) motorvogner registrert til bruk på Svalbard,
- e) motorvogn som er stjålet i løpet av året.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales full avgift for kjøretøy som er registrert per 1. januar eller som blir registrert i første halvår og for årsprøvekjennermerker som er tildelt per 1. januar eller som blir tildelt i første halvår.

Det skal ikke betales avgift for motorvogner som innen avgiftens forfall leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.

Det skal betales halv avgift på kjøretøy som

- a) leveres til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
- b) registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for å betale halv avgift.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. For kjøretøy som nevnt i § 1 bokstav e forhøyes avgiften med kr 50.

Departementet kan gi forskrift om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Vektårsavgift (kap. 5536 post 73)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales vektgradert årsavgift til statskassen på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 7 500 kg. For dieseldrevne kjøretøy skal det i tillegg betales miljødifferensiert årsavgift.

1. Vektgradert årsavgift

Motorkjøretøy

Avgiftsgruppe (kg)	Luftfjæring (kr)	Annet fjæringssystem (kr)
<i>2 eller flere aksler</i>		
7 500–11 999	437	437
<i>2 aksler</i>		
12 000–12 999	437	783
13 000–13 999	783	1 399
14 000–14 999	1 399	1 788
15 000 og over	1 788	3 496
<i>3 aksler</i>		
12 000–14 999	437	437
15 000–16 999	783	1 040
17 000–18 999	1 040	1 678
19 000–20 999	1 678	2 044
21 000–22 999	2 044	2 913
23 000 og over	2 913	4 287
<i>Minst 4 aksler</i>		
12 000–24 999	2 044	2 067
25 000–26 999	2 067	2 981
27 000–28 999	2 981	4 475
29 000 og over	4 475	6 429

Kombinasjoner av kjøretøy – vogntog

Avgiftsgruppe (kg)	Luftfjæring (kr)	Annet fjæringssystem (kr)
<i>2 + 1 aksler</i>		
7 500–13 999	437	437
14 000–15 999	437	437
16 000–17 999	437	593
18 000–19 999	593	792
20 000–21 999	792	1 273
22 000–22 999	1 273	1 519
23 000–24 999	1 519	2 391
25 000–27 999	2 391	3 859
28 000 og over	3 859	6 448
<i>2 + 2 aksler</i>		
16 000–24 999	772	1 216
25 000–25 999	1 216	1 720
26 000–27 999	1 720	2 324
28 000–28 999	2 324	2 715
29 000–30 999	2 715	4 177
31 000–32 999	4 177	5 627
33 000 og over	5 627	8 315
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999	4 565	6 185
38 000–40 000	6 185	8 250
over 40 000	8 250	11 048
<i>Minst 3 + 1 aksler</i>		
16 000–24 999	772	1 216
25 000–25 999	1 216	1 720
26 000–27 999	1 720	2 324

<i>Avgiftsgruppe (kg)</i>	<i>Luftfjæring (kr)</i>	<i>Annet fjæringssystem (kr)</i>
28 000–28 999	2 324	2 715
29 000–30 999	2 715	4 177
31 000–32 999	4 177	5 627
33 000 og over	5 627	8 315
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16 000–37 999	4 087	5 505
38 000–40 000	5 505	7 445
over 40 000	7 445	10 803
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16 000–37 999	2 513	2 950
38 000–40 000	2 950	4 186
over 40 000	4 186	6 409

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser (kg)</i>	<i>Avgasskravnivå (EURO)</i>							
	<i>Ingen (kr)</i>	<i>I (kr)</i>	<i>II (kr)</i>	<i>III (kr)</i>	<i>IV (kr)</i>	<i>V (kr)</i>	<i>VI eller strengere</i>	<i>0-utslipp (kr)</i>
7 500–11 999	5 598	3 111	2 177	1 326	698	436	109	0
12 000–19 999	9 185	5 104	3 569	2 177	1 149	712	179	0
20 000 og over	16 332	9 355	6 635	3 987	2 105	1 308	328	0

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten.

§ 2. Departementet kan gi forskrift om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan gi forskrift om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn ved beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Avgiftsgrunnlaget er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret. For semitrailere er avgiftsgrunnlaget den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Hvis kjøretøyets totalvekt ikke går fram av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

Departementet kan gi forskrift om grunnlaget for avgiften, herunder at avgiftsgrunnlaget skal settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er 30 år eller eldre, unntatt tilhengere,
- kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
- kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om utskrivning av avgiften i flere terminer og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrift om betaling av avgift basert på en dagsats på to pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

D. Omregistreringsavgift (kap. 5536 post 75)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av nevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner, og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår		
	2015 til 2012 (kr)	2011 til 2004 (kr)	2003 og eldre (kr)
a) Mopeder, motorsykler og beltemotorsykler	500	500	500
b) Personbiler			
Egenvekt (typegodkjent):			
1. t.o.m. 1 200 kg	3 800	2 500	1 500
2. over 1 200 kg	5 800	3 500	1 500
c) Lastebiler, trekkbiler, varebiler, kombinerte biler, campingbiler, beltebiler og busser med tillatt totalvekt inntil 7 500 kg	1 900	1 200	1 000
d) Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt (typegodkjent) over 350 kg	500	500	500

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift ved omregistrering av kjøretøy:

- a) ved ren navneendring,
- b) på ektefelle,
- c) mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
- d) som er 30 år eller eldre,
- e) som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
- f) som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
- g) på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- h) som registreres på Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- i) som har vært registrert på samme eier i to måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
- j) som tas tilbake av selger som følge av heving eller omlevering etter kjøpslovens eller forbrukerkjøpslovens bestemmelser,
- k) ved fusjon mellom aksjeselskaper,
- l) ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny eier er identiske,
- m) ved sletting av registrert eier eller medeier i motorvognregisteret.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om veibruksavgift på drivstoff (kap. 5538 post 70 og 71)**I**

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales veibruksavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende drivstoff per liter:

- a) bensin
 1. svovelfri bensin (under 10 ppm svovel): kr 4,87,
 2. lavsvovlet bensin (under 50 ppm svovel): kr 4,91,
 3. annen bensin: kr 4,91.
- b) olje til framdrift av motorvogn (autodiesel)
 1. svovelfri mineralolje (under 10 ppm svovel) og biodiesel som ikke oppfyller bærekraftskriteriene: kr 3,82,
 2. lavsvovlet mineralolje (under 50 ppm svovel): kr 3,87,
 3. annen mineralolje: kr 3,87,
 4. biodiesel som oppfyller bærekraftskriteriene: kr 1,91.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales etter Stortingets vedtak om CO₂-avgift og svovelavgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Olje som er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd bokstav b.

Departementet kan bestemme at

- a) fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn ved bruk av merket olje,
- b) avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje

- a) i følgende motorvogner:
 1. traktorer,
 2. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule tegn på sort bunn,
 3. motorredskaper,
 4. tilhørende Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
 5. tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred.
- b) til annen bruk enn framdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak for avgift på drivstoff som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5-1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 3. etter tolloven § 5-9, og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5-3 leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak eller ytes tilskudd for avgift på bensin som

- a) brukes i fly, unntatt Forsvarets fly,
- b) brukes til teknisk og medisinsk formål,
- c) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- d) brukes i båter og snøscootere i veiløse strøk,
- e) brukes i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensinen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- f) er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

II

Fra det tidspunkt departementet bestemmer, skal § 1 første ledd ny bokstav c og d lyde:

- c) naturgass: 5,95 kroner per Sm³,
- d) LPG: kr 6,91 kroner per kg.

Om avgift på elektrisk kraft (kap. 5541 post 70)

I

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med 13,65 øre per kWh på elektrisk kraft som leveres her i landet.

Det skal betales avgift med 0,45 øre per kWh for kraft som leveres

- a) til industri, bergverk, produksjon av fjernvarme og arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon. Den reduserte satsen omfatter elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen, og
- b) i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

Det skal betales avgift ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

- § 2.** Det gis fritak for avgift på kraft som
- er produsert ved energigjenvinningsanlegg og leveres direkte til sluttbruker,
 - er produsert i aggregat med generator som har merkeytelse mindre enn 100 kVA og leveres direkte til sluttbruker,
 - er produsert i nødstrømsaggregat når den normale elektrisitetsforsyning har sviktet,
 - er produsert i mottrykksanlegg,
 - leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - leveres til Den nordiske investeringsbanks offisielle virksomhet,
 - brukes til kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
 - leveres til veksthusnæringen,
 - leveres til husholdninger og offentlig forvaltning i Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænanen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord,
 - leveres i direkte sammenheng med produksjon av elektrisk kraft,
 - leveres til bruk til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet. Fritaket omfatter også trolleybuss.
- Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

II

Fra den tid departementet bestemmer skal § 2 første ledd bokstav h lyde:

- leveres energiintensive foretak i treforedlingsindustrien som deltar i godkjent energieffektiviseringsprogram. Fritaket gjelder kun kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,

Bokstav h til k blir til i til l.

Om grunnavgift på mineralolje mv. (kap. 5542 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje med kr 1,590 per liter. For mineralolje til treforedlingsindustrien og produsenter av fargestoffer og pigmenter skal det betales avgift med kr 0,126 per liter.

Avgiftsplikten omfatter ikke

- flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- drivstoff som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om veibruksavgift på drivstoff.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på mineralolje som

- utføres til utlandet,
- legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- innføres
 - som reisegods etter tolloven § 5-1,
 - til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5-2,
 - etter tolloven § 5-9 og er av mindre verdi,
- etter tolloven § 5-3 leveres til eller innføres av
 - NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - Den nordiske investeringsbank,
- kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- brukes til skip i utenriks fart,
- brukes til gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- brukes til fiske og fangst i nære farvann,
- brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- brukes i sildemel- og fiskemelindustrien,
- brukes til framdrift av tog eller annet skinnegående transportmiddel, herunder oppvarming av og belysning i transportmiddelet,
- brukes til høsting av tang og tare.

Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. Avgift på smøreolje mv. (kap. 5542 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av smøreolje mv. med kr 1,98 per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på smøreolje mv. som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i utenriks fart,
- g) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,
- h) brukes i anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet,
- i) brukes i fly, unntatt olje til Forsvarets fly,
- j) brukes som råstoff i industriell virksomhet dersom smøreoljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt,
- k) omsettes i forbrukerpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter,
- l) er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved inn- eller utførsel.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

B. CO₂ -avgift på mineralske produkter (kap. 5543 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂ -avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende mineralske produkter med følgende beløp:

- a) mineralolje (generell sats): kr 0,90 per liter.
 Mineralolje
 - til innenriks kvotepliktig luftfart: kr 1,05 per liter,
 - til annen innenriks luftfart og ikke-kommersielle privatflyginger: kr 1,05 per liter,
 - til treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien: kr 0,31 per liter,
 - til fiske og fangst i nære farvann: kr 0,27 per liter,
 - som ilegges veibruksavgift på drivstoff: kr 0,63 per liter,
- b) bensin: kr 0,95 per liter,
- c) naturgass: kr 0,67 per Sm³,
- d) LPG: kr 1,01 per kg.

Det skal betales avgift med kr 0,05 per Sm³ naturgass og kr 0 per kg LPG for produkter som leveres til

- a) industri og bergverk som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen,
- b) bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimakvoteloven.

Fritaket i § 2 første ledd bokstav g kommer ikke til anvendelse for naturgass og LPG, samt for mineralolje og bensin til innenriks kvotepliktig luftfart.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for CO₂ -avgift på mineralske produkter som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,

3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn det mengden råstoff skulle tilsi,
- g) leveres til bruk som gir kvotepliktige utslipp etter klimavoteloven.

§ 3. Det gis fritak for CO₂ -avgift på mineralolje til bruk i

- a) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) skip i utenriks fart,
- c) fiske og fangst i fjerne farvann,
- d) fly i utenriks fart.

Det gis fritak for avgift for andel biodiesel i mineralolje.

§ 4. Det gis fritak for CO₂ -avgift på bensin

- a) til bruk i motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- b) til tekniske og medisinske formål,
- c) til bruk i motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor dersom bensen har særlige helse- og miljømessige egenskaper,
- d) til bruk i fly i utenriks fart,
- e) som er gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).

Det gis fritak for avgift for andel bioetanol i bensin.

§ 5. Det gis fritak for CO₂ -avgift på naturgass og LPG til

- a) kjemisk reduksjon eller elektrolyse, metallurgiske og mineralogiske prosesser,
- b) veksthusnæringen,
- c) motorvogner tilhørende diplomater mv.,
- d) skip i utenriks fart,
- e) fly i utenriks fart,
- f) fiske og fangst i fjerne farvann,
- g) fiske og fangst i nære farvann,
- h) gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart,
- i) offshorefartøy,
- j) bruk som gir utslipp som er avgiftspliktig etter Stortingets vedtak om CO₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen.

Det gis fritak for avgift for andel biogass i naturgass og LPG.

§ 6. Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

C. Svovelaavgift (kap. 5543 post 71)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelaavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av mineralolje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel med 8,1 øre per liter for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for svovelaavgift på mineralolje som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 1. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 2. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) brukes i skip i utenriks fart,
- g) brukes i fly i utenriks fart,
- h) brukes i fiske og fangst i fjerne farvann,

- i) gir utslipp av svovel til atmosfæren mindre enn det svovelinnholdet i mineraloljen skulle tilsi.
Det gis fritak for avgift for andel av biodiesel i mineralolje.
Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER) (kap. 5547 post 70 og 71)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

Avgiftsplikten omfatter TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift skal betales med følgende beløp:

Innhold TRI/PER		<i>kr per kg</i>
<i>Pst.</i>	<i>TRI</i>	<i>PER</i>
over 0,1 t.o.m. 1		0,68
over 1 t.o.m. 5	3,40	3,40
over 5 t.o.m. 10	6,81	6,81
over 10 t.o.m. 30	20,42	20,42
over 30 t.o.m. 60	40,83	40,83
over 60 t.o.m. 100	68,05	68,05

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI eller PER.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
- e) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- f) gjenvinnes til eget bruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK) (kap. 5548 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK), herunder gjenvunnet HFK og PFK. Avgift på HFK og PFK betales med kr 0,354 per kg multiplisert med den GWP-verdi (global warming potential) den enkelte avgiftspliktige HFK- og PFK-gassen representerer.

Avgiftsplikten omfatter alle blandinger av HFK og PFK, både innbyrdes blandinger og blandinger med andre stoffer, samt HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer.

Departementet kan gi forskrift om at for HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre varer, skal avgift fastsettes på annen måte enn etter vekt og at avgiften skal betales etter sjablongsatser.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften, samt fastsettelse av GWP-verdi.

§ 2. Det gis fritak for avgift på varer som

- a) utføres til utlandet,
- b) legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- c) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
 4. til midlertidig bruk etter tolloven § 6–1 annet ledd,

- d) etter tolloven § 5–3 leveres til eller innføres av
 - 1. diplomater,
 - 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 - 3. Den nordiske investeringsbank,
- e) kommer i retur til registrert virksomhets lager,
- f) gjenvinnes.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på utslipp av NO_x (kap. 5509 post 70 og kap. 5549 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 19,19 per kg utslipp av nitrogenoksider (NO_x) ved energiproduksjon fra følgende kilder

- a) framdriftsmaskineri med samlet installert motoreffekt på mer enn 750 kW,
- b) motorer, kjeler og turbiner med samlet installert innfyrt effekt på mer enn 10 MW,
- c) fakler på innretninger på norsk kontinentalsokkel og anlegg på land.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det gis fritak for avgift på utslipp av NO_x fra

- a) fartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk havn,
- b) fartøy som brukes til fiske og fangst i fjerne farvann,
- c) luftfartøy som går i fart mellom norsk og utenlandsk lufthavn,
- d) enheter omfattet av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reducerende tiltak i samsvar med et fastsatt miljømål.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Miljøavgift på plantevernmidler (kap. 5550 post 70)

§ 1. For 2015 kan Landbruks- og matdepartementet pålegge produsenter og importører en miljøavgift på plantevernmidler. Avgiften betales til statskassen.

§ 2. Landbruks- og matdepartementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

Avgifter knyttet til mineralvirksomhet

A. Avgift knyttet til andre undersjøiske naturforekomster enn petroleum (kap. 5551 post 70)

§ 1. For 2015 kan Nærings- og fiskeridepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for utforsking og undersøkelser etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Nærings- og fiskeridepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften.

B. Avgift knyttet til undersøkelses- og utvinningsrett av mineraler etter mineralloven (kap. 5551 post 71)

§ 1. For undersøkelse og utvinning av landbaserte mineralforekomster kan Nærings- og fiskeridepartementet innkreve årsavgift i 2015 for undersøkelsesrett og utvinningsrett gitt etter mineralloven med forskrifter.

§ 2. Inntektene innhentes fra innehaver av undersøkelses- og utvinningsrett.

§ 3. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 4. Nærmere bestemmelser om beregning, innbetaling og oppkreving av avgiften framgår av mineralloven med forskrifter.

Om avgift på sjokolade- og sukkervarer mv. (kap. 5555 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 19,31 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter også sjokolade- og sukkervarer som ikke er tilsatt sukker eller søtningsmiddel.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

- § 2.** Det gis fritak for avgift på sjokolade- og sukkerverer som
- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
 - b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
 - c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
 - d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
 - e) brukes som råstoff mv. ved framstilling av varer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på alkoholfrie drikkevarer mv. (kap. 5556 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon av følgende varer med følgende beløp per liter:

- a) alkoholfrie drikkevarer som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff: kr 3,19,
- b) sirup som er tilsatt sukker eller kunstig søtstoff som brukes til ervervmessig framstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener og lignende: kr 19,43.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol.

Avgiftsplikten omfatter ikke varer i pulverform eller melkeprodukter tilsatt til og med 15 gram sukker per liter.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

- § 2.** Det gis fritak for avgift på drikkevarer som
- a) fra produsents og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
 - b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
 - c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
 - d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
 - e) brukes til ervervmessig framstilling av annet enn drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgift på sukker mv. (kap. 5557 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 7,47 per kg av varens avgiftspliktige vekt.

Avgiftsplikten omfatter:

- a) sukker (roe-/bete- og rørsukker),
- b) sirup og sukkeropløsning av nevnte varer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

- § 2.** Det gis fritak for avgift på sukker som
- a) fra produsents og importørs lager

1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra produsents eller importørs lager leveres til eller innføres av
1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) brukes til ervervsmessig framstilling av varer,
- f) brukes til biavl.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 70–74)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på drikkevareemballasje ved innførsel og innenlandsk produksjon av drikkevarer.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften.

§ 2. Det skal betales miljøavgift på drikkevareemballasje med følgende beløp per emballasjeeinheit:

- a) glass og metall: kr 5,45,
- b) plast: kr 3,29,
- c) kartong og papp: kr 1,35.

Departementet kan gi forskrift om fritak for miljøavgift dersom emballasjen inngår i et retursystem, herunder fastsette vilkår for fritak.

§ 3. Det skal betales grunnavgift på engangsemballasje med kr 1,12 per emballasjeeinheit.

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

§ 4. Emballasje som inneholder følgende drikkevarer er fritatt for grunnavgift:

- a) melk og melkeprodukter,
- b) drikkevarer framstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkeerstatning.

Drikkevarer som nevnt i første ledd bokstav c og e er også fritatt for miljøavgift.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 5. Det gis fritak for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje som

- a) fra registrert virksomhets og importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres direkte eller via tollager til proviant etter tolloven § 4–23,
 3. leveres til toll- og avgiftsfritt utsalg på lufthavn etter tolloven § 4–30,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. til bruk i transportmidler i ervervsmessig virksomhet etter tolloven § 5–2,
 3. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importørs lager,
- e) har rominnhold på minst fire liter.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Om miljøavgift på plastposer og papirposer (kap. 5560 post 70–71)

§ 1. Fra den tid departementet bestemmer skal det i henhold til lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift til statskassen ved innførsel og innenlandsk produksjon på poser av plast og papir som skal benyttes i dagligvare- og detaljhandelen med kr 1,50 per pose.

Departementet kan gi forskrift om hva som omfattes av avgiftsplikten og om grunnlaget for avgiften. Departementet kan videre gi forskrift om en forenklet beregning av avgift etter varens vekt.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på poser som

- a) fra produsents eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. legges inn på tollager når varene er bestemt til utførsel,
- b) innføres
 1. som reisegods etter tolloven § 5–1,
 2. etter tolloven § 5–9 og er av mindre verdi,
- c) etter tolloven § 5–3 fra registrert virksomhets eller importørs lager leveres til eller innføres av
 1. diplomater,
 2. NATO og styrker fra land som deltar i Partnerskap for fred,
 3. Den nordiske investeringsbank,
- d) kommer i retur til produsents eller importør lager,
- e) kan likestilles med bærenett og vesker, og er egnet til flere gangers gjenbruk.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

Dokumentavgift (kap. 5565 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det i henhold til lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn og tilhørende festerett til tomta. Avgift skal betales med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, men minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper, betales avgift med kr 1 000 per hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er

- a) gaveandel i dokument som inneholder gave og lignende til det offentlige eller til stiftelser og legater med allmennyttige formål, eller til foreninger med allmennyttige formål som har styresete her i landet,
- b) dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner,
- c) overføring av hjemmel til fast eiendom til Den nordiske investeringsbank og som er nødvendig for bankens offisielle virksomhet,
- d) egen sameieandel i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie,
- e) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller,
- f) ideell arveandel etter loven i den enkelte eiendom ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentsarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel,
- g) overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg,
- h) overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av,
- i) overføring av hjemmel til fast eiendom mellom den krets av kongefamilien som har arve- og gaveavgiftsfritak, jf. lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 1 femte ledd,
- j) overføring av hjemmel til fast eiendom til testamentsarving dersom overføring av hjemmel til ny erverver tinglyses samme dag.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring, avgrensing av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsverdien av tomta dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

Avgift på frekvenser mv. (kap. 5583 post 70)

§ 1. Fra 1. januar 2015 skal det betales avgift til statskassen for bruk av frekvenser til drift av system for mobilkommunikasjon med følgende beløp:

– UMTS	1 274 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 800	1 378 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 900	1 378 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– GSM 1800	1 378 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde,
– CDMA 450	1 208 000 kr per MHz (frekvensdupleks) disponert båndbredde.

Samferdselsdepartementet kan dersom det er nødvendig av hensyn til effektiv utnyttelse av frekvensene, endre avgiftsnivået for tildelte frekvenser.

Samferdselsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

§ 2. Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2015 kan forestå salg av femsifrede telefonnummer. Prisene fastsettes av Samferdselsdepartementet.

Inntekter ved tildeling av konsesjoner (kap. 5309 post 29)

§ 1. For 2015 kan Samferdselsdepartementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Samferdselsdepartementet kan gi forskrift om innbetaling og oppkreving av beløpet.

15. des. Nr. 1725 2014

Storingsvedtak om toll for budsjettåret 2015 (kap. 5511 post 70 og 71)

Hjemmel: Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 15. desember 2014 med hjemmel i Kongeriket Norges Grunnlov 17. mai 1814 § 75 bokstav a og lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. *Plikten til å svare toll*

Fra 1. januar 2015 skal det svares toll ved innførsel av varer etter bestemmelsene i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) og etter de satser som følger av annet ledd.

De ordinære tollsatsene for 2014 skal fortsatt gjelde fra 1. januar 2015, med de endringer som følger av vedlegg 5.

§ 2. *Preferansetoll*

Vareførsel som er omfattet av handelsavtale inngått med fremmed stat eller gruppe av stater, skal innenfor rammen av slike avtaler innrømmes preferansetoll. Tilsvarende gjelder for vareførsel som er omfattet av bilateral eller unilateral erklæring i tilknytning til slik avtale og vareførsel som er omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP). Preferansetollbehandling er betinget av at krav til opprinnelse mv., slik som fastsatt i opprinnelsesreglene til vedkommende handelsavtale eller preferansesystem, samt vilkår fastsatt i tolloven, er oppfylt.

Departementet gis fullmakt til å iverksette de tollreduksjoner og andre tollmessige forhold som følger av handelsavtale framforhandlet med annen stat.

Departementet gis fullmakt til å videreføre gitte kvoter og satser omfattet av det generelle system for preferansetoll for utviklingsland (GSP).

§ 3. *Nedsettelse av ordinære tollsatser*

Departementet kan sette ned den fastsatte tollsats på enkelte vareslag, slik som bestemt i tolloven § 9–1 til § 9–5.

§ 4. *Tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak*

Kongen kan, innenfor de rammer som følger av avtale med fremmed stat eller organisasjon, iverksette tollmessige handels- eller beskyttelsestiltak i form av økning av den ordinære tollsatsen på enkelte vareslag, dersom det foreligger slike omstendigheter som framgår av tolloven § 10–1 til § 10–7.

§ 5. *Nye eller endrede tariffoppdelinger*

Departementet gis fullmakt til å innarbeide nye tariffoppdelinger eller endre gjeldende oppdelinger, dersom endringene verken har nevneverdig betydning for statens inntekter eller har næringsmessige eller handelspolitiske konsekvenser.

19. des. Nr. 1726 2014

Forskrift om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) andre del. Fremmet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1a (direktiv 2011/92/EU) og nr. 1g (direktiv 2001/42/EØF). Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

§ 1. *Innhold og generelle bestemmelser*

Forskriften inneholder plan- og bygningslovens bestemmelser om konsekvensutredninger for planer etter loven og presiserer og utfyller disse. Reglene gjelder for planer som angitt i forskriften § 2 og § 3.

Formålet med bestemmelsene om konsekvensutredninger (KU) er å sikre at hensynet til miljø og samfunn blir tatt i betraktning under forberedelsen av planer, og når det tas stilling til om, og på hvilke vilkår, planer kan gjennomføres.

Saksbehandling etter forskriften skal ivareta krav til utredning og dokumentasjon som følger av annet lovverk og som er relevante for den beslutningen konsekvensutredningen skal ligge til grunn for. Avgjørelser etter forskriften er ikke enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Forskriftens geografiske virkeområde følger av plan- og bygningsloven § 1–2.

Den som fremmer forslag til plan etter plan- og bygningsloven, heretter kalt forslagsstiller, skal selv vurdere om planen faller inn under forskriftens saklige virkeområde.

Forslag til planprogram og konsekvensutredning utarbeides av forslagsstiller.

§ 2. Planer som alltid skal behandles etter forskriften

Følgende planer skal alltid behandles etter forskriften;

- a) regionale planer med rammer for utbygging,
- b) kommuneplanens arealdel,
- c) kommunedelplaner med områder for utbyggingsformål,
- d) områdereguleringer, og detaljreguleringer på mer enn 15 dekar, som omfatter nye områder til utbyggingsformål,
- e) områdereguleringer som fastsetter rammer for tiltak i vedlegg I og vedlegg II,
- f) reguleringsplaner for tiltak i vedlegg I.

Bokstav f gjelder ikke for reguleringsplaner der det konkrete tiltaket er konsekvensutredet på høyere plannivå og der reguleringsplanen er i samsvar med overordnet plan.

Fylkeskommunen er ansvarlig myndighet etter bokstav a. Kommunen er ansvarlig myndighet etter bokstav b–f, der ikke annet fremgår av vedlegg I eller vedlegg II.

For tiltak i vedlegg I der det ikke utarbeides plan, skal tiltaket behandles etter forskrift om konsekvensutredninger for tiltak etter sektorlover.

§ 3. Planer som skal vurderes nærmere

Følgende planer skal vurderes etter vedlegg III;

- a) områdereguleringer som innebærer andre vesentlige endringer av kommuneplan enn angitt i § 2 bokstav d,
- b) detaljreguleringer på inntil 15 dekar som innebærer endringer av kommuneplan eller områderegulering,
- c) reguleringsplaner for tiltak i vedlegg II.

Bokstav c gjelder ikke reguleringsplaner der konsekvensene av det konkrete tiltaket er tilfredsstillende utredet på overordnet plannivå og der reguleringsplanen er i samsvar med overordnet plan, eller detaljreguleringer som er i samsvar med områdereguleringer behandlet etter forskriften.

Kommunen er ansvarlig myndighet etter bokstav a, b og c, der ikke annet fremgår av vedlegg I eller vedlegg II.

For tiltak i vedlegg II der det ikke utarbeides plan, skal tiltaket behandles etter forskrift om konsekvensutredninger for tiltak etter sektorlover.

§ 4. Vurdering etter vedlegg III for planer som omfattes av § 3

Ansvarlig myndighet skal tidligst mulig ta stilling til om en reguleringsplan som omfattes av § 3 kan få vesentlige virkninger, jf. vedlegg III. Dette skal skje før oppstart av planarbeidet etter plan- og bygningsloven § 12–8.

Forslagsstiller skal selv gjøre en vurdering av om planen kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn. Ved vurdering av om en reguleringsplan kan få vesentlige virkninger, skal ansvarlig myndighet ta utgangspunkt i opplysninger gitt av forslagsstiller, og på ellers foreliggende kunnskap. Ansvarlig myndighet skal i nødvendig grad ta kontakt med berørte myndigheter for å avklare om planen kan få vesentlige virkninger, jf. vedlegg III.

Dersom ansvarlig myndighet finner at planen kan få vesentlige virkninger, skal dette begrunnes og fremgå av varsel og kunngjøring om oppstart av planarbeidet. Planen behandles i samsvar med forskriften.

Dersom ansvarlig myndighet finner at planen ikke vil få vesentlige virkninger, skal dette begrunnes og fremgå av varsel og kunngjøring om oppstart av planarbeidet.

Ansvarlig myndighet skal, dersom krav om behandling etter forskriften er reist, men ikke tatt til følge, begrunne dette i forbindelse med utleggelse av planforslaget til offentlig ettersyn, jf. plan- og bygningsloven § 12–10 og § 12–11.

§ 5. Planprogram

Forslagsstiller skal utarbeide forslag til planprogram. Kravet til planprogram gjelder ikke for planer etter § 3 bokstav c.

Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, beskrive det aktuelle området og hvilke problemstillinger som anses viktige for miljø og samfunn i det konkrete planarbeidet, basert på eksisterende kunnskap. Relevante og realistiske alternativer skal beskrives, og det skal fremgå hvordan behandlingen av disse skal ivaretas i planarbeidet. Det skal også gjøres rede for planprosess med frister, deltakere og opplegg for medvirkning, spesielt for grupper som antas å bli særlig berørt. Det skal foreligge kart over planområdet.

Forslaget til planprogram skal, med utgangspunkt i relevante rammer og krav gitt i § 7 og vedlegg IV, redegjøre for hvilke forhold som skal utredes og belyses i konsekvensutredningen. Det skal beskrives hvilke fremgangsmåter eller metoder som skal benyttes i utredningene for å fremskaffe nødvendig og beslutningsrelevant kunnskap.

Planprogrammet skal utformes slik at det kan tas stilling til om planarbeidet er gjennomført i samsvar med planprogrammet.

Ved revisjon av kommuneplanens arealdel skal forslag til planprogram skille mellom utredning av enkeltområder og utredning av planen som helhet. Der det er aktuelt skal planmyndigheten klargjøre hvilken dokumentasjon som forventes å følge nye innspill til byggeområder. Dersom det ved revisjon av kommuneplanens arealdel eller ved utarbeidelse av kommunedelplan tas sikte på å utrede konsekvensene av et konkret tiltak, jf. § 2 bokstav f eller § 3 bokstav c, må dette fremgå av planprogrammet.

§ 6. Høring, behandling og fastsetting av planprogram

Forslag til planprogram skal sendes på høring til berørte myndigheter og interesseorganisasjoner og legges ut til offentlig ettersyn. Dette skal normalt skje samtidig med varsling av planoppstart, jf. plan- og bygningsloven § 8–3, § 11–13 og § 12–9.

Det skal settes en rimelig frist for uttalelser. Fristen for å gi uttalelse skal være minst seks uker.

Ansvarlig myndighet skal, som ledd i arbeidet med å fastsette planprogram, vurdere behovet for og hvis nødvendig, gjennomføre et offentlig møte om saken.

Dersom berørte regionale eller statlige myndigheter vurderer at planen kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale hensyn innenfor eget ansvarsområde, skal dette fremgå av høringsuttalelsen.

Ansvarlig myndighet fastsetter planprogrammet. Ved fastsetting skal det redegjøres for høringsuttalelser og hvordan disse er vurdert og ivarettatt i fastsatt planprogram. Ansvarlig myndighet skal, blant annet med bakgrunn i høringsuttalelser, gi nødvendige føringer for planarbeidet.

Planprogrammet skal fastsettes innen ti uker etter frist for uttalelser. De som har avgitt høringsuttalelse skal gjøres kjent med fastsatt planprogram.

Ansvarlig myndighet kan etter høring avslutte saksbehandlingen ved å unnlate å fastsette et planprogram. Denne bestemmelsen gjelder ikke statlige planinitiativ etter plan- og bygningsloven § 3–7.

§ 7. Innhold i planforslag med konsekvensutredning

Planforslag med konsekvensutredning skal utarbeides på bakgrunn av fastsatt planprogram og relevante krav til dokumentasjon gitt i denne paragrafen og vedlegg IV. For planer som er unntatt fra kravet om planprogram, skal konsekvensutredningen utarbeides på bakgrunn av kravene i denne paragrafen og relevante krav til dokumentasjon gitt i vedlegg IV. Det skal videre ses hen til uttalelser innkommet ved varsel av planoppstart.

Konsekvensutredningen skal tilpasses plannivået og være relevant for de beslutninger som skal tas. Konsekvensutredningen skal ta utgangspunkt i foreliggende kunnskap og nødvendig oppdatering av denne. Der hvor slik kunnskap ikke foreligger om viktige forhold skal det i nødvendig grad innhentes ny kunnskap. Konsekvensutredningen, herunder feltundersøkelser, skal gjennomføres i henhold til anerkjent metodikk og utføres av personer med relevant faglig kompetanse.

Konsekvensutredningen skal redegjøre for vurderte alternativer, og i nødvendig grad omfatte utredning av relevante og realistiske alternativer, herunder alternativ lokalisering. Anbefalt alternativ skal begrunnes.

Det skal redegjøres for undersøkelser eller tiltak som kan iverksettes for å tilpasse planen til omgivelsene, for avbøte skader eller ulemper og for å overvåke og klargjøre faktiske virkninger av planen.

Planforslag med konsekvensutredning, planbeskrivelsen, skal normalt utgjøre et samlet dokument. Det skal utarbeides et ikke-teknisk sammendrag av konsekvensutredningen.

For kommuneplanens arealdel utredes kun de delene av planen som fastsetter rammer for fremtidig utbygging og som innebærer endringer i forhold til gjeldende plan.

Konsekvensutredningen av arealdelen skal beskrive virkninger for miljø og samfunn av nye utbyggingsområder eller vesentlig endret arealbruk i eksisterende byggeområder. Omfang og nivå på utredning av enkeltområder må tilpasses områdets størrelse, utbyggingsomfang og antatte konfliktgrad. Det skal også gis en vurdering av virkningene av de samlede arealbruksendringene for miljø og samfunn. Der planen kun inneholder strategier for fremtidig arealbruk, skal det gis en vurdering av hvordan disse vil påvirke miljø og samfunn.

Det skal i konsekvensutredningen av arealdelen redegjøres for hvilke forhold som skal avklares og belyses nærmere i tilknytning til senere regulering av områdene, jf. plan- og bygningsloven § 11–9 nr. 8.

For reguleringsplaner skal virkningene av planen som helhet inngå ved vurderingen av konsekvensene. Forhold som er tilfredsstillende utredet i overordnet plan, herunder aktuelle lokaliseringalternativ, skal ikke utredes på nytt.

§ 8. Høring og offentlig ettersyn av planforslag med konsekvensutredning

Planforslag med konsekvensutredning skal sendes på høring til berørte myndigheter, parter og interesseorganisasjoner og legges ut til offentlig ettersyn. Det skal settes en rimelig frist for høringsuttalelser. Fristen for å gi uttalelse skal være minst seks uker.

Relevante bakgrunnsdokumenter og fagrappporter skal være tilgjengelige hos ansvarlig myndighet og forslagsstiller. Planforslag med konsekvensutredning og eventuelle bakgrunnsdokumenter og fagrappporter skal gjøres tilgjengelige på Internett.

Data som er samlet inn i arbeidet med konsekvensutredningen skal systematiseres i henhold til gitte standarder der dette foreligger. Data skal gjøres tilgjengelig for offentlige myndigheter slik at de kan legges inn i offentlige databaser. Forslagsstiller skal selv sørge for å legge inn innsamlede data i databaser, der det er lagt til rette for dette.

§ 9. Tilleggsutredninger

Ansvarlig myndighet skal, på bakgrunn av høringen, ta stilling til om det er behov for tilleggsutredninger eller ytterligere dokumentasjon om bestemte forhold. Eventuelle tilleggsutredninger skal sendes på høring til dem som har avgitt uttalelse til planforslaget. Fristen for uttalelse bør ikke settes kortere enn to uker.

§ 10. Hensyntaken til konsekvensutredningen ved vedtak og gjennomføring

Planmyndigheten skal ved behandlingen av planen ta hensyn til konsekvensutredningen og innkomne uttalelser. I saksfremlegget eller innstillingen til vedtak skal det fremgå hvordan virkningene av planforslaget med konsekvensutredning og høringsuttalelser er vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt. Det skal også redegjøres for hvordan aktuelle alternativer er vurdert.

Planmyndigheten skal fastsette vilkår for å klargjøre, overvåke og avbøte vesentlige negative virkninger av planen for miljø og samfunn. Planmyndigheten kan bestemme at det skal utarbeides et miljøoppfølgingsprogram. Slike vilkår skal gis som bestemmelser, jf. plan- og bygningsloven § 11–8, § 11–9, særskilt nr. 8, eller § 12–6, § 12–7, særskilt nr. 12.

Oppfølgende undersøkelser i henhold til annet ledd skal gjøres offentlig tilgjengelige.

§ 11. Offentliggjøring av vedtak

Saksfremlegget eller innstillingen med begrunnelse skal være offentlig tilgjengelig. Planvedtaket i saken skal kunngjøres i samsvar med plan- og bygningsloven § 11–15 og § 12–12. Dokumentene skal gjøres tilgjengelige på internett.

§ 12. Særskilte regler om planprogram

I de tilfeller der regional eller kommunal planstrategi også inneholder et planprogram for et konkret planarbeid, kan et eget planprogram for planarbeidet unnlates.

Planprogram kan benyttes til å avklare og fastsette overordnede rammebetingelser for arbeidet med senere reguleringsplaner for et område, og også for flere pågående reguleringsplanprosesser innenfor et større område.

Planprogram, og eventuelt konsekvensutredning, kan også benyttes til å ta stilling til hvilke alternative lokaliteter man gjennomfører et reguleringsarbeid for etter plan- og bygningsloven.

For statlige tiltak kan vedkommende fagdepartement bestemme at planprogram skal høres sammen med konseptvalgutredning som grunnlag for beslutning om valg av konsept.

§ 13. Endringer eller avklaring av konsekvensutredningsplikt etter varsel om oppstart av planarbeidet

Dersom det skjer endringer av plan i tidspunkt mellom varsel om oppstart av planarbeidet og utleggelse av planforslag til offentlig ettersyn, og endringen medfører at planen omfattes av forskriften, skal planen behandles etter bestemmelsene i forskriften.

Dersom det i denne perioden fremkommer nye opplysninger eller skjer endringer i faktiske forhold som medfører at planer etter § 3 likevel kan få vesentlige virkninger, jf. vedlegg III, skal det i planforslaget gis en særskilt redegjørelse for planens virkninger for det aktuelle kriteriet.

§ 14. Behandling av endringer av planer etter gjennomført høring

Ved endringer av planer etter gjennomført høring av planforslag, jf. § 8, skal ansvarlig myndighet påse at konsekvensene av endringene blir redegjort for før det fattes vedtak i saken. Tilsvarende gjelder for endringer av planer som utløser ny behandling etter plan- og bygningsloven.

§ 15. Avklaring og endring av rollen som ansvarlig myndighet

Ved usikkerhet eller uenighet, kan Kommunal- og moderniseringsdepartementet avgjøre hvem som er ansvarlig myndighet.

Dersom hensynet til ivaretagelse av nasjonale eller viktige regionale hensyn tilsier det, eller planen omfatter flere kommuner eller fylker, kan Kommunal- og moderniseringsdepartementet i samråd med berørte myndigheter bestemme at en annen myndighet enn den som fremgår av forskriften skal være ansvarlig myndighet. Dette gjelder også for fastsettelse av planprogram i saker hvor statlige eller regionale myndigheter organiserer planarbeidet og utarbeider planforslag i henhold til plan- og bygningsloven § 3–7.

Dersom ansvarlig myndighet ikke fastsetter planprogrammet innen rimelig tid, jf. § 6 sjette ledd, kan Kommunal- og moderniseringsdepartementet selv fastsette planprogrammet etter at kommunen har fått mulighet til å uttale seg.

§ 16. Konsekvensutredning ved grenseoverskridende virkninger

Klima- og miljødepartementet er nasjonalt kontaktpunkt for planer som kan få vesentlige virkninger i en annen stat og planer i en annen stat som kan få vesentlige virkninger i Norge.

Dersom en plan kan få vesentlige virkninger i en annen stat, skal ansvarlig myndighet involvere berørte myndigheter i denne staten samtidig med høring i Norge med invitasjon til å delta i planprosessen. Kravene til saksbehandling i § 6 og § 8–11, § 13 og § 14 skal legges til grunn hvis annen stat velger å delta i planprosessen. Kopi av dokumentene sendes til Klima- og miljødepartementet, som skal varsle rett myndighet i berørt stat.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet kan i samråd med Klima- og miljødepartementet pålegge forslagsstiller å utarbeide planprogram og planforslag med konsekvensutredning i de språk som er nødvendige, og å delta i offentlig møte i berørt stat.

Dersom norske myndigheter blir varslet, eller på annen måte får kunnskap om planer i en annen stat som kan få vesentlige virkninger i Norge, skal Klima- og miljødepartementet underrettes om dette.

Klima- og miljødepartementet skal påse at informasjon om planen fra opphavslandet gjøres kjent for berørte norske myndigheter, parter og interesseorganisasjoner, og at høringsuttalelser fra disse oversendes opphavslandet.

§ 17. *Ikkrafttreden*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme dag oppheves forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven.

§ 18. *Overgangsbestemmelser*

Planer som ikke var omfattet av forskriften 29. juni 2009 nr. 855¹ kommer ikke inn under ny forskrift dersom saksbehandlingen for planen, jf. plan- og bygningsloven § 11–12 og § 12–8 var startet opp før denne forskriftens ikrafttreden.

For planer som er tatt opp til behandling etter tidligere forskrift skal øvrige bestemmelser i ny forskrift legges til grunn ved videre behandling av saken.

¹ Skal vel være forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger. Lovdatas anm.

Vedlegg I. Planer som alltid skal konsekvensutredes

Industri, bygg og anlegg m.m.

1. Industrianlegg, næringsbygg, bygg for offentlig eller privat tjenesteyting og bygg til allmenntilgode formål med et bruksareal på mer enn 15 000 m² eller som omfatter et planområde på mer enn 15 dekar.
2. Uttak av malmer, mineraler, stein, grus, sand, leire eller andre masser dersom minst 200 dekar samlet overflate blir berørt eller samlet uttak omfatter mer enn 2 millioner m³ masse, samt torvskjæring på et område på mer enn 1 500 dekar. Direktoratet for mineralforvaltning er ansvarlig myndighet for større uttak av mineralressurser dersom planmyndigheten ønsker dette.
3. Anlegg for sluttbehandling av farlig avfall ved forbrenning, kjemisk behandling eller deponering.
4. Avfallsanlegg for behandling av husholdnings- og næringsavfall ved forbrenning eller kjemisk behandling med en kapasitet på mer enn 100 tonn per dag.
5. Integreerte kjemiske installasjoner, dvs. anlegg for fremstilling i industriell målestokk av stoffer ved hjelp av kjemiske omdanningsprosesser, der flere enheter ligger ved siden av hverandre og funksjonelt sett hører sammen, og som er beregnet på:
 - a) Fremstilling av organiske basiskjemikalier,
 - b) Fremstilling av uorganiske basiskjemikalier,
 - c) Fremstilling av fosfor-, nitrogen- eller kaliumgjødsel (ren eller sammensatt gjødsel),
 - d) Fremstilling av basisprodukter for plantevernmidler samt biocider,
 - e) Fremstilling av farmasøytiske basisprodukter ved hjelp av kjemiske eller biologiske metoder,
 - f) Fremstilling av sprengstoff.
6. Integreerte anlegg for førstegangssmelting av støpejern og stål.
7. Anlegg for produksjon av ikke-jernholdige råmetaller fra malm, konsentrater eller sekundærråstoffer ved hjelp av metallurgiske, kjemiske eller elektrolytiske prosesser.
8. Industrianlegg for:
 - a) Produksjon av papirmasse av tømmer eller lignende fibermateriale,
 - b) Produksjon av papir og papp med en produksjonskapasitet på mer enn 200 tonn pr. dag.
9. Anlegg for utvinning av asbest og for behandling og bearbeiding av asbest og produkter som inneholder asbest: når det gjelder asbestementprodukter, med en årlig produksjon på over 20 000 tonn ferdige produkter; når det gjelder friksjonsmateriale, med en årlig produksjon på over 50 tonn ferdige produkter; og når det gjelder annen anvendelse av asbest, med et årlig forbruk på over 200 tonn.
10. Renseanlegg for spillvann med en kapasitet på over 150 000 personekvivalenter.
11. Golfbaner med 18 hull eller mer.
12. Større militære skyte- og øvingsfelt.
13. Omlasting av olje og gass fra skip til skip av et visst omfang eller frekvens.
14. Etablering av ny virksomhet som blir underlagt storulykkeforskriftens krav om sikkerhetsrapport, jf. § 9 i storulykkeforskriften.

Infrastrukturiltak

15. Motorveier og andre avkjørselsfrie veier som er forbeholdt motorisert trafikk.
16. Anlegg av ny vei med minst fire kjørefelt eller utbedring og/eller utvidelse av en eksisterende vei som har to kjørefelt slik at den får minst fire kjørefelt, dersom en slik vei har en lengde på minst 10 km.
17. Veier med investeringskostnader på mer enn 500 millioner kr.
18. Jernbanelinjer for langdistansetraffikk. Infrastruktur med investeringskostnader på mer enn 500 millioner kr.
19. Forstads- og T-baner med investeringskostnader på mer enn 250 millioner kr.
20. Flyplasser med rullebane på 1 600 meter eller lengre. Forsvarsdepartementet er ansvarlig myndighet for militære flyplasser.

21. Nyetablering av farleder, havner og havneanlegg, der skip på over 1 350 tonn kan seile og anløpe. Ferjekaier inngår i punkt 16 eller punkt 17.
22. Etablering av innlands vannveier og havner for trafikk på innlands vannveier der skip over 1 350 tonn kan seile.
23. Rørledninger for transport av olje, gass eller kjemikalier med en diameter på mer enn 800 mm og en lengde på mer enn 40 km og som ikke krever tillatelse etter naturgassloven eller petroleumsloven.

Utvidelser eller endringer

24. Utvidelser eller endringer av tiltak nevnt i vedlegg I dersom utvidelsen eller endringen i seg selv overskrider oppfangingskriteriene i vedlegget.
Tiltak nevnt i nr. 1 omfattes kun ved utvidelser med et bruksareal på mer enn 15 000 m².
Der det ikke er gitt oppfangingskriterier skal utvidelsen eller endringen vurderes etter forskriften vedlegg III.
Tilsvarende gjelder for prosjekter i vedlegg I som utelukkende eller hovedsakelig tjener til utvikling og prøving av nye metoder eller produkter, og som ikke pågår i mer enn to år.

Vedlegg II. Planer etter § 3 som skal vurderes etter vedlegg III

1. Jordbruk og skogbruk

- a) Vannforvaltningsprosjekter innen landbruk, herunder vannings- og dreneringsprosjekter.
- b) Landgjenvinning fra havet.
- c) Avskoging med sikte på omlegging til annen arealbruk.

2. Utvinningsindustri

- a) Mineraluttak, herunder torvskjæring og gruvedrift under jord.
- b) Dypboring, særlig:
 - i) Geotermisk boring,
 - ii) Boring for atomavfall,
 - iii) Boring med sikte på vannforsyning med unntak av boring som utføres for å studere jordbunnens fasthet.

3. Energiindustri

- a) Lagring av brennbar gass under jorden.
- b) Industriell brikettering av kull og lignitt.
- c) Industrianlegg og rørledninger for transport av olje og gass, damp og varmtvann som ikke krever tillatelse etter naturgassloven, petroleumsloven eller energiloven.
- d) Lagring av naturgass på jordoverflaten som ikke krever tillatelse etter naturgassloven eller petroleumsloven.
- e) Lagring av fossilt brensel på jordoverflaten som ikke krever tillatelse etter naturgassloven eller petroleumsloven.

4. Produksjon og bearbeiding av metall

- a) Anlegg for produksjon av råjern eller stål (første- eller andregangs smelting) med tilhørende utstyr for kontinuerlig støping.
- b) Anlegg for bearbeiding av ferrometaller ved hjelp av:
 - i) Varmevalsing,
 - ii) Smiing med hammere,
 - iii) Påføring av beskyttelseslag av smeltet metall.
- c) Ferrometallstøperier.
- d) Anlegg for smelting, herunder legering, av ikke-jernholdige metaller, unntatt edelmetaller, herunder gjenvinningsprodukter (raffinerings, støping).
- e) Anlegg for overflatebehandling av metaller og plast ved hjelp av en elektrolytisk eller kjemisk prosess.
- f) Anlegg for produksjon og montering av motorvogner.
- g) Skipsverft.
- h) Produksjons- og reparasjonsanlegg for luftfartøy.
- i) Produksjon av jernbanemateriell.
- j) Eksplosjonsforming.
- k) Anlegg for røsting og sintring av malm.

5. Mineralindustri

- a) Koksverk (tørredestillasjon av kull).
- b) Sementproduksjonsanlegg.
- c) Anlegg for produksjon av asbest og fremstilling av asbestbaserte produkter.
- d) Anlegg for produksjon av glass, herunder glassfibrer.
- e) Anlegg for smelting av mineralske stoffer, herunder produksjon av mineralfibrer.
- f) Anlegg for produksjon av keramiske produkter ved brenning, særlig takstein, murstein, ildfast stein, fliser, steintøy eller porselen.

6. Kjemisk industri (prosjekter ikke omfattet av vedlegg I)

- a) Behandling av halvfabrikata og produksjon av kjemikalier.

- b) Produksjon av plantevernmidler og legemidler, maling og lakk, elastomer og peroksidier.
- c) Lagringsanlegg for olje, samt petrokjemiske og kjemiske produkter.

7. *Næringsmiddelindustri*

- a) Fremstilling av dyre- og plantefett.
- b) Konservering av dyre- og planteprodukter.
- c) Fremstilling av meieriprodukter.
- d) Brygging og malting.
- e) Sukkervareproduksjon.
- f) Slakterier.
- g) Industriell fremstilling av stivelse.
- h) Fiskemels- og fiskeoljefabrikker.
- i) Sukkerfabrikker.

8. *Tekstil-, lærvare-, trevare- og papirindustri*

- a) Industrianlegg for produksjon av papir og papp (prosjekter som ikke omfattes av vedlegg I).
- b) Anlegg for forbehandling (vasking, bleking, mercerisering) eller farging av fibrer eller tekstiler.
- c) Anlegg for garving av huder og skinn.
- d) Anlegg for produksjon og behandling av cellulose.

9. *Gummiindustri*

Produksjon og behandling av elastomerprodukter.

10. *Infrastrukturprosjekter*

- a) Utviklingsprosjekter for industriområder.
- b) Utviklingsprosjekter for by- og tettstedsområder.
- c) Bygging av jernbane og anlegg for omlasting av gods, samt terminaler som betjener flere transportsystemer.
- d) Bygging og utvidelse av flyplasser, samt landingsplass for helikopter.
- e) Bygging av veier, havner og havneanlegg, herunder fiskehavner og offshorerelaterte havner, samt utvidelse eller vesentlig endret bruk av eksisterende havner eller farleder.
- f) Bygging av innlands vannveier som ikke omfattes av vedlegg I, samt kanalisering og regulering av vannløp.
- g) Demninger og anlegg for oppdemming eller varig lagring av vann.
- h) Vannledningsanlegg over større avstander.
- i) Sporvogner, høybaner og undergrunnsbaner, svevebaner og lignende baner av bestemte typer som utelukkende eller hovedsakelig blir brukt til persontransport.
- j) Bygging av erosjonsforebyggende kystanlegg og vannbygging til sjøs som kan medføre endringer av kysten, f.eks. diker, moloer, sjeteer og andre bygg til vern mot havet, bortsett fra vedlikehold og gjenoppbygging av slike anlegg.

11. *Andre prosjekter*

- a) Permanente konkurranse- og testbaner for bil og motorsykkel.
- b) Anlegg for avfallsdisponering basert på forbrenning.
- c) Renseanlegg for spillvann.
- d) Oppplagringsplasser for slamavleiring.
- e) Lagring av skrapjern, herunder opphoggingsplasser for kjøretøyer.
- f) Prøvingsbenker for motorer, turbiner eller reaktorer.
- g) Anlegg for produksjon av syntetiske mineralfibrer.
- h) Anlegg for gjenvinning eller destruering av eksplosjonsfarlige stoffer.
- i) Destruksjonsanlegg for dyreskrotter.
- j) Andre industrianlegg, næringsbygg, herunder kjøpesenter, bygg for offentlig eller privat tjenesteyting og bygg til allmennyttige formål.
- k) Større deponier for masse på land og i sjø.
- l) Etablering av ny virksomhet som blir underlagt storulykkeforskriftens krav om melding, jf. § 6 i storulykkeforskriften.

12. *Turisme og fritid*

- a) Hoppbakker, skianlegg og skiheiser, taubaner og tilknyttet utbygging.
- b) Lystbåthavner.
- c) Feriebyer, hotellkomplekser utenfor bymessige områder og tilknyttet utbygging.
- d) Permanente campingplasser.
- e) Temaparker o.l.
- f) Golfbaner som ikke omfattes av vedlegg I.

13. *Utvidelser eller endringer*

Utvidelser eller endringer av tiltak nevnt i vedlegg II som kan få vesentlige virkninger, jf. vedlegg III.

Vedlegg III. Vurdering av vesentlige virkninger for miljø og samfunn

Planer etter § 3, jf. vedlegg II, som kan få vesentlige virkninger skal behandles i tråd med bestemmelsene i forskriften.

Det skal vurderes om planer kan få vesentlige virkninger etter tredje ledd dersom det er sannsynlig at planen vil kunne komme i konflikt med eller medføre;

- a) områder som er vernet, midlertidig vernet eller foreslått vernet etter naturmangfoldloven kap. V eller etter markaloven § 11,
- b) kulturminner eller kulturmiljø som er fredet, midlertidig fredet eller foreslått fredet etter kulturminneloven eller vernet etter plan- og bygningsloven, eller hvor det finnes eller er stor sannsynlighet for å finne automatisk fredete kulturminner som inngår i et kulturmiljø med stor tidsdybde,
- c) laksebestander i områder som er omfattet av ordningen med nasjonale laksevasdrag og nasjonale laksefjorder,
- d) en forekomst av en utvalgt eller truet naturtype, verdifull naturtype av verdi A eller B, truet eller prioritert art, eller mot økologisk funksjonsområde for en prioritert art,
- e) naturområder som er særlig viktige for utøvelse av friluftsliv,
- f) særlig verdifulle landskap, store sammenhengende naturområder med urørt preg eller vernede vassdrag,
- g) utøvelsen av samiske utmarksnæringer, eller er lokalisert i reindriftens særverdiområder eller minimumsbeiter og vil kunne komme i konflikt med reindriftsinteresser,
- h) større omdisponering av landbruks-, natur- og friluftslivsområder eller områder som er regulert til landbruk og som er av stor betydning for landbruksvirksomhet,
- i) vesentlig økt belastning av luftforurensning, støy eller lukt, eller vesentlig forurensning til vann, grunn eller sedimenter eller vesentlig stråling,
- j) vesentlig økning av utslipp av klimagasser,
- k) risiko for alvorlige ulykker, ras, skred eller flom,
- l) konsekvenser for befolkningens helse eller helsens fordeling i befolkningen,
- m) vesentlig påvirkning av miljømessig sårbarhet, naturens tålegrense eller områder der fastsatte grenseverdier er overskredet,
- n) omfattende bruk av eller båndlegging av naturressurser eller medføre store mengder avfall,
- o) vesentlige miljøvirkninger i en annen stat,
- p) vesentlige konsekvenser for befolkningens tilgjengelighet til uteområder, bygninger og tjenester, eller
- q) statlige planretningslinjer, statlige planbestemmelser eller regionale planbestemmelser gitt i medhold av lov 27. juni 2008 nr. 71 eller gjeldende rikspolitiske bestemmelser eller rikspolitiske retningslinjer gitt i medhold plan- og bygningsloven av 14. juni 1985.

Ved vurderingen av om en plan kan få vesentlige virkninger skal det ses hen til tiltakets størrelse, plassering eller egenskaper, samvirke med andre gjennomførte, vedtatte og planlagte tiltak, og virkningenes omfang, kompleksitet, varighet, frekvens og reversibilitet.

Vedlegg IV. Rammer for innhold i konsekvensutredningen

Konsekvensutredningen skal der det er relevant omfatte:

- a) *Redegjørelse for planen:*
 - Innhold og formål med planarbeidet.
 - Planen skal begrunnes og det skal redegjøres for følgene av ikke å realisere planen (0-alternativet).
 - Det skal gis en tidsplan for gjennomføring.
 - En redegjørelse for forholdet til nasjonale miljømål, stortingsmeldinger eller lignende, kommunale, regionale og nasjonale planer som er relevante for den aktuelle planen, områder som er underlagt særlige restriksjoner, vern eller annet som følger av internasjonale avtaler eller traktater, samt for relevante mål fastsatt gjennom rikspolitiske retningslinjer eller bestemmelser, statlige planretningslinjer eller bestemmelser, regionale planbestemmelser, og hvordan disse er tatt hensyn til.
 - Det skal gis en oversikt over offentlige og private tiltak som er nødvendige for gjennomføring.
- b) *Konsekvensutredningen:*

Med utgangspunkt i en beskrivelse av viktige miljø- og samfunnsforhold skal det i konsekvensutredningen gis en beskrivelse og vurdering av virkningene som planen kan få for miljø og samfunn, herunder:

 - Kulturminner og kulturmiljø.
 - Naturmangfold, jf. relevante bestemmelser i naturmangfoldloven.
 - Friluftsliv.
 - Landskap.
 - Forurensning (utslipp til luft, herunder klimagassutslipp, forurensning av vann og grunn, og støy).
 - Vanmiljø, jf. relevante bestemmelser i vannforskriften.
 - Sikring av jordressurser (jordvern).
 - Samisk natur- og kulturgrunnlag.
 - Transportbehov, energiforbruk og energiløsninger.
 - Beredskap og ulykkesrisiko, jf. plan- og bygningsloven § 4–3.
 - Mulige trusler som følger av klimaendringer, herunder risiko ved havnivåstigning, stormflo, flom og skred.

- Befolkningens helse og helsens fordeling i befolkningen.
- Tilgjengelighet for alle til uteområder og gang- og sykkelveinett.
- Barn og unges oppvekstvilkår.
- Kriminalitetsforebygging.
- En beskrivelse av arkitektonisk og estetisk utforming, uttrykk og kvalitet.
- For planer som kan føre til vesentlig påvirkning av konkurranseforholdene skal konsekvensutredningen omfatte vurderinger av dette.

Det skal redegjøres for samvirke mellom ovennevnte forhold. For planer som kan få vesentlige miljøvirkninger i en annen stat skal det gis en særskilt redegjørelse for disse virkningene.

Samlede virkninger av planen sett i lys av også andre planlagte, eksisterende og/eller vedtatte planer eller tiltak i influensområde skal vurderes. Der hvor reindriftsinteresser blir berørt, skal de samlede virkningene av planer og tiltak innenfor det aktuelle reinbeitedistriktet vurderes.

Når det gjelder relevante strekpunkt ovenfor skal det gis en kort redegjørelse for datagrunnlaget og metodene som er benyttet for å beskrive virkningene, herunder usikkerhet knyttet til innsamling og bruk av data og metoder.

19. des. Nr. 1727 2014

Ikraftsetting av lov 19. desember 2014 nr. 91 om endringer i plan- og bygningsloven (forenklinger mv. i plandelen)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2014 nr. 91 om endringer i plan- og bygningsloven (forenklinger mv. i plandelen) del II. Fremmet av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Loven trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1728 2014

Ikraftsetting av lov 19. desember 2014 nr. 94 om endringer i foretaksregisterloven (gjennomføring av direktiv 2012/17/EU om sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2014 nr. 94 om endringer i foretaksregisterloven (gjennomføring av direktiv 2012/17/EU om sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre) del II. Fremmet av Nærings- og fiskeridepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Loven trer i kraft fra 1. februar 2015.

19. des. Nr. 1729 2014

Ikraftsetting av lov 19. desember 2014 nr. 90 om endringer i tannhelsetjenesteloven (tiltak for å unngå kryssubsidiering)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2014 nr. 90 om endringer i tannhelsetjenesteloven (tiltak for å unngå kryssubsidiering) del II. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1730 2014

Forskrift om endringer i forskrift 10. desember 2010 nr. 1605 om utskrivning og verneplikt (vernepliktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 17. juli 1953 nr. 29 om verneplikt § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 11, § 12, § 20, § 27, § 30, § 31, § 33, § 35, § 36, § 37 § 38, § 39, § 40, § 43, § 44, § 46, § 48, § 50a og § 52. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 10. desember 2010 nr. 1605 om utskrivning og verneplikt (vernepliktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder norske statsborgere som ifølge lov 17. juli 1953 nr. 29 om verneplikt (vernepliktsloven) er utskrivningspliktige, vernepliktige eller tjenestepliktige.

§ 2–1 skal lyde:

Verneplikten for norske statsborgere inntreffer etter utskrivning, det vil si etter at de er klassifisert som tjenestedyktige, fra 1. januar det år de fyller 19 og varer til 31. desember det år de fyller 44.

Norske statsborgere som utskrives etter 1. januar det år de fyller 19, blir vernepliktige den dag de er klassifisert som tjenestedyktige.

§ 2–3 skal lyde:

Norsk statsborger som også er borger av et annet land, er vernepliktig i Norge så lenge vedkommende er bosatt her i landet, dersom avtale med den fremmede stat ikke er til hinder for det.

§ 2–7 skal lyde:

Søknad fra fremmede statsborgere om å bli pålagt verneplikt i Norge, avgjøres av Forsvarssjefen eller den Forsvarssjefen bemyndiger, i tilstilfelle av Forsvarsdepartementet.

§ 2–10 skal lyde:

Forsvarssjefen kan gi nærmere bestemmelser om fordeling og disponering av enhver i vernepliktig alder som har gjenervervet retten til å tjenestegjøre i rikets krigsmakt etter lov 22. mai 1902 nr. 13 om militær straffelov § 35 andre ledd.

Overskriften til kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3. Om yngreårige og kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997

§ 3–1 skal lyde:

I krig eller når krig truer kan Kongen bestemme at verneplikt skal pålegges utskrivningspliktige fra den dag de fyller 18 år. Dersom krigsforsterkning settes opp, har utskrevet befall, kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 og vernepliktige tjenesteplikt til og med det år de fyller 55.

§ 3–2 skal lyde:

Enhver under vernepliktig alder som etter søknad får innvilget fremskutt tjeneste, blir vernepliktige fra og med fordelingen, men tidligst fra den dag de fyller 18 år.

Enhver under vernepliktig alder som søker opptak ved militære skoler, blir vernepliktige fra og med opptaket ved skolen, men tidligst fra 1. januar det år de fyller 17.

§ 3–4 skal lyde:

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 er kvinner som frivillig gjennomfører eller har gjennomført militær førstegangstjeneste eller befalsutdanning eller tilsvarende, og som har underskrevet kontrakt om tjenesteplikt for kvinnelig militært personell.

§ 3–5 skal lyde:

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 er ikke vernepliktige, men har styrkedisponerings- og tjenesteplikt som bestemt av Kongen med Stortingets samtykke. Styrkedisponerings- og tjenesteplikt innebærer plikt til å la seg disponere i Forsvarets styrkestruktur, Heimevernet inkludert, samt å delta på øvelser og kurs knyttet til disponeringen.

§ 3–7 skal lyde:

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 forvaltes etter bestemmelsene i vernepliktsloven med de samme vilkår, rettigheter og plikter som gjelder for vernepliktige.

§ 4–1 andre og tredje ledd skal lyde:

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 som har fått befalsopplæring som en del av førstegangstjenesten gis status som utskrevet befall, og er tjenestepliktig til utgangen av det år de fyller 44.

Utskrevet befall som gjør tjeneste som befall i til sammen ett år eller mer ut over førstegangstjenestens varighet, gis status som vernepliktig befall. Verneplikten for disse og tjenesteplikten for kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 forlenges til utgangen av det år de fyller 55.

§ 4–3 andre ledd skal lyde:

Vernepliktig befall er vernepliktige til og med det år de fyller 55. Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 med status som vernepliktig befall er tjenestepliktige til utgangen av det år de fyller 55.

§ 4–5 skal lyde:

Pensjonert befall og befall som har redusert lønn eller har rett til oppsatt pensjon, er tjenestepliktige ut over det år de fyller 55 og så lenge de er helsemessig skikket, dersom Norge trues av krig eller Forsvaret settes på krigsfot. Dette befall kan i fred pålegges å gjennomgå kortere kurser mv. som er nødvendige for deres styrkedisponeringsstilling.

§ 8–7 tredje¹ ledd blir ny § 8–1 andre ledd:

Gravide kalles ikke inn til førstegangstjeneste.

¹ Skal vel være andre ledd, Lovdatas anm.

§ 8–7 skal lyde:

Kvinner født før 1. januar 1997 med norsk statsborgerskap, kan etter frivillighet kalles inn til førstegangstjeneste fra og med det år de fyller 18.

§ 8–8 skal lyde:

Kvinner født før 1. januar 1997 som etter frivillighet innkalles til førstegangstjeneste eller utdanning i Forsvaret, skal før tjenesten eller utdanningen starter underskrive kontrakt om tjenesteplikt for kvinnelig militært personell.

Bestemmelser om oppsigelse av kontrakt om tjenesteplikt for kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 fastsettes av Forsvarsdepartementet med bakgrunn i Forsvarets behov.

Kvinner født før 1. januar 1997 som ikke skriver under kontrakt om tjenesteplikt for kvinnelig militært personell, skal straks dimitteres.

§ 8–9 skal lyde:

Ved underskrift av kontrakt om tjenesteplikt for kvinnelig militært personell påtar kvinner født før 1. januar 1997 seg samme tjenesteplikt som vernepliktige, som bl.a. innebærer plikt til å fullføre førstegangstjenesten og repetisjonstjeneste, og å la seg disponere i Forsvarets styrkestruktur med tjenesteplikt i krig, i samsvar med det som til enhver tid bestemmes av Stortinget.

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 forvaltes etter de samme bestemmelsene som vernepliktige.

§ 8–10 skal lyde:

Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 som har gjennomført militær førstegangstjeneste er tjenestepliktige til utgangen av det år de fyller 44.

§ 8–15 tredje ledd skal lyde:

Enhver i utskrivningspliktig alder og yngre samt kvinner født før 1. januar 1997 som slutter som aspirant eller elev ved militære skoler og kurs, men ønsker å fortsette avtjening av førstegangstjenesten, skal gis anledning til det dersom adekvat tjenestegjøring kan tilbys.

§ 9–1 bokstav b skal lyde:

Varigheten av fritakingen fastsettes på grunnlag av den tjeneste og opplæring vedkommende har gjennomgått og under hensyn til mulighetene for å anvende mannskaper med slik tjeneste eller opplæring i den forsvarsgren, våpenart eller fellesinstitusjon de er tenkt fordelt til.

§ 10–2 andre ledd skal lyde:

Utsettelse kan ikke gis hvis plikten til førstegangstjeneste derved faller bort etter vernepliktsloven § 12 andre ledd. I helt spesielle tilfeller, når tungtveiende velferdsgrunner nødvendiggjør det, kan utsettelse gis utover det år søkeren fyller 28, mot at vedkommende skriftlig erklærer seg villig til å avtjene førstegangstjenesten straks utsettelsen utløper og før utgangen av det år vedkommende fyller 33.

Departementet foreslår at § 10–7 skal lyde:

Omsorgsansvaret er likt for kvinner og menn, og den andre omsorgspersons arbeidsgivers eller egne prioriteringer kan ikke likestilles med de plikter vernepliktsloven pålegger den enkelte.

§ 12–1 skal lyde:

Utskrivningsplikten omfatter alle norske statsborgere som oppholder seg i landet, Svalbard inkludert, fra og med det år de fyller 18.

Utskrivningsplikten opphører verneplikten inntreter etter bestemmelsene i vernepliktsloven § 3, dersom de blir fritatt for verneplikt eller dersom de ikke kalles inn til sesjon del 2 innen utgangen av det år de fyller 28.

Utskrivningsplikten for kvinner født i perioden fra 1. januar 1992 til 31. desember 1996 opphører etter endt klassifisering eller dersom de ikke kalles inn til sesjon del 2 innen utgangen av det år de fyller 28. Kvinner født før 1992 er ikke utskrivningspliktige.

§ 12–2 første ledd skal lyde:

Utskrivningsplikten innebærer plikt til å la seg registrere med persondata i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister, og å møte på sesjon for å motta informasjon om Forsvaret og å bli klassifisert.

§ 12–4 skal lyde:

I krig eller når krig truer kan Kongen bestemme at utskrivningsplikten inntreter fra og med det år enhver fyller 17. Denne bestemmelsen gjelder ikke for kvinner født før 1. januar 1997.

Med Stortingets samtykke kan Kongen bestemme ny legeundersøkelse og utskrivning av enhver som tidligere er kjent ikke tjenestedyktige. I krig eller når krig truer kan slik bestemmelse treffes av Kongen.

§ 12–5 skal lyde:

Norske statsborgere i utskrivningspliktig alder som oppholder seg i utlandet ved styrkeoppbygging eller når krigstilstand er inntrådt i Norge, skal – såfremt de ikke straks reiser hjem – melde seg og la seg registrere ved nærmeste norske utenriksstasjon.

§ 14–4 første ledd skal lyde:

Fremmede lands statsborgere som ikke er bosatt i Norge, og som etter avtale skal tjenestegjøre i Forsvaret, skal registreres med persondata i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister.

§ 15–4 skal lyde:

Dersom fremmøte til sesjon eller klassifisering utenom sesjon ikke har vært mulig, kan likevel utskrivningspliktige som åpenbart er tjenestedyktige, fordeles og innkalles til tjeneste. Klassifiseringen skjer da ved fremmøte til tjeneste. Kvinner født før 1. januar 1997 er unntatt fra denne bestemmelsen.

§ 15–5 første ledd skal lyde:

Sesjon del 1 betinger ikke personlig fremmøte av de utskrivningspliktige. Alle utskrivningspliktige skal avgi en egenerklæring som har til hensikt å gi grunnlag for vurdering av utskrivningspliktiges forutsetninger for tjeneste i Forsvaret. På bakgrunn av egenerklæringen, selekteres de antatt best skikgede til klassifisering.

§ 17–1 skal lyde:

Med grunnlag i Stortingets årlige beslutninger om tjenestetid, tjenestemønster og budsjettrammer, utskrivningsstyrkens størrelse og totalforsvarets behov, fastsetter Forsvarssjefen den tallmessige fordeling av utskrivningsstyrken som skal gjennomføre førstegangstjeneste.

§ 17–5 skal lyde:

Kvinner født før 1. januar 1997 som på sesjon blir funnet tjenestedyktige, og som ønsker å tjenestegjøre i Forsvaret, fordeles og kalles inn til tjeneste på samme måte som vernepliktige. Kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997 har adgang til alle våpen og tjenestefelt i Forsvaret og til de opplæringstilbud som Forsvaret gir vernepliktige.

§ 18–1 skal lyde:

Rulleføring er systematisk registrering av personopplysninger av betydning for den enkeltes utskrivnings-, verneplikts- og tjenesteforhold. Opplysningene skal registreres i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister. Registeret skal gi grunnlag for, og opplysning om disponering av vernepliktig og tjenestepliktig personell i henhold til vernepliktslovens bestemmelser.

§ 18–2 andre ledd skal lyde:

Sjefen for Vernepliktsverket er behandlingsansvarlig for Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister, og bestemmer hvem som skal ha tilgang til registeret. Tilgang til opplysningene i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister skal være begrunnet i tjenstlige behov. Sjefen for Vernepliktsverket fastsetter bestemmelser for autorisering av tilgang til opplysningene.

§ 18–5 skal lyde:

Som behandlingsansvarlig avgjør sjefen for Vernepliktsverket spørsmål om utlevering og bruk av opplysninger fra Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister.

Bruk og behandling av opplysninger fra Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister skal skje i henhold til personopplysningsloven og i samsvar med retningslinjer gitt av Datatilsynet.

§ 18–6 skal lyde:

Enhver har rett til innsyn i registrerte opplysninger om seg selv i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister i henhold til personopplysningslovens regler.

Bestemmelser om rutiner for innsyn i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister fastsettes av Forsvarssjefen.

§ 19–1 bokstav c skal lyde:

omdisponering: endring av styrkedisponering innen forsvarsgren eller våpenart.

§ 20–7 andre ledd skal lyde:

Arbeidsgiver skal imidlertid kreve dokumentert at førstegangstjenesten er fullført. Den vernepliktige skal opplyse om vedkommende er innkalt til heimevernstjeneste eller annen militær tjeneste. I så fall skal den vernepliktige henvises til å søke utsettelse eller utreisettillatelse hos Vernepliktsverket.

§ 20–8 skal lyde:

Utskrivnings- og vernepliktige som ikke har avtjent militær førstegangstjeneste, må søke om utreisettillatelse for å ta arbeid på norske handelsskip i utenriksfart dersom det er innført reiseforbud. Søknad sendes Vernepliktsverket, som normalt kan gi utreisettillatelse for inntil ett års varighet. Denne bestemmelsen gjelder ikke for kvinnelig militært personell født før 1. januar 1997.

§ 20–9 bokstav b skal lyde:

søkeren ikke er uunnværlig ved sin avdeling under pågående tjeneste eller under tjeneste vedkommende alt er innkalt til, eller

§ 20–10 skal lyde:

Varig fast bosetting i utlandet kan medføre sletting i Forsvarets verneplikts- og tjenesteregister etter dokumentert minst tre års opphold i vedkommende land. Opphold i utlandet pga. skole eller studier anses ikke uten videre som fast bosetting i vedkommende land.

Overskriften til kapittel 22 skal lyde:

Kapittel 22. Om plikt til utenfor tjenestetiden å oppbevare og holde ved like håndvåpen, ammunisjon og personlig utstyr som de skal møte med ved styrkedisponering

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1731 2014

Ikraftsetjing av lov 19. desember 2014 nr. 92 om endringar i kommunelova m.m. (teieplikta til revisor m.m.)

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med heimel i lov 19. desember 2014 nr. 92 om endringar i kommunelova m.m. (teieplikta til revisor m.m.) del III. Fremja av Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Endringane i kommunelova § 39a og § 78 og offentleglova § 5 tek til å gjelde frå 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1732 2014

Ikraftsetting av lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) og lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) § 32 og lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 32. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

1. Lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) trer i kraft 1. januar 2015.
2. Lov 20. juni 2014 nr. 43 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1733 2014

Oppheving av forskrift 9. november 2012 nr. 1045 om virksomhetsovergrepene pasientjournal i formalisert arbeidsfellesskap og forskrift 24. juni 2011 nr. 628 om informasjonssikkerhet ved elektronisk tilgang til helseopplysninger i behandlingsrettede helseregistre (helseinformasjonssikkerhetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 6b, § 13 og § 16, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 45 og § 46 og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

1. Forskrift 9. november 2012 nr. 1045 om virksomhetsovergrepene pasientjournal i formalisert arbeidsfellesskap oppheves med virkning fra 1. januar 2015.
2. Forskrift 24. juni 2011 nr. 628 om informasjonssikkerhet ved elektronisk tilgang til helseopplysninger i behandlingsrettede helseregistre (helseinformasjonssikkerhetsforskriften) oppheves med virkning fra 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1734 2014

Forskrift om endring i forskrift 21. desember 2001 nr. 1477 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret (Kreftregisterforskriften)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 tredje ledd jf. sjuende ledd. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1477 om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret (Kreftregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

Nytt § 1–2 tredje ledd skal lyde:

Kreftregisteret kan videre inneholde helseopplysninger om personer som har deltatt i undersøkelsesprogram for tidlig diagnose og kontroll for kreftsykdom. Ved negativt funn kan direkte personidentifiserende opplysninger registreres permanent med mindre den registrerte motsatter seg det. For personer som har motsatt seg slik registrering kan direkte personidentifiserende opplysninger oppbevares midlertidig slik at opplysningene kan kvalitetssikres.

Nytt § 1–9 andre ledd skal lyde:

Ved negativt funn skal personopplysninger som nevnt i første ledd nr. 1, slettes etter at opplysningene er kvalitetssikret og senest seks måneder etter innsamlingen av opplysningene dersom den registrerte har motsatt seg at opplysningene registreres permanent. Dette gjelder også tidligere innsamlede data. Dersom den registrerte ber om det, skal Kreftregisteret registrere opplysninger om navn, fødselsnummer og adresse i et eget reservasjonsregister.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1735 2014

Delt ikraftsetting av lov 21. juni 2013 nr. 79 om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven mv. (rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m.)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 21. juni 2013 nr. 79 om endringer i pasient- og brukerrettighetsloven mv. (rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m.) del V. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 22. desember 2014 kl. 15.50.

Romertall II, III og IV trer i kraft 1. mars 2015.

16. des. Nr. 1751 2014

Forskrift om fiske etter røye på Svalbard i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Sysselmannen på Svalbard 16. desember 2014 med hjemmel i forskrift 24. juni 2002 nr. 712 om høsting på Svalbard, § 7, jf. lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 31 og § 32. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Formål

Denne forskrift har til formål å sikre en forvaltning av røye på Svalbard som ivaretar bestandenes produksjonsevne og sammensetning, og samtidig sikrer fritidsfiske som en viktig friluftaktivitet for fastboende på Svalbard og tilreisende. Forvaltning av annen anadrom laksefisk er ikke inkludert i forskriftens formål.

§ 2. Virkeområde og tidsrom for fiske

Forskriften gjelder for fiske etter røye i vassdrag på Svalbard og i sjøområdet rundt Svalbard ut til territorialgrensen, herunder Hopen og Bjørnøya. Fiskeåret er fastsatt som perioden fra og med 1. januar til og med 15. oktober det enkelte år.

§ 3. Definisjoner

Fastboende: person som er gyldig innført i befolkningsregisteret for Svalbard.

Fiskekvoter: maksimalt antall fisker over 25 cm som kan fiskes i den enkelte lokalitet per sesong.

Vassdrag: innsjø, vann, tjern, elv, elvearm, bekk eller kanal. Ferskvannslaguner og strengsjøer regnes også som vassdrag.

§ 4. Krav til fisker

Fiske etter røye kan bare foretas av den som har innløst fiskekort fra Sysselmannen. Kun fastboende har anledning til garnfiske etter røye.

§ 5. Redskapsbruk

Garn som nyttes skal ha minimum 52 mm maskevidde, tilsvarende 12 omfar (målt fra knute til knute). Det skal ha maks høyde på 1,8 meter og maks 25 meters lengde. Garn kan ikke kobles sammen i lenker. Garn skal merkes med bøye, eiers navn og adresse. Garn er kun tillatt i navngitte innsjøer der det er åpnet for dette, og med maksimalt 2 garn samtidig per fisker.

§ 6. Garnforbudssoner

I vassdrag, som er åpnet for garnfiske, må garn settes minst 200 m fra innløps- eller utløpsos. I sjøområder er garnfiske ikke tillatt nærmere elvemunning (grense elv/sjø) enn 200 m. Sysselmannen kan ved eget vedtak utvide disse sonene for enkelte lokaliteter.

§ 7. Stopp i fiske

Dersom den fastsatte kvoten for et vassdrag fylles vil Sysselmannen umiddelbart innføre forbud mot ytterligere beskatning i lokaliteten for resten av gjeldende sesong. Dette annonseres på Sysselmannens nettsider.

§ 8. Garnfiske i sjøen

Utover de begrensninger som ligger i § 2, § 5 og § 6 er der ingen begrensninger i fiske etter røye og annen anadrom laksefisk i sjøen.

§ 9. Rapporteringsplikt

Fangst av fisk på 25 cm og mer rapporteres (merkes med garn eller håndsnøre, fangst dato og sted) til Sysselmannen snarest mulig og senest innen 1 uke etter fiske er foretatt, med mindre ikke tilstrekkelig kommunikasjon foreligger. All fangst (uansett størrelse) skal rapporteres innen 25. oktober hvert år og alle fiskehoder av røye over 25 cm skal innleveres snarest mulig og senest innen 25. oktober hvert år. Manglende rapportering kan medføre at fiskekort for kommende sesong ikke tildeles.

§ 10. Vassdrag åpnet for fiske

Det er åpnet for fiske i følgende vann/innsjøer, knyttet til maksimalkvoter for fisk over 25 cm og redskapstyper. I tilhørende elvestrenger og ut til 200 m fra inn- og utløp er det kun tillatt å fiske med stang og håndsnøre. Maksimalkvoten gjelder hele vassdraget.

Det er åpnet for fiske i følgende vassdrag, knyttet til redskapstyper og maksimalkvoter for fisk over 25 cm. I alle disse vassdragene er det tillatt med håndsnøre og stang.

<i>Vassdrag</i>	<i>Maksimal- kvote</i>	<i>Garnfiske tillatt</i>	<i>Kart-blad</i>
Richardvatnet (Raudfjorden)	40	Nei	A4
Rabotvatna (Rabotfjorden)	10	Nei	A4
Arresjøen (Danskøya)	10	Nei	A4
Gjøavatnet (Amsterdamøya)	10	Nei	A4
Åsøvatnet (v for Flathukfjellet)	10	Nei	A4
Pytten (Danskøya)	20	Nei	A5
Pervatnet (Sjubrean)	30	Nei	A5
Nordre Dieset (Mitrahalvøya)	40	Ja	A6
Søndre Dieset (Mitrahalvøya)	30	Ja	A6
Erlingvatnet (Mitrahalvøya)	50	Nei	A6
Murraytjørnene (Forlandet)	25	Nei	A5
Vårfluesjøen (Woodfjorden)	150	Ja	B4
Lovénvatnet (Trygghamna)	10	Ja	B9
Straumsjøen (Erdmannflya)	100	Nei	B9
Linnévatnet	100	Ja	B9
Kongressvatnet	40	Ja	B9
Bretjønnna (Grønnfjordbotnen)	10	Ja	B10
Revvatnet (n for Hornsund)	25	Nei	B12
Svartvatnet (s for Hornsund)	25	Nei	C13
Mosselvatnet	75	Nei	C4
Femmiljøen (Ny-Friesland)	150	Nei	C4
Lakssjøen (Ny-Friesland)	75	Nei	C4
Strøen (Ny-Friesland)	25	Nei	C4
Einsteinvatnet (Austbotn)	50	Nei	C6

I Vårfluesjøen kan inntil halvparten tas i garn, og av disse er 40 fisk er forbeholdt Mushamna fangststasjon dersom denne er utlånt fra Sysselmannen. I Einsteinvatnet er en kvote på 30 fisk av den totale kvoten forbeholdt fangststasjonen på Austfjordneset dersom denne er utlånt fra Sysselmannen.

§ 11. Iverksettelse m.m.

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015 og gjelder frem til og med 31. desember 2015. Med virkning fra denne forskrifts ikrafttreden oppheves forskrift 10. desember 2013 nr. 1423 om fiske etter røye på Svalbard i 2014.

16. des. Nr. 1752 2014**Forskrift om endring i forskrift om styring og opplysningsplikt i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (styringsforskriften).**

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3, § 3–1, § 5–2 og § 18–5, lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 8, § 20,

§ 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 28 og § 43, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 2, § 10 og § 12 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 29 og § 68 første ledd bokstav a. Fastsatt av Miljødirektoratet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 39 tredje ledd, § 40 og § 52b, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 8 siste ledd og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68 første ledd bokstav a. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. april 2010 nr. 611 om styring og opplysningsplikt i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (styringsforskriften) gjøres følgende endringer:

Kapittel II ny overskrift skal lyde:

Kapittel II. Risikostyring

§ 5 Barrierer

Første ledd skal lyde:

Det skal etableres barrierer som til enhver tid kan

- a) identifisere tilstander som kan føre til feil, fare- og ulykkessituasjoner,
- b) redusere muligheten for at feil, fare- og ulykkessituasjoner oppstår og utvikler seg,
- c) begrense mulige skader og ulemper.

Fjerde ledd skal lyde:

Det skal være kjent hvilke barrierer som er etablert og hvilken funksjon de skal ivareta, samt hvilke krav til ytelse som er satt til de konkrete tekniske, operasjonelle eller organisatoriske barriereelementene som er nødvendige for at den enkelte barrieren skal være effektiv.

Femte ledd skal lyde:

Det skal være kjent hvilke barrierer og barriereelementer som er ute av funksjon eller er svekket.

Sjette ledd skal lyde:

Det skal settes i verk nødvendige tiltak for å rette opp eller kompensere for manglende eller svekkede barrierer.

§ 25 Krav om samtykke til enkelte aktiviteter

Ny siste setning i tredje ledd bokstav d skal lyde:

Ved slike søknader skal operatøren, med utgangspunkt i gjeldende regelverk, systematisk gjennomgå og kunne dokumentere at fortsatt bruk av innretningene ivaretar kravene til forsvarlig virksomhet, jf. rammeforskriften § 10, og prinsippene for risikoreduksjon, jf. rammeforskriften § 11.

§ 26 Innhold i søknad om samtykke

Første ledd bokstav e skal lyde:

- e) en oversikt over gitte unntak etter helse-, miljø- og sikkerhetslovgivningen, og vurdering av disse i lys av aktiviteten det søkes samtykke for,

Tredje ledd skal lyde:

Ved søknad om ombygging etter § 25 skal operatøren opplyse hvordan samtidige aktiviteter er planlagt utført, jf. aktivitetsforskriften § 28 og teknisk og operasjonell forskrift § 44.

Fjerde ledd skal lyde:

Ved søknad om forlenget levetid etter § 25 tredje ledd bokstav d, skal søknaden også inneholde en oppsummering av resultatene av en analyse av innretningens tekniske tilstand målt mot de gjeldende regelverkskravene.

Nytt siste ledd skal lyde:

Tilsynsmyndighetene kan stille andre krav til dokumentasjon.

§ 34 Opplysninger om overvåking, utslipp og risiko for forurensning

Bokstav a skal lyde:

resultater fra overvåking av det ytre miljøet, jf. aktivitetsforskriften kapittel X. Resultatene fra overvåking som nevnt i aktivitetsforskriften § 54 andre ledd og § 55, skal sendes inn i henhold til Retningslinjer for overvåking av petroleumsvirksomheten til havs (TA-2848/2011). Frist for å sende inn kvalitetssikrede utkast til rapporter fra overvåking av bunnhabitater (sediment og fauna), grunnlagsundersøkelser, og vannsøyleovervåking er 1. april året etter at undersøkelsene ble gjennomført. Frist for levering av endelig rapporter er 1. oktober. Øvrige resultater fra overvåking skal sendes inn så snart de foreligger.

Bokstav c skal lyde:

årlig rapport i henhold til Miljødirektoratets Retningslinjer for rapportering fra petroleumsvirksomhet til havs (M107–2014). Fristen for rapportering er 15. mars påfølgende år. Rapporteringen skal skje ved bruk av Environment Hub (EEH). Ferdig kvalitetssikrede rapporter og underliggende data skal være tilgjengelige for Miljødirektoratet innen rapporteringsfristen.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1753 2014

Forskrift om endring i forskrift om tekniske og operasjonelle forhold på landanlegg i petroleumsvirksomheten med mer (teknisk og operasjonell forskrift)

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 8, § 20, § 21, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 27, § 28 og § 43, lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4, § 2–2, § 3–1, § 3–2, § 3–3, § 3–5, § 4–1, § 4–2, § 4–3, § 4–4, § 4–5, § 4–6, § 5–2, § 5–4, § 5–5, § 6–1, § 6–2, § 6–4, § 7–1, § 7–2, § 7–3, § 18–1 og § 18–5, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 2, § 10 og § 12 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68 første ledd bokstav d. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. april 2010 nr. 612 om tekniske og operasjonelle forhold på landanlegg i petroleumsvirksomheten med mer (teknisk og operasjonell forskrift) gjøres følgende endringer:

§ 3 *Definisjoner*

Definisjon av «sikkerhetsfunksjoner» skal lyde:

Sikkerhetsfunksjoner:

Tekniske barriereelementer som skal redusere muligheten for at konkrete feil, fare- og ulykkesituasjoner inntreffer, eller som begrenser eller forhindrer skader eller ulemper.

Definisjon av «sikkerhetssystem» skal lyde:

Sikkerhetssystem:

Tekniske barriereelementer som er realisert i et felles system.

Ny § 10a Tennkildekontroll skal lyde:

§ 10a. *Tennkildekontroll*

For å forebygge og verne mot antennelse av brennbare væsker og eksplosjonsfarlig gass skal det foretas en systematisk kartlegging av potensielle elektriske og ikke-elektriske tennkilder. Det skal videre settes i verk nødvendige tekniske, operasjonelle og organisatoriske tiltak for å redusere faren for antennelse så langt som mulig.

Utstyr og sikkerhetssystemer i klassifiserte områder skal oppfylle krav til bruk i eksplosjonsfarlige områder.

Utstyr og sikkerhetssystemer som skal være i drift under unormale situasjoner, der eksplosjonsfarlig atmosfære kan forekomme utenfor klassifiserte områder, skal oppfylle krav til minimum sone 2 eller være plassert i beskyttede rom. Øvrig ikke-kritisk utstyr som utgjør en tennkilde, skal kobles ut automatisk ved gassdeteksjon, og med mulighet for manuell utkobling der det er praktisk fra sentralt eller strategisk sted, i henhold til den anleggsspesifikke strategien for brann- og eksplosjonssikring.

§ 65 *Beredskapsorganisasjon*

Andre ledd skal lyde:

Operatøren skal sikre at beredskapen samordnes med den offentlige redningstjenesten, den øvrige helse- og omsorgstjenesten i landet og med kommunens beredskap etter folkehelseloven § 28, slik at tiltakskjeden for reddet, sykt eller skadet personell blir sammenhengende og faglig forsvarlig, jf. rammeforskriften § 22 første ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1754 2014**Forskrift om endring i forskrift om utforming og utrustning av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3 og § 4–4 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68 første ledd bokstav b. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. april 2010 nr. 634 om utforming og utrustning av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 Virkeområde

Siste ledd bokstav a siste strekpunkt («de aktivitetene som skal utføres i petroleumsvirksomheten») tas ut.

§ 3 Definisjoner

Definisjon av «dimensjonerende ulykkeslast» skal lyde:

Dimensjonerende ulykkeslast:

En ulykkeslast som en funksjon eller system skal kunne motstå i et gitt tidsrom for å møte de definerte akseptkriterier for risiko.

Ny definisjon av «designulykkeslast» skal lyde:

Designulykkeslast:

Ulykkeslast som legges til grunn for design.

Ny definisjon av «hovedområde» skal lyde:

Hovedområde:

Område på en innretning med en spesifikk oppgave eller funksjon.

Definisjon av «sikkerhetsfunksjoner» skal lyde:

Sikkerhetsfunksjoner:

Tekniske barriereelementer som skal redusere muligheten for at konkrete feil, fare- og ulykkessituasjoner inntreffer, eller som begrenser eller forhindrer skader eller ulemper.

Definisjon av «sikkerhetssystem» skal lyde:

Sikkerhetssystem:

Tekniske barriereelementer som er realisert i et felles system.

§ 5 Utforming av innretninger

Første ledd bokstav a skal lyde:

- a) det ikke medfører uakseptable konsekvenser om de blir eksponert for laster som nevnt i § 11,

Ny § 10a Tennkildekontroll skal lyde:

§ 10a. Tennkildekontroll

For å forebygge og verne mot antennelse av brennbare væsker og eksplosjonsfarlig gass skal det foretas en systematisk kartlegging av potensielle elektriske og ikke-elektriske tennkilder. Det skal videre settes i verk nødvendige tekniske, operasjonelle og organisatoriske tiltak for å redusere faren for antennelse så langt som mulig.

Utstyr og sikkerhetssystemer i klassifiserte områder skal oppfylle krav til bruk i eksplosjonsfarlige områder.

Utstyr og sikkerhetssystemer som skal være i drift under unormale situasjoner der eksplosjonsfarlig atmosfære kan forekomme utenfor klassifiserte områder, skal oppfylle krav til minimum sone 2 eller være plassert i beskyttede rom. Øvrig ikke-kritisk utstyr som utgjør en tennkilde, skal kobles ut automatisk ved gassdeteksjon og med mulighet for manuell utkobling fra sentralt sted, i henhold til den innretningspesifikke strategien for brann- og eksplosjonssikring.

§ 11 Laster, lastvirkninger og motstand

Første ledd skal lyde:

Designlastene som skal legges til grunn for utforming og drift av anlegg, systemer og utstyr, skal fastsettes. Ved fastsettelse av designlaster skal kravet til robuste løsninger, jf. § 5, og kravet til risikoreduksjon, jf. rammeforskriften § 11, legges til grunn. Designlastene skal sikre at anlegg, systemer eller utstyr blir utformet slik at relevante

ulykkehendelser som kan inntreffe, ikke resulterer i uakseptable konsekvenser, og skal som et minimum alltid kunne motstå den dimensjonerende ulykkeslasten.

Nytt andre ledd skal lyde:

Ved fastsetting av designlaster skal det ikke tas hensyn til effekten av brannvann. Dette gjelder for både brannlaster og eksplosjonslaster.

Nytt tredje ledd skal lyde

Anlegg, systemer og utstyr som inngår som elementer i realiseringen av hovedsikkerhetsfunksjoner, jf. § 7, skal som et minimum utformes slik at dimensjonerende ulykkeslaster eller dimensjonerende naturlaster med årlig sannsynlighet større enn eller lik 1×10^{-4} , ikke medfører tap av en hovedsikkerhetsfunksjon.

Nåværende andre ledd blir fjerde ledd osv.

§ 29 *Passiv brannbeskyttelse*

Første ledd skal lyde:

Der det brukes passiv brannbeskyttelse, skal denne utformes slik at den gir aktuelle konstruksjoner og utstyr tilstrekkelig brannmotstand med hensyn til bæreevne, integritet og isolasjonsevne.

§ 30 *Brannskiller*

Andre ledd skal lyde:

Rom som har viktige funksjoner og viktig utstyr, samt rom med høy brannrisiko, skal være atskilt fra omgivelsene med brannskiller som har brannklasse tilsvarende den branntypen og de etablerte brann- og eksplosjonslastene de vil være eksponert for.

§ 37 *Fastmonterte anlegg for brannbekjempelse*

Andre ledd andre setning skal lyde:

Ved gassdeteksjon skal anleggene utløse automatisk dersom de benyttes for å redusere eksplosjonstrykk.

§ 58 *Boligkvarter*

Nytt andre ledd skal lyde:

Lugarer skal utformes slik at personell ikke kan bli innestengt i en fare- og ulykkesituasjon og slik at innsatspersonell kan ta seg inn i lugaren for å søke etter savnede personer.

Någjeldende andre ledd blir tredje osv.

§ 69 *Løfteinnretninger og løfteredskap*

Første ledd første setning skal lyde:

Løfteinnretninger og løfteredskap på innretninger, deriblant utsettings- og opptaksarrangementer for rednings- og evakueringsmidler, skal utformes ut fra de forholdene som løfteinnretningene og løfteredskapene skal brukes under, jf. § 13.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1755 2014

Forskrift om endring i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3, § 2–2, § 3–2, § 3–3, § 3–5, § 4–2, § 4–3, § 4–5 og § 4–6 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68 første ledd bokstav c. Fastsatt av Miljødirektoratet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 40 og § 42 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68 første ledd bokstav c. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. april 2010 nr. 613 om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 52 *Samarbeid om og planlegging av miljøovervåking*

Overskriften skal lyde:

§ 52. Generelle krav til miljøovervåking

Nytt første ledd skal lyde:

Operatøren skal overvåke det ytre miljøet, jf. rammeforskriften § 48. Resultater fra overvåking av det ytre miljø skal rapporteres til Miljødirektoratet i henhold til styringsforskriften § 34 bokstav a.

Nåværende første ledd flyttes til fjerde ledd og skal lyde:

Operatørene skal samarbeide om overvåking. For bunnhabitatovervåkingen skal operatørene samarbeide i de regionene som er definert i Retningslinjer for miljøovervåking av petroleumsvirksomheten til havs (TA-2848/2011).

Nåværende fjerde ledd blir femte ledd og skal lyde:

Det skal legges til rette for at personell som har overvåkingsfunksjoner, til enhver tid kan innhente og behandle informasjon fra overvåking om slike forhold på en effektiv måte.

Nåværende femte og sjette ledd blir sjette og syvende ledd.

Sjette ledd skal lyde:

Operatørene skal, som et ledd i miljøovervåkingen, bidra til å utvikle nye metoder for overvåking av sedimenter, bunnfauna og vannsøyle.

§ 53 Grunnlagsundersøkelser

Første ledd punkt b skal lyde:

- b) før leteboring i områder der det er påvist sårbare miljøverdier (arter og habitater), eller der det er sannsynlig at slike forekommer,

Andre ledd siste setning skal lyde:

En grunnlagsundersøkelse gjelder i seks år, med mindre Miljødirektoratet fastsetter en annen varighet.

§ 54 Miljøovervåking av bunnhabitater

Fjerde ledd tas ut.

§ 55 Miljøovervåking av vannsøylen

Nytt andre ledd skal lyde:

Vannsøyleovervåkingen skal bestå av undersøkelser i felt. Undersøkelsen i felt skal som et minimum gjelde fisk og blåskjell, og skal gjennomføres hvert tredje år. Overvåkingen skal dokumentere hvorvidt marine organismer fra norske havområder er påvirket av forurensning fra petroleumsvirksomheten.

Nytt tredje ledd skal lyde:

Perioden mellom to feltundersøkelser skal brukes til videreutvikling og kvalifisering av metodikk for framtidig vannsøyleovervåking.

Nåværende fjerde og femte ledd strykes.

Nåværende sjette ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 56 Rapportering av overvåkingsresultater

Overskriften skal lyde:

§ 56. Oppfølging av overvåkingsresultater

Paragrafen skal lyde:

Dersom miljøovervåkingen avdekker betydelige avvik fra den forventete tilstand eller utviklingen, skal operatøren iverksette tiltak for å finne årsaken til avvikene. Slike avvik skal rapporteres til Miljødirektoratet så snart som mulig.

§ 62 Økotoksikologisk testing av kjemikalier

Tredje ledd nr. 3 Akutt giftighet fjerde strekpunkt skal lyde:

- *Corophium* sp; Part A i OSPAR Protocols on Methods for the Testing of Chemicals Used in the Offshore Oil Industry (reference number: 2005–11 (a revised version of agreement 1995–07)),

§ 63 Kategorisering av kjemikalier

Andre ledd nr. 4 Grønn kategori skal lyde:

Grønn kategori omfatter

- stoffer på OSPARs PLONOR-liste
- stoffer på listen i REACH vedlegg IV.

§ 64 Miljøvurderinger

Første avsnitt tredje strekpunkt skal lyde:

- minimum hvert tredje år for kjemikalier i grønn og gul kategori

§ 74 Felles bruk av beredskapsressurser

Tredje ledd skal lyde:

Operatøren skal sikre at beredskapen samordnes med den offentlige redningstjenesten, den øvrige helse- og omsorgstjenesten i landet og med kommunens beredskap etter folkehelseloven § 28, slik at tiltakskjeden for reddet, sykt eller skadet personell blir sammenhengende og faglig forsvarlig, jf. rammeforskriften § 20 andre ledd.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1756 2014

Forskrift om oppheving av forskrift for boring etter petroleumsforekomster i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk statshøyhet, mv.

Hjemmel: Fastsatt av Petroleumsstilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–3 og forskrift 12. februar 2010 nr. 158 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten og på enkelte landanlegg (rammeforskriften) § 68. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

I

Forskrift 29. august 1975 nr. 1 for boring etter petroleumsforekomster i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk statshøyhet oppheves.

Veiledning 22. januar 1991 nr. 71 om vurdering av pustestyr til bruk ved bemannede undervannsoperasjoner i petroleumsvirksomheten oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

17. des. Nr. 1757 2014

Forskrift om tilgang til helseopplysninger mellom virksomheter

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 20. juni 2014 nr. 42 om behandling av helseopplysninger ved ytelse av helsehjelp (pasientjournalloven) § 19 tredje ledd, § 22 fjerde ledd og § 30 femte ledd. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Forskriftens formål

Formålet med forskriften er å sikre at informasjonssikkerhet og personvern blir godt ivaretatt når det gis tilgang til helseopplysninger mellom virksomheter for å yte, administrere eller kvalitetssikre helsehjelp til den enkelte.

§ 2. Saklig virkeområde

Forskriften gjelder når tilgjengeliggjøring av helseopplysninger i behandlingsrettede helseregistre, jf. pasientjournalloven § 19, skjer ved tilgang mellom virksomheter.

Med tilgang menes at helsepersonell gis adgang til direkte elektronisk å hente frem helseopplysninger om pasienter.

Forskriften gjelder ikke tilgang til helseopplysninger mellom virksomheter som samarbeider om et felles behandlingsrettet helseregister etter pasientjournalloven § 9.

§ 3. Grunnvilkår for tilgang mellom virksomheter

Tilgang mellom virksomheter kan bare gis når kravene i pasientjournalloven er oppfylt.

I tillegg skal de databehandlingsansvarlige ha

- a) inngått avtale i samsvar med § 4 og
- b) rutiner, systemer og journalstruktur som gir tilfredsstillende informasjonssikkerhet, og tilgangsstyring som minst ivaretar kravene i § 5 til § 11.

§ 4. Krav til avtalens innhold

Avtalen om tilgang mellom virksomhetene skal minst angi

- a) hva avtalen gjelder
- b) hvilke behovs- og risikovurderinger som ligger til grunn for avtalen
- c) hvilke behandlingsrettede helseregistre, deler av registre eller typer av opplysninger avtalen omfatter og
- d) hvilke rutiner som er fastsatt og hvordan oppgavene er fordelt, for å ivareta kravene i denne forskriften.

§ 5. Informasjonssikkerhet

De databehandlingsansvarlige i begge virksomhetene skal vurdere risiko for pasientenes personvern som tilgang kan føre til. Vurderingene skal minst omfatte risiko for brudd på taushetsplikt og for svekket informasjonssikkerhet.

De databehandlingsansvarlige skal ha særlige rutiner for hvordan informasjonssikkerheten skal ivaretas ved tilgang mellom virksomhetene. Rutinene skal blant annet omfatte fysisk sikring, organisering, revisjon, avvikshåndtering og risikovurderinger.

Tilgangen skal ikke svekke informasjonssikkerheten ved behandling av helseopplysninger i noen av virksomhetene.

En virksomhet som gir annen virksomhet tilgang, skal påse at denne virksomheten ivaretar kravene til informasjonssikkerhet ved behandling av opplysninger etter forskriften.

§ 6. Krav til autorisasjonen for tilgang til helseopplysninger i annen virksomhet

Innenfor rammen av hva som er avtalt mellom virksomhetene etter § 4, skal helsepersonells autorisasjon for tilgang til helseopplysninger i annen virksomhet

- a) beskrive rettigheter og plikter som følger av autorisasjonen
- b) være i samsvar med helsepersonellovens regler om taushetsplikt, jf. blant annet helsepersonelloven § 25 og § 45
- c) dokumenteres i virksomhetens autorisasjonsregister
- d) tidsbegrenses og
- e) alltid vurderes og eventuelt endres når det oppstår endringer i ansvarsområder eller ansettelsesforhold.

§ 7. Tilgangsstyring

Begge virksomhetene skal ha tekniske og organisatoriske løsninger som avgrenser tilgangen til helseopplysninger i samsvar med kravene i andre ledd.

Løsningene skal minst ivareta at

- a) opplysninger ikke gjøres tilgjengelige dersom pasienten har motsatt seg eller motsetter seg det, jf. § 9
- b) det kun gis tilgang til opplysninger som er relevante og nødvendige for å yte, administrere eller kvalitetssikre helsehjelp til pasienten
- c) helsepersonellet er autorisert for slik tilgang og
- d) helsepersonellet har autentisert seg ved bruk av sikker autentiseringsløsning.

§ 8. Informasjon til pasienten

De databehandlingsansvarlige skal sørge for at pasientene informeres om virksomhetens behandling av helseopplysninger etter denne forskriften.

Den databehandlingsansvarlige i virksomheter som åpner for at helsepersonell i andre virksomheter gis tilgang skal sørge for at pasientene informeres om blant annet

- a) hvilke virksomheter som gis tilgang
- b) hvilke opplysninger tilgangen omfatter og
- c) at pasienten kan motsette seg at det gis tilgang, jf. § 9.

Den databehandlingsansvarlige i en virksomhet som henter frem opplysninger etter denne forskriften skal sørge for at pasienten informeres om dette.

Informasjonen etter denne bestemmelsen skal tilpasses pasientens forutsetninger og tilstand, og kan unnlates dersom det er klart utilrådelig.

§ 9. Sperring av helseopplysninger

Enhver kan kreve at tilgang til helseopplysninger om seg selv sperres for helsepersonell fra andre virksomheter enn der opplysningene er nedtegnet. Med sperring menes en teknisk løsning der hele eller deler av journalen gjøres utilgjengelige for helsepersonell. Opplysningene skal kunne sperres overfor både enkeltpersoner, grupper av helsepersonell og virksomheter.

Dersom tungtveiende grunner taler for det, kan sperrede opplysninger gjøres tilgjengelige for annet helsepersonell ved utlevering etter pasient- og brukerrettighetsloven § 5–3. Pasienten skal da informeres om at sperrede opplysninger utleveres, hvorfor de utleveres og til hvem.

§ 10. Dokumentasjon av tilgang

Bruk av tilgang til helseopplysninger mellom virksomheter for å yte, administrere eller kvalitetssikre helsehjelp til den enkelte skal dokumenteres automatisk hos virksomhetene. Dokumentasjonen skal minst inneholde informasjon om

- a) person og organisatorisk tilhørighet til den som har hentet frem opplysningene
- b) hvorfor opplysningene er hentet frem og
- c) hvilke tidsperioder vedkommende har hentet frem opplysningene.

Pasienten har rett til innsyn i og utskrift av dokumentasjonen.

Forespørsler om innsyn og utskrift skal besvares uten ugrunnet opphold og senest 30 dager etter at henvendelsen kom inn. Det kan ikke tas vederlag for utskrifter med mindre særlige forhold tilsier det.

§ 11. Oppfølging og kontroll av tilgang

Avtalepartene skal følge opp og kontrollere tilganger. Kontroll av tilganger skal skje i samarbeid mellom avtalepartene.

Den databehandlingsansvarlige som har adgang til å autorisere helsepersonell for tilgang, skal løpende kontrollere

- a) hvem i egen virksomhet som elektronisk har hentet frem helseopplysninger fra annen virksomhet
- b) hvorfor dette er gjort og
- c) tidsperioden opplysningene er hentet frem.

Dersom kontrollen viser at noen urettmessig har hentet frem helseopplysninger skal virksomheten opplysningene er hentet fra og pasienten opplysningene gjelder, varsles. Avviket skal håndteres i samsvar med personopplysningsforskriften § 2–6.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å følge bestemmelsene i forskriften § 3 første ledd, jf. § 4 til § 11, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1758 2014**Forskrift om konsekvensutredninger for tiltak etter sektorlover**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) andre del § 1–2 og § 14–6. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1a (direktiv 2011/92/EU) og nr. 1g (direktiv 2001/42/EF). Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Innhold og generelle bestemmelser

Formålet med bestemmelsene er å sikre at hensynet til miljø og samfunn blir tatt i betraktning under forberedelsen av tiltak, og når det tas stilling til om, og på hvilke vilkår, tiltak kan gjennomføres.

Saksbehandling etter forskriften skal ivareta krav til utredning og dokumentasjon som følger av annet lovverk og som er relevante for den beslutningen konsekvensutredningen skal ligge til grunn for. Avgjørelser etter forskriften er ikke enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

I tillegg til det virkeområdet som følger av plan- og bygningsloven § 1–2, er også hele Norges territorialfarvann, norsk økonomisk sone og den norske kontinentalsokkelen omfattet av forskriftens virkeområde.

§ 2. Forskriftens saklige virkeområde

Følgende tiltak omfattes av forskriften:

- a) søknad om tillatelse for tiltak nevnt i vedlegg I,
- b) søknad om tillatelse for tiltak nevnt i vedlegg II,
- c) planer og programmer som fastsetter rammer for søknad om tillatelse for tiltak nevnt i vedlegg I eller II, og der planen eller programmet vedtas av et departement i henhold til lov eller forskrift,
- d) planer for nasjonalparker og andre verneområder større enn 500 km², og andre verneområder større enn 250 km² dersom planene fører til en vesentlig endring i dagens bruk for primærnæringene eller reiseliv i lokalsamfunnet,
- e) tiltak etter forskriften om konsekvensutredninger for planer etter plan- og bygningsloven der det ikke utarbeides plan.

Tiltak etter bokstav a) og d) omfattes av reglene om melding og fastsetting av utredningsprogram, jf. § 4 – § 6. Tiltak etter bokstav b) skal vurderes nærmere etter bestemmelsene i § 3. Tiltak etter bokstav c) skal konsekvensutredes i henhold til § 7 og ikke følge bestemmelsene i § 4 – § 6.

Ansvarlig myndighet for tiltak etter bokstav a) og b) fremgår av kolonne B i vedlegg I og II. Vedkommende fagdepartement er ansvarlig myndighet for tiltak etter bokstav c). Miljødirektoratet er ansvarlig myndighet for tiltak etter bokstav d). For tiltak etter bokstav e) er forurensningsmyndigheten ansvarlig myndighet dersom tiltaket krever tillatelse etter forurensningsloven. Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) er ansvarlig myndighet for tiltak som omfattes av storulykkesforskriften og skal ha samtykke eller tillatelse fra DSB når tiltaket ikke krever utslippstillatelse fra forurensningsmyndigheten.

§ 3. Behandling av vedlegg II-tiltak og krav til supplerende utredninger

Ansvarlig myndighet skal i forbindelse med behandlingen av søknad for et vedlegg II-tiltak ta stilling til om tiltaket kan få vesentlige virkninger, jf. vedlegg III.

Ansvarlig myndighet kan, dersom søknaden ikke gir et tilfredsstillende grunnlag for å vurdere om tiltaket kan få vesentlig virkninger, kreve at tiltakshaver bidrar med nødvendige opplysninger før søknaden sendes på høring.

Berørte myndigheter, parter eller interesseorganisasjoner bør i forbindelse med høring av søknaden konkretisere hvilke forhold som bør belyses nærmere, dersom de mener tiltaket kan få vesentlige virkninger og det ikke allerede er tilfredsstillende redegjort for disse. Fagmyndigheten for de respektive kriteriene i vedlegg III skal vurdere om de mener tiltaket kan få vesentlige virkninger innenfor sitt område.

Dersom ansvarlig myndighet, på bakgrunn av høringen av søknaden og egne vurderinger, finner at tiltaket kan få vesentlig virkninger, og virkningene ikke i tilstrekkelig grad er belyst i søknaden, jf. kravene til konsekvensutredning

gitt i § 7 eller blir tilfredsstillende avbøtet, skal ansvarlig myndighet stille krav om supplerende utredninger slik at beslutningsgrunnlaget blir tilfredsstillende.

Dersom ansvarlig myndighet vurderer at tiltaket ikke har vesentlige virkninger skal dette fremgå ved sluttbehandlingen av tiltaket. Dersom krav til supplerende utredninger er reist for tiltak med vesentlige virkninger, men ikke tatt til følge, skal det gis en begrunnelse.

De supplerende utredningene høres og behandles i samsvar med bestemmelsen i § 8. Det kan settes en kortere frist for høring av supplerende utredninger. Fristen skal være minst tre uker.

§ 4. *Melding med forslag til utredningsprogram for tiltak og planer som alltid skal konsekvensutredes*

Meldingen skal gjøre rede for formålet med tiltaket eller planen, beskrive området og hvilke problemstillinger som anses viktig i forhold til miljø og samfunn i den konkrete saken, basert på eksisterende kunnskap. Relevante og realistiske alternativer skal beskrives, og det skal framgå hvordan behandlingen av disse skal ivaretas i utredningsarbeidet.

Forslaget til utredningsprogram skal, med utgangspunkt i krav til dokumentasjon gitt i § 7, redegjøre for hva som vil bli utredet og belyst i konsekvensutredningen.

§ 5. *Høring, behandling og fastsetting av program*

Melding med forslag til utredningsprogram skal sendes på høring til berørte myndigheter og interesseorganisasjoner og legges ut til offentlig ettersyn. Ansvarlig myndighet kan, dersom tiltaket vil medføre vesentlige negative miljøvirkninger, avslutte saksbehandlingen ved å unnlate å sende melding med forslag til utredningsprogram på høring.

Det skal settes en rimelig frist for uttalelser. Fristen for å gi uttalelse skal være minst seks uker.

Ansvarlig myndighet skal, som ledd i arbeidet med å fastsette utredningsprogram, vurdere behovet for og hvis nødvendig gjennomføre et offentlig møte om saken.

Dersom berørte regionale eller statlige myndigheter på grunnlag av melding med forslag til utredningsprogram vurderer at planen eller tiltaket kan komme i konflikt med nasjonale eller vesentlige regionale hensyn, skal dette fremgå av høringsuttalelsen.

Ansvarlig myndighet fastsetter utredningsprogrammet med utgangspunkt i krav til konsekvensutredningen gitt i § 7. Ved fastsetting av programmet skal det redegjøres for høringsuttalelser og hvordan disse er vurdert og ivare tatt i fastsatt program.

Det skal framgå hvilke framgangsmåter eller metoder som skal benyttes for å innhente nødvendig og beslutningsrelevant kunnskap innen de ulike tema. Programmet skal utformes slik at det kan tas stilling til om utredningsarbeidet er gjennomført i samsvar med programmet.

Utredningsprogrammet skal fastsettes innen rimelig tid, normalt senest innen 10 uker etter frist for uttalelser. Kopi av fastsatt program skal sendes til de som har avgitt høringsuttalelse til meldingen.

Ansvarlig myndighet kan, dersom høringen viser at tiltaket ikke bør gjennomføres, avslutte saksbehandlingen ved å unnlate å fastsette et program for konsekvensutredning.

§ 6. *Forelegging av utredningsprogram*

Dersom berørte myndigheter har vurdert at tiltaket kan komme i konflikt med nasjonale eller viktige regionale hensyn, skal ansvarlig myndighet forelegge programmet for Klima- og miljødepartementet før fastsetting. Klima- og miljødepartementet skal innen to uker gi beskjed om det vil bli gitt merknader til programmet. Denne bestemmelsen gjelder kun for tiltak etter § 2a.

§ 7. *Krav til konsekvensutredningen*

Konsekvensutredningen skal, i lys av den konkrete saken, identifisere, beskrive og vurdere de direkte og indirekte vesentlige effekter tiltaket kan få for:

- a) befolkning og helse,
- b) naturmangfold,
- c) land, jordsmonn, vann, luft og klima,
- d) materielle verdier, kulturminner og landskap, og
- e) samvirke mellom faktorene nevnt over.

Konsekvensutredning skal også redegjøre for punktene under bokstav a og relevante elementer under bokstav b i vedlegg IV.

For tiltak etter § 2 bokstav c og d skal konsekvensutredningen redegjøre for virkningene planen eller programmet kan få for miljø eller samfunn på et overordnet nivå.

Konsekvensutredningen skal ta utgangspunkt i foreliggende kunnskap og nødvendig oppdatering av denne. Der hvor slik kunnskap ikke foreligger om viktige forhold skal det i nødvendig grad innhentes ny kunnskap.

Konsekvensutredningen skal redegjøre for vurderte alternativer og, der ansvarlig myndighet stiller krav om det, også omfatte utredning av relevante og realistiske alternativer, herunder alternativ lokalisering.

Konsekvensutredninger, herunder feltundersøkelser, skal gjennomføres i henhold til anerkjent metodikk og utføres av personer med relevant faglig kompetanse.

Det skal redegjøres for undersøkelser eller tiltak som kan iverksettes for å tilpasse tiltaket til omgivelsene, for å avbøte skader eller ulemper og for å overvåke og klargjøre faktiske virkninger av tiltaket.

Søknad med konsekvensutredning skal normalt utgjøre et samlet dokument. Det skal utarbeides et ikke-teknisk sammendrag av konsekvensutredningen beregnet på offentlig distribusjon.

§ 8. Høring og offentlig ettersyn av planforslag eller søknad med konsekvensutredning

Søknad med konsekvensutredning skal sendes på høring til berørte myndigheter, parter og interesseorganisasjoner og legges ut til offentlig ettersyn. Det skal settes en rimelig frist for høringsuttalelser. Fristen for å gi uttalelse skal være minst seks uker.

Relevante bakgrunnsdokumenter og fagrapporter skal være tilgjengelige hos ansvarlig myndighet og forslagsstiller. Søknad med konsekvensutredning og eventuelle bakgrunnsdokumenter og fagrapporter skal gjøres tilgjengelige på Internett.

Ansvarlig myndighet skal, på bakgrunn av høringen av søknad med konsekvensutredning, ta stilling til om det er behov for tilleggsutredninger eller ytterligere dokumentasjon om bestemte forhold. Eventuelle tilleggsutredninger skal sendes på høring til dem som har avgitt uttalelse til planforslag eller søknad med konsekvensutredning. Fristen for uttalelse bør ikke settes kortere enn to uker. Dette leddet gjelder ikke for tiltak etter vedlegg II, jf. § 3.

Data som er samlet inn i arbeidet med konsekvensutredningen skal systematiseres i henhold til gitte standarder der dette foreligger. De systematiserte dataene skal gjøres tilgjengelig for offentlige myndigheter slik at de kan legges inn i offentlige databaser. Tiltakshaver skal selv sørge for å legge inn data i databaser der det er lagt til rette for dette.

§ 9. Hensyntaken til konsekvensutredningen ved vedtak og gjennomføring

Vedtaksmyndigheten skal ved behandlingen av søknaden ta hensyn til konsekvensutredningen og høringsuttalelsene til denne. I saksframlegget eller innstilling til vedtak skal det framgå hvordan tiltaket og konsekvensutredning og avgitte høringsuttalelser er vurdert, og hvilken betydning konsekvensutredningen og uttalelsene til denne er tillagt i vedtaket. Det skal også redegjøres for hvordan aktuelle alternativer er vurdert.

Vedtaksmyndigheten skal fastsette vilkår for å klargjøre, overvåke og avbøte vesentlige negative virkninger av tiltaket. Vedtaksmyndigheten kan bestemme at det skal utarbeides et miljøoppfølgingsprogram.

Oppfølgende undersøkelser i henhold til tredje ledd skal gjøres offentlig tilgjengelige.

§ 10. Offentliggjøring av vedtak

Saksframlegget eller innstillingen med begrunnelse skal være offentlig tilgjengelig. Vedtaket i saken skal kunngjøres. Dokumentene skal gjøres tilgjengelige på Internett.

§ 11. Behandling av endringer av tiltak eller planer etter gjennomført høring

Ved endringer av tiltak etter gjennomført høring, jf. § 8, skal ansvarlig myndighet påse at konsekvensene av endringene blir redegjort for før det fattes vedtak i saken.

§ 12. Søknad om omgjøring eller fornyelse av konsesjoner

Ved omgjøring eller fornyet behandling av konsesjon skal det, dersom tiltaket har nye vesentlige virkninger, gjennomføres en offentlig høring. Ved høringen skal det gis en redegjørelse for tiltaket og tiltakets virkninger for miljø og samfunn.

§ 13. Konsekvensutredning ved grenseoverskridende virkninger

Dersom et tiltak kan få vesentlige miljøvirkninger i en annen stat, skal ansvarlig myndighet informere berørte myndigheter i denne staten samtidig med høring i Norge med invitasjon til å delta i konsekvensutredningsprosessen. Kravene til saksbehandling i § 3 og § 4–10 skal legges til grunn hvis annen stat velger å delta i utredningsarbeidet. Kopi av dokumentene sendes til Klima- og miljødepartementet, som skal varsle rett myndighet i berørt stat.

Klima- og miljødepartementet kan pålegge tiltakshaver å utarbeide melding med forslag til utredningsprogram og søknad med konsekvensutredning i de språk som er nødvendige, og å delta i offentlig møte i berørt stat.

Dersom norske myndigheter blir varslet, eller på annen måte får kunnskap om tiltak i en annen stat som kan få vesentlige miljøvirkninger i Norge, skal Klima- og miljødepartementet underrettes om dette.

Klima- og miljødepartementet skal påse at informasjon om tiltak fra opphavslandet gjøres kjent for berørte norske myndigheter, parter og interesseorganisasjoner, og at høringsuttalelser fra norske myndigheter og interesser oversendes opphavslandet.

§ 14. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme dag oppheves forskrift 29. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger.¹

¹ Skal vel være forskrift 26. juni 2009 nr. 855 om konsekvensutredninger, Lovdatas anm.

§ 15. Overgangsbestemmelser

Tiltak som ikke var omfattet av forskriften av 29. juni 2009 nr. 855 kommer ikke inn under ny forskrift dersom søknaden er sendt på høring før denne forskriftens ikrafttreden.

VEDLEGG I. Tiltak som alltid skal konsekvensutredes

A. Tiltak og oppfangingskriterier

B. Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen skal knyttes opp til.

INDUSTRI, BYGG OG ANLEGG M.M.

A. Tiltak og oppfangingskriterier	B. Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen skal knyttes opp til.
1. Vannkraftanlegg med en årlig produksjon over 40 GWh.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven
2. Vindkraftanlegg med en installert effekt på mer enn 10 MW.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven.
3. Demninger og andre anlegg for oppdemming eller varig lagring av vann dersom ny eller supplerende mengde oppdemmet eller lagret vann overstiger 10 millioner m ³ .	Norges vassdrags- og energidirektorat. Vassdragsreguleringsloven eller vannressursloven.
4. Anlegg for grunnvann der den mengden vann som tas ut eller infiltreres utgjør minst 10 millioner m ³ pr. år.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Vannressursloven.
5. Varmekraftverk og andre forbrenningsinstallasjoner, også mobile og midlertidige gasskraftverk, med en energiproduksjon på minst 150 MW.	Norges vassdrags- og energidirektorat for varmekraftverk. Energiloven.
6. Kjernekraftverk og andre kjernereaktorer, herunder avvikling eller nedlegging av slike (med unntak av forskningsanlegg for produksjon og omdanning av spaltbare og fertile stoffer der maksimal kraft ikke overstiger 1 kW vedvarende mengde).	Olje- og energidepartementet for kjernekraftverk. Energiloven. Statens strålevern, Miljøverndepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Atomenergiloven. Forurensningsloven.
7. Råoljeraffinerier (med unntak av virksomheter som utelukkende produserer smøremidler av råolje) og anlegg for omdanning til gass og væske av 500 tonn kull eller oljeskifer eller mer pr. døgn.	Olje- og energidepartementet. Petroleumsloven.
8. Lagringsanlegg for olje eller petrokjemiske eller kjemiske produkter med en kapasitet på 200 000 tonn eller mer.	Olje- og energidepartementet. Petroleumsloven.
9. Utvinning av olje og naturgass i kommersiell hensikt der utvunnet mengde overstiger 500 tonn pr. dag for olje og 500 000 m ³ pr. dag for gass.	Behandles etter egne regler om konsekvensutredninger etter petroleumsloven. Olje- og energidepartementet.
10. Anlegg beregnet – på produksjon eller anriking av kjernebrensel, – på bearbeiding av bestrålt kjernebrensel eller avfall med høy radioaktivitet, – på disponering av bestrålt kjernebrensel, – utelukkende på disponering av radioaktivt avfall, – utelukkende på lagring (planlagt å vare mer enn 10 år) av bestrålt kjernebrensel eller radioaktivt avfall på annet sted enn produksjonsstedet.	Statens strålevern, Miljøverndepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet. Forurensningsloven. Atomenergiloven. Strålevernloven.
11. Anlegg for intensivt fjørfø- eller svineavl med plass til mer enn: – 85 000 broilere, 60 000 høner – 3 000 slaktegriser (over 30 kg) eller – 900 purker	Fylkesmannen. Lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjon.
12. Anlegg for CO ₂ -fangst med sikte på geologisk lagring fra anlegg som omfattes av dette vedlegg eller av petroleumsloven.	Forurensningsmyndigheten. Forurensningsloven. Anlegg som omfattes av petroleumsloven behandles etter egne regler om konsekvensutredninger. Olje- og energidepartementet.
13. Lagringsanlegg for geologisk lagring av CO ₂ , dvs. et bestemt område innenfor en geologisk formasjon som anvendes til geologisk lagring av CO ₂ og tilhørende overflate- og injeksjonsinstallasjoner (med unntak av anlegg som benyttes til forskning, utvikling og utprøving av nye produkter og prosesser med samlet påtenkt lagringskapasitet under 100 000 tonn).	Behandles etter egne regler om konsekvensutredninger etter kontinentalsokkelloven og petroleumsloven.
INFRASTRUKTURILTAK	
14. Kraftledninger og jord- og sjøkabler med spenning 132 kV eller høyere og en lengde på mer enn 15 km.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven.
15. Anlegg for transport av vann mellom nedbørfelt der denne transporten har som mål å motvirke eventuell vannmangel, og der mengden vann som transporteres	Norges vassdrags- og energidirektorat. Vannressursloven.

A. Tiltak og oppfangingskriterier	B. Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen skal knyttes opp til.
<p>overstiger 100 millioner m³ pr. år. I alle andre tilfeller; anlegg for transport av vann mellom nedbørfelt der den gjennomsnittlige vannmengde i det nedbørfeltet det transporteres vann fra overstiger 2 000 millioner m³ pr. år gjennom flere år, og der den transporterte vannmengden overstiger 5 % av denne mengden. I begge tilfeller unntas transport av drikkevann gjennom rørledninger.</p>	<p>Norges vassdrags- og energidirektorat for tiltak etter naturgassloven. Tiltak som omfattes av petroleumsloven behandles etter egne regler om konsekvensutredninger. Olje- og energidepartementet. Behandles etter egne regler om konsekvensutredninger etter kontinentalsokkelloven og petroleumsloven.</p>
<p>16. Rørledninger for transport av olje, gass eller kjemikalier med en diameter på mer enn 800 mm og en lengde på mer enn 40 km og som krever tillatelse etter naturgassloven eller petroleumsloven.</p>	
<p>17. Rørledninger med en diameter på mer enn 800 mm og en lengde på mer enn 40 km med tilhørende pumpestasjoner for transport av CO₂-strømmer med sikte på geologisk lagring.</p>	
UTVIDELSER OG ENDRINGER	
<p>18. Utvidelser eller endringer i tiltak nevnt i Vedlegg I der utvidelsen eller endringen i seg selv overstiger størrelseskriteriene skal behandles i samsvar med § 7. Mindre endringer eller utvidelser enn nevnt i første ledd skal behandles i samsvar med § 3. Tiltak gjelder for tiltak nevnt i vedlegg I som utelukkende eller hovedsakelig tjener til utvikling og prøving av nye metoder eller produkter, og som ikke pågår i mer enn to år.</p>	<p>Som angitt ovenfor.</p>

VEDLEGG II. Tiltak som skal behandles etter § 3.

A. Tiltak og oppfangingskriterier	B. Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen skal knyttes opp til
1. JORDBRUK, SKOGBRUK OG AKVAKULTUR	
<p>a) Prosjekter for omstrukturering av jordeiendommer.</p>	<p>Fylkesmannen. Kommunen. Forskrift om nydyrking gitt med hjemmel i jordloven.</p>
<p>b) Prosjekter for bruk av uoppdyrkede landområder eller delvis naturlige områder til intensivt landbruk, herunder nydyrking på mer enn 50 dekar. Også mindre tiltak skal behandles etter § 3 dersom det ikke kan utelukkes at tiltaket kan få vesentlige virkninger for naturmangfold eller andre viktige miljøhensyn.</p>	<p>Kommunen. Forskrift om bærekraftig skogbruk med hjemmel i Skogbruksloven.</p>
<p>c) Skogreising og treslagskifte som omfatter samlet overflate på mer enn 500 dekar. Også mindre tiltak skal behandles etter § 3 dersom det ikke kan utelukkes at tiltaket kan få vesentlige virkninger for naturmangfold eller andre viktige miljøhensyn.</p>	
<p>d) Anlegg for intensivt dyrehold.</p>	<p>Fylkesmannen. Lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjon.</p>
<p>e) Reingjerder på mer enn 30 km.</p>	<p>Reindriftsforvaltningen i Alta. Reindriftsloven.</p>
<p>f) Etablering av landbruksvei dersom nyanlegget overstiger 5 km.</p>	<p>Kommunen. Forskrift om planlegging og godkjenning av veier for landbruksformål gitt med hjemmel i jordloven og skogbruksloven.</p>
<p>g) Akvakultur.</p>	<p>Fylkeskommunen. Akvakulturloven.</p>
2. UTVINNINGSIKKE	
<p>a) Mudringsrelatert kommersiell utvinning av mineraler fra havbunnen.</p>	<p>Fylkeskommunen. Kontinentalsokkelloven.</p>
<p>b) Anlegg for utvinning av kull, olje, naturgass, malm og oljeskifer.</p>	<p>Olje- og energidepartementet for tiltak etter petroleumsloven. Norges vassdrags- og energidirektorat for tiltak etter naturgassloven.</p>

A. Tiltak og oppfangingskriterier	B. Ansvarlig myndighet og lov(er) behandlingen skal knyttes opp til
3. ENERGI OG INDUSTRI	
a) Industrianlegg for produksjon av elektrisk energi, damp og varmtvann som krever konsesjon etter energiloven.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven.
b) Industrianlegg og rørledninger for transport av olje og gass, damp og varmtvann som omfattes av energiloven, naturgassloven eller petroleumsloven.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Naturgassloven. Energiloven. Tiltak som omfattes av petroleumsloven behandles etter egne regler om konsekvensutredninger med Olje- og energidepartementet som ansvarlig myndighet.
c) Lagring av naturgass på jordoverflaten.	Olje- og energidepartementet for tiltak etter petroleumsloven. Norges vassdrags- og energidirektorat for tiltak etter naturgassloven.
d) Lagring av fossilt brensel på jordoverflaten.	Olje- og energidepartementet for tiltak etter petroleumsloven. Norges vassdrags- og energidirektorat for tiltak etter naturgassloven.
e) Anlegg for bearbeiding og lagring av radioaktivt avfall der det kreves tillatelse fra Statens strålevern.	Statens strålevern. Atomenergiloven.
f) Anlegg for produksjon av vannkraft.	forurensningsloven og strålevernloven.
g) Konsesjonspliktige overførings- ledninger.	Norges vassdrags- og energidirektorat.
h) Anlegg for utnyttning av vindkraft til energiproduksjon.	Vannressursloven eller vassdragsreguleringsloven.
i) Rørledninger for transport av CO ₂ -strømmer med sikte på geologisk lagring.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven.
j) Anlegg for utnyttning av vindkraft til energiproduksjon.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Energiloven.
k) Rørledninger for transport av CO ₂ -strømmer med sikte på geologisk lagring.	Behandles etter egne regler om konsekvensutredninger etter kontinentalsokkelloven og petroleumsloven.
l) Flomsikring, anlegg for oppsamling eller kunstig infiltrasjon for gjenoppbygging av grunnvann, samt tiltak for permanent senkning av innsjøer.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Vannressursloven.
m) Anlegg for transport av vannressurser mellom nedbørfelt som ikke omfattes av vedlegg I.	Norges vassdrags- og energidirektorat. Vassdragsreguleringsloven.
4. Utvidelse eller endringer av tiltak nevnt i vedlegg II.	Som ovenfor.

VEDLEGG III. Vurdering av om et vedlegg II-tiltak kan få vesentlige virkninger

Tiltak som kan få vesentlige virkninger skal behandles i tråd med bestemmelsene i forskriften.

Det skal vurderes om tiltaket kan få vesentlige virkninger etter tredje ledd dersom det er sannsynlig at tiltaket vil kunne komme i konflikt med eller medføre:

- områder som er vernet, midlertidig vernet eller foreslått vernet etter naturmangfoldloven kap. V eller etter markaloven § 11,
- kulturminner eller kulturmiljø som er fredet, midlertidig fredet eller foreslått fredet etter kulturminneloven eller vernet etter plan- og bygningsloven, eller hvor det finnes eller er stor sannsynlighet for å finne automatisk fredete kulturminner som inngår i et kulturmiljø med stor tidsdybde,
- laksebestander i områder som er omfattet av ordningen med nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder,
- en forekomst av en utvalgt eller truet naturtype, verdifull naturtype av verdi A eller B, truet eller prioritert art, eller mot økologisk funksjonsområde for en prioritert art,
- naturområder som er særlig viktige for utøvelse av friluftsliv,
- særlig verdifulle landskap, store sammenhengende naturområder med urørt preg eller vernede vassdrag,
- utøvelsen av samiske utmarksnæringer, eller er lokalisert i reindriftens særverdiområder eller minimumsbeiter og vil kunne komme i konflikt med reindriftsinteresser,
- større omdisponering av landbruks-, natur- og friluftslivsområder eller områder som er regulert til landbruk og som er av stor betydning for landbruksvirksomhet,
- vesentlig økt belastning av luftforurensning, støy eller lukt, eller vesentlig forurensning til vann, grunn eller sedimenter eller vesentlig stråling,
- vesentlig økning av utslipp av klimagasser,
- risiko for alvorlige ulykker, ras, skred eller flom,
- konsekvenser for befolkningens helse eller helsens fordeling i befolkningen,
- vesentlig påvirkning av miljømessig sårbarhet, naturens tålegrense eller områder der fastsatte grenseverdier er overskredet,
- omfattende bruk eller båndlegging av naturressurser eller medføre store mengder avfall, eller
- vesentlige miljøvirkninger i en annen stat.

Ved vurderingen av om et tiltak kan få vesentlige virkninger skal det ses hen til tiltakets størrelse, plassering eller egenskaper, samvirke med andre gjennomførte og planlagte tiltak, og virkningenes omfang, kompleksitet, frekvens, varighet og reversibilitet.

VEDLEGG IV. Rammer for konsekvensutredningen

Konsekvensutredningen skal der det er relevant omfatte:

- a) Redegjørelse for tiltaket:
 - Innhold og formål, med særlig vekt på vurdering av behov.
 - Tiltaket skal begrunnes og det skal redegjøres for følgene av å ikke realisere tiltaket (0-alternativet).
 - Det skal gis en tidsplan for gjennomføring.
 - En redegjørelse for forholdet til nasjonale miljømål, stortingsmeldinger eller lignende, kommunale, regionale- og nasjonale planer som er relevante i forhold til de aktuelle tiltaket, samt for relevante mål fastsatt gjennom Rikspolitiske retningslinjer eller bestemmelser, Statlige retningslinjer eller bestemmelser, Regionale planbestemmelser, områder som er underlagt særlige restriksjoner, vern eller annet som følger av internasjonale avtaler og traktater, og hvordan disse er tatt hensyn til.
 - Det skal gis en oversikt over offentlige og private tiltak som er nødvendige for gjennomføring.
- b) Konsekvensutredningen.

Med utgangspunkt i en beskrivelse av viktige miljø- og samfunnsforhold skal det i konsekvensutredningen gis en beskrivelse og vurdering av virkningene tiltaket kan få for miljø og samfunn, jf. § 7, herunder:

 - Kulturminner og kulturmiljø.
 - Naturmangfold, jf. relevante bestemmelser i naturmangfoldloven.
 - Friluftsliv.
 - Landskap.
 - Forurensning (utslipp til luft, herunder klimagassutslipp, forurensning av vann og grunn og støy).
 - Vannmiljø, jf. relevante bestemmelser i vannforskriften.
 - Sikring av jordressurser (jordvern).
 - Samisk natur- og kulturgrunnlag.
 - Transportbehov, energiforbruk og energiløsninger.
 - Beredskap og ulykkesrisiko.
 - Mulige trusler som følge av klimaendringer, herunder risiko ved havnivåstigning, stormflo, flom og skred.
 - Befolkningens helse og helsens fordeling i befolkningen.

Det skal redegjøres for samvirke mellom ovennevnte forhold.

For tiltak som kan få vesentlige miljøvirkninger i en annen stat skal det gis en særskilt redegjørelse for disse virkningene.

Det skal gjøres en vurdering av samlet miljøbelastning av tiltaket sett i sammenheng med andre eksisterende og planlagte tiltak og påvirkningsfaktorer i tiltakets influensområde. Der hvor reindriftsinteresser blir berørt, skal de samlede virkninger av planer og tiltak innenfor det aktuelle reinbeitedistrikt vurderes.

Når det gjelder relevante strekpunkt ovenfor skal det gis en kort redegjørelse for datagrunnlaget og metodene som er benyttet for å beskrive virkningene, herunder usikkerhet knyttet til innsamling og bruk av dataene og metodene.

19. des. Nr. 1759 2014

Forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i stortingsvedtak 15. desember 2014 nr. 1720, jf. lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–4. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Personkrets

Denne forskriften omfatter personer som er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–6 med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover og skattevedtak, eller etter lov om skatt til Svalbard, samt medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 og utsendt arbeidstaker som er medlem i trygden etter konvensjon inngått etter lov om folketrygd § 1–3.

§ 2. Avgiftsgrunnlag

- a) For rettigheter etter kapitlene 5, 8, 9 og 14 i lov om folketrygd skal avgift fastsettes i prosent av inntekt som nevnt i skatteloven § 12–2.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 49 650. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 49 650.

- b) For rettigheter etter kapitlene 4, 6, 7, 10, 11 til 13 og 15 til 20 i lov om folketrygd skal avgiften fastsettes i prosent av pensjonsgivende inntekt, jf. lov om folketrygd § 3–15 første ledd.

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 49 650 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 49 650.

- c) Når en person etter søknad er opptatt i folketrygdens pensjonsdel med hjemmel i § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 og samtidig betaler trygdeavgift i Norge av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav f og g, skal differansen mellom den fulle avgiften og avgiften for slik personinntekt og tilskudd fra staten innkreves av Arbeids- og velferdsetaten.

§ 3. Avgiftssatser

- a) Pliktig medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–1 til § 2–5, herunder utsendte arbeidstakere som er medlem i trygden etter avtale i medhold av lovens § 1–3, med inntekt som ikke er skattepliktig til Norge etter de ordinære skattelover eller skattevedtak, eller lov om skatt til Svalbard, svarer ordinær trygdeavgift.
- b) For sjømenn som er ansatt på norsk skip i utenriksfart som er registrert i det ordinære norske skipsregisteret, med unntak av personer som er ansatt i tjeneste hos utenlandsk arbeidsgiver som driver næringsvirksomhet ombord, og er medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–6, betaler arbeidsgiveren en fast sats på kr 404 per måned uten hensyn til antall tjenstedager i måneden.
- c) Medlem i trygden etter lov om folketrygd § 2–7, § 2–7a eller § 2–8 betaler trygdeavgift for de rettigheter medlemskapet omfatter.

Avgiften som innbetales til trygdemyndighetene fastsettes til følgende proSENTSATSER:

Ulike typetilfeller		Avgiftsgrunnlag				
		Uten syke- penger	Etter § 2 a) Sykestønad mv. Tillegg for syke- penger 2a	Tillegg for begrenset rett til sykepenger* 2b	Etter § 2 b) Pensjon mv. Uten yrkes- skade- trygd 3	Tillegg for yrkes- skadetrygd 4
		1				
Medlemmet er ikke skattepliktig i Norge**	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	9,1	4,7	2,3	26,5	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	6,8	0,0	0,0	19,6	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES IKKE SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTEMYNDIGHETENE					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	7,4	4,7	2,3	10,0	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	5,1	0,0	0,0	3,1	0,0
Medlemmet er skattepliktig i Norge	ORDINÆR TRYGDEAVGIFT BETALES SAMMEN MED SKATTEN TIL SKATTEMYNDIGHETENE					
	Arbeidsgiver plikter ikke å betale arbeidsgiveravgift	2,3	4,7	2,3	6,9	0,2
	Arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

* Gjelder for begrenset rett til sykepenger mv. i utlandet etter lov om folketrygd § 8–9 annet ledd.

** Omfatter også personer som ikke skattelignes i Norge etter bestemmelse i en skatteavtale.

§ 4. Misjonærer og visse andre grupper

Departementet kan fastsette avgifter på grunnlag av de avgiftssatser som er fastsatt for annen ervervsinntekt enn lønnsinntekt, selv om vedkommende må anses som arbeidstaker.

§ 5. Forskrifter

Departementet kan gi forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften og kan foreta justeringer i de fastsatte regler og avgifter, herunder også gi særregler for medlemmer med lønnsinntekt opptjent på fremmed stats kontinentalsokkel og utsendte arbeidstakere som delvis er omfattet av folketrygdloven i medhold av gjensidighetsavtaler.

§ 6. Ikrafttredden

Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2015. Fra samme dag oppheves forskrift 14. februar 2014 nr. 124 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2014.

19. des. Nr. 1760 2014**Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2015 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i forskrift 19. desember 2014 nr. 1759 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015 § 4 og § 5. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Forskriften her omfatter personer som er sendt av norsk misjonsorganisasjon eller menighet for å drive humanitært eller filantropisk arbeid i utlandet, og som er medlem i trygden i medhold av folketrygdloven § 2–8. I særlige tilfelle kan departementet etter søknad bestemme at medlem i trygden som er sendt ut av annen organisasjon, også skal omfattes av forskriften.

Forskriften får anvendelse uten hensyn til hvor i utlandet arbeidet foregår og uten hensyn til hvilken inntekt som oppbevares under utenlandsoppholdet, men oppholdet må ha en varighet på minst to år. Det er et vilkår at vedkommende misjonsorganisasjon mv. har som formål å drive virksomhet av humanitær eller filantropisk art.

Forskriften gjelder uten hensyn til om vedkommende er skattepliktig til Norge og uten hensyn til om arbeidsgiver plikter å betale arbeidsgiveravgift. At en person går inn under forskriften, innebærer ikke at arbeidsgiver er fritatt for å betale arbeidsgiveravgift på grunnlag av lønn eller godtgjørelse som en slik person får under utenlandsoppholdet.

§ 2. For medlem i trygden som nevnt i § 1 fastsettes følgende avgifter til folketrygden for 2015:

- a) 5,1 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad etter lovens kapittel 5 (helsetjenester), kapittel 7 (gravferd) og § 14–17 (engangsstønad ved fødsel og adopsjon).
- b) 4,9 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til stønad og pensjon etter lovens kapitler 4 (arbeidsløshet), 6 (grunn- og hjelpestønad), 7 (gravferd), 10 (bedring av arbeids-/funksjonsevnen), 11 (arbeidsavklaringspenger mv.), 12 (uførepensjon), 15 (enslig mor eller far), 16 (tidligere familiepleier), 17 (gjenlevende ektefelle), 18 (barnepensjon) og 19 og/eller 20 (alderspensjon).
- c) 10,0 prosent av pensjonsgivende inntekt for den som er medlem i trygden med rett til alle ytelsene under bokstav a) og b).

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn kr 49 650. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 prosent av den del av inntekten som overstiger kr 49 650.

Dersom Arbeids- og velferdsdirektoratet i medhold av folketrygdloven § 2–9 annet ledd samtykker i at medlemskapet også skal omfatte sykepenger etter kapittel 8 og foreldre- og svangerskapspenger etter kapittel 14 og/eller ytelser ved yrkesskade etter kapittel 13, skal det betales følgende tillegg til de foran fastsatte satser:

- d) 1,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for sykepenger og foreldre- og svangerskapspenger etter lovens kapittel 8 og 14.
- e) 0,2 prosent av pensjonsgivende inntekt for ytelser ved yrkesskade etter lovens kapittel 13.

De her fastsatte avgiftssatser får ikke anvendelse for ervervsinntekt som medlemmet eventuelt har av annen virksomhet enn nevnt i § 1.

§ 3. Dersom medlemmet vil kunne få en lavere avgift i medhold av forskrift om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015, fastsatt ved kongelig resolusjon 19. desember 2014 nr. 1759, skal denne lavere avgiften legges til grunn.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2015. Fra samme dag oppheves forskrift 14. februar 2014 nr. 125 om avgifter til folketrygden for året 2014 for misjonærer mv. som er opptatt i folketrygden i medhold av folketrygdloven § 2–8.

19. des. Nr. 1761 2014**Forskrift om avgifter til folketrygden for året 2015 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i forskrift 19. desember 2014 nr. 1759 om fastsettelse av avgiftsgrunnlag og avgiftssatser i folketrygden for visse grupper medlemmer for året 2015 § 5. Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

§ 1. Denne forskriften omfatter arbeidstakere i Norge som

- a) i medhold av artikkel 5 nr. 2 og 8 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Amerikas forente stater av 30. november 2001 nr. 2, eller
- b) i medhold av artikkel 7 i avtalen om sosial trygd mellom Norge og Canada av 20. juni 2012 nr. 12, er pliktig medlem i folketrygdens sykestønadsdel under arbeid i Norge.

§ 2. Trygdeavgiften fastsettes til lav sats (5,1 prosent) av personinntekt som nevnt i skatteloven § 12–2 bokstav a. Dersom disse inntektene ikke er skattepliktige, fastsettes trygdeavgiften til 6,8 prosent.

§ 3. Dersom det for arbeidstakere nevnt i § 1 foreligger plikt til å betale arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23–2, fastsettes denne avgiften til 7,0 prosent. Arbeidsgiveravgiften innkreves av skattemyndighetene.

§ 4. Forskriften trer i kraft straks og gis virkning fra 1. januar 2015. Fra samme dag oppheves forskrift 14. februar 2014 nr. 126 om avgifter til folketrygden for året 2014 for arbeidstakere utsendt til Norge fra Amerikas forente stater og Canada.

19. des. Nr. 1762 2014**Opphevelse av kongelig resolusjon 19. september 2003 om endring av regioninndeling for Mattilsynet**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014, jf. Prop.1 S (2014–2015). Kunngjort 23. desember 2014 kl. 14.30.

Kongelig resolusjon 19. september 2003¹ om endring av regioninndeling for Mattilsynet oppheves.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend. Lovdatas anm.

12. des. Nr. 1763 2014**Forskrift om endring i forskrift om planter og tiltak mot planteskadegjørere**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 12. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 12, § 15 og § 18, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere gjøres følgende endringer:

I vedlegg 2, Planteskadegjørere som det er forbudt å introdusere og spre i Norge dersom de forekommer på visse planter og andre smittebærende emner, tilføyes følgende planteskadegjørere i tabellen:

Under Insekter, midder, nematoder settes følgende inn i tabellen:

11	<i>Chaetosiphon fragaefolii</i> (<i>Cockerell</i>)	Liten jordbærbladlus	Planter og formeringsmateriale (unntatt frø) av <i>Fragaria</i> L. (jordbær)
----	---	----------------------	--

Under Virus settes følgende inn i tabellen:

14	<i>Strawberry mottle virus</i>	Planter og formeringsmateriale (unntatt frø) av <i>Fragaria</i> L. (jordbær)
----	--------------------------------	--

I vedlegg 3, Planter og andre smittebærende emner som det er forbudt å innføre dersom de har sin opprinnelse i nevnte områder, gjøres følgende endring under punkt 7:

«Alle land» endres til «Ikke-europeiske land».

I vedlegg 4A, Særskilte krav til innførsel av visse planter og andre smittebærende emner, tilføyes følgende til sist i tabellen:

37	Planter og formeringsmateriale (unntatt frø) av <i>Fragaria</i> L. (jordbær)	Uten at det strider mot forbud i vedlegg 3 punkt 7 og vedlegg 4A punkt 28, 29.2 og 30: Det er offisielt konstatert at a) plantematerialet er sertifisert i henhold til en sertifiseringsordning som er i samsvar med gjeldende
----	--	--

-
- retningslinjer for sertifisering av *Fragaria* L. (jordbær), «Certification Scheme for Strawberry PM 4/11», anbefalt av EPPO (Den europeiske plantevernorganisasjon),
- og
- b) dersom plantematerialet er av klasse sertifisert, skal det være av første generasjon etter klasse elite,
- og
- c) plantematerialet er produsert på en smitteisolert produksjonsenhet som er kjent å være fri for *Phytophthora fragariae* C.J. Hickman (rød marg i jordbær),
- og
- d) plantematerialet er produsert på en smitteisolert produksjonsenhet som er kjent å være fri for *Xanthomonas fragariae* Kennedy & King,
- og
- e) symptomer på Strawberry mild yellow edge virus, Strawberry mottle virus og Strawberry vein banding virus ikke er observert på plantematerialet på den smitteisolerte produksjonsenheten i løpet av de siste 12 måneder før eksport, i et sertifiseringsprogram som har nulltoleranse ved visuell kontroll for disse virusene, eller Strawberry mild yellow edge virus, Strawberry mottle virus og Strawberry vein banding virus ikke er kjent å forekomme på den smitteisolerte produksjonsenheten og at planter på produksjonsfeltet har vært testet for disse skadegjørerne ved egnet metode i løpet av de siste 12 måneder før eksport,
- og
- f) symptomer på følgende planteskadegjørere ikke er observert på plantematerialet på den smitteisolerte produksjonsenheten i løpet av de siste 12 måneder før eksport:
- Arabis mosaic nepovirus (arabismosaikkvirus)
 - Raspberry ringspot nepovirus (bringebær-ringflekkvirus)
 - Strawberry crinkle cytorhabdo-virus
 - Strawberry latent ringspot nepovirus (jordbær-latentringflekkvirus)
 - Tomato black ring nepovirus (tomatsvartringvirus)
 - Tomato ringspot nepovirus
-

I vedlegg 4B, Særskilte krav til innenlands produksjon og omsetning av visse planter og andre smittebærende emner, gjøres følgende endringer i tabellen punkt 2.2:

2.2	Planter og formeringsmateriale (unntatt frø) av <i>Fragaria</i> L. (jordbær)	Uten at det strider mot krav nevnt i vedlegg 4 B punkt 2.1: Det skal kunne dokumenteres at plantematerialet a) har opprinnelse i norsk materiale eller b) stammer fra materiale som i Norge har gjennomgått karanteneundersøkelser etter egnede metoder, og som ved disse undersøkelsene har vist seg å være fri for planteskadegjørere nevnt i vedlegg 1 og 2 eller c) har opprinnelse i importert plantemateriale av minimum klasse elite, dyrket i insekttette veksthus, i samsvar med gjeldende retningslinjer for sertifisering av <i>Fragaria</i> L. (jordbær), «Certification Scheme for Strawberry PM 4/11», anbefalt av EPPO (Den europeiske plantevernorganisasjon).
-----	--	--

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

15. des. Nr. 1764 2014

Forskrift om endring i forskrift om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømmanlegg

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. desember 2014 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 18. desember 1987 nr. 991 om regulativ for erleggelse av avgift for godkjenning av og tilsyn med elektriske sterkstrømmanlegg gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. For første besiktigelse (godkjenning) av et elektrisk sterkstrømmanlegg i land betales en avgift beregnet etter følgende satser for anleggets forskjellige deler.

Generatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	100	kVA			pr. stk.	kr	514,-
Ytelse over	100	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	668,-
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	884,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	1 172,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 491,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 974,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	2 570,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	3 300,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 958,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4 616,-

Omformere, fasekompensatorer, likerettere, elektrokjeler e.l.:

Ytelse inntil	1 000	kVA			pr. stk.	kr	380,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	668,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 007,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 234,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 655,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	1 974,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	2 231,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	2 580,-

Luftledninger med spenning over 1 000 V: pr. km. kr 36,-

Transformatorer med apparatanlegg:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	175,-
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	278,-
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	380,-
Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	514,-
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	668,-
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	905,-
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	1 100,-
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	1 491,-
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	1 717,-
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	2 231,-
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	3 300,-
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	4 616,-

Fordeling for høy og lav spenning:

Ytelse inntil	50	kVA			pr. stk.	kr	257,-
Ytelse over	50	kVA inntil	100	kVA	pr. stk.	kr	514,-
Ytelse over	100	kVA inntil	250	kVA	pr. stk.	kr	1 007,-

Ytelse over	250	kVA inntil	500	kVA	pr. stk.	kr	1 491,—
Ytelse over	500	kVA inntil	1 000	kVA	pr. stk.	kr	2 200,—
Ytelse over	1 000	kVA inntil	2 000	kVA	pr. stk.	kr	3 300,—
Ytelse over	2 000	kVA inntil	5 000	kVA	pr. stk.	kr	4 616,—
Ytelse over	5 000	kVA inntil	10 000	kVA	pr. stk.	kr	5 942,—
Ytelse over	10 000	kVA inntil	20 000	kVA	pr. stk.	kr	7 916,—
Ytelse over	20 000	kVA inntil	50 000	kVA	pr. stk.	kr	10 558,—
Ytelse over	50 000	kVA inntil	100 000	kVA	pr. stk.	kr	12 973,—
Ytelse over	100 000	kVA			pr. stk.	kr	19 563,—

Avgiftssatsene reguleres årlig i samsvar med justeringene i de årlige statsbudsjetter for lønns- og prisvekst.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

15. des. Nr. 1765 2014

Forskrift om endring i forskrift om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 15. desember 2014 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28 første ledd, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 10. juli 1995 nr. 684 om avgift på enkelte farlige stoffer, anlegg og innretninger som omfattes av lov om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver gjøres følgende endringer:

§ 4 Avgift for omsetning m.v. av petroleumsprodukter og løsningsmidler

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsen er kr 3,750 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegningen i henhold til nr. 1 er mindre enn 20 000 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 45 200.

§ 5 Avgift for ilandføring av petroleumsprodukter i rørledning fra områder i sjø

Punkt 2 endres til:

Avgiftssatsene er kr 0,241 pr. tonn gass og kr 0,156 pr. tonn olje.

§ 7 Avgift for tilvirkning og omsetning av sprengstoff og krutt

Punkt 4 endres til:

Avgiftssatsen etter nr. 1 og 2 er kr 111 pr. tonn. For virksomheter hvor de produktmengder som danner grunnlag for avgiftsberegninger i henhold til punkt 1 og 2 er mindre enn 400 tonn, skal den årlige mengdebaserte avgift være kr 45 200.

Punkt 5 endres til:

Den faste avgift pr. tilvirkningssted utover ett i henhold til nr. 3 er kr 45 200.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1766 2014

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endringer:

§ 2–1 fjerde ledd skal lyde:

(4) For avgift på teknisk etanol, avgift på elektrisk kraft og avgift på utslipp av NO_x, oppstår avgiftsplikten etter bestemmelsene i henholdsvis § 3-3-3, § 3-12-2 og § 3-19-4.

§ 2-9 skal lyde:

§ 2-9. Avgiftsfritak i samsvar med gruppeunntaksforordningen

Avgiftsfritak og reduserte satser etter § 3-6-6 første ledd annet punktum, § 3-6-7 første ledd, § 3-12-4, § 3-12-5, § 4-3-1, § 4-3-2, § 4-5-1 første ledd, § 4-5-2 første ledd og § 4-6-1 annet ledd oppfylder vilkårene i forskrift 14. november 2008 nr. 1213 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte, jf. EØS-avtalens vedlegg XV nr. 1j, art. 44 i forordning (EU) nr. 651/2014 (EUT L 187, 26.6.2014).

§ 3-2-4 annet ledd skal lyde:

(2) Alle forbrukerpakninger som inneholder avgiftspliktige varer, skal være klart merket med rominnhold, produktets alkoholinnhold og produsentens navn og hjemsted. Alkoholinnhold skal være merket i samsvar med forordning (EU) nr. 1169/2011 om matinformasjon til forbrukerne art. 28 og vedlegg XII til forordningen, jf. forskrift 28. november 2014 nr. 1497 om matinformasjon til forbrukerne § 1, dersom ikke annet følger av forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin, eller forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

§ 3-7-4 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis avgiftsrefusjon etter følgende tabell:

Pst. svovel i oljen	Refusjon (øre/l) ved forskjellige rensegrader (%)								
	10–	25–	35–	45–	55–64	65–74	75–84	85–94	95–100
	24	34	44	54					
T.o.m. 0,05	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Over 0,05 t.o.m. 0,25	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	8,1	8,1	8,1
0,25 t.o.m. 0,50	0,0	0,0	0,0	8,1	8,1	8,1	8,1	16,2	16,2
0,50 t.o.m. 0,75	0,0	0,0	8,1	8,1	8,1	16,2	16,2	16,2	24,3
0,75 t.o.m. 1,00	0,0	8,1	8,1	16,2	16,2	16,2	24,3	24,3	32,4

Ny § 3-13-1 skal lyde:

§ 3-13-1. Refusjon av avgift

(1) Tidligere registrert virksomhet kan gis refusjon for innbetalt avgift for avfall som er fritatt fra avgift, og som er sluttbehandlet før 1. januar 2015. Søknad om refusjon sendes tollregionen.

(2) Påløpt avgift på avfall som tas ut fra registrert virksomhets deponi til ombruk, gjenvinning, sortering for gjenvinning eller overføres til annen registrert virksomhets deponi, kan føres til fradrag i virksomhetens avgiftsoppgave kun dersom avfallet er tatt ut før 1. januar 2015. Dersom mengde uttatt avfall overstiger mengden avgiftspliktig avfall som er innlevert i 12. termin 2014, kan det søkes om refusjon for det overskytende avgiftsbeløpet. Refusjonssøknaden sendes tollregionen.

§ 3-13-2 til § 3-13-5

Oppheves.

§ 3-15-1. Refusjon – ubrukte båtmotorer

Oppheves.

§ 3-17-1 bokstav d nr. 1 skal lyde:

1. 21.06.9041 – drops og pastiller

§ 3-19-9 første ledd skal lyde:

(1) Motorer

a) Turtall lavere enn 200 rpm:	100 kg NO _x pr. tonn energivare
b) Turtall fra og med 200 rpm til 1000 rpm:	53 kg NO _x pr. tonn energivare (54 kg for motorer bygget før år 2000)
c) Turtall fra og med 1000 rpm til 1500 rpm:	50 kg NO _x pr. tonn energivare
d) Turtall fra og med 1500 rpm:	44 kg NO _x pr. tonn energivare (45 kg for motorer bygget før år 2000)

§ 4-10-1 tredje ledd siste punktum

Oppheves.

§ 5-1 bokstav c

Oppheves.

Bokstav d–h blir bokstav c–g.

§ 5–5 fjerde ledd skal lyde:

For avgift på elektrisk kraft og NO_x-avgift gjelder bestemmelsene i annet ledd tilsvarende med de tilpasninger som er nødvendig av hensyn til avgiftens karakter.

§ 5–10 skal lyde:

§ 5–10. *Avgift på sluttbehandling av avfall – kontroll*

Tollvesenet kan foreta kontroll og undersøkelser av lokaler og regnskapsmateriale, herunder prøve- og analysemateriale, hos enhver som til og med 31. desember 2014 var tilknyttet innsamling, levering, oppbevaring, sortering og sluttbehandling av avfall, også avfall som ikke er avgiftspliktig.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1767 2014

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for norske skip, og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 7, § 13, § 42 og § 51, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 5. september 2014 nr. 1191 om sikkerhetsstyringssystem for norske skip, og flyttbare innretninger gjøres følgende endringer:

Navnet på forskriften skal være:

Forskrift om sikkerhetsstyringssystem for norske skip og flyttbare innretninger

§ 2 første ledd skal lyde:

Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring vedtatt ved resolusjon A.741(18) som endret ved resolusjonene MSC.104(73), MSC.179(79), MSC.195(80), MSC.273(85) og MSC.353(92) gjelder som forskrift.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

16. des. Nr. 1768 2014

Forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper på skip

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 9, § 11, § 19, § 20, § 55, § 56, § 59 og § 60, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

Forskrift 1. juli 2014 nr. 1019 om redningsredskaper på skip endres slik:

§ 2 første ledd skal lyde:

Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS) konsolidert utgave 2009 kapittel III, som endret ved MSC.317(89), MSC.325(90), MSC.338(91), og MSC.350(92) gjelder som forskrift.

§ 3 andre ledd skal lyde:

Passasjerskip med lengde under 24 meter i innenriksfart unntas kravet i første ledd når alarmsignalet kan gis med skipets fløyte eller sirene.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1769 2014**Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endring:

§ 3–1 fjerde ledd skal lyde:

For motorvogner som benytter forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler), inngår ikke effekten knyttet til den elektriske motoren i effektavgiftsgrunnlaget. Videre skal det gjøres et fradrag på 10 pst. i vektavgiftsgrunnlaget. Dersom motorvognen er utstyrt med batteripakke som kan lades fra eksternt strømkilde (ladbare hybridbiler), skal fradraget i vektavgiftsgrunnlaget utgjøre 26 pst.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1770 2014**Forskrift om endring i forskrift om frakt av last på norske skip og lektere**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 9, § 11, § 12, § 13, § 19, § 21, § 22 og § 29, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

Forskrift 1. juli 2014 nr. 945 om frakt av last på norske skip og lektere endres slik:

§ 2 første ledd bokstav b skal lyde:

International Maritime Solid Bulk Cargoes Code (IMSBC-koden), jf. MSC.268(85), som endret ved MSC.318(89) og MSC.354(92)

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1771 2014**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 13 første ledd, jf. forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 3–14 tredje ledd annet punktum og § 3–15 annet ledd annet punktum, delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og delegeringsvedtak 16. desember 2009 nr. 1586. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 15 skal lyde:

Vedlegg 15. Andre Schengenlands utenriksstasjoner med viseringsmyndighet

Andre Schengenlands utenriksstasjoner med myndighet til å avgjøre søknader om visum (avgjørelsesmyndighet) og til å utstede slikt visum pr. 1. januar 2015, jf. § 3–14 tredje ledd annet punktum og § 3–15 annet ledd annet punktum.

Norge blir representert av:

<i>Belgia i:</i>	Kamerun	Yaounde ²
	Kongo DR	Kinshasa ²
<i>Danmark i:</i>	Bolivia	La Paz
	Burkina Faso	Ouagadougou
	Canada	Ottawa
	Irland	Dublin
	Malaysia	Kuala Lumpur
	Mali	Bamako

	Marokko	Rabat
	Mexico	Mexico by
	Nepal	Katmandu
	Singapore	Singapore
	Syria	Damaskus
	Taiwan	Taipei
<i>Finland i:</i>	Kina	Hongkong ²
	Namibia	Windhoek ²
	Peru	Lima ²
	Tunisia	Tunis ²
<i>Frankrike i:</i>	Armenia	Jerevan ²
	Fiji	Suva ²
	Georgia	Tbilisi ²
	Haiti	Port-au-Prince ²
	Hviterussland/Belarus	Minsk ²
	Jamaica	Kingston ²
	Kambodsja	Phnom Penh ²
	Mauritius	Port Louis ²
	Papua Ny-Guinea	Port Moresby ²
	Seychellene	Victoria ²
<i>Italia i:</i>	Usbekistan	Tasjkent
<i>Litauen i:</i>	Russland	Kaliningrad
<i>Nederland i:</i>	Aruba	Oranjestad
	Curacao	Willemstad
	Den dominikanske republikk	Santo Domingo
	Jemen	Sana
	New Zealand	Wellington
	Oman	Muscat
	Surinam	Paramaribo
	Trinidad og Tobago	Port of Spain
	Uruguay	Montevideo
<i>Portugal i:</i>	Guinea Bissau	Bissau ²
	Kapp Verde	Praia ²
	São Tomé	São Tomé e Príncipe ²
	Øst-Timor	Dili
<i>Sveits i:</i>	Madagascar	Antananarivo
<i>Sverige i:</i>	Bangladesh	Dhaka ²
	Colombia	Bogotá ¹
	Cuba	Havana ²
	Chile	Santiago de Chile ²
	Etiopia	Addis Abeba ²
	Makedonia	Skopje ²
	Sør-Korea	Seoul ²
	USA	Washington
	Nord-Korea	Pyongyang ²
	Zambia	Lusaka ²
<i>Tyskland i:</i>	Ecuador	Quito ²
	Bahrain	Manama
	Kirgistan	Bisjkek
	Kuwait	Kuwait
	Kypros	Nicosia
	Libya	Tripoli
	Myanmar	Yangon
	Qatar	Doha
	Tadsjikistan	Dusjanbe
	Turkmenistan	Asjkabad
<i>Ungarn i:</i>	Moldova	Chicinau
	Tyrkia	Istanbul

1 Visumsøknader til Norge fra borgere av Ecuador blir behandlet ved den svenske ambassaden i Bogotá, Colombia.

2 Også avslagsmyndighet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1772 2014

Forskrift om endring i forskrift om bustøtte

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og moderniseringsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova) § 6. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 29. november 2012 nr. 1283 om bustøtte gjøres følgende endring:

Ny § 8a skal lyde:

§ 8a. Berekningsreglar i samband med iverksetting av uførereforma i 2015

Reglane i andre og tredje ledd gjeld for søkjarar som fekk utbetalt bustøtte for desember 2014 og som då hadde minst eitt husstandsmedlem som fikk ytingar etter folketrygdlova kapittel 12. Reglane gjeld for bustøttevedtak med situasjonsdato mellom 1. januar 2015 og 30. juni 2016.

Reglane om overslag over inntekt og bortfall av bustøtte etter § 8 andre ledd gjeld når overslaget er meir enn kr 95 000 over den øvre grensa for å få bustøtte. Reglane om tilbakebetaling i § 14 gjeld bare dersom etterkontrollen syner ei omrekna inntekt som er meir enn kr 95 000 over den øvre grensa for å få bustøtte. Husbanken kan i heilt særskilde tilfelle tillate større overskriding av inntektsgrensa dersom føremålet er å hindre at uføre fell ut av bustøtteordninga på grunn av uførereforma.

Uføre som i desember 2014 hørte til ein husstand som fikk bustøtte utrekna på grunnlag av eit overslag over omrekna inntekt i perioden etter § 8 tredje ledd, skal ha eit frådrag i inntekta. Frådraget skal nyttast både i vurderinga av om vilkåra for å bruke overslag over omrekna inntekt i perioden er oppfylt og i utrekninga av omrekna inntekt i perioden. Det blir først fastsett eit årsbeløp som svarer til dei ytingane vedkomande hadde per 1. desember 2014 og som gikk inn i grunnlaget for uføretrygd etter forskrift 3. juli 2014 nr. 947 om omregning av uførepensjon til uføretrygd. Deretter blir det rekna ut eit årsbeløp som svarer til uføretrygda per 1. januar 2015. Frådraget i inntekta skal svare til differansen mellom dei to beløpa.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

18. des. Nr. 1773 2014

Forskrift om endring i forskrift om alderspensjon i folketrygden

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 3-3, § 3-16, § 19-7, § 19-8, § 19-9a tredje ledd, § 19-13, § 19-14, § 19-16, § 20-6, § 20-7, § 20-7a, § 20-8, § 20-13, § 20-17, § 20-18, § 20-20 og § 20-21 og lov 5. juni 2009 nr. 32 om endringer i folketrygdloven (ny alderspensjon) avsnitt II niende ledd. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon i folketrygden gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Pensjonsopptjening ved avtjening av førstegangstjeneste, pensjonsopptjening for dagpengemottakere og pensjonsopptjening for mottakere av uføretrygd ved yrkesskade

I § 2-5 andre og tredje ledd erstattes ordet «grunnbeløpet» med «gjennomsnittlig grunnbeløp».

I kapittel 2 skal deloverskriften til del III lyde:

III. Pensjonsopptjening for mottakere av uføretrygd ved yrkesskade

§ 2-7 skal lyde:

§ 2-7. Pensjonsopptjening for mottakere av uføretrygd når uførheten helt eller delvis skyldes yrkesskade

Bestemmelsene her gjør unntak fra reglene i folketrygdloven § 20-7a første og andre ledd.

Den som mottar hel uføretrygd på grunn av en yrkesskade, får for hvert kalenderår han eller hun har mottatt uføretrygd en pensjonsopptjening på grunnlag av antatt inntekt.

Antatt inntekt fastsettes slik:

- a) Dersom beregningsgrunnlaget for uføretrygden er fastsatt etter reglene i § 12–17, skal den antatte inntekten fastsettes på samme måte som beregningsgrunnlaget for uføretrygden. Det regnes bare med pensjonsgivende inntekt opp til 7,1 ganger grunnbeløpet for hvert kalenderår.
- b) Dersom uføretrygden er en omregnet uførepensjon, skal den antatte inntekten tilsvare den pensjonsgivende inntekten som etter folketrygdloven § 3–13 ville gitt et opptjent pensjonspoeng lik det sluttpoengtallet som var lagt til grunn for beregningen av tilleggspensjonen etter folketrygdloven § 3–30 første ledd bokstav c slik den lød før lov 16. desember 2011 nr. 59 trådte i kraft.

For et medlem som mottar gradert uføretrygd på grunn av en yrkesskade, skal den antatte inntekten etter tredje ledd reduseres forholdsmessig.

Dersom bare en del av uføretrygden gis på grunnlag av en yrkesskade, fastsettes det en antatt inntekt etter tredje ledd i denne paragrafen og en antatt inntekt etter folketrygdloven § 20–7a tilsvarende den delen av uføretrygden som ikke gis på grunnlag av en yrkesskade. Det regnes bare med samlet antatt inntekt opp til 7,1 ganger grunnbeløpet. Dersom uføretrygden er gradert, skal inntekten reduseres forholdsmessig. Årlig pensjonsopptjening tilsvarende 18,1 prosent av antatt samlet årlig inntekt.

§ 3–5 første ledd tredje punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder når omsorgsopptjening gitt i medhold av folketrygdloven § 3–16 før 1. januar 2015 inngikk i beregningsgrunnlaget for en uførepensjon.

I overskriften til kapittel 4 skal tredje punktum lyde:

Fastsetting av skjermingstillegg for mottakere av uføretrygd ved overgang til alderspensjon

§ 4–7 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene her utfyller folketrygdloven § 19–9a om skjermingstillegg ved overgang fra uføretrygd til alderspensjon ved 67 år. Skjermingstillegg ytes til personer født 1944–1951, som mottok uføretrygd ved 67 år og som mottar alderspensjon fra måneden etter fylte 67 år.

§ 5–1 andre ledd oppheves.

I kapittel 5 skal deloverskriften til del I lyde:

I. Særtillegg for pensjonistpar

§ 5–2 skal lyde:

§ 5–2. *Beregning av særtillegg for pensjonistpar som mottar alderspensjon eller avtalefestet pensjon*

For en pensjonist som lever sammen med en ektefelle som mottar alderspensjon eller avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3–19, ytes særtillegg etter folketrygdloven kapittel 3 etter minstesatsen når ektefellens tilleggspensjon etter folketrygdloven kapittel 3 overstiger ordinær sats, jf. folketrygdloven § 3–3 femte ledd første punktum.

Samlet tilleggspensjon og særtillegg etter folketrygdloven kapittel 3 for pensjonistparet skal likevel utgjøre minst to ganger særtillegget etter ordinær sats, jf. folketrygdloven § 3–3 femte ledd andre punktum. For hver av ektefellene justeres særtillegget etter ordinær sats for trygdetid. Summen av de to justerte særtilleggene utgjør minstegarantien etter første punktum. Når samlet tilleggspensjon og særtillegg skal beregnes, skal særtillegg og tilleggspensjon etter folketrygdloven kapittel 3 medregnes for hver av ektefellene.

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. *Virkeområde*

Bestemmelsene i avsnittet her gjelder for personer som omfattes av folketrygdloven § 19–8 tredje ledd og som mottar hel alderspensjon og lever sammen med en ektefelle som mottar

- hel alderspensjon eller
- alderspensjon og uføretrygd med en samlet pensjonsgrad på 100 prosent.

§ 5–4 skal lyde:

§ 5–4. *Beregning av minste pensjonsnivå og tillegg til pensjonen*

Dersom begge ektefellene mottar hel alderspensjon, settes minste pensjonsnivå for hver av ektefellene til gjeldende minste pensjonsnivå med ordinær sats, avkortet på grunnlag av egen trygdetid. Samlet minste pensjonsnivå settes lik summen av hver av ektefellenes minste pensjonsnivå beregnet etter første punktum.

Dersom pensjonistparets samlede pensjon etter § 5–5 er lavere enn samlet minste pensjonsnivå etter første ledd i bestemmelsen her, skal det utbetales et tillegg lik differansen mellom samlet minste pensjonsnivå og samlet pensjon. Tillegget utbetales til den av ektefellene som har lavere pensjon enn eget minste pensjonsnivå etter første ledd første punktum eller andre ledd første punktum. Dersom begge har lavere pensjon enn eget minste pensjonsnivå, skal det utbetales et tillegg til hver av ektefellene slik at den enkeltes pensjon tilsvarende eget minste pensjonsnivå.

En person som mottar alderspensjon og uføretrygd med en samlet pensjonsgrad på 100 prosent og lever sammen med en ektefelle som mottar hel alderspensjon, skal ha minste pensjonsnivå med ordinær sats.

§ 5-5 første ledd andre punktum skal lyde:

I samlet pensjon medregnes også ytelser som nevnt i folketrygdloven § 19-9a, § 19-11 tredje ledd, og tillegg til pensjonen etter folketrygdloven § 19-14 femte ledd og § 19-19.

§ 5-5 andre ledd oppheves.

§ 5-5 tredje ledd blir andre ledd.

§ 5-7 skal lyde:

§ 5-7. Virkeområde

Bestemmelsene i avsnittet her gjelder for personer født i 1943 som mottar pensjon pr. 31. desember 2010, omfattes av folketrygdloven § 19-8 tredje ledd og som

- a) mottar hel alderspensjon og lever sammen med en ektefelle som mottar avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19, og
- b) vedkommendes alderspensjon er omregnet etter § 11-4 i forskriften her som følge av økt opptjening og eventuelt økt trygdetid.

§ 5-8 første ledd andre punktum skal lyde:

Minste pensjonsnivå for ektefellen som mottar avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19, beregnes som gjeldende minste pensjonsnivå med ordinær sats, avkortet for trygdetid.

§ 5-9 skal lyde:

§ 5-9. Samlet pensjon

Samlet pensjon for personen omfattet av § 5-7 beregnes etter reglene i § 5-5. Ektefellens samlede pensjon beregnes etter reglene i § 5-5, likevel slik at for ektefelle som mottar avtalefestet pensjon som nevnt i folketrygdloven § 3-19 sjette ledd, skal pensjonen uten avgrensning på grunn av lav tidligere inntekt eller reduksjon for inntekt legges til grunn. I samlet pensjon medregnes tillegg etter § 7 i forskrift om statstilskott etter AFP-tilskottsloven kapittel 4 eller tillegg etter § 3 i forskrift om omregning av avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens pensjonskasse ved endringer i sivilstand mv. Vedtektsfestet eller avtalefestet tillegg til pensjonen medregnes ikke i samlet pensjon.

§ 5-10 andre ledd andre punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder ved endring i eget eller ektefellens medlemskap i trygden som påvirker pensjonen og når ektefellen tar ut alderspensjon.

§ 6-4 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) innebærer at grunnpensjon, tilleggspensjon eller pensjonstillegg endres for personer som følger regler fra lov 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd § 7-2 nr. 3 første ledd om godskrivning av ektefellens trygdetid slik den lød pr. 31. desember 1990, § 7-2 nr. 2 bokstav b om fastsetting av grunnpensjon når ektefellen har uføretrygd og hadde gradert uførepensjon, slik den lød pr. 31. desember 1989 eller § 7-3 nr. 3 om poengtillegg slik den lød pr. 31. mars 1984.

§ 6-7 skal lyde:

§ 6-7. Beregning og omregning av pensjon ved yrkesskade

For personer som ved fylte 67 år mottar både uføretrygd og alderspensjon og hele eller deler av uføretrygden er beregnet etter folketrygdloven § 12-17, skal en andel av basispensjonen fra 67 år som svarer til graden av uførhet som følger av yrkesskade beregnes etter § 3-18, jf. § 19-20 første ledd. Pensjon under utbetaling og restpensjon omregnes med virkning fra fylte 67 år etter folketrygdloven § 19-13 første til fjerde ledd. Det tilsvarende gjelder når uføretrygden er omregnet fra en uførepensjon beregnet etter tidligere § 3-30.

For personer som får rett til pensjon som gjenlevende ektefelle etter dødsfall på grunn av yrkesskade, skal basispensjonen beregnes etter folketrygdloven § 3-30 fjerde ledd, jf. § 19-20 andre ledd og § 19-16 slik bestemmelsene lød per 31. desember 2014. Pensjon under utbetaling og restpensjon omregnes etter folketrygdloven § 19-13 femte ledd, jf. forskriften her § 6-4 andre til sjuende ledd.

§ 9-2 første ledd skal lyde:

Garantien for opptjente rettigheter gjelder den grunnpensjon og tilleggspensjon vedkommende har rett til etter folketrygdloven kapittel 3, slik kapitlet lød pr. 31. desember 2009. Grunnpensjon beregnes etter folketrygdloven kapittel 3 avsnitt I. Rettigheter som gjenlevende ektefelle skal ikke regnes med. Som trygdetid medregnes tidsrom til og med 31. desember 2009. Grunnpensjon fastsettes på bakgrunn av vedkommendes sivilstatus ved fylte 67 år, eller den sivilstatus vedkommende har ved uttak etter fylte 67 år. I tilfeller der pensjonen ved 67 år er stanset, skal sivilstatus på tidspunktet der pensjonen igjen tas ut benyttes. Tilleggspensjon beregnes etter folketrygdloven kapittel 3 avsnitt II.

I § 9-4 skal nytt andre ledd lyde:

Ved beregning av garantitillegg til personer som ikke er medlem i folketrygden skal tillegget reduseres tilsvarende den prosentmessige reduksjonen i den samlede alderspensjonen etter kapitlene 19 og 20, jf. folketrygdloven § 19–3 og § 20–10.

§ 9–5 skal lyde:

§ 9–5. Endringer i pensjon etter fylte 67 år

Endringer i den enkeltes pensjon etter fylte 67 år som følge av ny opptjening eller økt trygdetid, påvirker ikke garantitillegget. Endret sivilstatus etter innvilgelse av garantitillegg påvirker heller ikke tillegget.

§ 10–4 andre ledd skal lyde:

Dersom vilkårene for omsorgsopptjening etter folketrygdloven § 3–16 første ledd bokstav a er oppfylt for år før 1992, men ikke tildelt omsorgsytere etter denne bestemmelsen første ledd, må det settes fram krav om slik opptjening.

§ 10–5 første ledd tredje punktum skal lyde:

Tilsvarende gjelder når omsorgsopptjening gitt i medhold av folketrygdloven § 3–16 før 1. januar 2015 inngikk i beregningsgrunnlaget for en uførepensjon.

§ 11–7 andre ledd bokstav c skal lyde:

- c) innebærer at grunnpensjon, tilleggspensjon eller særtillegg endres for personer som følger regler fra lov 17. juni 1966 nr. 12 om folketrygd § 7–2 nr. 3 første ledd om godskriving av ektefellens trygdetid slik den lød pr. 31. desember 1990, § 7–2 nr. 2 bokstav b om fastsetting av grunnpensjon når ektefellen har uføretrygd og hadde gradert uførepensjon, slik den lød pr. 31. desember 1989 eller § 7–3 nr. 3 om poengtillegg slik den lød pr. 31. mars 1984.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

18. des. Nr. 1774 2014

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 27, § 36 og § 37, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

- 1) I ICES' statistikkområde IV i Norges territorialfarvann og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.
- 2) I ICES' statistikkområde IIIa i Norges territorialfarvann og i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og pelagisk trål-/nordsjøtråltillatelse fiske og lande inntil 9 000 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1, kan fartøy som har adgang til å delta som nevnt i § 8, fiske og lande kystbrisling i Skagerrak. Fangsten avregnes kvantumet på 2 496 tonn i avtalen mellom EU og Norge.

Kapittel 2. Fiske med ringnotfartøy og pelagisk trål-/nordsjøtrålfartøy

§ 3. Fredningsperiode i havbrislingfisket

Det er forbudt å fiske havbrisling fra og med 1. april til og med 31. juli.

§ 4. Deltakelse og melding om utseiling til Norges Sildesalgslag mv.

Fartøy med adgang til å delta, jf. § 2 første ledd, skal melde utseiling til Norges Sildesalgslag. Ved utseilingsmelding må fartøy ha forlatt land/kai med aktuell redskap. Fartøy som har tatt utseiling skal rapportere daglig kl. 12.00 til Norges Sildesalgslag om fangst siden siste melding.

For å unngå et u hensiktsmessig fiske kan Norges Sildesalgslag fastsette hvor mange fartøy som tar utseiling og fastsette utseilingsstopp.

Norges Sildesalgslag kan fastsette stopp i utseilingen når situasjonen tilsier det.

§ 5. Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Maksimalkvoten for fartøy ved fiske i EU-sonen er 700 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

Kapittel 3. Fiske med kystnotfartøy

§ 6. Fredningstid for kystbrisling

I tidsrommet fra og med 1. januar til og med 31. juli er det med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 35a forbudt å fiske kystbrisling.

Med hjemmel i paragrafen nevnt i første ledd, er det adgang til å gjøre unntak fra, eller forlenge fredningstiden mv.

§ 7. Adgang til å delta.

Uten hinder av § 1 kan eier og fartøy med adgang til å delta, fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 8. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvote som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse

§ 9. Straff

Den som forsettelig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2015.

18. des. Nr. 1775 2014

Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 27, § 36, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i følgende områder i 2015:

- I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde IVa og IVb.
- I Skagerrak, avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor fire nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta, fiske og lande:

- inntil 130 960 tonn sild i norske farvann i Nordsjøen. Av dette kvantum avsettes 590 tonn til forsknings-, lærlinge- og undervisningsformål. Av totalkvoten kan inntil 50 000 tonn fiskes i EU-sonen i Nordsjøen.
- inntil 2 908 tonn sild i Skagerrak.

§ 3. Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 4–1, kan fiske og lande inntil 106 489 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan:

- inntil 104 695 tonn sild fiskes utenfor grunnlinjene i norsk sone i Nordsjøen, hvorav 40 100 tonn kan fiskes i EU-sonen.
- inntil 1 794 tonn sild fiskes utenfor to nautiske mil av den norske grunnlinjen i Skagerrak.

Små ringnotfartøy (SUK), jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 6 797 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan:

- inntil 6 683 tonn sild fiskes utenfor grunnlinjene i norsk sone i Nordsjøen, hvorav 2 550 tonn kan fiskes i EU-sonen.
- inntil 114 tonn sild fiskes utenfor to nautiske mil av den norske grunnlinjen i Skagerrak.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 2–6 og § 2–10, kan fiske og lande inntil 9 330 tonn sild i norsk sone i Nordsjøen, hvorav 3 600 tonn kan fiskes i EU-sonen.

Gruppekvoten for trålfartøy skal i 2016 reduseres tilsvarende Fiskeridirektoratets beregning av differansen mellom estimert fangst og seddelført fangst av sild tatt som bifangst i industritrålfisket i Nordsjøen i 2015.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild kan fiske og lande inntil 10 662 tonn sild i norsk sone i Nordsjøen og Skagerrak, hvorav 3 750 tonn sild kan fiskes i EU-sonen. Av dette kvantum kan:

- a) fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe, jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften), kan fiske og lande inntil 10 512 tonn sild. Av dette kvantum avsettes 500 tonn sild til låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak fra og med 1. september 2015.
- b) Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe, jf. forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2015 (deltakerforskriften), kan fiske og lande innenfor en avsetning på 150 tonn sild.

§ 6. Områdekvoter for fartøy i kystfartøygruppen

Av gruppekvoten angitt i § 5 kan:

- 10 428 tonn fiskes i i Nordsjøen
- 3 300 tonn fiskes Skagerrak.

§ 7. Kvoteleksibilitet over årsskiftet på gruppenivå

For fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og for fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter sild kan Fiskeridirektoratet ved overfiske eller underfiske på inntil 10 % i 2015 belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016.

For små ringnotfartøy og for fartøy med ringnottillatelse kan Fiskeridirektoratet ved overfiske eller underfiske i Nordsjøen og Skagerrak i 2015 innenfor følgende kvanta belaste eller godskrive gruppekvotene med et tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016:

- a) I Nordsjøen
 1. Fartøy med ringnottillatelse: 10 384 tonn
 2. Små ringnotfartøy: 663 tonn
- b) I Skagerrak:
 1. Fartøy med ringnottillatelse: 265 tonn
 2. Små ringnotfartøy: 17 tonn.

Dersom det gjenstår mer enn prosentandelen eller kvantumet nevnt i første og annet ledd av en fartøygruppes restkvote, kan den overskytende kvoten reforderes til de andre fartøygruppene.

Kapittel II. Fisket i ringnotgruppen**§ 8. Kvoter på fartøynivå**

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter og områdekvoter i Nordsjøen og maksimalkvoter i Skagerrak på grunnlag av følgende basiskvoter:

1500 hl +	40 % av konsesjonskapasiteten fra	0–4000 hl
	30 % av konsesjonskapasiteten fra	fra 4000–6000 hl
	20 % av konsesjonskapasiteten fra	fra 6000–10 000 hl
	10 % av konsesjonskapasiteten fra	over 10 000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere fartøyets basiskvoter med en faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet.

For små ringnotfartøy legges fastsatt basiskvoter per 19. november 2006 til grunn for utregning av kvotene.

§ 9. Kvoteleksibilitet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt fartøykvoter i Nordsjøen etter § 8 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2015. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016. Kvantum etter første og annet punktum kan fiskes i EU-sonen innenfor fartøyets tildelte kvote i EU-sonen.

Fartøy som i 2015 benytter slumpfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten (strukturkvoteforskriften) § 15, kan ikke benytte adgangen til kvoteleksibilitet på fartøynivå.

§ 10. Krav til melding om utseiling ved fiske i Skagerrak

Ingen fartøy kan ta utseiling til Skagerrak uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Melding om utseiling må gis for hver tur. Fartøy må ha avsluttet annet fiske, ha levert all annen fangst, samt være faktisk utlosset og ha not om bord før utseiling til Skagerrak meldes. Fartøy kan ikke ha fangst fra andre områder enn Skagerrak på samme tur om bord eller ved landing.

Fartøy som melder utseiling til Skagerrak skal rapportere daglig klokken 12.00 til Norges Sildesalgslag. Dersom fartøyet ikke har fått fangst i Skagerrak, skal det gis melding til Norges Sildesalgslag når fartøyet går ut av Skagerrak.

Norges Sildesalgslag kan fastsette siste frist for å foreta utseiling, og fastsette stopp i utseilingen.

Fiskeridirektoratet eller Fiskeridirektoratets regionkontor kan plassere inspektør om bord i det enkelte fartøy.

§ 11. Forbud mot fiske med flytetrål i Skagerrak

Det er forbudt å drive fiske med flytetrål i Skagerrak.

Fiskeridirektoratet kan gi dispensasjon fra forbudet i første ledd.

Kapittel III. Fisket i trålgruppen

§ 12. Kvoter på fartøynivå

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter og områdekvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0–100
	40 % av bruttotonnasje fra	101–200
	30 % av bruttotonnasje fra	201–300
	20 % av bruttotonnasje fra	301–400
	10 % av bruttotonnasje fra	401–600

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere fartøyets basiskvote med en faktor fastsatt av Fiskeridirektoratet.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 13. Kvotefleksibilitet på fartøynivå

Fartøy som er tildelt fartøykvote etter § 12 kan overfiske eller underfiske denne kvoten med inntil 10 % i 2015. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet eller godskrevet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016. Kvantum etter første og annet punktum kan fiskes i EU-sonen innenfor fartøyets tildelte kvote i EU-sonen.

Fartøy som i 2015 benytter slupfiskeordningen i tråd med forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturkvoteordning mv. for havfiskeflåten (strukturkvoteforskriften) § 15, kan ikke benytte adgangen til kvotefleksibilitet på fartøynivå.

§ 14. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 18 og § 19 kan fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet ved landing, uavhengig av hvilket fartøy som fører fangsten:

- Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
- Fartøyene i partrållaget må fiske med samme redskap, og to fartøy kan dra med inntil 2 wire i hver sin vinge av trålrødet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
- Dersom fangst som tas i forbindelse med partråling deles, skal minimum 20 % av fangsten per landing fordeles til de aktuelle fartøyene. Det skal alltid føres fangst på det fartøy som lander fangsten.
- Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
- Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn tre andre fartøy i løpet av 2015.
- Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Før oppstart av fisket med partrål skal det sendes melding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor fisket skal pågå. Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel IV. Fisket i kystfartøygruppen

§ 15. Kvoter på fartøynivå i lukket gruppe

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote (tonn)	Herav garantert kvote (tonn)
Fartøy under 7,0 meter	1	13,5	9,1
Fartøy 7,0–7,99 meter	2	27,0	18,2
Fartøy 8,0–8,99 meter	3	40,5	27,3
Fartøy 9,0–9,99 meter	4	54,0	36,4
Fartøy 10,0–10,99 meter	5	67,5	45,5
Fartøy 11,0–11,99 meter	6	81,0	54,6
Fartøy 12,0–12,99 meter	7	94,5	63,7
Fartøy 13,0–13,99 meter	8	108,0	72,8
Fartøy 14,0–14,99 meter	9	121,5	81,9
Fartøy 15,0–15,99 meter	10	135,0	91,0
Fartøy 16,0–16,99 meter	11	148,5	100,1
Fartøy 17,0–17,99 meter	12	162,0	109,2
Fartøy 18,0–18,99 meter	13	175,5	118,3
Fartøy 19,0–19,99 meter	14	189,0	127,4
Fartøy 20,0–20,99 meter	15	202,5	136,5
Fartøy 21,0–21,35 meter	16	216,0	145,6

Kvoteenheten for maksimalkvoten er 13,5 tonn. Ved en eventuell stopp i fisket i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fisket innenfor en kvoteenhet på 9,1 tonn.

Kvoteenheten for maksimalkvoten i EU-sonen er 4,1 tonn.

Fartøy tilhørende lukket gruppe kan innenfor en avsetning på 500 tonn sild delta i et låssettingsfiske innenfor grunnlinjene i Skagerrak fra 1. september. I låssettingsfiske kan hvert fartøy maksimalt fiske og lande inntil 100 tonn sild innenfor fartøykvoten angitt i tabellen ovenfor.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 12 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

§ 16. *Kvotefleksibilitet over årsskiftet på fartøynivå*

Fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe og som er tildelt kvote etter § 15 kan, etter at maksimal- og garantert kvote er utnyttet, i tillegg fiske og lande inntil 10 % av fartøyets garanterte kvote i 2015. Fartøy som benytter denne adgangen vil bli belastet tilsvarende kvantum for reguleringsåret 2016.

§ 17. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel V. Fellesbestemmelser

§ 18. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrunnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantum i kjøpers kvotegrunnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis har vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 19. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom fartøy som fisker med not og trål dersom fartøyene er egnet, bemannet og utstyrt for fiske.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Det er ikke tillatt å overføre fangst som er satt i lås.

Det er ikke tillatt for fartøy i åpen gruppe å overføre fangst.

§ 20. *Bifangst*

Det er ikke tillatt å ha bifangst av sild i Nordsjøen og Skagerrak ved fiske etter andre arter, med mindre bifangsten kan avregnes fartøyets sildekvote, eller fartøyet er uten adgang til å delta i fisket etter sild.

I fisket etter kolmule og øyepål med småmasket trål er det ikke tillatt med mer enn 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing, selv om bifangsten kan avregnes fartøyets sildekvote.

Fartøy uten adgang til å delta i fisket etter sild kan ha bifangst av sild i følgende fiskerier:

- I fisket etter hestmakrell er det tillatt med inntil 10 % bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.
- I fisket etter havbrisling er det tillatt med inntil 10 % sild i vekt ved landing.

§ 21. *Avkortning av kvote ved dumping og neddreping*

Er fangst forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. *Meldeplikt ved sprenging av not*

Fartøy som fisker med not skal ved notsprenging melde fra på eget skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fartøy som er underlagt kravet til elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata skal melde fra om notsprenging i tråd med forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 12.

§ 23. Fisket etter agn

Fiskere som er ført i fiskermanntallet kan bruke not i fisket etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy som har under 500 m³ lasteromsvolum. Omsetning av fangsten er forbudt.

§ 24. Geografiske sperreområder og avregning av kvote

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Unntak fra forbudet i første ledd kan fremkomme i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2015.

Sild som fiskes innenfor grunnlinjene i området mellom 62° N og 61° N i perioden 1. januar til 15. februar skal avregnes kvoten for norsk vårgytende sild.

§ 25. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel VI. Overtredelsesgebyr, straff og ikrafttredelse**§ 26. Overtredelsesgebyr**

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 27. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevende marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 28. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2015 og gjelder til og med 31. desember 2015.

18. des. Nr. 1776 2014**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1126/2008 endret ved forordning (EF) nr. 1260/2008, forordning (EF) nr. 1261/2008, forordning (EF) nr. 1262/2008, forordning (EF) nr. 1263/2008, forordning (EF) nr. 1274/2008, forordning (EF) nr. 53/2009, forordning (EF) nr. 69/2009, forordning (EF) nr. 70/2009, forordning (EF) nr. 254/2009, forordning (EF) nr. 460/2009, forordning (EF) nr. 494/2009, forordning (EF) nr. 495/2009, forordning (EF) nr. 636/2009, forordning (EF) nr. 824/2009, forordning (EF) nr. 839/2009, forordning (EF) nr. 1136/2009, forordning (EF) nr. 1142/2009, forordning (EF) nr. 1164/2009, forordning (EF) nr. 1165/2009, forordning (EF) nr. 1171/2009, forordning (EU) nr. 1293/2009, forordning (EU) nr. 243/2010, forordning (EU) nr. 244/2010, forordning (EU) nr. 550/2010, forordning (EU) nr. 574/2010, forordning (EU) nr. 632/2010, forordning (EU) nr. 633/2010, forordning (EU) nr. 662/2010, forordning (EU) nr. 149/2011, forordning (EU) nr. 1205/2011, forordning (EU) nr. 475/2012, forordning (EU) nr. 1254/2012, forordning (EU) nr. 1255/2012, forordning (EU) nr. 1256/2012, forordning (EU) nr. 183/2013, forordning (EU) nr. 301/2013, forordning (EU) nr. 313/2013, forordning (EU) nr. 1174/2013, forordning (EU) nr. 1374/2013, forordning (EU) nr. 1375/2013 og forordning (EU) nr. 634/2014). Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder skal § 2 lyde:

EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1126/2008 som endret ved forordning (EF) nr. 1260/2008, forordning (EF) nr. 1261/2008, forordning (EF) nr. 1262/2008, forordning (EF) nr. 1263/2008, forordning (EF) nr. 1274/2008, forordning (EF) nr. 53/2009, forordning (EF) nr. 69/2009, forordning (EF) nr. 70/2009, forordning (EF) nr. 254/2009, forordning (EF) nr. 460/2009, forordning (EF) nr. 494/2009, forordning (EF) nr. 495/2009, forordning (EF) nr. 636/2009, forordning (EF) nr. 824/2009, forordning (EF) nr. 839/2009, forordning (EF) nr. 1136/2009, forordning (EF) nr. 1142/2009, forordning (EF) nr. 1164/2009, forordning (EF) nr. 1165/2009, forordning (EF) nr. 1171/2009, forordning (EU) nr. 1293/2009 forordning (EU) nr. 243/2010, forordning (EU) nr. 244/2010, forordning (EU) nr. 550/2010, forordning (EU) nr. 574/2010, forordning (EU) nr. 632/2010, forordning (EU) nr. 633/2010, forordning (EU) nr. 662/2010, forordning (EU) nr. 149/2011, forordning (EU) nr. 1205/2011, forordning (EU) nr. 475/2012, forordning (EU) nr. 1254/2012, forordning (EU) nr. 1255/2012, forordning (EU) nr. 1256/2012, forordning (EU) nr. 183/2013, forordning (EU) nr. 301/2013, forordning (EU) nr. 313/2013, forordning (EU) nr. 1174/2013, forordning (EU) nr. 1374/2013, forordning (EU) nr. 1375/2013 og forordning (EU) 634/2014) gjelder som forskrift.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

I informasjonsdelen «Forordninger» tilføyes følgende:

For å lese forordning (EU) nr. 634/2014 se her:

Engelsk versjon.

18. des. Nr. 1777 2014

Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2015 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 nr. 1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

1.0 *Fradragsposter*

1.1 *Frdrag for utgifter til kost*

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge innrømmes fradrag med følgende satser:

- kr 710 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell
- kr 568 per døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkludert frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning
- kr 307 per døgn når det sannsynliggjøres at artisten har bodd på pensjonat eller hybel/brakke uten kokemuligheter
- kr 200 per døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Utgifter til kost som artisten har dekket for utenlandske medarbeidere i forbindelse med arrangementet i Norge innrømmes etter samme satser per døgn per person.

Krav om sannsynliggjøring innebærer at artisten i vedlegg til oppgjørsblanketten må fremlegge en fortløpende oppstilling over hvordan vedkommende har innrettet seg i forbindelse med arrangementet i Norge.

Oppstillingen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- dato for avreise fra og ankomst til utlandet
- dato for ankomst til og avreise fra Norge
- reisemåte og reisevei
- navn og adresse på overnattingssted/utleier. Ved flere overnattingssteder skal dato for overnattingene angis
- type losji fordelt på hotell, pensjonat eller annet nærmere angitt losji.

1.2 *Frdrag for utgifter til bruk av eget transportmiddel*

1.2.1 *Frdragssats for bruk av bil*

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 4,10 pr. km for inntil 10 000 km. Over 10 000 km innrømmes fradrag med kr 3,45 pr. km.

18. des. Nr. 1778 2014

Forskrift om regulering av fisket etter uer nord for 62° N i 2015

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 13, § 14, § 16, § 37 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande uer nord for 62° N i 2015. Forbudet gjelder ikke fartøy som kan fiske og lande uer i henhold til forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen.

§ 2. *Totalkvote*

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 19 600 tonn uer i Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', i fiskerisjonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann. Av dette kvantumet avsettes 500 tonn til dekning av bifangst og 13 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

§ 3. Gruppekvote

Fartøy med torskestråltillatelse jf. forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–1 eller seistråltillatelse jf. konsesjonsforskriften § 2–14 kan fiske inntil 19 087 tonn uer.

§ 4. Kvote pr. fartøy

Fartøy som har adgang til å delta tildeles like maksimalkvoter på 480 tonn uavhengig av fartøystørrelse og uavhengig av om fartøyet har en eller flere stråltillatelser. Denne kvoten må også dekke bifangst av uer i andre fiskerier.

§ 5. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan refordle kvotene etter 1. september.

§ 6. Fredningstid

Det er forbudt å fiske uer med bunntål i tidsrommet fra og med 1. mars til og med 9. mai.

§ 7. Områder for bunntål

Med de begrensninger som følger av forskrift 1. juli 2011 nr. 755 om regulering av fiske med bunnredskap i Norges økonomiske sone, fiskerisonen rundt Jan Mayen og i fiskevernsonen ved Svalbard, er fiske med bunntål etter uer bare tillatt innenfor følgende område:

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 017° 30,00', og videre til
2. N 70° 40,00' Ø 017° 30,00'
3. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
4. N 67° 10,00' Ø 008° 35,00'
5. N 67° 00,00' Ø 008° 18,00'
6. N 66° 50,00' Ø 008° 09,00'
7. N 66° 30,00' Ø 006° 59,00'
8. N 66° 21,00' Ø 006° 44,00'
9. N 65° 43,00' Ø 006° 00,00'
10. N 65° 20,00' Ø 006° 00,00'
11. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

§ 8. Områder for flytetral

Fiske med flytetral etter uer er bare tillatt innenfor følgende område:

Område A

I Norges økonomiske sone nord for N 65° 20', og vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 014° 12,00', og videre til
2. N 71° 45,00' Ø 014° 45,00'
3. N 71° 00,00' Ø 016° 48,00'
4. N 70° 27,81' Ø 016° 53,00'
5. N 68° 00,00' Ø 009° 24,00'
6. N 66° 11,00' Ø 004° 56,00'
7. N 65° 20,00' Ø 004° 25,00'
8. Videre langs N 65° 20,00' til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Det er ikke tillatt å benytte flytetral med bunnkontakt under fiske utenfor områder som er åpnet for direkte fiske med flytetral

Område B

I fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 9. Bifangst

Ved fiske med stormasket trål er det uten hinder av forbudet i § 6, § 7 og § 8 tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 10. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote av de enkelte fiskeslag innenfor reguleringsåret. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om spesielle kvoteordninger.

Ved kjøp av fartøy skal det gjøres fradrag i kvoten for det kvantum kjøper har fisket og levert innenfor reguleringsåret med annet fartøy.

Ved kjøp av fartøy som i reguleringsåret har fisket og levert hele eller deler av selgers kvotegrnlag i det aktuelle fiskeriet, skal det gjøres fradrag for dette kvantumet i kjøpers kvotegrnlag inneværende reguleringsår.

Når det ved kjøp gjøres fradrag etter både andre og tredje ledd, skal bare det kvantum som er størst, trekkes fra.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsene i første ledd og tredje ledd dersom fartøyet har deltatt i lukket gruppe i de enkelte fiskeri og ikke har skiftet eier de siste to årene.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra bestemmelsen i første og tredje ledd for fartøy som erverves til erstatning for fartøy som på grunn av havari eller forlis ha vesentlig driftsavbrudd. Det er en forutsetning at vilkårene for bruk av leiefartøy ellers er oppfylt.

§ 11. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 12. Dispensasjon fra påbudet om bruk av sorteringsrist

Fiskeridirektoratet kan i et direkte fiske etter uer dispensere fra påbudet om bruk av sorteringsrist i forskrift 20. desember 2010 nr. 1786 om bruk av sorteringsristsystem i fiske med bunntål.

§ 13. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 14. Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 15. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 16. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2015 og gjelder til og med 31. desember 2015.

18. des. Nr. 1779 2014

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 7. mars 2014 nr. 5 om endringer i lov om Statens pensjonskasse og enkelte andre lover (ny uførepensjonsordning) del V nr. 2. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 3. juli 2014 nr. 949 om overgangsregler for uførepensjon fra lovfestet offentlig tjenstepensjonsordning som er innvilget med virkningstidspunkt før 1. januar 2015 gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav d skal lyde:

- d) «ytelser fra folketrygden» som uførepensjon (før 1. januar 2015), uføretrygd (fra og med 1. januar 2015), arbeidsavklaringspenger eller pensjon til gjenlevende ektefelle etter folketrygdloven og

§ 4 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Dersom det er innvilget hel eller gradert gammel uførepensjon uten at det er innvilget ytelse fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år, og det senere blir innvilget slike ytelser, skal uførepensjonen fullt ut beregnes etter tjenstepensjonslovene.

Overskriften til kapittel 2 skal lyde:

Kapittel 2. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har uførepensjon, arbeidsavklaringspenger eller pensjon til gjenlevende ektefelle fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

§ 6 første ledd skal lyde:

Det fiktive pensjonsgrunnlaget fastsettes slik at ny uførepensjon per 1. januar 2015 utgjør det samme beløpet som gammel uførepensjon etter samordning med ytelser fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år umiddelbart før denne datoen.

§ 6 andre ledd første punktum skal lyde:

Det fiktive pensjonsgrunnlaget fastsettes ved at det tas utgangspunkt i det årsbeløpet gammel uførepensjon utgjør etter samordning med ytelser fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år.

Overskriften til kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har gammel uførepensjon etter tjenstepensjonslovene med en uføregrad lavere enn 2/3 uten rett til å motta ytelse fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

Overskriften til kapittel 4 skal lyde:

Kapittel 4. Overgang til ny uførepensjon når pensjonisten har gammel uførepensjon etter tjenstepensjonslovene med en uføregrad på 2/3 eller mer uten rett til å motta ytelse fra folketrygden eller avtalefestet pensjon fra offentlig tjenstepensjonsordning før fylte 65 år

II

Endringene trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1780 2014

Forskrift om endring i forskrift om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsloven) § 4. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 24. juni 2014 nr. 857 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold med mer (a-opplysningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Arbeidsgiver som plikter å sende melding til arbeidstakerregisteret etter fristen i a-opplysningsloven § 4 tredje ledd, jf. § 25–1 annet ledd første punktum, gis unntak fra fristen slik at opplysninger skal gis etter den alminnelige frist i første ledd. Ved alvorlige eller gjentatte brudd på opplysningsplikten kan det i medhold av § 6 nr. 3 i Aa-registerforskriften bestemmes at unntaket ikke skal gjelde.

§ 2–1 tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1781 2014

Forskrift om sammenstilling til skattyter over opplysninger innrapportert etter a-opplysningsloven

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–12 nr. 2 bokstav d, jf. § 5–11 nr. 3. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

§ 1. *Hvem forskriften gjelder for*

Enhver som har rapportert inn opplysninger etter ligningsloven § 5–2 eller tilhørende forskrift skal ukrevet sende sammenstilling over innrapporterte opplysninger til den det er gitt opplysninger om.

§ 2. *Om innholdet*

Sammenstillingen skal inneholde summerte opplysninger av innrapporterte ytelser som fremgår av samleforskrift 17. september 2013 nr. 1092 om tredjeparters opplysningsplikt § 5–2–37.

Det skal gis opplysninger om

1. feriepengegrunnlaget, jf. ferieloven § 10 første ledd,
2. summerte opplysninger om innrapportert forskuddstrekk, jf. skattebetalingsloven § 5–11 første ledd, og
3. ansattnummer eller annet nummer som er brukt til å identifisere inntektsmottakeren i arbeidsgivers systemer.

§ 3. *På hvilken måte opplysningene skal gis*

Opplysninger som nevnt i § 2 skal sendes inntektsmottaker. Flere innrapporteringer av samme type ytelse kan summeres og oppgis samlet. Med samme type ytelse menes ytelser som har like egenskaper i innrapporteringen. Der ytelsene består av en trekkpliktig og en trekkfri del skal hver del spesifiseres.

II

Forskriften trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

18. des. Nr. 1782 2014**Forskrift om endring i forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 17–2 fjerde ledd, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 fjerde ledd og forskrift 16. desember 2005 nr. 1569 om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 7. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1569 om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven gjøres følgende endring:

§ 3 tredje ledd skal lyde:

(3) I saker etter arbeidsmiljøloven § 10–2 andre, tredje og fjerde ledd, § 10–6 tiende ledd, § 14–3 og § 14–4a skal tvistesak fremmes senest innen fire uker etter at arbeidsgiver avslo krav fra arbeidstaker.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

18. des. Nr. 1783 2014**Vedtak om endring i mandat om forvaltningen av Statens pensjonsfond utland**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd og § 7. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

I

I mandat 8. november 2010 nr. 1414 om forvaltningen av Statens pensjonsfond utland gjøres følgende endringer:

§ 1–1 første ledd blir § 1–1 og skal lyde:

Departementet plasserer Statens pensjonsfond utland (SPU) som et kroneinnskudd i Norges Bank (banken) i henhold til lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd. Banken skal forvalte innskuddet etter bestemmelsene i dette mandatet og bestemmelser gitt i medhold av § 8–1 og § 8–2 tredje ledd.

§ 1–1 annet ledd oppheves.

§ 1–2 tredje ledd skal lyde:

(3) Banken skal foreta investeringsbeslutninger og utøve eierrettighetene uavhengig av departementet.

Ny § 1–3 skal lyde:

§ 1–3. Målsetting for forvaltningen

(1) Banken skal søke å oppnå høyest mulig avkastning etter kostnader målt i investeringsporteføljens valutakurv, jf. § 4–2 første ledd, og innenfor de rammer som gjelder for forvaltningen.

(2) Fondet skal ikke være investert i selskaper som er utelukket etter bestemmelsene i retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU.

(3) Banken skal integrere arbeidet med en ansvarlig forvaltningsvirksomhet i forvaltningen av SPU, jf. kapittel 2. God avkastning på lang sikt anses å avhenge av en bærekraftig utvikling i økonomisk, miljømessig og samfunnmessig forstand, samt av velfungerende, legitime og effektive markeder.

Nåværende § 1–3 til § 1–7 blir § 1–4 til § 1–8.

Kapittel 2 overskriften skal lyde:

Kapittel 2. Ansvarlig forvaltningsvirksomhet

§ 2–1 skal lyde:

§ 2–1. Arbeidet med ansvarlig forvaltningsvirksomhet

Banken skal søke å etablere en kjede av virkemidler i arbeidet med ansvarlig forvaltningsvirksomhet.

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Prinsipper for ansvarlig forvaltningsvirksomhet

(1) Banken skal fastsette et bredt sett av prinsipper for ansvarlig forvaltningsvirksomhet for investeringsporteføljen.

(2) Ved utformingen av investeringsvirksomhet etter første ledd skal banken vektlegge at forvaltningen av investeringsporteføljen har en lang tidshorisont, og at investeringsporteføljen skal være bredt plassert i de markedene som inngår i investeringsuniverset.

(3) Prinsippene skal baseres på hensynene til god selskapsstyring, miljø og samfunnsmessige forhold i forvaltningen i tråd med internasjonalt anerkjente prinsipper og standarder som FNs Global Compact, OECDs retningslinjer for eierstyring og selskapsledelse og OECDs retningslinjer for flernasjonale selskaper.

(4) Prinsippene, og bruken av virkemidler for å understøtte disse, skal offentliggjøres, jf. § 2–1 og § 6–1 sjuende ledd.

(5) I forvaltningen av eiendomsporteføljen skal banken innenfor miljøområdet vektlegge hensyn til blant annet energieffektivitet, vannforbruk og avfallshåndtering.

§ 2–3 skal lyde:

§ 2–3. *Bidrag til forskning og utvikling av gode internasjonale standarder innen ansvarlig forvaltningsvirksomhet*

(1) Banken skal bidra til forskning innen ansvarlig forvaltningsvirksomhet med sikte på å øke kunnskapen om forhold som er relevante for investeringsporteføljens avkastning og risiko på lang sikt.

(2) Banken skal aktivt bidra til utviklingen av relevante internasjonale standarder innen ansvarlig forvaltningsvirksomhet.

§ 2–4 annet punktum skal lyde:

Markedsverdien av de miljørelaterte investeringene skal normalt være i intervallet 30–50 mrd. kroner

Ny § 2–5 skal lyde:

§ 2–5. *Beslutninger om utelukkelse og observasjon*

Banken treffer beslutninger om observasjon eller utelukkelse av selskaper, samt opphevelse av slike vedtak, i henhold til retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU.

§ 3–1 annet ledd bokstav b og c skal lyde:

- b) verdipapirer banken har utelukket fra investeringsporteføljen, jf. § 2–5 og retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU.
- c) rentebærende instrumenter utstedt av stater eller statsrelaterte utstedere i de unntakstilfeller der departementet har avskåret slike investeringer på bakgrunn av at det er vedtatt særlig omfattende FN-sanksjoner, eller andre rettet internasjonale tiltak av særlig stort omfang rettet mot et bestemt land og Norge har sluttet opp om tiltakene.

§ 3–1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Banken skal ha retningslinjer for utelukkelse og gjeninkludering av selskaper i fondets investeringsunivers og referanseindeks i henhold til retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU, jf. § 2–2.

§ 3–1 nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 3–2 niende ledd skal lyde:

(9) Verdipapirer utstedt i norske kroner eller klassifisert av Barclays med Norge som utstederland skal utelukkes fra referanseindeksen for obligasjonsporteføljen. Det samme gjelder verdipapirer utstedt av selskaper som banken har utelukket etter bestemmelser i retningslinjer om observasjon og utelukkelse fra SPU. Når obligasjoner utelukkes fra referanseindeksen, skal øvrige obligasjoner innen samme delindeks vektet opp. Ved gjeninkludering etter ovennevnte retningslinjer, skal verdipapirene tas inn igjen i referanseindeksen, jf. § 3–1 tredje ledd.

§ 3–3 femte ledd skal lyde:

(5) Verdipapirer utstedt av selskaper som banken har utelukket etter bestemmelser i retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU skal ikke inngå i referanseindeksen for aksjeporteføljen. Ved gjeninkludering etter ovennevnte retningslinjer, skal verdipapirene tas inn igjen i referanseindeksen, jf. § 3–1 tredje ledd.

§ 6–1 fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) I forbindelse med kvartals- og årsrapporteringen skal banken redegjøre for beslutninger i henhold til retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPU og oppdatere den offentlige listen over selskaper som er utelukket eller satt til observasjon etter retningslinjene.

(5) Årsrapporteringen skal videre gi en særskilt redegjørelse for:

- a) forvaltningen av eiendomsporteføljen,
- b) miljørelaterte investeringer, jf. § 2–4. Redegjørelsen for de miljørelaterte investeringene skal omfatte blant annet omfang, strategi, aktivatype og en beskrivelse og vurdering av hvordan en ivaretar intensjonen med disse investeringene, og
- c) investeringer i framvoksende markeder og fornybar energi.

§ 6–1 nytt syvende ledd skal lyde:

(7) Banken skal rapportere på egnet måte om arbeidet med ansvarlig forvaltningsvirksomhet, jf. kapittel 2. Rapporteringen skal omfatte hvordan prinsippene for arbeidet med ansvarlig forvaltningsvirksomhet er integrert i forvaltningen, herunder bruken av virkemidler og virkningen av eierskapsarbeidet.

Nåværende § 6–1 syvende ledd blir åttende ledd.

§ 7–3 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) hovedpunkter i arbeidet med ansvarlig forvaltningsvirksomhet siste kvartal

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1784 2014

Ikrafttredelse av lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet § 16 første ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 29. desember 2014 kl. 15.55.

Lov 6. juni 2014 nr. 19 om stans i utbetalinga av offentlege ytingar og barnebidrag når ein av foreldra har bortført eit barn til utlandet trer i kraft 1. januar 2015.

15. des. Nr. 1787 2014

Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Gjøvik

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høgskolen i Gjøvik 15. desember 2014 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–2, § 3–4, § 3–5, § 3–7, § 3–10, § 3–11, § 4–5, § 4–8, § 4–9, § 4–10, § 4–12 og § 5–3. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

1. Allmenne regler

§ 1. Virkeområde

- 1.1 Forskriften gjelder grunnutdanning, videreutdanning, mastergradsutdanning og alle typer eksamen ved Høgskolen i Gjøvik (forkortet HiG).
- 1.2 Forskriften forutsetter at studentene følger studieprogrammets fastsatte studieprogresjon. For studenter som har søkt om og fått innvilget unntak, skal anvendelsen av reglene ta hensyn til dette, med mindre noe annet er særskilt angitt.
- 1.3 Når det i det følgende er fastsatt at en tidsfrist går ut på en bestemt dato og denne datoen ikke er virkedag, blir fristen forskjøvet til nærmest etterfølgende virkedag.

§ 2. Sentrale begreper

- 2.1 *Bacheloroppgave:* Et selvstendig arbeid som har et omfang på minimum 15 studiepoeng og som inngår i et bachelorgradsstudium.
- 2.2 *Eksamen:* Er en betegnelse på en vurdering, herunder oppgave eller praksis. Som eksamen regnes alle typer prøver og arbeider som gir grunnlag for fastsettelse av karakter for et emne eller for en emnegruppe. Et emne kan bestå av flere deleksamener, og i så fall skal emnebeskrivelsen gi opplysninger om den innbyrdes vektning av disse deleksamenene.
- 2.3 *Emne* er den minste studiepoenggivende enhet med avsluttende vurdering. Emnebeskrivelsen skal beskrive forventet læringsutbytte, innhold, undervisnings- og arbeidsformer, arbeidskrav, omfang og vurderingsformer.
- 2.4 *Enkeltemne-student:* Benyttes om en student som ikke er tatt opp til et studieprogram, men som er gitt studierett til ett eller flere emner. Rettigheter ved høgskolen er som for ordinære studenter (jf. denne forskrift § 13) i de aktuelle emnene.
- 2.5 *Fagplan:* En konkretisering av det faglige innholdet i studier som er regulert av nasjonal rammeplan.
- 2.6 *Grunnutdanning:* Med grunnutdanning menes studier der opptakskravet er generell studiekompetanse eller realkompetanse, eventuelt i kombinasjon med spesielle opptakskrav.
- 2.7 *Masteroppgave:* Et selvstendig arbeid som inngår som en del av et mastergradsstudium.
- 2.8 *Obligatorisk arbeidskrav:* krav som må være oppfylt for å ha eksamensrett. Arbeidskrav består av obligatoriske øvinger, innleveringer eller lignende, som ikke utgjør en del av eksamen.
- 2.9 *Privatist:* Den som etter reglene i lov om universiteter og høyskoler § 3–10 fremstiller seg til eksamen/vurdering ved høgskolen, uten å være tatt opp og registrert som student.
- 2.10 *Rammeplan:* En plan for et studieprogram der departementet har fastsatt nasjonale rammer for innholdet.
- 2.11 *Selvstendig arbeid:* Arbeid av et nærmere angitt omfang og/eller type som inngår i studiet, og som skal vise forståelse, refleksjon og modning. Arbeidet kan eksempelvis være av teoretisk, praktisk eller kunstnerisk art, og kan være utført individuelt eller i grupper.
- 2.12 *Studieplan:* Plan for det faglige innholdet i studieprogram som ikke er regulert av nasjonal rammeplan.
- 2.13 *Studiepoeng:* Mål på omfang av et studieprogram, der et heltids studieår er normert til 60 studiepoeng.

- 2.14 *Studieprogram*: Studieløp av minimum 30 studiepoengs omfang med et definert innhold i henhold til en fag- eller studieplan.
- 2.15 *Studierett*: Rettighet knyttet til det å være tatt opp som student til et studieprogram eller emne ved høyskolen.
- 2.16 *Utdanningsplan*: Plan for gjennomføring av et studieprogram inngått mellom høyskolen og den enkelte student. Planen inneholder også bestemmelser om høyskolens forpliktelser overfor studenten, og studentens forpliktelser overfor høyskolen og medstudenter.
- 2.17 *Videreutdanning*: Utdanning som forutsetter annen høyere utdanning som opptaksgrunnlag
- 2.18 *Vurdering*: Brukes om det arbeidet som utføres for å bedømme studentens kunnskaper, ferdigheter og generelle kompetanse. Vurderingen resulterer i en karakter.

§ 3. Studieåret

- 3.1 Studieåret begynner medio august og avsluttes ultimo juni. Rektor fastsetter akademisk kalender for påfølgende studieår innen utgangen av januar.
- 3.2 Rektor fastsetter søknadsfrister for lokale opptak. Søknader til studieprogram gjennom Samordna opptak følger nasjonale frister.

§ 4. Andre forhold

- 4.1 Studentenenes taushetsplikt. En student som i studiesammenheng får kjennskap til noens personlige forhold, har taushetsplikt etter de regler som gjelder for yrkesutøvere på vedkommende livsområde. Høyskolen i Gjøvik har taushetsplikterklæring som må underskrives av de studenter dette er aktuelt for.

2. Opptak og rangering til grunnutdanning

§ 5. Opptak og rangering til grunnutdanning

- 5.1 For opptak og rangering til grunnutdanninger, gjelder de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 5.2 Rektor fastsetter utfyllende retningslinjer for vurdering av realkompetanse.
- 5.3 Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av lov om universiteter og høyskoler § 3–7.
- 5.4 Tildelt studieplass kan reserveres til året etter når rektor finner at det foreligger tungtveiende grunner. Som tungtveiende grunner regnes for eksempel innkalling til militærtjeneste og svangerskap/fødsel. Grunnlag for reservering av studieplass må dokumenteres, og søknad med dokumentasjon må framstilles innen 3 uker etter at studieplassen er tildelt.

§ 6. Opptak og rangering til enkeltemner og adgangsregulerte emner

- 6.1 For adgangsregulerte emner med generell studiekompetanse som opptakskrav, rangeres søkere etter poengsum ved opptak. For andre emner rangeres søkerne etter oppnådd eksamenskarakter fra det emnet som kreves for opptak. Ved karakterlikhet skjer videre rangering etter fødselsdato, slik at eldre søkere rangeres foran yngre. Søkere som er 25 år eller eldre kan vurderes på grunnlag av realkompetanse i samsvar med de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 6.2 Søknad om opptak på enkeltemne gjøres via høyskolens søknadweb innen fastsatte frister: 15.5 for høstsemesteret, og 1.12 for vårsemesteret. Opptakskravet samt eventuelle særkrav som emnet er en del av må dokumenteres. Begge må oppfylles og vedlegges søknaden. Eventuelle forutsetterkrav til emnet må også dokumenteres.
- 6.3 Eksamensavgiften for studenter på enkeltemne er fastsatt av rektor, og må betales innen angitt frist for å få tilgang til eksamen. Det samme gjelder semesteravgift til Studentsamskipnaden etter lov om studentsamskipnader med forskrift.

3. Opptak og rangering til videreutdanning og mastergradsutdanning som forutsetter høyere utdanning

§ 7. Opptak til videreutdanning som forutsetter høyere utdanning

- 7.1 For oppdragsfinansiert virksomhet kan høyskolen gjøre unntak fra rangeringsreglene for opptak.
- 7.2 For utdanning som er rammeplanregulert, gjelder minstekrav for opptak som fastsatt i rammeplanen eller i forskrift som del av rammeplanen.
- 7.3 For utdanning som har studieplan, gjelder de minstekrav for opptak som er fastsatt i studieplanen.
- 7.4 Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av lov om universiteter og høyskoler § 3–7.
- 7.5 Søkere med annet morsmål enn norsk eller et annet nordisk språk, må dokumentere kunnskaper i norsk tilsvarende kravene som stilles i nasjonal opptaksforskrift i § 2–2. Kravet om dokumentasjon av norskkunnskaper gjelder ikke for engelskspråklige studier.
- 7.6 Søkere med utenlandsk utdanning må dokumentere kunnskaper i engelsk tilsvarende kravene som stilles i nasjonal opptaksforskrift i § 2–2 og nedfelt i GSU-listen.

§ 8. Opptak til mastergrad

- 8.1 For opptak til mastergrad gjelder de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 8.2 Dersom det i studieplanen er fastsatt et faglig minstekrav, beregnes grunnlaget i henhold til pkt. 8.1 a–c.
- 8.3 Styret selv fastsetter antall studieplasser i medhold av lov om universiteter og høyskoler § 3–7.

- 8.4 Søkere med annet morsmål enn norsk eller et annet nordisk språk, må dokumentere kunnskaper i norsk tilsvarende kravene som stilles i nasjonal opptaksforskrift i § 2–2. Kravet om dokumentasjon av norskkunnskaper gjelder ikke for engelskspråklige studier.
- 8.5 Søkere med utenlandsk utdanning må dokumentere kunnskaper i engelsk tilsvarende kravene som stilles i nasjonal opptaksforskrift i § 2–2 og nedfelt i GSU-listen (en oversikt over kriterier som gir generell studiekompetanse for utenlandske søkere).

§ 9. Rangering

- 9.1 Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkerne på følgende grunnlag:
- Søkere med bachelorgrad som fastsatt i denne forskrift pkt. 17.2 a og b, rangeres på grunnlag av vektet gjennomsnitt av alle eksamener som inngår i denne utdanningen.
 - Søkere med bachelorgrad som fastsatt i denne forskrift pkt. 17.2 c rangeres med utgangspunkt i vektet gjennomsnitt av eksamener fra emner som danner fordypningsfaget.
 - Søkere med cand.mag.-grad, allmennlærerutdanning eller annen utdanning som omfatter mer enn 180 studiepoeng, rangeres på grunnlag av vektet gjennomsnitt av alle eksamener som inngår i denne utdanningen.
 - For søkere som gis betinget opptak, (jf. denne forskrift § 10), regnes ikke manglende eksamener med i vektet gjennomsnittskarakter.
 - Med vektet gjennomsnitt menes gjennomsnittet av alle karakterer på vitnemålet vektet i forhold til antall studiepoeng/vektall på hvert emne. Studienemnda fastsetter tallverdier for omregning av karakterer for søkere som grunnlag for utregning av vektet gjennomsnittskarakter etter følgende tabell. Ved et snitt med desimaler avrundes dette til nærmeste tidel etter vanlige avrundingsregler. Vurderingen «bestått» regnes ikke inn i utregning av vektet gjennomsnittskarakter.

Poeng	5	4	3	2	1
Karakter	A	B	C	D	E
Karakter realfag	1.0–1.6	1.7–2.3	2.4–2.8	2.9–3.4	3.5–4.0
Karakter andre	1.0–2.2	2.3–2.5	2.6–3.0	3.1–3.5	3.6–4.0
Karakter	S	Mtf	Tf	Tf	Ng
Karakter			Bestått		

- Ved opptak til mastergradsutdanning gis tilleggspoeng for utdanning utover opptaksgrunnlaget på 180 studiepoeng, med 1 poeng for 30 studiepoeng, maksimalt 2,0 poeng.
- Ved opptak til mastergradsutdanning hvor praksis vektlegges i opptaksgrunnlaget, kan det gis tilleggspoeng for relevant praksis med 1 poeng pr. år, maksimalt 4,0 poeng.
- Ved lik konkurransepoengsum rangeres eldre søker foran yngre.
- For videreutdanningstilbud organisert som betalingstilbud med oppdragsgiver, kan styret gjøre unntak fra rangeringsreglene for opptak.

§ 10. Opptak utenom rangeringsreglene

- 10.1 Søkere kan tas opp utenom rangeringsreglene. Dette kan gjelde søkere med ett av følgende søkergrunnlag:
- Søkere som ikke kan poengberegnes etter rangeringsreglene i § 8 i denne forskriften.
 - Søkere som kan dokumentere at sykdom, funksjonshemming eller andre tungtveiende grunner gir grunn til å anta at eksamensresultatene ikke gir et riktig bilde av søkerens kvalifikasjoner.
- 10.2 Det er en forutsetning at søker er kvalifisert for opptak etter gjeldende regler. Der søkere får godkjent realkompetanse som en del av sitt opptaksgrunnlag, skal rangering foretas etter en helhetlig vurdering av om søker har likeverdige kvalifikasjoner med søkere som tas opp etter poengreglene (denne forskrift § 8).

§ 11. Betinget opptak/reservering av studieplass

- 11.1 Høgskolen kan etter nærmere vurdering gi betinget opptak der søker mangler deler av opptaksgrunnlaget, forutsatt at dette skyldes forhold utenfor søkers kontroll. Manglende eksamen/eksamener må være dokumentert fullført og bestått i løpet av 1. semester for at studentene skal beholde studieretten.
- 11.2 Opptak med forbehold kan også gis der søkerne kvalifiserer seg i løpet av vårsemesteret det året de søker. Forutsetningen er at de kvalifiserer seg innen 1.09, og oppnår tilstrekkelig poengsum. Disse søkerne kan ikke poengberegnes før hele opptaksgrunnlaget er dokumentert.
- 11.3 Tildelt studieplass kan reserveres til året etter når rektor finner at det foreligger tungtveiende grunner. Som tungtveiende grunner regnes for eksempel innkalling til militærtjeneste og svangerskap/fødsel. Grunn for reservering av studieplass må dokumenteres. Søknad med dokumentasjon må framstilles innen 3 uker etter at studieplassen er tildelt.

§ 12. Gjennomføring av opptaket

Poengberegning, rangering og opptak gjennomføres av rektor i samråd med studieprogramansvarlig for den enkelte videre- og mastergradsutdanning.

§ 13. Utfyllende regler

Studieplanene inneholder nærmere krav til opptaksgrunnlag for den enkelte videreutdanning og mastergradsutdanning, herunder eventuelle faglige minstekrav eller minstekrav til karakter ut over det som er fastsatt i de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.

4. Studierett, utdanningsplan, permisjon og utenlandsopphold**§ 14. Studierett**

- 14.1 Studieretten gjelder det studieprogrammet eller emnet studenten er tatt opp til. Høgskolen kan likevel innføre plassbegrensning på valgfrie emner såfremt studentene sikres plass ved alternative emner, slik at de kan fullføre studiet på normert tid.
- 14.2 Studenter kan gis rett til å følge undervisningen og fremstille seg for eksamen i emner som ikke er del av studieprogrammet. En slik rett fastsettes i studentens utdanningsplan.
- 14.3 Studieretten innebærer:
- Rett til å få fastsatt utdanningsplan i samsvar med denne forskrift § 14.
 - Rett til å delta i undervisning/læringsaktiviteter i samsvar med fag-/studieplanen for det enkelte program og i samsvar med utdanningsplanen.
 - Rett til veiledning og til å bruke andre ressurser i samsvar med fag-/studieplanen, utdanningsplanen og eventuelle andre regler gitt av høgskolen, herunder lesesaler, datamaskiner, bibliotek osv.
 - Rett til å bli vurdert til eksamen i samsvar med emnebeskrivelsen og reglene i denne forskriften.
 - Rett til brukerkonto i høgskolens datasystemer for studenter.
- 14.4 Høgskolen kan i tillegg vedta regler om obligatorisk frammøte ved studiestart og undervisning, herunder om registrering, gyldig forfall mv.
- 14.5 Studieretten kan opphøre dersom studenten:
- Unnlater å betale semesteravgift innen fastsatt frist
 - Unnlater å godkjenne utdanningsplan innen fastsatt frist
 - Unnlater å søke om permisjon etter reglene i denne forskrift § 15
 - Ikke holder tilfredsstillende progresjon i studiet (dvs. mer enn 50 % forsinkelse i forhold til normert studietid). Permisjoner regnes ikke som forsinkelse i denne sammenhengen
 - Ikke avlegger eksamen på to år, når studenten ikke har innvilget permisjon på forhånd
 - Har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksisperioder i henhold til denne forskrift
 - Er utestengt i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 4–8, § 4–9, § 4–10.
- 14.6 Pålegg om framvisning av originaldokumenter:
Studenter må ved forespørsel fra høgskolen framvise originaldokumenter som er grunnlaget for opptak til studier eller for utstedelse av vitnemål ved Høgskolen i Gjøvik. Studenter som ikke framviser de forespurte originaldokumentene for kontroll kan miste studieretten. Vitnemål fra Høgskolen i Gjøvik vil kunne bli holdt tilbake til de forespurte originaldokumentene er framvist og kontrollert. Bakgrunnen for oppdatering er avtale mellom Samordna opptak og høgskolenes opptaksorgan vedrørende kontroll av dokumentasjon i forbindelse med søknader om opptak.

§ 15. Utdanningsplan

- 15.1 Studenter som er tatt opp til utdanninger av minst 60 studiepoengs omfang, skal ha en utdanningsplan.
- 15.2 Studenter i studieprogram av minst 60 studiepoengs omfang, skal bekrefte sin utdanningsplan innen 1. september i høstsemesteret og 1. februar i vårsemesteret. Bekreftelse av utdanningsplanen er å anse som endelig undervisnings- og eksamensmelding. Bekreftelse av utdanningsplan er en forutsetning for at studenten opprettholder sin studierett (jf. denne forskrift pkt. 13.5).
- 15.3 Utdanningsplanen fastsettes av studenten og høgskolen i fellesskap, innenfor rammen av fag-/studieplanen for det programmet studenten er tatt opp til, samt annet relevant regelverk.
- 15.4 Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om høgskolens ansvar og forpliktelser overfor studenten, og om studentens ansvar og forpliktelser overfor høgskolen og medstudentene.
- 15.5 Rektor gir nærmere retningslinjer, herunder om utdanningsplanens form, lagring og arkivering, om frist og framgangsmåte for endring.

§ 16. Fravær og permisjon

- 16.1 En student bør ha gjennomført og bestått minst ett semester eller mer for å få innvilget permisjon. Normalt gis det permisjon for inntil ett år.
- 16.2 Rektor i samråd med aktuelle fagavdeling avgjør søknad om permisjon.
- 16.3 Rektor i samråd med aktuelle fagavdeling kan innvilge søknad om permisjon ut over ett år ved for eksempel fødsel/adopsjon (jf. lov om universiteter og høyskoler § 4–5), førstegangstjeneste, sykdom og andre særskilte grunner. Dette må dokumenteres av sakkyndig instans.
- 16.4 Studenten har rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen, men utdanningsplanen må tilpasses gjeldende fag-/studieplan.
- 16.5 Dersom en student ønsker å ta enkeltksamener i sin permisjonstid, må han/hun betale semesteravgift for det aktuelle semesteret.

§ 17. Utenlandsopphold

- 17.1 Alle bachelor- og masterstudier skal gi mulighet til ett semesters studieopphold/praksis i utlandet.
- 17.2 Studenten må normalt ha bestått 60 studiepoeng før utreise, og må ellers tilfredsstillende krav høgskolen stiller for utreisende studenter.
- 17.3 Studenter som tar emner/praksis ved et lærested i utlandet som integrert del av utdanningen ved HiG, skal semesterregistrere seg og betale semesteravgift ved HiG før avreisen for å opprettholde sin studierett. For studenter tatt opp på fellesgrader, gjelder egne bestemmelser om mobilitetsopphold i forhold til studieplan.
- 17.4 Utfyllende retningslinjer for søknadsprosess, forhåndsgodkjenning og lignende fastsettes av rektor. Innpassing av eksamener fra utlandet er regulert særskilt (jf. denne forskrift § 36).

5. Grader**§ 18. Bachelorgrad**

- 18.1 Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamener med et samlet omfang av minimum 180 studiepoeng. Av disse må eksamener med et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved HiG.
- 18.2 Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende
- Fullført 3-årig integrert yrkesrettet utdanning av 180 studiepoengs omfang.
 - Fullført 2-årig integrert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av 120 studiepoengs omfang, kombinert med godkjent påbygging eller spesialisering innenfor samme eller andre fag/fagområder av minimum 60 studiepoengs omfang.
 - Studieprogram normert til 3 år/180 studiepoeng med faglig fordypning på minimum 80 studiepoeng kombinert med emner eller emnegrupper på minimum 30 studiepoengs omfang i et annet fagområde. I graden skal det inngå selvstendig arbeid (fortrinnsvis bacheloroppgave) som har et omfang på minimum 15 studiepoeng. Det selvstendige arbeidet må utgjøre en del av fordypningen. Utdanningen kan inneholde examen philosophicum eller tilsvarende filosofiske emner på minimum 10 studiepoeng, og examen facultatum eller tilsvarende vitenskapsteoretiske emner på minimum 10 studiepoeng.
- 18.3 Ved større avvik fra standard studieplan, må studenten søke om godkjenning for dette. Søknaden avgjøres av rektor i samråd med den aktuelle fagavdeling.
- 18.4 For studenter som kvalifiserer seg for vitnemål innen flere fagområder, kreves det minimum 60 nye studiepoeng avlagt ved HiG, inkludert ny bacheloroppgave, utover det som inngår i beregningsgrunnlaget for den første graden/vitnemålet (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5).

§ 19. Reduksjon i studiepoeng for bachelorgraden

Overlapping i faginnhold mellom emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden, kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt.

§ 20. Mastergrad

- 20.1 HiG tildeler de mastergrader som etter departementets bestemmelse er godkjent i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 3–2.
- 20.2 Mastergrader ved HiG reguleres av de regler som departementet har fastsatt i forskrifts form.
- 20.3 For studenter som kvalifiserer seg for vitnemål innen flere fagområder, kreves det minimum 60 nye studiepoeng avlagt ved HiG, inkludert ny masteroppgave, utover det som inngår i beregningsgrunnlaget for den første graden/vitnemålet (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5).

§ 21. Krav til selvstendig arbeid i mastergrad

Studienemnda fastsetter gjennom studieplan nærmere regler om det selvstendige arbeidet, herunder omfang, vurderingsform og om arbeidet skal utføres individuelt eller om arbeidet kan utføres av flere studenter i gruppe.

6. Studieportefølje, fag- og studieplaner**§ 22. Strategisk planlegging og fastsetting av studieportefølje**

- 22.1 Styret trekker opp strategien for institusjonens utdannings- og forskningsvirksomhet og annen faglig virksomhet, og legger planer om den faglige utviklingen i samsvar med de mål som er gitt av overordnet myndighet for sektoren og institusjonen. Med utgangspunkt i strategiske mål og langsiktige planer om faglig utvikling, gjør styret årlig vedtak om hvilke studieprogram som skal inngå i høgskolens studieportefølje.
- 22.2 Når kapasitetshensyn eller ressurs-hensyn krever det, kan styret selv regulere adgangen til det enkelte studieprogram eller deler av det, innenfor de rammer og mål som gis av departementet.
- 22.3 Dersom manglende søkning eller andre tvingende grunner gjør det nødvendig å avlyse opptaket til studieprogrammer eller enkeltemner, har rektor fullmakt til å gjøre vedtak om dette.

§ 23. Fastsetting av fag- eller studieplan

- 23.1 Det skal fastsettes fag- eller studieplan for alle studier/studieprogram som tilbys ved HiG som gir uttelling i form av minimum 30 studiepoeng.
- 23.2 Studienemnda fastsetter fagplan for studier/studieprogram der det eksisterer nasjonale rammeplaner.

- 23.3 Studienemnda fastsetter studieplan for øvrige studieprogram.
23.4 Styret/rektor fastsetter hvilken avdeling som har ansvaret for de enkelte studieprogram og emner som tilbys ved høgskolen.

§ 24. Nærmere regler

Studienemnda kan gi nærmere regler for krav til godkjenning av studieplaner. Reglene kan omfatte så vel kriterier som prosedyrer for godkjenning.

7. Eksamen – allmenne regler, gjennomføring og klage

§ 25. Eksamen

Eksamen skal gi grunnlag for å sikre at den enkelte student blir vurdert i forhold til forventet læringsutbytte for emnet.

§ 26. Rett til eksamens-/vurderingsmelding

- 26.1 Studenter har adgang til eksamen i emner der de har studierett og har eksamensrett/er eksamensmeldt.
26.2 Høgskolen kan fastsette obligatoriske arbeidskrav, krav om beståtte eksamener eller prøver eller krav om obligatorisk undervisning og praksis som må være godkjent før eksamen i bestemte emner kan avlegges. Opplysninger om dette tas inn i emnebeskrivelsen.
26.3 Studenter som ikke oppfyller obligatoriske arbeidskrav, som ikke har fulgt obligatorisk undervisning eller gjennomført obligatorisk praksis eller obligatoriske innleveringsoppgaver, har ikke adgang til eksamen.
26.4 Rektor avgjør om vilkår for å avlegge eksamen er innfridd.
26.5 En student har rett til å framstille seg til eksamen ved høgskolen i samme emne tre ganger, med unntak av praksis i profesjonsstudiene, (jf. denne forskrift pkt. 32.5) og bachelor- og masteroppgaver (jf. denne forskrift pkt. 25.7). I særlige tilfeller kan rektor gi anledning til flere forsøk etter søknad fra studenten og uttalelse fra fagavdeling. Dersom emnet utgår gjelder retten til å gå opp til eksamen inntil ett år etter at emnet har utgått.
26.6 Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
26.7 En student kan levere ny eller revidert bachelor- eller masteroppgave kun én gang dersom oppgaven ikke er bestått. Det er ikke adgang til å få vurdert en ny bachelor- eller masteroppgave i samme studieprogram når studenten tidligere har fått vurdert sin oppgave med bestått resultat.
26.8 For praksis i profesjonsutdanningene gjelder bestemmelsen i pkt. 32.5. I særlige tilfeller kan rektor gi anledning til et tredje forsøk i praksis etter søknad fra studenten og uttalelse fra fagavdelingen.
26.9 Når en student ikke fullfører utdanningen innen normert studietid, og det i mellomtiden er gjort vesentlige endringer i studie- eller fagplan, gjelder retten til å fullføre etter den opprinnelige studie- eller fagplan i ett år etter at endringen ble gjort gjeldende. Endringer av pensum og vurderingsordninger ansees ikke som vesentlige endringer.

§ 27. Oppmelding/trekk til eksamen/vurdering

- 27.1 Oppmelding til eksamen/vurdering skjer gjennom godkjenning av utdanningsplan innen angitte frister i § 14. For avdeling Helse, omsorg og sykepleie er oppmeldingsfristen 1 måned før eksamen. Oppmelding til eksamen/vurdering skjer via høgskolens elektroniske studentsystem.
27.2 Rektor kan vedta at det skal holdes ny eksamen med adgang for studenter som ikke har bestått eksamen eller som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen. Hvis ny eksamen avholdes kan denne også åpnes for studenter som ønsker å forbedre. Rektor avgjør om vurderingsform kan endres i forhold til ordinær eksamen.
27.3 Studenter som vil framstille seg for ny eller utsatt eksamen, er selv ansvarlig for å melde seg opp innen fastsatte frister.
27.4 Studenten er selv ansvarlig for å holde seg orientert om tid og sted for eksamen via høgskolens elektroniske studentsystem.
27.5 Rektor kan i særlige tilfeller og etter søknad fravike oppmeldingsfristene. Dispensasjon kan gis i de tilfelle der en student har vært syk eller det er andre uforutsette hindringer som har gjort det umulig for studenten å melde seg innen fristen, og dette blir dokumentert.
27.6 En student som er meldt opp til eksamen, har anledning til å trekke seg. Avmelding til eksamen skal gjøres gjennom høgskolens elektroniske studentsystem senest 2 uker før eksamensdagen/innleveringsdato. Unntak er for bachelor- og masteroppgave, der avmelding skal gjøres senest én måned før innleveringsfrist.
27.7 En student anses for å ha framstilt seg til eksamen dersom han/hun uten gyldig grunn trekker seg etter avmeldingsfristens utløp, ikke møter til eksamen, ikke leverer besvarelse, eller møter på eksamen og trekker seg under eksamen. Gyldig grunn er sykdom eller sterke velferdsgrunner og skal være dokumentert. Slik dokumentasjon skal leveres/være poststempelt så raskt som mulig og senest innen tre vanlige arbeidsdager (mandag – fredag) etter eksamen/innleveringsdato.

§ 28. Privatister

- 28.1 Privatister må søke om opptak til eksamen innen fastsatte frister: 15.5 for høstsemesteret og 1.12 for vårsemesteret. Dokumentasjon av opptakskrav for det studieprogrammet emnet tilhører, må vedlegges søknaden. Søker må også dokumentere at forutsetterkrav til emnet samt eventuelle obligatoriske arbeidskrav er oppfylt.
- 28.2 Privatisters rettigheter ved høgskolen er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til eksamen i samsvar med lov om universiteter og høgskoler og denne forskrift.
- 28.3 Eksamensavgiften for privatister er fastsatt av rektor, og må betales innen angitt frist for å få tilgang til eksamen. Det samme gjelder semesteravgift til Studentsamskipnaden etter lov om studentsamskipnader med forskrift. Adgang til eksamen kan nektes dersom privatisten ikke har gjennomført obligatorisk undervisning/praksis hvor læringsresultatet ikke kan prøves til eksamen.
- 28.4 Høgskolen kan unnta enkelte emner fra privatistordningen. Rektor avgjør i samarbeid med dekan på den enkelte avdeling hvilke emner dette gjelder. Privatistenes rettigheter ved høgskolen er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til eksamen i samsvar med lov om universiteter og høgskoler og denne forskrift.

§ 29. Tidspunkt og omfang for eksamen

- 29.1 Eksamen avholdes normalt i det semesteret undervisningen i emnet avsluttes. Ved eksamen gjelder det pensum som er fastsatt i gjeldende emnebeskrivelse eller undervisningsplan.
- 29.2 Ny eksamen (jf. denne forskrift pkt. 26.2) skal gjennomføres med samme pensum og vurderingsordning som ved siste ordinære eksamen
- 29.3 Skriftlig eksamen med tilsyn skal normalt tilpasses emnets omfang slik:
- Til og med 10 studiepoeng: Inntil 4 timer
 - For 11 til 30 studiepoeng: Inntil 6 timer
 - Mer enn 30 studiepoeng: Inntil 8 timer.
- 29.4 Studienemnda vedtar eventuelle unntak fra dette i forbindelse med vedtak/revisjoner av emnebeskrivelser.

§ 30. Individuell tilrettelegging av eksamen

- 30.1 Studenter som ved spesialist- eller legeattest dokumenterer funksjonsnedsettelse, skal få sine eksamener tilrettelagt så langt det er praktisk mulig. Har en student spesielle behov for å få eksamen tilrettelagt, kan studenten søke rektor om avvikende ordning for så vel skriftlig som muntlig eksamen. Særordningen skal ha som formål å oppveie de ulemper studenten har, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at studentene prøves likt. De ulike ordningene kan være:
- Utvidet eksamenstid ved eksamen. Ved skriftlig eksamen med tilsyn kan det gis utvidet tid med inntil 25 % av normal eksamenstid, maksimalt 1 time. Ved hjemmeeksamen kan det gis inntil 25 % av normal eksamenstid, maksimalt 2 dager i tillegg inklusive helligdager
 - Anledning til lengre pauser, eventuelt med mulighet til å hvile
 - Skriftlig eksamen i stedet for muntlig
 - Muntlig eksamen i stedet for skriftlig
 - Eget eksamenslokale med egen inspektør
 - Bruk av datamaskin og andre tekniske hjelpemidler
 - Skrivehjelp, døvetolk og annen praktisk hjelp
 - Overføring av oppgavene til punktskrift eller forstørret skrift
 - Høytlesning av oppgaveteksten
 - Høytlesning av besvarelsen for korrektur
 - Bruk av ordbok
 - Andre spesialordninger kan avtales etter søknad. Rektor avgjør slike søknader.
- 30.2 Søknaden må fremsettes innen 1. september for høstsemesteret og innen 1. februar for vårsemesteret, og må inneholde dokumentasjon fra sakkyndig instans (for eksempel spesialist, psykolog, logoped), og beskrivelse av behovet for særordning i eksamenssituasjonen. Dokumentasjon skal være av nyere dato, normalt ikke eldre enn to år. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode, men hvis behovet er permanent, kan det søkes om godkjenning av særordningen så lenge studenten studerer ved HiG.
- 30.3 Særordninger skal være slik at eksamensprestasjonen kan vurderes etter vanlige faglige kriterier.
- 30.4 Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker, kan etter eget ønske få lagt ved eksamensbesvarelsen en anonymisert attest som stadfester dette. Dette gjelder også studenter med annet morsmål enn norsk.
- 30.5 Studenter med annet morsmål enn norsk, kan etter søknad innvilges bruk av tospråklig ordbok ved eksamen. Ordboken må leveres til Studenttorget minimum 2 dager før eksamen

§ 31. Bruk av hjelpemidler ved eksamen med tilsyn

Høgskolen fastsetter hvilke hjelpemidler som kan benyttes ved eksamen. Oversikt over tillatte hjelpemidler skal framgå av emnebeskrivelser og i eksamensoppgavene.

§ 32. Fusk og forsøk på fusk, annullering av eksamen eller prøve. Utestenging og bortvisning

- 32.1 Dersom en student gjør seg skyldig i opptreden som omfattes av bestemmelsene i lov om universiteter og høyskoler § 4–7 eller § 4–8 skal høgskolestyrets klagenemnd fatte vedtak om annullering og utestengelse. Dette inkluderer også medvirkning til fusk. Kandidaten har rett til å la seg bistå av advokat.
- 32.2 Det anses som fusk når en student har annet enn tillatte hjelpemidler tilgjengelig før og under eksamen, kommuniserer med andre om oppgave eller løsningen av denne, eller på andre måter handler i strid med eksamensregelverket eller regler om kildebruk.
- 32.3 Dersom det under avleggelse av eksamen med tilsyn oppstår situasjoner som gjør at en student kan mistenkes for fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert til administrasjonen for videre forføyning. Studenten gis da mulighet til å velge om han/hun vil avbryte eller fortsette eksamen. Det samme gjelder for studenter som har medvirket til fusk.
- 32.4 Dersom det under avleggelse av andre typer eksamen oppstår situasjoner som medfører at det endelige resultat for den enkelte kandidats del ikke kan sies å være et individuelt og selvstendig arbeid, skal administrasjonen varsles. Hvis det i etterkant viser seg at to eller flere besvarelser klart bygger på samme originalarbeid eller har samme opphavsmann eller felles disposisjon, regnes det som fusk hos alle de involverte.
- 32.5 Referanser på anvendte kilder skal være oppgitt. Avskrift eller kopi uten kildehenvisning regnes som fusk, uavhengig av kilden. Eksamensbesvarelser skal alltid være originale, selvstendige og individuelle arbeider, med mindre det tydelig fremgår av oppgaven at den kan avvike fra hovedregelen. Besvarelsen skal ikke tidligere ha vært innlevert som eksamen på egen eller andre institusjoner.
- 32.6 Kandidater som forsettlig eller grovt uaktsomt medvirker til fusk hos andre, ansees også for å ha fusket, uavhengig av vurderingsform.
- 32.7 Utestengning eller bortvisning kan begrunnes ut fra straffbare forhold, jf. lov om universiteter og høyskoler § 4–9).
- 32.8 Høgskolen registrerer bortviste eller utestengte studenter i Register for informasjonsutveksling om utestengte studenter (RUST) jf. lov om universiteter og høyskoler § 4–12).

§ 33. Karaktersystem

- 33.1 Karaktersystemet ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering skal være bestått/ikke bestått eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått som følgende tabell viser:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, kvalitativ beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.

Mer fagspesifikke beskrivelser kan utarbeides i den enkelte fagavdeling med utgangspunkt i hva som er gitt av nasjonale føringer innen hvert fagområde.

- 33.2 Bokstavkarakterene tilsvarer tallverdier slik: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1, F=0. Tallverdiene brukes ved utregning når flere deleksamener skal inngå i samlet karakter. Det benyttes vanlige avrundingsregler. Regler for beregning av endelig karakter i et emne som har flere deleksamener skal fremgå av emnebeskrivelser.
- 33.3 Bestått/ikke bestått bør ikke brukes i et omfang som samlet overstiger halvparten av studiepoengene i en fag-/studieplan.
- 33.4 Hvilket karaktersystem som skal benyttes ved den enkelte eksamen fastsettes i emnebeskrivelsen.
- 33.5 Praksis vurderes til karakteren Bestått/ikke bestått. For ikke bestått praksis, gis det adgang til å ta praksisperioden én gang til, med mindre annet er bestemt i nasjonal rammeplan.

§ 34. Sensur

- 34.1 Studentenes kunnskaper, ferdigheter og generelle kompetanse skal vurderes på en upartisk og faglig betryggende måte.
- 34.2 Avdelingen oppnevner eksterne sensorer, normalt for fire år om gangen. Ekstern sensor kan ha gjesteforelesninger for eksempel av svært begrenset omfang, men skal ikke være ansatt ved institusjonen eller knyttet til høgskolen som timelærer i funksjonsperioden. Krav til ekstern sensor fremkommer i utfyllende retningslinjer (jf. denne forskrift pkt. 33.12).
- 34.3 Avdelingen fastsetter årlig hvordan ekstern sensor skal brukes i vurderingsarbeidet. Det må sikres en variert anvendelse av de ulike måter en bruker ekstern sensor på.
- 34.4 Det skal alltid være ekstern sensor ved bedømmelse av studenters selvstendige arbeid i høgre grad.
- 34.5 Ved muntlig eksamen som eneste vurderingsform skal det alltid være to sensorer. Dersom eksamenen omfatter 30 studiepoeng eller mer skal minst en av sensorene være ekstern.
- 34.6 Dersom intern og ekstern sensor ikke blir enige om vurderingen av en besvarelse, skal det ved vurderingen trekkes inn en tredje sensor som skal være ekstern, slik at de tre sensorene avgjør karakteren i fellesskap.
- 34.7 Ved uenighet mellom faglærer og veileder/øvingslærer på praksisstedet ved vurdering av praksisstudier, tiltrer emneansvarlig/studieprogramansvarlig som tredje sensor.
- 34.8 Sensurfristen er tre uker – 15 vanlige arbeidsdager (mandag – fredag) fra eksamensdagen. Sensurfrist for masteroppgaver skal foreligge innen 6 uker 30 vanlige arbeidsdager (mandag – fredag) etter innleveringsfrist. Ved ny sensur som følge av klage eller bytte av sensor, regnes ny sensurfrist fra det tidspunkt ny sensor er oppnevnt.
- 34.9 Styret selv kan gjøre unntak for enkeltksamener og kan i midlertidig forskrift fastsette lengre sensurfrist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker. Styret selv kan i forskrift fastsette lengre frist for avhandlinger og tilsvarende større skriftlige arbeider.
- 34.10 Sensur kunngjøres via høgskolens elektroniske studentsystem. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren. HiG er ikke ansvarlig for eventuelle feil eller misforståelser som oppstår ved muntlig beskjed om eksamensresultat.
- 34.11 En student som har bestått en deleksamen som inngår som en del av en avsluttende sammensatt eksamen, skal normalt ikke måtte avlegge ny deleksamen med mindre annet er bestemt i emnebeskrivelsen.
- 34.12 Studienemnda kan gi utfyllende retningslinjer om bruk av sensor til eksamen.

§ 35. Begrunnelse for, og klage over karakterfastsetting

- 35.1 En student eller studentgruppe har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sin prestasjon. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter, må krav om begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt.
- 35.2 Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse framsettes innen en uke fra sensur ble offentliggjort.
- 35.3 Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at klager har framsatt krav om det. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av klagers prestasjon. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Sensorene avgjør seg imellom hvem som skal gi begrunnelsen.
- 35.4 Klage over karakterfastsetting må framsettes skriftlig innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Har klager framsatt krav om begrunnelse for karakterfastsetting eller klaget over formelle feil, løper klagefristen fra klager har mottatt begrunnelse eller avgjørelse på klagen over formelle feil. Den skriftlige klagen skal:
- Gi opplysning om hvem som klager med navn, adresse og studentnummer
 - Vise til det vedtak det klages over (emne, eksamensdato, karakter)
 - Dato og underskrift. Ved klage knyttet til gruppeeksamen/felles arbeid må hvert gruppe medlem samtykke i og signere klagen.
- 35.5 Når karakter i et emne fastsettes på grunnlag av flere deleksamener, kan klager framsette klage på deleksamen som for en avsluttende eksamen. Klager har rett til å be om begrunnelse for hver enkelt deleksamen etter vanlige frister (jf. denne forskrift pkt. 34.1 og pkt. 34.2).
- 35.6 Bedømmelse av muntlig prestasjon og praksisopplæring eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages (jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–3 (5)).
- 35.7 Ved ny sensurering etter klage over karakterfastsetting, benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst én ekstern. De nye sensorene skal foreta en helt ny sensurering, og skal således ikke ha opplysninger om karakter, begrunnelse for karakter eller klagers begrunnelse for klagen. Endring kan gjøres både til gunst og ugunst for klager. (Jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–3)).
- 35.8 Ved klagesensur skal klagen avgjøres uten ugrunnet opphold (jf. forvaltningsloven § 11a).
- 35.9 Karakterfastsetting ved ny sensurering kan ikke påklages, (jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–3 (6)). Hvis den endelige karakter blir fastsatt på grunnlag av en muntlig eksamen/justering i tilknytning til en skriftlig deleksamen, og klager får medhold i klage på sensuren av den skriftlige delen av eksamen, holdes ny muntlig eksamen før ny endelig karakter fastsettes.

§ 36. Klage over formelle feil

- 36.1 Klage over formelle feil ved eksamen behandles av høgskolens klagenemnd etter bestemmelsene i lov om universiteter og høyskoler § 5–2. Formelle feil kan være feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller ved gjennomføring av sensuren.
- 36.2 Klage over formelle feil ved eksamen må fremsettes innen tre uker etter at klager er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Er krav om begrunnelse for eller klage over karakterfastsettingen framsatt, løper klagefristen fra klager har fått begrunnelsen eller en avgjørelse av klagen (jf. lov om universiteter og høyskoler § 5–2 (3)).
- 36.3 Finner klagenemnda at det er begått formelle feil, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere studenters prestasjon eller bedømmelse av denne, skal det foretas ny sensurering eller holdes ny eksamen for alle berørte studenter så snart som mulig.

§ 37. Godskrivning/godkjenning av grad, yrkesutdanning, fag, emne eller emnegruppe

- 37.1 Grad, yrkesutdanning, fag, emne eller emnegruppe fra institusjon under lov om universiteter og høyskoler godskrives studenten med samme antall studiepoeng ved HiG.
- 37.2 Overlapping i faglig innhold gir tilsvarende reduksjon i studiepoeng totalt. Rektor avgjør i samråd med aktuell fagavdeling slike søknader.
- 37.3 Grad eller utdanning fra norsk eller utenlandsk institusjon som ikke ligger under universitets- og høyskoleloven, kan gis generell godkjenning som jevngod med grad, del av grad eller utdanning som gis ved institusjoner under loven. Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT) avgjør slike søknader (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–4).
- 37.4 Grad eller utdanning fra norsk eller utenlandsk institusjon som ikke ligger under universitets- og høyskoleloven, kan gis godkjenning som faglig jevngod med grad, del av grad eller utdanning som gis ved HiG. Godkjenning etter denne bestemmelsen gir også rett til tilsvarende tittel (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5 (3)).
- 37.5 Ved kombinasjon av ekstern utdanning og utdanning fra HiG i grad, del av grad eller yrkesutdanning fra høgskolen, vil overlapping i faginnhold gi tilsvarende reduksjon i studiepoeng totalt. Rektor avgjør i samråd med aktuell fagavdeling søknader etter disse bestemmelsene i forhold til grader og utdanninger som gis ved vedkommende avdeling.

§ 38. Søknad om fritak. Innpassing av andre utdanninger

- 38.1 Fritak for nærmere angitt eksamen i et studieprogram ved HiG kan gis når det er godtgjort at tilsvarende eller annen velegnet eksamen er avlagt ved HiG eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak (jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–5 (4)). Rektor avgjør slike søknader om fritak for eksamen eller prøve i samråd med fagavdelingen. Rektor angir nærmere retningslinjer for hvordan realkompetanse kan gi grunnlag for fritak eller innpassing.
- 38.2 Søknad om fritak/innpass for eksamen må framsettes skriftlig innen én måned etter oppstart av emnet og må inneholde nødvendig dokumentasjon av omfang og innhold i eksamen som ønskes godskrevet. Det gis ikke fritak for deleksamener. Rektor avgjør søknader om fritak for eksamen etter innstilling fra studieprogramansvarlig.
- 38.3 Klage på vedtak om godskrivning av grad, yrkesutdanning, fag eller emne og fritak eller innpassing behandles av klagenemnda.

8. Vitnemål og karakterutskrifter**§ 39. Vitnemål**

- 39.1 Høgskolen utferdiger vitnemål om fullført utdanning. Det utferdiges Diploma Supplement for utdanninger av 2 års varighet eller mer.
- 39.2 På vitnemålet skal det som minimum framgå:
- navn og personnummer
 - hvilken grad eller yrkesutdanning som er fullført
 - totalt antall studiepoeng som utdanningen omfatter
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - navn, studiepoeng og karakter for emner som inngår
 - tidspunkt for avlagte eksamener
 - eventuelle fritak/innpass for eksamener og grunnlaget for fritaket/innpassingen
 - tittel på større skriftlige oppgaver (minst 15 studiepoeng)
 - hvilket karaktersystem som er benyttet.
- 39.3 Kun endelig karakter i et emne påføres vitnemål. Karakterutskrift med karakterer fra delemner kan fås ved forespørsel.

§ 40. Angivelse av alternativ vurderingsform

Dersom studentens kunnskaper, ferdigheter og generelle kompetanse er vurdert på en annen måte enn for de andre studentene som er tatt opp på studiet, skal det angis på vitnemålet (jf. universitets- og høyskoleloven § 3–11 (3)).

§ 41. Angivelse av fritak for eksamen

Fritak/Innpassing for eksamen i et emne må framgå av vitnemål og karakterutskrift, med merknad om grunnlaget for fritaket/innpassingen.

§ 42. Utstedelse av vitnemål

42.1 Vitnemål utstedes til alle som fyller kravene til en grad. For de kandidatene som følger faste studier og studieprogrammer som gir rett til vitnemål, utstedes vitnemål automatisk etter fullført eksamen.

42.2 Kandidater som oppfyller kravene til en grad etter selvvalgt studieprogram, må selv søke om tildeling av gradsvitnemål og er selv ansvarlig for å dokumentere at kravene er oppfylt.

42.3 Alle som har tatt eksamen i minst ett emne ved høgskolen har rett til å få karakterutskrift.

9. Dispensasjoner, utfyllende bestemmelser, klager og ikrafttreden**§ 43. Dispensasjon**

Søknader om dispensasjoner fra forskriften avgjøres av rektor.

§ 44. Utfyllende bestemmelser

Studienemnda kan fastsette utfyllende bestemmelser/regler til denne forskriften.

§ 45. Klager

Klager over enkeltvedtak i henhold til en avgjøres av klagenemnda med mindre annet er bestemt i lov om universiteter og høyskoler.

§ 46. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med 1. januar 2015. Samtidig oppheves forskrift 12. juni 2012 nr. 695 om opptak, studier og eksamen ved Høgskolen i Gjøvik.

17. des. Nr. 1788 2014**Forskrift om endring i forskrift om lossertifikat og losutdanning**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 12. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 9. oktober 1981 nr. 1 om lossertifikat og losutdanning gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Kystverket treffer avgjørelse om opptak av losaspiranter. Kystverket kan frata en losaspirant plassen hvis det viser seg at aspiranten mangler anlegg for yrket eller ikke tilfredsstiller kravene til orden, edruelighet og pålitelighet.

For avgjørelser etter første ledd gjelder reglene i forvaltningsloven. Klager avgjøres av Samferdselsdepartementet.

§ 5 skal lyde:

Loseksamen holdes normalt en gang årlig for alle farvann. Kystverket gir nærmere regler om ordningen. Adgang til å fremstille seg til loseksamen har losaspirant som har gjennomgått losopplæring iht. § 4, samt los når det gjelder utvidelse av lossertifikat.

§ 6 skal lyde:

Eksamen ledes av en eksamenskomisjon med en representant fra Kystverket som formann, en ekstern farvannskjent skipsfører og to erfarne losere, fortrinnsvis med sertifikat for det aktuelle området. Eksaminasjonen utføres av et av kommisjonens medlemmer etter nærmere bestemmelser av kommisjonens formann.

§ 7 første ledd skal lyde:

Losaspiranten skal eksamineres inngående og godtgjøre at han har det nødvendige kjennskap til de farvann og steder sertifikatet skal omfatte. Han skal herunder kunne redegjøre for:

1. Alle méd, stevninger og friseilingsmerker for grunner, kursendringer mv., havner, ankerplasser, brohøyder, dybder, strømforholdene og vindens innflytelse på disse, farvannets oppmerking, fyrbelysning, tåkesignaler samt kaier og dybdene ved disse.
2. Alt som eksamenskomisjonen anser som nødvendig for forsvarlig utførelse av lostjenesten under navigering til og fra de forskjellige lasteplasser og anløpssteder i sertifikatområdet, så vel ved dag som nattseilas og under varierende værforhold.
3. Fartøybehandling under manøvrering til og fra kai samt under ankring og letning mv.
4. Havnereglementer i vedkommende farvann, særlig påbud om redusert fart, forbud mot ankring o.l. samt lokale bestemmelser i sjøtrafikkforskriften.
5. De plikter og det ansvar som påhviler en los i medhold av lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen, annet relevant lov- og forskriftsverk og tjenesteinstrukser.

§ 8 skal lyde:

Etter endt eksaminasjon avgjør kommisjonen om losaspiranten har bestått eksamen og utsteder i tilfelle eksamensattest. Ved stemmelikhet tas avgjørelsen av kommisjonens formann.

En losaspirant som ikke består eksamen, skal av kommisjonen straks gis muntlig underretning med begrunnelse hvorfor han ikke har bestått. Samferdselsdepartementet kan gi nærmere retningslinjer om begrunnelse og adgang til klage.

Losaspirant som to ganger har fremstilt seg til loseksamen uten å ha bestått denne, kan ikke fremstille seg til eksamen på ny for de samme farvann og steder med mindre han har fått adgang til det av Kystverket.

§ 9 skal lyde:

På grunnlag av eksamensattesten utsteder Kystverket lossertifikat, påført de farvann og steder som lossertifikatet dekker.

Kystverket fastsetter sertifikatets form.

Innehaver av lossertifikat benevnes los, men har ikke rett til å drive yrke som los med mindre han er ansatt som los i lostjenesten.

§ 11 skal lyde:

Kystverket skal føre kontroll med at losene fyller de krav som er fastsatt. Kontroll settes i verk når Kystverket finner grunn til det.

Finner Kystverket at en los ikke oppfyller de fastsatte krav, kan sertifikatet settes ut av kraft eller inndras midlertidig. Finner Kystverket at losens manglende oppfyllelse av de fastsatte krav er varig, kan sertifikatet inndras endelig. Kystverket avgjør så raskt som mulig om sertifikatet skal inndras endelig.

For avgjørelser etter annet ledd gjelder reglene i forvaltningsloven. Klager avgjøres av Samferdselsdepartementet.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1789 2014

Forskrift om endring i forskrifter om synsundersøkelse av loser og losaspiranter

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i forskrifter 28. juni 1974 nr. 3 om legeundersøkelse av loser og losaspiranter § 3 jf. lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 12. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrifter 9. juli 1974 nr. 1 om synsundersøkelse av loser og losaspiranter gjøres følgende endringer:

II nr. 2 skal lyde:

Samferdselsdepartementet kan i samråd med Helsedirektoratet dispensere fra disse bestemmelser i den utstrekning forholdene gjør det ubetenkelig.

III nr. 2 skal lyde:

2. Samferdselsdepartementet kan i samråd med Helsedirektoratet og Kystverket, etter uttalelse av øyenspesialist i hvert tilfelle, gi tillatelse til at losen bruker kontaktglass i stedet for briller. Det fordres for dette:
 - a. at losen gjennomgår en tilpasningsperiode på minst 3 måneder,
 - b. at øyenspesialisten deretter gir erklæring om at søkeren kan bruke kontaktglass uten å ta dem av når han er i tjeneste,
 - c. at losen har tilfredsstillende syn når kontaktglass benyttes,
 - d. at han har med seg to sett tilpassede kontaktglass som gir full korreksjon,
 - e. at han har med seg de medikamenter, oljer, rensmidler o.l. som øyenspesialisten finner nødvendig,
 - f. at han har med seg et par briller som gir full korreksjon og
 - g. han for fremtiden en gang årlig fremstiller seg til kontrollundersøkelse hos øyenspesialist.

IV skal lyde:

IV. Fargesans.

1. Undersøkelse av fargesans skal foretas i godt dagslys. Minst to av følgende prøver skal benyttes: Bostrøm-Kugelbergs, Ishiharas og Hertel-Stillings prøve.
2. Legen skal notere både hvilke prøver og hvilken utgave (årgang) av de respektive prøver som er anvendt.
3. Ved gjennomføringen av prøvene skal legen unngå å vise frem plansjene i den rekkefølge som de finnes i plansjesamlingen og ellers følge de anvisninger som Helsedirektoratet har gitt for slike prøver.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1790 2014**Forskrift om endring i forskrifter om legeundersøkelse av loser og losaspiranter**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 12. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrifter 28. juni 1974 nr. 3 om legeundersøkelse av loser og losaspiranter gjøres følgende endringer:

I § 2 nr. 1, § 3 nr. 1, 2 og 5, § 4 nr. 1 og 3, § 5 nr. 1 og 2 og § 6 nr. 1 skal «Fiskeridepartementet» erstattes med «Samferdselsdepartementet».

§ 2 nr. 2 skal lyde:

2. Leger som foretar undersøkelser etter disse forskrifter, må ikke stå i noe tjeneste- eller avhengighetsforhold til reder eller til reder- eller losorganisasjon, og ikke være i slekt eller svogerskap med den som skal undersøkes i rett opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nær som søskenbarn.

§ 6 nr. 2 skal lyde:

2. Legeerklæringene oppbevares av Kystverket, som er ansvarlig for at alle loser og godkjente losaspiranter har gyldige legeerklæringer. Losoldermannen skal sørge for at de loser som han er ansvarlig for underkastes ny undersøkelse og legger frem nye erklæringer etter bestemmelsene i disse forskrifter.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

17. des. Nr. 1791 2014**Forskrift om endring i forskrift om kvalifikasjonskrav for losaspiranter**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 12. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 8. juni 1993 nr. 553 om kvalifikasjonskrav for losaspiranter gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Som losaspirant kan antas den som oppfyller kravene i § 2 i forskriften her.

§ 2 skal lyde:

Losaspirant skal ha følgende sertifikat, teoretisk utdanning og fartstid:

1. Sertifikat som gir rett til å være overstyrermann på ethvert skip av hvilken som helst størrelse i uinnskrenket fart.
2. Bestått eksamen som kreves for å få rett til å være skipsfører på ethvert skip av hvilken som helst størrelse i uinnskrenket fart.
3. Minst 3 år fartstid som ansvarshavende vaktoffiser på bro eller overstyrermann på sjøgående skip over 200 tonn, eller minst 3 år sjømilitær fartstid i tilsvarende stillinger. Kystverket kan dispensere fra kravet til fartstid når tjenstlige hensyn tilsier det.

Kystverket kan kreve at den som søker om opptak som losaspirant, skal fremlegge politiattest.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

18. des. Nr. 1792 2014**Forskrift om endring i forskrifter til ligningsloven, folketrygdloven, bokføringsloven, skatteloven og skattebetalingsloven**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–2, § 5–9 og § 10–8, lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2 siste ledd og § 24–5, lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–20 og § 6–44, lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 3 og § 4 og lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) § 2–1, § 5–4, § 5–10, § 5–11, § 9–1, § 10–10, § 11–1, § 11–2 og § 11–4. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. januar 1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver gjøres følgende endring:

§ 2 fjerde ledd skal lyde:

For oppgaver etter ligningsloven § 5–3, § 5–4 og § 5–9, kan det ilegges redusert gebyr når særlige grunner foreligger.

II

I forskrift 2. desember 1997 nr. 1385 om beregning og fastsetting m.v. av arbeidsgiveravgift til folketrygden gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Arbeidsgiveren plikter for den enkelte kalendermåned å ta med til avgiftsberegning avgiftspliktig lønn eller annen godtgjørelse (medregnet avgiftspliktige naturalytelser og utgiftsgodtgjørelser) som er utbetalt i kalendermåned eller som er tatt med ved beregning av forskuddstrekk.

§ 4 oppheves.

§ 5 overskriften skal lyde:

Opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift

§ 5 skal lyde:

Arbeidsgiveren skal levere opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift og grunnlaget for beregningen for kalendermåned, jf. folketrygdloven § 24–2 første ledd.

Privat arbeidsgiver som nevnt i folketrygdloven § 23–2 sjuende ledd som overskrider beløpsgrensen i bestemmelsen skal ved førstkomende levering etter a-opplysningsforskriften § 2–1 femte ledd ta med opplysninger om de samlede avgiftspliktige utbetalinger som til da er foretatt.

Veldedig eller allmennyttig institusjon eller organisasjon som nevnt i folketrygdloven § 23–2 åttende ledd som overskrider beløpsgrensene i bestemmelsen skal ved førstkomende levering etter a-opplysningsforskriften § 2–1 femte ledd ta med opplysninger om de samlede avgiftspliktige utbetalinger som til da er foretatt.

§ 6 skal lyde:

Fastsettelse av arbeidsgiveravgift i medhold av folketrygdloven § 24–3 annet ledd skal foretas av skattekontoret for den kommunen hvor arbeidsgiveravgiften skal innbetales.

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for kontrollen av arbeidsgiveravgiften og for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter § 24–3 annet ledd i folketrygdloven.

III

I forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Statsforvaltningen er unntatt fra å levere opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift etter a-opplysningsloven. I stedet gjennomføres forenklet oppgjør ved at beregnet avgift i rapport til statsregnskapet føres til utgift i samme måned som lønn og godtgjørelse er utbetalt til arbeidstaker. Samtidig skal arbeidsgiveravgiften bokføres som inntekt under folketrygdens kapittel i rapporten til statsregnskapet.

Første ledd gjelder ikke for de deler av statsforvaltningen som er omtalt i § 1 andre ledd b. Disse deler av statsforvaltningen skal levere opplysninger om beregnet arbeidsgiveravgift etter § 2 til skatteoppkreveren for den kommune hvor hovedkontoret ligger, etter de ordinære regler for opplysningsplikt om arbeidsgiveravgift.

IV

I forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 3–1 første ledd nr. 9 skal lyde:

Spesifikasjon av lønnsopplysningspliktige ytelser. Lønnsopplysningspliktige ytelser spesifisert pr. periode etter kontoene i regnskapssystemet. Arbeidsgiveravgiftspliktige ytelser skal dessuten kunne gjengis samlet, pr. avgiftssats og sone.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Pliktig regnskapsrapportering på lønnsområdet medfører ikke plikt til å ajourføre bokføringen, med mindre det er annen pliktig regnskapsrapportering i perioden.

Nåværende § 4–1 første ledd blir nytt annet ledd.

V

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 5–20–12 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b. å sende oppgave over avkastningen til ligningsmyndighetene etter ligningsloven § 5–9.

§ 5–20–13 første og annet ledd oppheves.

Nåværende § 5–20–13 tredje ledd blir nytt første ledd og skal lyde:

Når trekkåret er ute, skal selskapet for hver forsikringstaker sende opplysninger over summen av det skattetrekk som er foretatt i trekkåret etter skattebetalingsloven § 5–6 første ledd bokstav f. Ligningsloven § 5–11 nr. 3 gjelder tilsvarende.

§ 6–44–11 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Sted hvor skattyter normalt utfører sitt arbeid. Det skal særlig legges vekt på om skattyters arbeid på stedet skjer regelmessig og med en viss hyppighet. Dersom skattyter i det samme arbeidsforhold arbeider på flere arbeidssteder, anses bare det arbeidsstedet hvor det meste av arbeidstiden tilbringes i den enkelte kalendermåned som nevnt i skattebetalingsloven § 5–11 første ledd som sted hvor skattyter normalt utfører sitt arbeid i kalendermåned.

VI

I forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven (skattebetalingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 1–2–3 skal lyde:

§ 1–2–3. *Tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter a-opplysningsloven*

Skattebetalingsloven skal gjelde for tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter a-opplysningsloven § 10 og § 11. I skattebetalingsloven kapittel 2 gjelder § 2–1 tilsvarende for betaling og innkreving.

§ 2–1–2 skal lyde:

§ 2–1–2. *Betalingssted ved flytting*

Ved anvendelse av reglene i skattebetalingsloven § 2–1 annet ledd og forskriften § 2–1–1 første til fjerde ledd er det forholdet da plikten til å levere opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift etter a-opplysningsloven og oppgjørsliste oppstår første gang i løpet av inntektsåret, som avgjør hvor arbeidsgiver skal betale. Arbeidsgiver skal betale til samme skatteoppkrever hele året.

§ 5–4–3 første og annet ledd skal lyde:

Arbeidsgiveren kan la være å foreta forskuddstrekk når det er forsvarlig grunn til å gå ut ifra at det samlede forskuddstrekket hos skattyteren ikke kommer til å utgjøre mer enn 100 kroner i kalendermåned, jf. skattebetalingsloven § 5–11 første ledd. Arbeidsgiveren kan også la være å gjennomføre forskuddstrekk, når det er forsvarlig grunn til å gå ut ifra at de samlede trekkpliktige ytelser til skattyteren ikke kommer til å overstige 500 kroner i kalendermåned.

Arbeidsgiveren kan la være å foreta forskuddstrekk i ytelser som er unntatt fra opplysningsplikt etter forskrift 17. september 2013 nr. 1092 om om tredjeparters opplysningsplikt § 5–2–1 første ledd annet punktum, annet ledd, fjerde ledd eller § 5–2–2.

§ 5–10–20 skal lyde:

Arbeidsgiver skal ved hver lønnsutbetaling gi skattyteren kvittering for foretatt forskuddstrekk og utleggstrekk. Kvitteringen skal inneholde skattyters navn og fødselsnummer, angivelse av trekkperioden, hvilken tabell eller prosentsats det er trukket etter, bruttolønnen, beregningsgrunnlaget for forskuddstrekk med spesifikasjon av fradrag etter skattebetalingsloven § 5–9, lønnstrekk etter Finansdepartementets forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til skatteloven § 5–15–4 (hjemme-PC), størrelsen på foretatt forskuddstrekk og utleggstrekk samt arbeidsgivers navn og organisasjonsnummer, eller for private arbeidsgivere fødselsnummer.

For opplysningspliktige som omfattes av avgiftsfritak i folketrygdloven § 23–2 sjette til åttende ledd og som leverer forenklet a-melding etter a-opplysningsforskriften § 3–1, kan kopi av forenklet a-melding til skattyteren erstatte kvittering for foretatt forskuddstrekk.

Når inntektsåret er ute, skal arbeidsgiver gi skattyteren dokumentasjon for det samlede forskuddstrekket i vedkommende inntektsår. Dokumentasjon gis etter ligningsloven § 5–11 nr. 3. Opphører arbeids- eller kontraktsforholdet i inntektsåret, skal samlet dokumentasjon gis når skattyteren krever det. Samlet dokumentasjon for utleggstrekk skal gis skyldneren når utleggstrekket opphører.

Opplysningspliktige som omfattes av avgiftsfritak i folketrygdloven § 23–2 sjette til åttende ledd og som leverer forenklet a-melding etter a-opplysningsforskriften § 3–1, skal ikke gi sammenstilling etter ligningsloven § 5–11 nr. 3.

Selskap som har trukket skatt av utbytte til utenlandske aksjonærer etter skattebetalingsloven § 5–6 første ledd bokstav d, jf. § 5–4 annet ledd, fritas for plikten til å gi dokumentasjon til aksjonæren for dette trekket etter første og annet ledd.

Dokumentasjonen må, enten den er papirbasert eller elektronisk, sendes på en slik måte at personvern hensyn ivaretas.

Overskriften i § 5–11 skal lyde:

§ 5–11. Opplysninger om forskuddstrekk

§ 5–11–3 skal lyde:

§ 5–11–3. *Særregler for levering av opplysninger om forskuddstrekk*

Selskap som har gjennomført forskuddstrekk i utbytte til utenlandske aksjonærer eller i utbyttekompensasjon til utenlandsk utlåner etter skattebetalingsloven § 5–4 annet ledd, skal for dette forskuddstrekket levere oppgjørsliste fastsatt av Skattedirektoratet. Oppgjørslister med opplysninger om de to foregående månedene skal leveres innen frist for betaling etter skattebetalingsloven § 10–10 første ledd første punktum.

Oppgjørblanketter og oppgjørslister etter første ledd skal leveres til rett innkreivingsmyndighet etter reglene i skattebetalingsloven kapittel 2 på den måten Skattedirektoratet bestemmer.

§ 5–11–4 oppheves.

§ 5–11–5 oppheves.

§ 5–13–2 første ledd skal lyde:

Arbeidsgiver plikter å gi de opplysninger og dokumenter som skatteoppkreveren anmoder om, og som er nødvendig for å kontrollere at arbeidsgiver gjennomfører skattetrekk, innretter sin bokføring og sender inn opplysninger om forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift, oppgjørslister, trukket skattetrekk i samsvar med gjeldende bestemmelser.

§ 9–1–4 skal lyde:

§ 9–1–4. *Oppgjør av arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen)*

De deler av statens forvaltningsvirksomhet (statsforvaltningen) som er unntatt fra å levere opplysninger om arbeidsgiveravgift etter reglene i forskrift 27. november 2003 nr. 1398 om forenklet oppgjør for arbeidsgiveravgift fra statens forvaltningsvirksomhet er unntatt fra å betale arbeidsgiveravgift til skatteoppkreveren.

§ 10–10–2 skal lyde:

§ 10–10–2. *Forfallsfrist for forskuddstrekk i beløp utbetalt i medhold av statsgarantiloven*

Når det er foretatt forskuddstrekk i beløp som utbetales i medhold av lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v., kan terminvis oppgjør for forskuddstrekk etter skattebetalingsloven § 10–10, utsettes til 15. januar i året etter inntektsåret. Oppgjøret per 15. januar skal i så fall omfatte alt forskuddstrekk som er foretatt i det foregående inntektsåret.

§ 10–10–3 skal lyde:

§ 10–10–3. *Forfallsfrist for forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere mv. som leverer opplysninger etter særregler*

Forskuddstrekk fra arbeidsgivere mv. som leverer opplysninger, oppgjørblankett eller oppgjørsliste slik det fremgår av § 5–11–3, forfaller til betaling samme dag som det skal leveres opplysninger etter denne bestemmelsen.

Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra arbeidsgivere som har lønnsutbetalinger som er fritatt for arbeidsgiveravgift etter folketrygdloven § 23–2 sjette til åttende ledd, og som leverer opplysninger etter opplysningsforskriften § 2–1 tredje ledd, forfaller til betaling samme dag som det skal leveres opplysninger etter opplysningsforskriften § 2–1.

Ny § 10–10–6 skal lyde:

§ 10–10–6. *Skjerpet betaling*

Har arbeidsgiveren vist vesentlig forsømmelse av sine plikter etter skattebetalingsloven eller forskrift gitt i medhold av loven, kan skatteoppkreveren gi arbeidsgiveren pålegg om skjerpet betaling for forskuddstrekk.

I pålegget om skjerpet betaling skal skatteoppkreveren opplyse fra hvilket tidspunkt pålegget gjelder og hvordan det skal gjennomføres. Pålegget skal sendes arbeidsgiveren i rekommandert brev eller på annen påviselig måte. Oppstår det tvil om når meldingen er mottatt, anses den mottatt 8 dager etter at skatteoppkreveren har innlevert den til poststedet. Gjenpart av pålegget sendes skattekontoret.

Arbeidsgiveren skal sende de trukne beløpene til skatteoppkreveren til de tider som er fastsatt i pålegget.

Skatteoppkreveren kan til enhver tid endre eller trekke tilbake pålegg om skjerpet betaling. Skriftlig melding skal i tilfelle sendes til arbeidsgiveren og skattekontoret.

Tilsvarende gjelder for oppgjør av utleggstrekk, jf. skattebetalingsloven § 14–5 annet ledd.

§ 11–1–3 skal lyde:

§ 11–1–3. *Beregning av forsinkelsesrenter for privat arbeidsgiver, samt veldedig eller allmennyttig organisasjon eller institusjon*

Når en privat arbeidsgiver som nevnt i folketrygdloven § 23–2 sjette eller syvende ledd, eller en veldedig eller allmennyttig institusjon eller organisasjon som nevnt i folketrygdloven § 23–2 åttende ledd, leverer opplysninger om forskuddstrekket etter a-opplysningsforskriften § 2–1 tredje ledd, beregnes forsinkelsesrenter av for sent innsendt oppgjør likevel først fra de ordinære forfallstidspunkter som følger av skattebetalingsloven § 10–10.

§ 11–2–3 første ledd skal lyde:

Dersom et skatte- eller avgiftskrav økes i forhold til foregående oppgave eller tidligere leverte opplysninger, egenretting eller vedtak, skal renteberegningen skje på grunnlag av økningen. Er det foretatt flere egenrettinger før skatte- og avgiftsmyndigheten har godkjent oppgavene eller opplysningene, skal renter bare beregnes av det beløpet som samlet blir å utbetale.

§ 11–4–4 første ledd skal lyde

Ved nedsettelse i forhold til sist foregående oppgave eller leverte opplysninger, egenretting eller vedtak skal renteberegning skje på grunnlag av nedsettelsen. Er det foretatt flere egenrettinger før skatte- og avgiftsmyndigheten har utbetalt tilgodebeløp, skal renter bare beregnes av det beløpet som samlet blir å utbetale.

VII

Endringene under I til og med VI trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

18. des. Nr. 1793 2014

Retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra Statens pensjonsfond utland

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 18. desember 2014 med hjemmel i kgl.res. 19. november 2004 og lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 2 annet ledd og § 7. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

§ 1. *Virkeområde*

(1) Disse retningslinjene gjelder for Etikkrådet for Statens pensjonsfond utland (Etikkrådet) og Norges Banks (banken) arbeid med observasjon og utelukkelse av selskaper fra Statens pensjonsfond utlands (fondet) portefølje etter kriteriene i § 2 og § 3.

(2) Retningslinjene omfatter investeringene i fondets aksje- og obligasjonsportefølje, samt instrumenter i fondets eiendomsportefølje utstedt av selskaper som er tatt opp til notering på regulert markedsplass.

(3) Etikkrådet gir råd til banken om observasjon og utelukkelse av selskaper i fondets portefølje etter kriteriene i § 2 og § 3, og om oppheving av beslutning om observasjon og utelukkelse, jf. § 5 femte ledd og § 6 sjette ledd.

(4) Banken treffer beslutninger om observasjon og utelukkelse av selskaper i fondets portefølje etter kriteriene i § 2 og § 3, og om oppheving av beslutning om observasjon og utelukkelse, jf. § 5 femte ledd og § 6 sjette ledd.

§ 2. *Kriterier for produktbasert utelukkelse av selskaper*

Fondet skal ikke være investert i selskaper som selv eller gjennom enheter de kontrollerer:

- a) produserer våpen som ved normal anvendelse bryter med grunnleggende humanitære prinsipper
- b) produserer tobakk
- c) selger våpen eller militært materiell til stater som er omfattet av ordningen for statsobligasjonsunntak omtalt i mandatet for forvaltningen av SPU § 3–1 andre ledd bokstav c.

§ 3. *Kriterier for atferdsbasert observasjon og utelukkelse av selskaper*

Observasjon eller utelukkelse kan besluttes for selskaper der det er en uakseptabel risiko for at selskapet medvirker til eller selv er ansvarlig for:

- a) grove eller systematiske krenkelser av menneskerettighetene som for eksempel drap, tortur, frihetsberøvelse, tvangsarbeid, de verste former for barnarbeid
- b) alvorlige krenkelser av individers rettigheter i krig eller konfliktsituasjoner
- c) alvorlig miljøskade
- d) grov korrupsjon
- e) andre særlig grove brudd på grunnleggende etiske normer.

§ 4. *Etikkrådet*

(1) Etikkrådet består av fem medlemmer som oppnevnes av departementet etter innstilling fra banken. Departementet utpeker også leder og nestleder etter innstilling fra banken. Bankens innstilling skal være oversendt departementet to måneder før utløpet av oppnevningsperioden.

(2) Sammensetningen av medlemmene må sikre at Etikkrådet vil besitte den kompetansen som er nødvendig for at det skal kunne utføre sitt oppdrag, definert gjennom disse retningslinjene.

(3) Oppnevningen av medlemmene gjelder for fire år. Ved første gangs oppnevning kan departementet fastsette overgangsbestemmelser.

- (4) Rådsmedlemmenes godtgjørelse samt rådets budsjett fastsettes av departementet.
- (5) Etikkrådet har et eget sekretariat, som er administrativt underlagt departementet. Etikkrådet skal påse at sekretariatet har hensiktsmessige prosesser og rutiner.
- (6) Etikkrådet skal årlig utarbeide en virksomhetsplan som skal forelegges departementet. Virksomhetsplanen skal gjøre rede for Etikkrådets prioriteringer i sitt arbeid, jf. § 5.
- (7) Etikkrådet skal avgi årlig rapport om sin virksomhet til departementet. Rapporten skal avgis senest tre måneder etter årets utløp.
- (8) Etikkrådet skal regelmessig evaluere sitt arbeid.

§ 5. Etikkrådets arbeid med råd om observasjon og utelukkelse

- (1) Etikkrådet skal løpende overvåke fondets portefølje, jf. § 1 andre ledd, med sikte på å avdekke om selskaper medvirker til eller selv er ansvarlig for produksjon eller atferd som nevnt i § 2 og § 3.
- (2) Etikkrådet tar opp saker på eget initiativ eller etter anmodning fra banken. Etikkrådet skal utarbeide og offentliggjøre prinsipper for hvilke selskaper som velges ut for nærmere undersøkelse. Banken kan utarbeide nærmere forventninger til disse prinsippene.
- (3) Etikkrådet innhenter nødvendig informasjon på fritt grunnlag og sørger for at saken er godt opplyst før råd om observasjon, utelukkelse eller oppheving av slike beslutninger gis.
- (4) Et selskap som vurderes for observasjon eller utelukkelse, skal gis mulighet til å framlegge informasjon og synspunkter for Etikkrådet tidlig i prosessen. Det må i denne sammenheng klargjøres overfor selskapet hvilke forhold som kan danne grunnlag for observasjon eller utelukkelse. Vurderer Etikkrådet å gi råd om observasjon eller utelukkelse, skal utkast til råd forelegges selskapet for uttalelse, jf. § 7.
- (5) Etikkrådet skal jevnlig vurdere om grunnlaget for observasjon eller utelukkelse fortsatt er til stede. Etikkrådet kan på bakgrunn av ny informasjon anbefale banken at observasjon eller utelukkelse oppheves.
- (6) Etikkrådet skal begrunne sine råd til banken, jf. § 2 og § 3. Banken kan utarbeide nærmere forventninger til utformingen av slike råd.
- (7) Rutiner for Etikkrådets behandling av saker som gjelder spørsmål om en beslutning om observasjon og utelukkelse skal oppheves, skal være offentlig tilgjengelig. Selskap som er utelukket skal informeres særskilt om rutinene.

§ 6. Norges Bank

- (1) Banken treffer etter råd fra Etikkrådet beslutninger om observasjon og utelukkelse etter kriteriene i § 2 og § 3 og om oppheving av slike beslutninger.
- (2) I vurderingen av om et selskap skal utelukkes etter § 3, kan banken bl.a. legge vekt på sannsynligheten for framtidige normbrudd, normbruddets alvor og omfang, samt forbindelsen mellom normbruddet og selskapet fondet er investert i. Banken kan videre vurdere bredden i selskapets virksomhet og styring, herunder om selskapet gjør det som med rimelighet kan forventes for å redusere risikoen for framtidige normbrudd innenfor en rimelig tidshorison. Relevante momenter i disse vurderingene kan være selskapets retningslinjer for og arbeid med ivaretagelse av god selskapsstyring, miljø og samfunnsmessige forhold og om selskapet bidrar i positiv retning overfor dem som rammes eller tidligere har blitt rammet av selskapets atferd.
- (3) Før observasjon, utelukkelse eller oppheving av slike beslutninger etter § 6 første ledd besluttes, skal banken vurdere om andre virkemidler, herunder eierskapsutøvelse, kan være bedre egnet til å redusere risikoen for fortsatt normbrudd eller av andre årsaker kan være mer hensiktsmessige. Banken skal se de ulike virkemidlene den har til rådighet i sammenheng og benytte dem på en helhetlig måte.
- (4) Observasjon kan besluttes der det er tvil om vilkårene for utelukkelse er oppfylt, om utviklingen framover i tid eller der det av andre årsaker finnes hensiktsmessig.
- (5) Banken skal sørge for at saken er tilstrekkelig opplyst før beslutning om observasjon og utelukkelse, eller oppheving av slike beslutninger treffes.
- (6) Banken skal jevnlig vurdere om grunnlaget for observasjon eller utelukkelse fortsatt er til stede.

§ 7. Informasjonsutveksling og koordinering mellom banken og Etikkrådet

- (1) For å bidra til en mest mulig sammenhengende kjede av virkemidler i arbeidet med en ansvarlig forvaltningsvirksomhet, skal det jevnlig avholdes møter mellom banken og Etikkrådet for å utveksle informasjon og koordinere arbeidet.
- (2) Kommunikasjonen med selskapene skal være koordinert og med mål om å oppfattes som entydig. Banken utøver fondets eierrettigheter. Banken skal søke å integrere Etikkrådets kommunikasjon med selskapene i den øvrige selskapsoppfølgingen. Banken skal gis innsyn i Etikkrådets kommunikasjon med selskapene og kan delta i møter Etikkrådet har med selskapene.
- (3) Etikkrådet kan be banken om opplysninger om forhold vedrørende enkelt-selskaper, herunder hvordan konkrete selskaper er håndtert i eierskapsutøvelsen. Banken kan be Etikkrådet om å stille sine vurderinger av enkelt-selskaper til disposisjon.
- (4) Banken og Etikkrådet skal ha nærmere rutiner for informasjonsutveksling og koordinering for å tydeliggjøre ansvarlinjer og å bidra til god kommunikasjon og integrering av arbeidet mellom banken og Etikkrådet.

§ 8. Offentliggjøring

(1) Banken skal offentliggjøre sine beslutninger etter disse retningslinjene. Offentliggjøringen skal skje i samsvar med mandatet for forvaltningen av SPU § 6–1 fjerde ledd. Når banken offentliggjør sine beslutninger, skal Etikkrådet offentliggjøre sine råd.

(2) Banken skal føre en offentlig liste over selskaper som er utelukket fra fondet eller satt til observasjon etter disse retningslinjene.

§ 9. Møter med Finansdepartementet

(1) Det skal avholdes møter mellom departementet, banken og Etikkrådet minst én gang i året. Informasjonen som utveksles på møtene skal inngå som del av grunnlaget for rapporteringen om arbeidet med en ansvarlig forvaltningsvirksomhet i den årlige meldingen til Stortinget om forvaltningen av Statens pensjonsfond.

(2) Det skal avholdes møter mellom departementet og Etikkrådet minst én gang i året. På møtene skal følgende behandles:

- a) virksomheten det siste året
- b) andre saker departementet og Etikkrådet har meldt opp for behandling.

§ 10. Adgang til å gjøre endringer

Departementet kan gi tillegg til eller gjøre endringer i disse retningslinjene.

§ 11. Ikrafttredelse

§ 4 første til tredje ledd trer i kraft straks. Øvrige bestemmelser i retningslinjene trer i kraft 1. januar 2015. Fra samme tidspunkt oppheves retningslinjer for observasjon og utelukkelse fra SPUs investeringsunivers fastsatt 1. mars 2010.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

§ 12. Overgangsbestemmelse

Råd fra Etikkrådet som ikke er ferdigbehandlet i departementet innen 1. januar 2015 skal:

- a) sendes tilbake til Etikkrådet for vurdering av videre håndtering i henhold til retningslinjene i de sakene som gjelder selskaper i fondets portefølje
- b) tas til etterretning av departementet i de sakene som gjelder selskaper som ikke er i fondets portefølje. Slike råd skal offentliggjøres.

18. des. Nr. 1794 2014**Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i 2015**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, § 12, § 16 og § 59 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande rødspette i følgende områder i 2015:

- a) I Nordsjøen, det vil si Norges territorialfarvann og økonomiske sone sør for 62° N avgrenset mot øst av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr, og i EU-sonen i ICES' statistikkområde IV.
- b) I Skagerrak, det vil si avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr til Lindesnes fyr og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil:

- a) 8 386 tonn i Nordsjøen
- b) 501 tonn i Skagerrak.

Alle kvanta i denne forskriften angis i rund vekt.

§ 3. Fiske i Nordsjøen

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtillatelse kan fiske innenfor totalkvoten angitt i § 2 første ledd bokstav a).

§ 4. Gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i Skagerrak

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske og lande inntil 80 tonn i Skagerrak.

§ 5. Gruppekvoter for trålfartøy i Skagerrak

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 421 tonn i Skagerrak.

§ 6. Maksimalkvoter for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske og lande inntil 50 tonn i Skagerrak.

§ 7. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvote eller gruppekvote er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser, som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 8. *Overtreddelsesgebyr*

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, kan legges overtreddelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtreddelsesgebyr nr. 1437 ved brudd på havressursloven.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til § 60, § 61, § 62, § 64 og § 65 i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2015 og gjelder til og med 31. desember 2015.

19. des. Nr. 1795 2014

Forskrift om endring i forskrift om losberedskapsavgift, losings- og farledsbevisavgift (losavgifter)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 13 og § 14. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsavgift, losings- og farledsbevisavgift (losavgifter) gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Losavgiftene består av:

- Losberedskapsavgift – betales av fartøy som har losplikt eller som frivillig benytter los.
- Losingsavgift – betales av fartøy som nytter los.
- Farledsbevisavgift – betales av fartøy/navigatør for gjennomføring av farledsbevisprøve, samt ved utstedelse, fornying eller endring av farledsbevis.
- Kadettfarledsbevisavgift – betales av fartøy/navigatør for utstedelse av kadettfarledsbevis.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Avgiftsplikt*

Fartøy som frivillig nytter los eller er omfattet av bestemmelsene om losplikt i lov 15. august 2014 nr. 61 om losordningen § 6 og forskrifter gitt i medhold av denne, skal betale avgift etter denne forskriften. Dispensasjon fra losplikten fritar ikke fra plikten til å betale losberedskapsavgift med mindre dispensasjonen utelukkende gjelder for seilas eller opphold i områdene som nevnt i lospliktforskriften § 4 (2).

Betalingsplikten for losberedskapsavgift inntreer når fartøyet passerer grensen for avgiftsbelagt farvann for inn- eller utseiling.

Betalingsplikten for losingsavgift inntreer når los tas ombord og omfatter all seilas med los om bord.

Betalingsplikten for farledsbevis inntreer ved gjennomføring av farledsbevisprøve, samt ved utstedelse, fornying eller endring av farledsbevis. Kystverket kan bestemme at betaling skal gjennomføres før farledsbevis utstedes eller prøve gjennomføres.

Betalingsplikten for kadettfarledsbevis inntreer ved utstedelse av kadettfarledsbevis.

§ 3 første ledd bokstav a skal lyde:

- Avgiftsbelagt farvann:* Farvann med losplikt, jf. lospliktforskriften § 4.

§ 3 andre ledd skal lyde:

Samferdselsdepartementet kan i tvilstilfeller bestemme hva som skal forstås med de enkelte definisjonene.

§ 8 første ledd, 1. setning, skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,81 pr. BT for de første 3 000 BT og kr 0,71 pr. BT for den overskytende tonnasje.

§ 8 nytt tredje ledd skal lyde:

For skip registrert i ESI (Environmental Ship Index) med en totalscore på 50 poeng eller mer, settes satsene ned med 50 %. Rabatten gis kun for seilas innenfor ESI-sertifikatets gyldighetsperiode og der ESI-registreringen fremgår av meldingen om seilasen, jf. § 21.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Årsavgiften fra og med 1. januar 2015 er:

For fartøy t.o.m.	5 000 BT	kr 27,88 pr. BT
For fartøy f.o.m.	5 001 BT t.o.m. 10 000 BT	kr 54,20 pr. BT
For fartøy over	10 000 BT	kr 65,92 pr. BT

§ 9 nytt sjuende ledd skal lyde:

For skip registrert i ESI (Environmental Ship Index) med en totalscore på 50 poeng eller mer, settes satsene ned med 50 %. Rabatten gis kun for seilas innenfor ESI-sertifikatets gyldighetsperiode og der ESI-registreringen senest oppgis ved bestilling av årsavgiften.

§ 10 første ledd skal lyde:

Fartøy som kun utøver humanitær virksomhet i ikke-kommersiell øyemed er fritatt fra å betale losberedskapsavgift, når los ikke nyttes.

§ 12 første ledd første punktum skal lyde:

Losingsavgift for losinger betales i form av timesatser for bruk av los.

§ 12 fjerde ledd skal lyde:

Timesatsen er differensiert etter fartøyets størrelse på følgende måte:

<i>Tonnasje</i>	<i>Timesats</i>
Fra 0 til og med 1 000 BT	kr 1 286,-
Fra 1 001 til og med 2 000 BT	kr 1 617,-
Fra 2 001 til og med 4 000 BT	kr 1 905,-
Fra 4 001 til og med 8 000 BT	kr 2 187,-
Fra 8 001 til og med 12 000 BT	kr 2 392,-
Fra 12 001 til og med 20 000 BT	kr 2 656,-
Fra 20 001 til og med 30 000 BT	kr 2 904,-
Fra 30 001 til og med 50 000 BT	kr 3 111,-
Fra 50 001 til og med 100 000 BT	kr 3 317,-
Fra 100 001 BT og over	kr 3 529,-

§ 13 skal lyde:

§ 13. *Bruk av flere loser*

Når to eller flere loser nyttes vekselvis, beregnes losingsavgift etter § 12 for hver av losene med et fratrekk på 50 %.

Det betales likevel fullt ut for det antall loser som deltar i losingen samtidig.

§ 15 første ledd første punktum skal lyde:

Når los er tilsagt av en som opptrer på fartøyets vegne til å møte fram på et bestemt sted til bestemt tid, men må vente på fartøyet mer enn en time, betales losingsavgift i form av ventepenger etter fartøyets timesats i henhold til § 12, også for den første timen.

§ 17 skal lyde:

§ 17. *Farledsbevisavgift*

For prøve i forbindelse med utstedelse eller utvidelse av farledsbevis betales kr 4000,-. Dersom prøven ikke består, skal det betales ny avgift for ny prøve.

For utstedelse, fornying eller endring av farledsbeviset betales kr 1000,-.

§ 18 skal lyde:

§ 18. *Kadettfarledsbevisavgift*

For utstedelse av kadettfarledsbevis betales kr 1000,-.

§ 20 skal lyde:

§ 20. *Regning for avgiften*

Når los ikke nyttes, utstedes avgiftsregning for hver gang fartøyet passerer grensen for avgiftsbelagt farvann for inn- eller utseiling, eller ved utløpet av perioden nevnt i § 8 første ledd. Når los nyttes, utstedes avgiftsregning for hvert losoppdrag. For øvrig bestemmer Kystverket i hvilken periode det skal beregnes avgift for.

Kystverket krever inn avgiftene. Den alminnelige betalingsfristen er 30 dager. Når et fartøy tidligere er ilagt avgifter og disse ikke er innbetalt til tross for at de er forfalt og purring er sendt eier av fartøyet, kan Kystverket bestemme at avgiften skal anses som forfalt umiddelbart.

§ 21 skal lyde:

§ 21. Plikt til melding

Når betalingspliktig fartøy ikke skal benytte los, skal føreren eller annen representant for fartøyet gi elektronisk melding om seilasen til Kystverket med angivelse av farledsbevis som skal benyttes, jf. § 11 og § 16 annet ledd. Meldingen skal gis i Kystverkets meldingssystem SafeSeaNet før seilas foretas. Meldingen skal inneholde tilstrekkelige opplysninger til at regning kan utferdiges.

§ 22 skal lyde:

§ 22. Klage

Enkeltvedtak som treffes etter denne forskriften, kan påklages etter bestemmelsene i forvaltningsloven.

§ 23 skal lyde:

§ 23. Endringer og utfyllende bestemmelser

Samferdselsdepartementet kan endre forskriften her og gi forskrifter om utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 25 oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer som passerer grensen for avgiftsbelagt farvann for inn- og utseiling, eller nytter los etter dette tidspunktet.

19. des. Nr. 1796 2014**Forskrift om endring i forskrift om utøvelse av fisket i sjøen**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevende marine ressursar (havressurslova) § 16, § 27 og § 36. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen gjøres følgende endring:

Kapittel Vb (nytt) skal lyde:

Kapittel Vb. Samfiske og samføring av pelagiske fangster**§ 33f. Krav til fartøy som skal drive samfiske i pelagiske fiskeri**

To notfartøy under 15 meter største lengde kan samarbeide om gjennomføringen av notkast og låssetting av fangst av norsk vårgytende sild, makrell og sild i Nordsjøen og Skagerrak. Dette gjelder uten hinder av bestemmelser om kvoteutnyttelse og overføring av fangst mellom fartøy.

Begge notfartøyene må til enhver tid være egnet, bemannet og utstyrt for samfiske og låssetting. Fartøyene kan søke Fiskeridirektoratets regionkontor om dispensasjon fra deltakerforskriftens krav til egnethet, bemanning og utstyr under gjennomføringen av samfisket.

Notfartøy som skal drive samfiske etter norsk vårgytende sild, må begge tilhøre enten lukket gruppe og ha hjemmelslengde under 15 meter eller åpen gruppe. Unntak fra kravet til hjemmelslengde for fartøy i lukket gruppe gjelder for eiere av notfartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter som drev samfiske med et annet fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i årene 2008, 2009 eller 2010. Unntak fra dette kravet gjelder også dersom ingen av fartøyene i samfiskelaget er egnet til å drive direktehåving av sild.

Notfartøy som skal drive samfiske etter makrell må begge tilhøre reguleringsgruppen for notfartøy med største lengde under 13 meter.

Notfartøy som skal drive samfiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak må begge tilhøre enten lukket eller åpen gruppe.

Fartøy som har drevet selvstendig fiske i et kalenderår kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20 % igjen av egen kvote hver gang fartøyet skal drive samfiske.

§ 33g. Begrensning i kvantum av norsk vårgytende sild og sild i Nordsjøen og Skagerrak som kan samfiskes

I fisket etter norsk vårgytende sild kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 12,52 kvotefaktorer.

I fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak kan et samfiskelag lande et kvantum tilsvarende summen av inntil 2 x 15 kvotefaktorer.

Kvantum utover dette må det enkelte fartøyet fiske og lande alene.

§ 33h. Krav til påmelding og antall fartøy i et samfiskelag

Fartøy som skal drive samfiske må før samfisket starter være skriftlig påmeldt som samfiskelag til Norges Sildesalgslag. Ett samfiskelag kan være påmeldt til fiske på en eller flere arter. Påmeldingen som samfiskelag er gyldig i ett kalenderår.

Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende.

Påmeldingen skal inneholde alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende og i hvilket fiskeri det skal drives samfiske.

Hvert fartøy kan bare delta i ett samfiskelag per kalenderår. Denne begrensningen gjelder per art. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

§ 33i. *Krav til låssetting og innmelding av fangsten*

All samfisket fangst skal låssettes.

Fangsten er låssatt når den er sikret i merd/pose. Fisk som holdes i snurpenot på siden av fartøyet er ikke ansett som låssatt.

Straks fangsten er låssatt skal fisker melde den inn til Norges Sildesalgslag. Dette gjelder uavhengig av om fangsten skal meldes til auksjon eller lagres i låset. Låssted med tilhørende koordinater (geografisk posisjon) og kommune skal angis i innmeldingen. Samfiskeoperasjonen er avsluttet når fangsten er låssatt og innmeldt til Norges Sildesalgslag.

For øvrig skal låset oppankres eller fortøytes til land og merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hvert deltakende fartøy i samfiskelaget.

Samfiskelaget plikter å føre tilsyn med at den låssatte fangsten håndteres og oppbevares i tråd med bestemmelsene om fangst av fisk som skal holdes levende i kapittel XVIII.

§ 33j. *Landing og samføring av samfisket og låssatt fangst*

Låset skal være oppankret eller fortøyd til land før fangsten kan landes.

Landing av låssatt fangst kan skje ved opptak fra lås i sjøen til godkjent førings-/kjøperfartøy.

Den låssatte fangsten kan også tas opp og føres i land av ett eller begge fartøyene i samfiskelaget (samføring). Ved samføring skal samfiskelaget snarest mulig melde fra til Norges Sildesalgslag om tidspunktet for opptak fra lås, kvantumet som skal samføres og landingssted.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1797 2014

Forskrift om endring i forskrift om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10–6. Kunngjort 30. desember 2014 kl. 15.10.

I

I forskrift 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3–1 første ledd skal lyde:

Konsesjonspliktige elektriske anlegg etter loven § 3–1 er anlegg med spenning over 1000 volt vekselstrøm/1500 volt likestrøm.

§ 3–1 nytt annet ledd skal lyde:

Vindkraftanlegg på land trenger ikke konsesjon når den installerte effekten i anlegget er inntil 1 MW. Omfatter vindkraftanlegget til sammen mer enn fem vindturbiner, foreligger det likevel konsesjonsplikt etter første ledd. Norges vassdrags- og energidirektorat kan i tvilstilfeller avgjøre hvorvidt konsesjonsplikt foreligger. Eier av vindkraftanlegg uten konsesjonsplikt skal rapportere til Norges vassdrags- og energidirektorat når anlegget har fått endelig tillatelse etter plan- og bygningsloven.

§ 3–1 nåværende annet, tredje og fjerde ledd blir nye tredje, fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2015.

12. des. Nr. 1798 2014

Forskrift om endring i forskrift om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet

Hjemmel: Fastsatt av Utenriksdepartementet 12. desember 2014 med hjemmel i forskrift 15. august 2014 nr. 1076 om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet § 23. Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 15. august 2014 nr. 1076 om restriktive tiltak vedrørende handlinger som undergraver eller truer Ukrainas territorielle integritet, suverenitet, uavhengighet og stabilitet gjøres følgende endringer:

I vedlegg I gjøres følgende endringer:

Følgende fysiske og juridiske personer skal legges til listen:

Persons

120. *Serhiy KOZYAKOV (aka Sergey Kozyakov)*

Сергей Козьяков

29.09.1982

In his capacity as «Head of the Luhansk Central Election Commission» he is responsible for organising the so called «elections» of 2 November 2014 in the so called «Luhansk People's Republic». These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In taking on and acting in this capacity, and in organising the illegal «elections», he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

121. *Oleg AKIMOV (aka Oleh AKIMOV)*

Олег Акимов

Deputy of the «Luhansk Economic Union» in the «National Council» of the «Luhansk People's Republic». Stood as a candidate in the so called «elections», of 2 November 2014 to the post of the «Head» of the so called «Luhansk People's Republic». These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In taking on and acting in this capacity, and in participating formally as a candidate in the illegal «elections», he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

122. *Larisa AIRAPETYAN (aka Larysa Airapetyan, Larisa Airapetyan or Larysa Airapetyan)*

Лариса Айрапетян

«Health Minister» of the so called «Luhansk People's Republic». Stood as a candidate in the so called «elections» of 2 November 2014 to the post of the «Head» of the so called «Luhansk People's Republic». These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In taking on and acting in this capacity, and in participating formally as a candidate in the illegal «elections», she has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

123. *Yuriy SIVOKONENKO (aka Yuriy Sivokonenko, Yury Sivokonenko, Yury Syvokonenko)*

ЮрийВикторович Сивоконенко

Member of the «Parliament» of the so called «Donetsk People's Republic» and works in the Union of veterans of the Donbass Berkut. Stood as a candidate in the so called «elections» of 2 November 2014 to the post of the Head of the so called «Donetsk People's Republic». These elections are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In taking on and acting in this capacity, and in participating formally as a candidate in the illegal «elections», he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

124. *Aleksandr KOFMAN (aka Oleksandr Kofman)*

Александр Игоревич Кофман

«First deputy speaker» of the «Parliament» of the so called «Donetsk People's Republic». Stood as a candidate in the so called illegal «elections» of 2 November 2014 to the post of the Head of the so called «Donetsk People's Republic». These elections are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In taking on and acting in this capacity, and in

participating formally as a candidate in the illegal «elections», he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

125. Ravil KHALIKOV

Равиль Халиков

«First Deputy Prime Minister» and previous «Prosecutor- General» of the so called «Donetsk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

126. Dmitry SEMYONOV

Дмитрий Семенов

«Deputy Prime Minister for Finances» of the so called «Luhansk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

127. Oleg BUGROV

«Defense Minister» of the so called Luhansk People's Republic. In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

128. Lesya LAPTEVA

Леся Лантева

«Minister of Education, Science, Culture and Religion» of the so-called «Luhansk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, she has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

129. Yevgeniy Eduardovich MIKHAYLOV (aka Yevhen Eduardovych Mychaylov)

Евгений Эдуардович Михайлов

17.03.1963, Arkhangelsk

«Head of the administration for governmental affairs» of the so-called «Donetsk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

130. Ihor Vladymyrovych KOSTENOK (aka Igor Vladimirovich Kostenok)

Игорь Владимирович Костенок

«Minister of Education» of the so-called «Donetsk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

131. Yevgeniy Vyacheslavovich ORLOV(aka Yevhen Vyacheslavovych Orlov)

Евгений Вячеславович Орлов

Member of the «National Council» of the so-called «Donetsk's People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

132. Vladyslav Nykolayevych DEYNEGO (aka Vladislav Nykolayevich Deynego)

Владислав Дейнего

«Deputy Head» of the «People's Council» of the so-called «Luhansk People's Republic». In taking on and acting in this capacity, he has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

Entities

24. Donetsk Republic (Public organisation)

Донецкая республика

Public «organisation» that presented candidates in the so called «elections» of the so called «Donetsk People's Republic» on 2 November 2014. These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In participating formally in the illegal «elections» it has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine. Headed by Alexander ZAKHARCHENKO and founded by Andriy PURGIN.

29.11.2014

25. Peace to Luhansk Region (Russian: Mir Luganschine)

Мир Луганщине

Public «organisation» that presented candidates in the so called «elections» of the so called «Luhansk People's Republic» 2 November 2014. These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal.

In participating formally in the illegal «elections» it has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine. Headed by Igor PLOTNITSKY.

29.11.2014

26. Free Donbass (aka «Free Donbas», «Svobodny Donbass»)

Свободный Донбасс

Public «organisation» that presented candidates in the so called «elections» of the so called «Donetsk People's Republic» 2 November 2014. These elections are in breach of Ukrainian law and therefore illegal.

In participating formally in the illegal «elections» it has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

27. People's Union (Narodny Soyuz)

Народный союз

Public «organisation» that presented candidates in the so called «elections» of the so called «Luhansk People's Republic» 2 November 2014. These elections are in breach of Ukrainian law and therefore illegal. In participating formally in the illegal «elections» it has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

28. Luhansk Economic Union (Luganskiy Ekonomicheskii Soyuz)

Луганский экономический союз

«Social organisation» that presented candidates in the illegal so called «elections» of the so called «Luhansk People's Republic» 2 November 2014. Nominated a candidate, Oleg AKIMOV, to be «Head» of the so called «Luhansk People's Republic». These «elections» are in breach of Ukrainian law and therefore illegal.

In participating formally in the illegal «elections» it has therefore actively supported actions and policies which undermine the territorial integrity, sovereignty and independence of Ukraine, and to further destabilise Ukraine.

29.11.2014

Følgende endringer gjøres til listeføring nr. 107:

107. Vladimir Volfovich ZHIRINOVSKY

Владимир Вольфович Жириновский

Born on 25.4.1946 in Almaty (formerly also known as Alma-Ata), Kazakhstan.

Member of the Council of the State Duma; leader of the LDPR party. He actively supported the use of Russian Armed Forces in Ukraine and annexation of Crimea. He has actively called for the split of Ukraine. He signed, on behalf of the LDPR party he chairs, an agreement with the so-called «Donetsk People's Republic».

12.9.2014

II

Forskriften trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1799 2014

Forskrift om endring i forskrift om erverv og tap av norsk statsborgerskap

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 13. desember 2014 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 51 om norsk statsborgerskap (statsborgerloven) § 32 og delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 755. Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 30. juni 2006 nr. 756 om erverv og tap av norsk statsborgerskap (statsborgerforskriften) gjøres følgende endring:

§ 15–2 skal lyde:

§ 15–2. Gebyrets størrelse

Gebyr for behandling av søknad om norsk statsborgerskap er kr 4 200.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

15. des. Nr. 1800 2014

Forskrift om endring i forskrift om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 15. desember 2014 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 4–1, § 4–10, § 5–1 annet ledd, § 5–3, § 5–4 første ledd, § 7–1, § 7–4, § 7–11, § 9–1, § 13a–6, § 15–4 og § 16–1 første ledd, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66s (forordning (EU) nr. 319/2014). Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 26. februar 2013 nr. 219 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften) gjøres følgende endring:

§ 1 femte ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 66s (forordning (EU) nr. 319/2014) om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrået gjelder som forskrift med de tilpasningene som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 og avtalen for øvrig.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Under avsnittet «Forordninger i pdf» tilføyes følgende:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 319/2014:

Uoffisiell oversettelse.

16. des. Nr. 1801 2014**Forskrift om endring i forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. desember 2014 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 16 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zzzl (forordning (EU) nr. 519/2014). Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93), nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 endret ved forordning (EU) nr. 178/2010 og forordning (EU) nr. 519/2014), nr. 54zzzz (forordning (EF) nr. 1881/2006 endret ved forordning (EF) nr. 1126/2007, forordning (EF) nr. 565/2008, forordning (EF) nr. 629/2008, forordning (EU) nr. 105/2010, forordning (EU) nr. 165/2010, forordning (EU) nr. 420/2011, forordning (EU) nr. 835/2011, forordning (EU) nr. 1258/2011, forordning (EU) nr. 1259/2011, forordning (EU) nr. 594/2012, forordning (EU) nr. 1058/2012 og forordning (EU) nr. 1067/2013), nr. 54zzzo (forordning (EF) nr. 1882/2006), nr. 54zzzp (forordning (EF) nr. 333/2007 som endret ved forordning (EU) nr. 836/2011), nr. 70 (forordning (EU) nr. 252/2012) og kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF).

I § 3a andre ledd endres første strekpunkt:

- nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 endret ved forordning (EU) nr. 178/2010 og forordning (EU) nr. 519/2014 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av nivåene av mykotoksiner i næringsmidler

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

Forordninger

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger»

Konsolidert versjon av forordning (EF) nr. 401/2006 settes inn etter «vedlegg grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler» som er gjengitt i pdf-fil, og før «forordning (EF) nr. 333/2007 som er gjengitt i fulltekst».

Innledningsteksten skal lyde:

Konsolidert forordning (EF) nr. 401/2006

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzl (forordning (EF) nr. 401/2006 som endret ved forordning (EU) nr. 178/2010, forordning (EU) nr. 519/2014) med endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i vedlegg II til EØS-avtalen.

Forordning (EF) nr. 401/2006 er konsolidert til og med forordning (EU) nr. 519/2014.

► **B** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 401/2006 av 23. februar 2006 som endret ved:

- **M1** Kommissjonsforordning (EU) nr. 178/2010 av 2. mars 2010
- **M2** Kommissjonsforordning (EU) nr. 519/2014 av 16. mai 2014

Forordning (EF) nr. 401/2006 settes inn i fulltekst:

KOMMISSJONSFORORDNING (EF) nr. 401/2006
av 23. februar 2006

om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

KOMMISSJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 av 29. april 2004 om offentlig kontroll for å sikre at førvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes,¹ særlig artikkel 11 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I kommissjonsforordning (EF) nr. 466/2001 av 8. mars 2001 om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer i næringsmidler² er det fastsatt grenseverdier for visse mykotoksiner i visse næringsmidler.
- 2) Prøvetaking spiller en svært viktig rolle når det gjelder å bestemme det nøyaktige innholdet av mykotoksiner, som vanligvis er svært heterogent fordelt i et parti. Det bør derfor fastsettes alminnelige kriterier som prøvetakingsmetoden må oppfylle.

- 3) Det bør også fastsettes alminnelige kriterier som analysemetodene bør oppfylle for å sikre at laboratoriene som foretar kontrollen, bruker analysemetoder med sammenlignbart ytelsesnivå.
- 4) I kommisjonsdirektiv 98/53/EF av 16. juli 1998 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder til offentlig kontroll av innholdet av visse forurensende stoffer i næringsmidler³ er det fastsatt prøvetakingsmetoder og ytelseskriterier for analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av innholdet av aflatoksiner i næringsmidler.
- 5) I kommisjonsdirektiv 2002/26/EF av 13. mars 2002 om fastsetjing av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av okratoksin A i næringsmiddel,⁴ kommisjonsdirektiv 2003/78/EF av 11. august 2003 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av patulin i næringsmidler⁵ og kommisjonsdirektiv 2005/38/EF av 6. juni 2005 om fastsettelse av prøvetakings- og analysemetoder for offentlig kontroll av innholdet av Fusarium-toksiner i næringsmidler⁶ er det likeledes fastsatt prøvetakingsmetoder og ytelseskriterier for henholdsvis okratoksin A, patulin og Fusarium-toksiner.
- 6) Når det er mulig, bør samme prøvetakingsmetode brukes på samme produkt ved kontroll av mykotoksiner. Prøvetakingsmetodene og ytelseskriteriene for analysemetodene som skal brukes ved offentlig kontroll av alle mykotoksiner, bør derfor samles i én rettsakt slik at de blir lettere å anvende.
- 7) Aflatoksiner er svært heterogent fordelt i et parti, særlig i et næringsmiddelparti med stor partikkelstørrelse som tørkede fikener eller jordnøtter. For å oppnå representative prøver av næringsmiddelpartier med stor partikkelstørrelse, bør vekten av samleprøven være større enn for næringsmiddelpartier med mindre partikkelstørrelse. Ettersom fordelingen av mykotoksiner i bearbeidede produkter vanligvis er mindre heterogen enn for ubearbeidede kornprodukter, bør det utarbeides enklere prøvetakingsbestemmelser om bearbeidede produkter.
- 8) Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF, 2003/78/EF og 2005/38/EF bør derfor oppheves.
- 9) Det er hensiktsmessig at denne forordning får anvendelse fra samme dag som kommisjonsforordning (EF) nr. 856/2005 av 6. juni 2005 om endring av forordning (EF) nr. 466/2001 med hensyn til Fusarium-toksiner.⁷
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen –
 - 1 EUT L 165 av 30.4.2004, s. 1, rettet i EUT L 191 av 28.5.2004, s. 1.
 - 2 EFT L 77 av 16.3.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 199/2006 (EUT L 32 av 4.2.2006, s. 34).
 - 3 EFT L 201 av 17.7.1998, s. 93. Direktivet sist endret ved direktiv 2004/43/EF (EUT L 113 av 20.4.2004, s. 14).
 - 4 EFT L 75 av 16.3.2002, s. 38. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/5/EF (EUT L 27 av 29.1.2005, s. 38).
 - 5 EUT L 203 av 12.8.2003, s. 40.
 - 6 EUT L 143 av 7.6.2005, s. 18.
 - 7 EUT L 143 av 7.6.2005, s. 3.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Prøvetaking for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal utføres etter de metoder som er fastsatt i vedlegg I.

Artikkel 2

Tillaging av prøver og analysemetoder brukt ved offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal oppfylle kriteriene i vedlegg II.

Artikkel 3

Direktiv 98/53/EF, 2002/26/EF og 2003/78/EF og 2005/38/EF oppheves.
Henvvisninger til de opphevede direktivene skal forstås som henvvisninger til denne forordning.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
Den får anvendelse fra 1. juli 2006.
Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. februar 2006.

For Kommisjonen
Markos KYPRIANOU
Medlem av Kommisjonen

Vedlegg I'

Prøvetakingsmetoder for offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

A. *Alminnelige bestemmelser*

Offentlige kontroller skal utføres i samsvar med bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004. Følgende alminnelige bestemmelser får anvendelse uten at det berører bestemmelsene i forordning (EF) nr. 882/2004.

A.1. *Formål og virkeområde*

Prøver beregnet på offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler skal tas etter metodene fastsatt i dette vedlegg. Samleprøver som oppnås på denne måten, skal anses som representative for partiene. På grunnlag av innholdet som blir funnet i laboratorieprøvene, skal det fastslås om grenseverdiene fastsatt i forordning (EF) nr. 466/2001 er overholdt.

A.2. *Definisjoner*

I dette vedlegg menes med:

A.2.1. «parti» en identifiserbar mengde av et næringsmiddel levert under ett, der det ved offentlig kontroll er fastslått felles kjennetegn som f.eks. opprinnelse, art, emballasjetype, emballeringsbedrift, avsender eller merking.

A.2.2. «delparti» del av et stort parti som er valgt ut med sikte på bruk av prøvetakingsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk atskilt og identifiserbart.

A.2.3. «enkeltp prøve» en materialmengde som er tatt ut på ett enkelt sted i partiet eller delpartiet.

A.2.4. «samleprøve» summen av enkeltp prøvene fra et parti eller delparti.

A.2.5. «laboratorieprøve» en prøve beregnet på laboratoriet.

A.3. *Alminnelige bestemmelser*

A.3.1. *Personell*

Prøvetakingen skal utføres av en person som er utpekt for dette formål av medlemsstaten.

A.3.2. *Materiale til prøvetaking*

Prøvetakingen skal foretas separat for hvert parti. I samsvar med de særlige bestemmelsene om prøvetaking for de ulike mykotoksinene, skal store partier deles opp i delpartier, som det skal tas separate prøver fra.

A.3.3. *Forholdsregler*

Under prøvetakingen og tillagingen av prøvene skal det tas forholdsregler for å unngå forandringer som kan ha innvirkning på

- innholdet av mykotoksin, ha skadelig innvirkning på den analytiske bestemmelse, eller forårsake at samleprøvene ikke er representative,
- næringsmiddeltryggheten for partiene som det skal tas prøver fra.

Alle nødvendige tiltak for å trygge sikkerheten for personene som tar prøvene, skal treffes.

A.3.4. *Enkeltp prøver*

Enkeltp prøver skal så vidt mulig tas fra forskjellige steder i hele partiet eller delpartiet. Avvik fra denne framgangsmåten skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i dette vedlegg I.

A.3.5. *Tillaging av samleprøven*

Samleprøven skal oppnås ved å samle alle enkeltp prøvene.

A.3.6. *Parallellprøver*

Parallellprøvene som tas for håndhevings-, handels- (klageadgangs-) eller referanseformål, skal tas fra den homogeniserte samleprøven, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatens bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

A.3.7. *Emballering og transport av prøver*

Hver prøve skal plasseres i en ren beholder av inert materiale som gir tilstrekkelig beskyttelse mot forurensning og mot skader under transport. Alle nødvendige forholdsregler skal tas for å unngå endringer av prøvens sammensetning som kan oppstå under transport eller lagring.

A.3.8. *Forsegling og merking av prøver*

Hver prøve som er tatt til offentlig bruk, skal forsegles på prøvetakingsstedet og identifiseres i samsvar med gjeldende regler i medlemsstaten.

For hver prøvetaking skal det utarbeides en rapport, slik at hvert parti entydig kan identifiseres, med angivelse av dato og sted for prøvetakingen og ytterligere opplysninger som kan være til hjelp for den som foretar analysen.

A.4. *Forskjellige typer partier*

Næringsmidlene kan omsettes i bulk, i beholdere eller i enkeltemballasje, for eksempel sekker, poser eller forbrukerpakninger. Prøvetakingsmetoden kan brukes uansett hvilken form næringsmidlene bringes i omsetning i.

Med forbehold for de særlige bestemmelsene fastsatt i andre deler av dette vedlegg, skal følgende formel brukes som rettesnor når det tas prøver av partier som omsettes i enkeltemballasje, for eksempel sekker, poser eller forbrukerpakninger:

- Prøvetakingsfrekvens $n = (\text{partiets vekt} \times \text{enkeltp prøvens vekt}) / (\text{samleprøvens vekt} \times \text{enkeltemballasjens vekt})$ vekt: i kg
- Prøvetakingsfrekvens: hver ... sekk eller pose som en enkeltp prøve skal hentes fra (desimaler avrundes til nærmeste hele tall).

B. *Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter*
Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoxin B1, samlet aflatoxininnhold, okratoksin A og Fusarium-toksiner i korn og kornprodukter.

B.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er angitt i del B i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

B.2.

► M2

Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for korn og kornprodukter

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Korn og kornprodukter	> 300 og < 1500	3 delpartier	100	10
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	100	10
	< 50	–	3–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2.

◄ M2

B.3. *Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter for partier på eller over 50 tonn*

– Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %. Dersom partiet ikke fysisk kan utskilles eller kan deles opp i delpartier, skal minst 100 enkeltprøver tas fra partiet. ► M2 For partier > 500 tonn er antall enkeltprøver fastsatt i del L.2 i vedlegg I. ◄ M2

– Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.

– Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.

– Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden fastsatt ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. En annen prøvetakingsmetode kan også benyttes i tilfeller der det er praktisk umulig å benytte ovennevnte prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel når store partier med korn ligger på kornlagre eller i siloer.²

B.4. *Prøvetakingsmetode for korn og kornprodukter for partier under 50 tonn*

For partier med korn og kornprodukter under 50 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 10–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg. For svært små partier (på eller under 0,5 tonn) kan det tas et mindre antall enkeltprøver, men samleprøven som inneholder alle enkeltprøvene skal da veie minst 1 kg.

Tallene i tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av vekten på partiet med korn og kornprodukter

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,05	3	1
> 0,05–≤ 0,5	5	1

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
> 0,5–≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

B.5. *Prøvetaking i detaljstleddet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i del B i vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.³

B.6. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

C. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt, herunder tørkede druer og bearbejdede produkter, med unntak av tørkede fikener*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for

- aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i tørket frukt, med unntak av tørkede fikener, og
- okratoksin A i tørkede druer (korinter, rosiner og sultanarosiner).

C.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre noe annet er angitt i del C i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

C.2. *Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for tørket frukt, med unntak av fiken*

Tabell 1

<i>Vare</i>	<i>Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt</i>			
	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Tørket frukt	≥ 15	15–30 tonn	100	10
	< 15	–	10–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

C.3. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt (partier på eller over 15 tonn), med unntak av fiken*

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

C.4. *Prøvetakingsmetode for tørket frukt (partier under 15 tonn), med unntak av fiken*

For partier med tørket frukt, med unntak av fiken, under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 10–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg.

Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av vekten på partiet med tørket frukt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

C.5. Prøvetaking i detaljstleddet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁴

C.6. Særlige bestemmelser om prøvetaking for tørket frukt, med unntak av fiken, som omsettes i vakuumpakninger

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier på under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2 for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten på partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

C.7. Godkjenning av et parti eller et delparti

Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

► M1

D.1. Prøvetakingsmetode for tørkede fignener

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoxin B1 og samlet aflatoxininnhold i tørkede fignener.

D.1.1. Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 300 gram, med mindre annet er oppgitt i del D.1 i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 300 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 30 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 300 gram, skal 300 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1, 2 og 3.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 300 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 30 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 300 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 300 gram som mulig.

D.1.2. Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for tørkede fignener

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Tørkede fignener	≥ 15	15–30 tonn	100	30
	< 15	–	10–100*	≤ 30

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne del D.1 i dette vedlegg.

D.1.3. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikener (partier ≥ 15 tonn)*

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Vekten av samleprøven = 30 kg, som skal blandes og deles opp i tre like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratoriestyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 30 kg).
- Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.4. *Prøvetakingsmetode for tørkede fikener (partier < 15 tonn)*

Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.

Tallene i nedenstående tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike – se punkt D.1.1)</i>	<i>Antall laboratorieprøver fra samleprøve</i>
$\leq 0,1$	10	3	1 (ingen oppdeling)
$> 0,1 - \leq 0,2$	15	4,5	1 (ingen oppdeling)
$> 0,2 - \leq 0,5$	20	6	1 (ingen oppdeling)
$> 0,5 - \leq 1,0$	30	9 (< 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
$> 1,0 - \leq 2,0$	40	12	2
$> 2,0 - \leq 5,0$	60	18 (< 24 kg)	2
$> 5,0 - \leq 10,0$	80	24	3
$> 10,0 - \leq 15,0$	100	30	3

- Vekten av samleprøven ≤ 30 kg, som skal blandes og deles opp i to eller tre like store laboratorieprøver ≤ 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to eller tre laboratorieprøver er ikke nødvendig for tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratoriestyret har kapasitet til å homogenisere prøver på opptil 30 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 30 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- $\geq 12 - < 24$ kg: oppdeling i to laboratorieprøver,
- ≥ 24 kg: oppdeling i tre laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.1.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*

D.1.5.1. *Bearbejdede produkter med svært lav partikkelvekt (homogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn bør antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3),

Tabell 3
Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
≤ 1	10	1
$> 1 - \leq 3$	20	2
$> 3 - \leq 10$	40	4
$> 10 - \leq 20$	60	6
$> 20 - \leq 50$	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning er enkeltprøvens vekt avhengig av vekten av emballasjen.
 - Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.
- D.1.5.2. *Andre bearbejdede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*
Prøvetakingsmetode og godkjenning som for tørkede fikener (D.1.3 og D.1.4).
- D.1.6. *Prøvetaking i detaljstledet*
Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.
Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁵
- D.1.7. *Særlig prøvetakingsmetode for tørkede fikener og bearbejdede produkter som markedsføres i vakuumpakninger*
- D.1.7.1. *Tørkede fikener*
For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 30 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).
- D.1.7.2. *Produkter framstilt av tørkede fikener med liten partikkelstørrelse*
For partier på eller over 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).
- D.1.8. *Godkjenning av et parti eller et delparti*
For tørkede fikener som skal sorteres eller gjennomgå annen form for fysisk behandling:
- godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet.
- For tørkede fikener beregnet på direkte konsum:
- godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller flere av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
- Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:
- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet.
- D.2. *Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter*
Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoxin B1 og samlet aflatoxininnhold i jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter. ► **M2** Denne prøvetakingsmetoden skal også anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A, aflatoxin B1 og samlet aflatoxininnhold i krydder med en relativt stor partikkelstørrelse (en partikkelstørrelse som den hos jordnøtter eller større, f.eks. muskatnøtt). ◀ **M2**
- D.2.1. *Enkeltprøvens vekt*
Enkeltprøven skal veie ca. 200 gram, med mindre annet er oppgitt i del D.2 i vedlegg I.
For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.
For forbrukerpakninger på over 200 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 20 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 200 gram, skal 200 gram tas fra

hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1, 2 og 3, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1, 2 og 3.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 200 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 20 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 200 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 200 gram som mulig.

D.2.2.

Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter	≥ 500	100 tonn	100	20
	> 125 og < 500	5 delpartier	100	20
	≥ 15 og ≤ 125	25 tonn	100	20
	< 15	–	10–100*	≤ 20

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne del D.2 i dette vedlegg.

D.2.3.

Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier ≥ 15 tonn)

- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
- Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
- Antall enkeltprøver: 100.
- Vekten av samleprøven = 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver på 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere en prøve på 20 kg).
- Hver laboratorieprøve på 10 kg skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.2.4.

Prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (partier < 15 tonn)

Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver.

Tallene i nedenstående tabell 2 kan brukes for å bestemme hvor mange enkeltprøver som skal tas, og den påfølgende oppdelingen av samleprøven.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt og antall underoppdelinger av samleprøven

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike – se punkt D.2.1)</i>	<i>Antall laboratorieprøver fra samleprøve</i>
≤ 0,1	10	2	1 (ingen oppdeling)

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg) (ved forbrukerpakninger kan samleprøvens vekt avvike – se punkt D.2.1)</i>	<i>Antall laboratorieprøver fra samleprøve</i>
> 0,1–≤ 0,2	15	3	1 (ingen oppdeling)
> 0,2–≤ 0,5	20	4	1 (ingen oppdeling)
> 0,5–≤ 1,0	30	6	1 (ingen oppdeling)
> 1,0–≤ 2,0	40	8 (< 12 kg)	1 (ingen oppdeling)
> 2,0–≤ 5,0	60	12	2
> 5,0–≤ 10,0	80	16	2
> 10,0–≤ 15,0	100	20	2

- Vekten av samleprøven ≤ 20 kg, som skal blandes og deles opp i to like store laboratorieprøver ≤ 10 kg og deretter males opp (oppdelingen i to laboratorieprøver er ikke nødvendig for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling dersom det tilgjengelige laboratorieutstyret har kapasitet til å homogenisere prøver på 20 kg).

Dersom samleprøven veier mindre enn 20 kg, skal den deles opp i laboratorieprøver på følgende måte:

- < 12 kg: ingen oppdeling i laboratorieprøver,
- ≥ 12 kg: oppdeling i to laboratorieprøver.
- Hver laboratorieprøve skal finmales separat og blandes grundig for å sikre en fullstendig homogenisering i samsvar med bestemmelsene i vedlegg II.
- Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

D.2.5. *Prøvetakingsmetode for bearbejdede produkter, unntatt vegetabilsk olje, og næringsmidler som er sammensatt av flere ingredienser*

D.2.5.1. *Bearbejdede produkter (unntatt vegetabilsk olje) med liten partikkelstørrelse, f.eks. mel, peanøttsmør (homogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*

- Antall enkeltprøver: 100. For partier under 50 tonn bør antall enkeltprøver være mellom 10 og 100, avhengig av partiets vekt (se tabell 3).

Tabell 3
Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av partiets vekt

<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
≤ 1	10	1
> 1–≤ 3	20	2
> 3–≤ 10	40	4
> 10–≤ 20	60	6
> 20–≤ 50	100	10

- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning er enkeltprøvens vekt avhengig av vekten av emballasjen.
- Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.

D.2.5.2. *Bearbejdede produkter med relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av aflatoksinforurensningen)*

Prøvetakingsmetode og godkjenning som for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter (D.2.3 og D.2.4).

D.2.6. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstledet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁶

D.2.7. *Særlig prøvetakingsmetode for jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner, trenøtter og bearbejdede produkter som markedsføres i vakuumpakninger*

D.2.7.1. *Pistasienøtter, jordnøtter (peanøtter), paranøtter*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 50 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 50 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver av (se tabell 2).

D.2.7.2. *Aprikoskjerner, andre trenøtter enn pistasienøtter og paranøtter, andre oljeholdige frø*

For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 20 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).

D.2.7.3. *Produkter framstilt av trenøtter, aprikoskjerner og jordnøtter (peanøtter) med liten partikkelstørrelse*

For partier på eller over 50 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 50 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 3, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 3).

D.2.8. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter som skal sorteres eller gjennomgå andre former for fysisk behandling:

- godkjenning dersom samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at samleprøven eller gjennomsnittet av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet.

For jordnøtter (peanøtter), andre oljeholdige frø, aprikoskjerner og trenøtter beregnet på direkte konsum:

- godkjenning dersom ingen av laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at en eller begge laboratorieprøvene overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,

Dersom samleprøven veier 12 kg eller mindre:

- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigeringsfaktor for gjenfinning og måleusikkerhet.

◀ M1

E.

▶ M2

Prøvetakingsmetode for krydder

Denne prøvetakingsmetoden skal anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A, aflatoksin B1 og samlet aflatoksininnhold i krydder, bortsett fra krydder med en relativt stor partikkelstørrelse (heterogen fordeling av mykotoksinforurensning).

◀ M2

E.1.

Enkeltprøvens vekt

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er angitt i del E i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten på samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven nevnt i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

E.2.

Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for krydder

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt eller antall	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
Krydder	≥ 15	25 tonn	100	10
	< 15	–	5–100*	0,5–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

- E.3. *Prøvetakingsmetode for krydder (partier på eller over 15 tonn)*
- Forutsatt at delpartiene fysisk kan atskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten på et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene overskride den angitte vekten med opptil 20 %.
 - Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
 - Antall enkeltprøver: 100. Samleprøvens vekt = 10 kg.
 - Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.
- E.4. *Prøvetakingsmetode for krydder (partier under 15 tonn)*
- For partier med krydder under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter 5–100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 0,5 og 10 kg. Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2
Antall enkeltprøver som skal tas avhengig av krydderpartiets vekt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
≤ 0,01	5	0,5
> 0,01–≤ 0,1	10	1
> 0,1–≤ 0,2	15	1,5
> 0,2–≤ 0,5	20	2
> 0,5–≤ 1,0	30	3
> 1,0–≤ 2,0	40	4
> 2,0–≤ 5,0	60	6
> 5,0–≤ 10,0	80	8
> 10,0–≤ 15,0	100	10

- E.5. *Prøvetaking i detaljstledet*
- Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne del av vedlegg I.
- Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 0,5 kg.⁷
- E.6. *Særlig prøvetakingsmetode for krydder som omsettes i vakuumpakninger*
- For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2 for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarende vekten på partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).
- E.7. *Godkjenning av et parti eller et delparti*
- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
 - Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.
- F. *Prøvetakingsmetode for melk og melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk*
- Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for aflatoxin M1 i melk, melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk samt næringsmidler (melk og melkeprodukter) til spesielle medisinske formål beregnet spesielt på spedbarn.
- F.1. *Prøvetakingsmetode for melk, melkeprodukter, morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger, herunder spedbarnsmelk og tilskuddsmelk*
- Samleprøven skal være på minst 1 kg eller 1 liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. når prøven består av én flaske.
- Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Det fastsatte antall enkeltprøver er basert på den vanlige formen som de berørte produktene bringes i omsetning i. For flytende produkter i bulk skal partiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker kvaliteten

på produktet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at aflatoksin M1 er homogent fordelt i et gitt parti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene, som ofte kan bestå av en flaske eller en pakning, skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 kg eller 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1

Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Form som produktene bringes i omsetning i</i>	<i>Partiets volum eller vekt (i liter eller kg)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens minste volum eller vekt (i liter eller kg)</i>
Bulk	–	3–5	1
Flasker/pakninger	≤ 50	3	1
Flasker/pakninger	50–500	5	1
Flasker/pakninger	> 500	10	1

F.2. *Prøvetaking i detaljstledet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.⁸

F.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet (eller beslutningsgrense – se vedlegg II nr. 4.4).
- Avslag dersom laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet (eller beslutningsgrense – se vedlegg II nr. 4.4).

►M1

G. *Prøvetakingsmetode for kaffe, kaffeprodukter, lakrisrot og lakrisekstrakt*

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for okratoksin A i brente kaffebønner, malt brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt.

G.1. *Enkeltprøvens vekt*

Enkeltprøven skal veie ca. 100 gram, med mindre annet er oppgitt i denne del G i vedlegg I.

For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt.

For forbrukerpakninger på over 100 gram vil dette medføre samleprøver med en vekt på over 10 kg. Dersom en enkelt forbrukerpakning veier betydelig mer enn 100 gram, skal 100 gram tas fra hver forbrukerpakning som en enkeltprøve. Det kan gjøres enten i forbindelse med prøvetakingen eller på laboratoriet. Dersom en slik prøvetakingsmetode vil kunne medføre uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. på grunn av emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode. Det gjelder for eksempel for verdifulle produkter som markedsføres i forbrukerpakninger på 500 gram eller 1 kg. I slike tilfeller kan samleprøven bestå av færre enkeltprøver enn antallet som er angitt i tabell 1 og 2, forutsatt at vekten av samleprøven tilsvarer den påkrevde vekten som er foreskrevet for samleprøven i tabell 1 og 2.

Dersom forbrukerpakningen veier mindre enn 100 gram, og dersom forskjellen ikke er særlig stor, skal én forbrukerpakning anses som én enkeltprøve, noe som gir en samleprøve på under 10 kg. Dersom forbrukerpakningen veier betydelig mindre enn 100 gram, skal én enkeltprøve bestå av to eller flere forbrukerpakninger slik at enkeltprøvens vekt ligger så tett opptil 100 gram som mulig.

G.2. *Alminnelig oversikt over prøvetakingsmetoden for brent kaffe, malt brent kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt*

Tabell 1

Underoppdeling av partier i delpartier etter produkt og partiets vekt

<i>Vare</i>	<i>Partiets vekt (tonn)</i>	<i>Delpartiens vekt eller antall</i>	<i>Antall enkeltprøver</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
Brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrisekstrakt	≥ 15	15–30 tonn	100	10
	< 15	–	10–100*	1–10

* Avhengig av partiets vekt – se tabell 2 i denne delen av dette vedlegg.

- G.3. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt (partier ≥ 15 tonn)*
- Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal hvert parti deles opp i delpartier i henhold til tabell 1. Ettersom vekten av et parti ikke alltid vil være et eksakt multiplum av vekten av delpartiene, kan vekten av delpartiene avvike fra den angitte vekten med opptil 20 %.
 - Prøvetakingen skal foretas separat for hvert delparti.
 - Antall enkeltprøver: 100.
 - Samleprøvens vekt = 10 kg.
 - Dersom prøvetakingen ikke kan foretas etter metoden beskrevet ovenfor uten at det får uakseptable økonomiske konsekvenser som følge av skade på partiet (f.eks. pga. emballasjeformen eller transportmiddelet), kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode, forutsatt at den er så representativ som mulig og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.
- G.4. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt (partier < 15 tonn)*
- For brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt under 15 tonn skal det brukes en prøvetakingsplan som, avhengig av partiets vekt, omfatter fra 10 til 100 enkeltprøver, noe som gir en samleprøve på mellom 1 og 10 kg.
- Tallene i nedenstående tabell kan brukes til å bestemme hvor mange enkeltprøver det skal tas.

Tabell 2

Antall enkeltprøver som skal tas, avhengig av vekten av partiet av brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt

Partiets vekt (tonn)	Antall enkeltprøver	Samleprøvens vekt (kg)
$\leq 0,1$	10	1
$> 0,1 - \leq 0,2$	15	1,5
$> 0,2 - \leq 0,5$	20	2
$> 0,5 - \leq 1,0$	30	3
$> 1,0 - \leq 2,0$	40	4
$> 2,0 - \leq 5,0$	60	6
$> 5,0 - \leq 10,0$	80	8
$> 10,0 - \leq 15,0$	100	10

- G.5. *Prøvetakingsmetode for brente kaffebønner, brent malt kaffe, løselig kaffe, lakrisrot og lakrissekstrakt markedsført i vakuumpakninger*
- For partier på eller over 15 tonn skal det tas minst 25 enkeltprøver for å få en samleprøve på 10 kg, og for partier under 15 tonn skal det tas 25 % av antallet enkeltprøver nevnt i tabell 2, for å få en samleprøve med en vekt som tilsvarer vekten av partiet som det er tatt prøver fra (se tabell 2).
- G.6. *Prøvetaking i detaljstledet*
- Prøvetaking av næringsmidler i detaljstledet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne delen av vedlegg I.
- Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstledet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.⁹
- G.7. *Godkjenning av et parti eller et delparti*
- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet,
 - avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

◀ M1

- H. *Prøvetakingsmetode for fruktjuice, herunder druejuice, druemost, eplesider og vin*
- Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for
- okratoksin A i vin, druejuice og druemost, og
 - patulin i fruktjuice, fruktnektar, alkoholsterke drikker, eplesider og andre gjærede drikker framstilt av epler eller som inneholder eplejuice.
- H.1. *Prøvetakingsmetode*
- Samleprøven skal være på minst én liter, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. når prøven består av én flaske.
- Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Det fastsatte antall enkeltprøver er basert på den vanlige formen som de berørte produktene bringes i omsetning i. For flytende produkter i bulk skal partiet blandes så grundig som mulig uten at det påvirker kvaliteten på produktet, enten manuelt eller mekanisk, rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at okratoksin

A og patulin er homogent fordelt i et gitt parti. Det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltprøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Enkeltprøvene, som ofte kan bestå av en flaske eller en pakning, skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 liter. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1
Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Form som produktene bringes i omsetning i</i>	<i>Partiets volum (i liter)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens minste volum (i liter)</i>
Bulk (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider, vin)	–	3	1
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	≤ 50	3	1
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	50–500	5	1
Flasker/pakninger (fruktjuice, alkoholsterke drikker, eplesider)	> 500	10	1
Flasker/pakninger med vin	≤ 50	1	1
Flasker/pakninger med vin	50–500	2	1
Flasker/pakninger med vin	> 500	3	1

H.2. *Prøvetaking i detaljstleddet*

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.¹⁰

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.

H.3. *Godkjenning av et parti eller et delparti*

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerende for gjenfinning og måleusikkerhet.

► M2

I. *Prøvetakingsmetode for epleprodukter i fast form*

Denne prøvetakingsmetoden skal anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for patulin i epleprodukter i fast form, herunder epleprodukter i fast form for spedbarn og småbarn.

◄ M2

I.1. *Prøvetakingsmetode*

Samleprøven skal veie minst 1 kg, med mindre det ikke lar seg gjøre, f.eks. ved prøvetaking av en enkeltpakning.

Det minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. ► M2 ◄ M2

Enkeltprøvene skal ha tilnærmet samme vekt. Enkeltprøvenes vekt skal være minst 100 gram, noe som gir en samleprøve på minst 1 kg. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8 i vedlegg I.

Tabell 1
Minste antall enkeltprøver som skal tas fra partiet

<i>Partiets vekt (kg)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
< 50	3	1

<i>Partiets vekt (kg)</i>	<i>Minste antall enkeltprøver som skal tas</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
50–500	5	1
> 500	10	1

Dersom partiet består av enkeltpakninger, er antall pakninger som skal utgjøre en samleprøve, angitt i tabell 2.

Tabell 2

<i>Antall pakninger (enkeltp prøver) som skal utgjøre samleprøven dersom partiet består av enkeltpakninger</i>		
<i>Antall pakninger eller enheter i partiet</i>	<i>Antall pakninger eller enheter som skal tas</i>	<i>Samleprøvens vekt (kg)</i>
1–25	1 pakning eller enhet	1
26–100	Ca. 5 %, minst 2 pakninger eller enheter	1
> 100	Ca. 5 %, høyst 10 pakninger eller enheter	1

I.2. Prøvetaking i detaljstleddet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene om prøvetaking fastsatt i denne del av vedlegget.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.¹¹

I.3. Godkjenning av et parti eller et delparti

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning.
- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til måleusikkerhet og korrigering for gjenfinning.

J. Prøvetakingsmetode for barnemat og bearbejdede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn

- Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for
- aflatoksiner, okratoksin A og Fusarium-toksiner i barnemat og bearbejdede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn,
 - aflatoksiner og okratoksin A i næringsmidler til spesielle medisinske formål (bortsett fra melk og melkeprodukter) spesielt beregnet på spedbarn, og
 - patulin i annen barnemat enn bearbejdede kornbaserte næringsmidler for spedbarn og småbarn. For å kontrollere grenseverdiene fastsatt for patulin i eplejuice og epleprodukter i fast form for spedbarn og småbarn skal prøvetakingsmetoden beskrevet i del I i vedlegg I benyttes.

J.1. Prøvetakingsmetode

- Prøvetakingsmetoden for korn og kornprodukter fastsatt i B.4 i vedlegg I skal benyttes for næringsmidler beregnet på spedbarn og småbarn. Antall enkeltprøver som skal tas, avhenger derfor av partiets vekt, og det skal tas minst 10 og høyst 100 prøver, i samsvar med tabell 2 i vedlegg I punkt B.4. For svært små partier (på eller under 0,5 tonn) kan det tas et mindre antall enkeltprøver, men samleprøven som inneholder alle enkeltprøvene skal da veie minst 1 kg.
- Enkeltprøvens vekt skal være ca. 100 gram. For partier i forbrukerpakning avhenger enkeltprøvens vekt av pakningens vekt, og for svært små partier (på eller under 0,5 tonn) skal enkeltprøvene ha en vekt som gjør at de sett under ett gir en samleprøve på minst 1 kg. Avvik fra denne metoden skal registreres i rapporten omhandlet i A.3.8.
- Samleprøvens vekt = 1–10 kg, tilstrekkelig blandet.

J.2. Prøvetaking i detaljstleddet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne del av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes en annen prøvetakingsmetode i detaljstleddet, forutsatt at den sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at den beskrives og dokumenteres fullt ut.¹²

J.3. Godkjenning av et parti eller et delparti

- Godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigering for gjenfinning og måleusikkerhet.

- Avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerings og måleusikkerhet.

► M1

K. Prøvetakingsmetode for vegetabilsk olje

Denne prøvetakingsmetoden kan anvendes ved offentlig kontroll av grenseverdiene fastsatt for mykotoxiner, særlig aflatoxin B1, samlet aflatoxininnhold og zearalenon i vegetabilsk olje.

K.1. Prøvetakingsmetode for vegetabilsk olje

- Enkeltp prøven skal veie minst 100 gram (ml) (avhengig av forsendelsens art, f.eks. vegetabilsk olje i bulk, skal det tas minst tre enkeltp prøver på ca. 350 ml), noe som gir en samleprøve på minst 1 kg (liter).
- Det minste antall enkeltp prøver som skal tas fra partiet, er angitt i tabell 1. Partiet skal blandes så grundig som mulig enten manuelt eller mekanisk rett før prøvetaking. I så fall kan det antas at aflatoxin er homogent fordelt i et gitt parti, og det er derfor tilstrekkelig å ta tre enkeltp prøver fra et parti som skal utgjøre samleprøven.

Tabell 1
Minste antall enkeltp prøver som skal tas fra partiet

Markedsføringsform	Partiets vekt (kg) Partiets volum (i liter)	Minste antall enkeltp prøver som skal tas
Bulk*	–	3
Pakninger	≤ 50	3
Pakninger	> 50 til 500	5
Pakninger	> 500	10

* Forutsatt at delpartiene fysisk kan utskilles, skal store forsendelser i bulk/partier av vegetabilsk olje deles opp i delpartier i henhold til tabell 2 i denne delen.

Tabell 2
Underoppdeling av partier i delpartier etter partiets vekt

Vare	Partiets vekt (tonn)	Delpartiens vekt ³ eller antall	Antall enkeltp prøver	Samleprøvens vekt (kg)
Vegetabilsk olje	≥ 1500	500 tonn	3	1
	> 300 og < 1500	3 delpartier	3	1
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	3	1
	< 50	–	3	1

K.2. Prøvmingsmetode for vegetabilsk olje i detaljstleddet

Prøvetaking av næringsmidler i detaljstleddet bør om mulig skje i samsvar med bestemmelsene fastsatt i denne delen av vedlegg I.

Dersom det ikke er mulig, kan det benyttes andre effektive prøvetakingsmetoder i detaljstleddet, forutsatt at de sikrer at samleprøven er tilstrekkelig representativ for partiet som det er tatt prøver fra, og at de beskrives og dokumenteres fullt ut. Samleprøven skal uansett veie minst 1 kg.¹³

K.3. Godkjenning av et parti eller et delparti

- godkjenning dersom laboratorieprøven ikke overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerings og måleusikkerhet,
- avslag dersom det er hevet over enhver rimelig tvil at laboratorieprøven overskrider grenseverdien, idet det tas hensyn til korrigerings og måleusikkerhet.

◀ M1

► M2

L. Prøvetakingsmetode for svært store partier eller partier som lagres eller transporteres på en måte som gjør det umulig å ta prøver av hele partiet

L.1. Allmenne prinsipper

Dersom transport eller lagring av et parti gjør det umulig å ta enkeltp prøver av hele partiet, bør det tas prøver av slike partier når partiet er i flyt (dynamisk prøvetaking).

Når det gjelder store lagre som er beregnet på lagring av næringsmidler, bør driftsansvarlige oppfordres til å installere utstyr på lagrene som gjør det mulig å foreta (automatisk) prøvetaking i hele det lagrede partiet.

Ved anvendelse av prøvetakingsmetodene som er omhandlet i denne del L, underrettes den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant om prøvetakingsmetoden. Dersom den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant er i tvil når det gjelder framgangsmåten for prøvetaking, skal den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket eller dennes representant gi vedkommende myndighet mulighet til å ta prøver av hele partiet for sin regning.

Prøvetaking av en del av partiet er tillatt, under forutsetning av at den del som tas ut for prøvetaking, utgjør minst 10 % av partiet det skal tas prøver av. Dersom det er tatt prøve av en del av et parti næringsmidler i samme klasse eller med samme betegnelse, og det fastslås at den ikke oppfyller Unionens krav, skal det antas at det samme gjelder for hele partiet, med mindre en ytterligere inngående vurdering viser at det ikke er belegg for at resten av partiet ikke oppfyller kravene.

De relevante bestemmelsene om f.eks. enkeltprøvens vekt fastsatt i andre deler av dette vedlegg får anvendelse på prøvetaking av svært store partier eller partier som lagres eller transporteres på en måte som gjør det umulig å ta prøver av hele partiet.

L.2. *Antall enkeltprøver som skal tas dersom partiene er svært store*

Dersom de deler av et parti som tas ut for prøvetaking, er store (> 500 tonn), er antall enkeltprøver som skal tas = 100 enkeltprøver + <208>tonn. Dersom partiet veier mindre enn 1 500 tonn og kan inndeles i delpartier i samsvar med tabell 1 i del B, og under forutsetning av at delpartiene kan atskilles fysisk, skal det imidlertid tas det antall enkeltprøver som er fastsatt i del B.

L.3. *Store partier som transporteres med skip*

L.3.1. *Dynamisk prøvetaking av store partier som transporteres med skip*

Prøvetaking av store partier i skip skal fortrinnsvis foretas mens produktet er i flyt (dynamisk prøvetaking).

Prøvetakingen skal foretas per lasterom (enhet som kan atskilles fysisk). Lasterommene tømmes imidlertid delvis ett etter ett, slik at den opprinnelige fysiske atskillelsen ikke lenger eksisterer etter overføringen til lagringsstedene. Prøvetaking kan derfor foretas enten på grunnlag av den opprinnelige fysiske atskillelsen eller atskillelsen etter overføringen til lagringsstedene.

Det kan ta flere dager å losse et skip. Vanligvis skal prøvetaking foretas med jevne mellomrom så lenge lossingen pågår. Det er imidlertid ikke alltid mulig eller hensiktsmessig at en offisiell inspektør er til stede for å ta prøver under hele lossingen. Det er derfor tillatt å ta prøver av en del av partiet (del som tas ut for prøvetaking). Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.

Selv om den offisielle prøven tas automatisk, skal en inspektør være til stede. Dersom den automatiske prøvetakingen foretas med forhåndsinnstilte parametere som ikke kan endres under prøvetakingen, og enkeltprøvene samles i en forseglede beholder som hindrer mulig svindel, kreves det at inspektøren er til stede bare når prøvetakingen starter, hver gang prøvebeholderen skal skiftes ut og når prøvetakingen avsluttes.

L.3.2. *Statisk prøvetaking av partier som transporteres med skip*

Dersom prøvetakingen foretas på en statisk måte, må det anvendes samme framgangsmåte som den som gjelder for lagringssteder (siloeer) som er tilgjengelige ovenfra (se L.5.1).

Prøvene skal tas (ovenfra) fra den tilgjengelige delen av partiet/lasterommet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.

L.4. *Prøvetaking av store partier som oppbevares i lagre*

Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.

L.5. *Prøvetaking fra lagre (siloeer)*

L.5.1. *Prøvetaking fra siloeer som er (lett) tilgjengelige ovenfra*

Prøvene skal tas fra den tilgjengelige delen av partiet. Antall enkeltprøver fastsettes ut fra størrelsen på den del som tas ut for prøvetaking.

L.5.2. *Prøvetaking fra siloeer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloeer)*

L.5.2.1. *Siloeer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloeer), med en individuell størrelse på > 100 tonn*

Det kan ikke tas prøver på en statisk måte av næringsmidler som lagres i slike siloeer. Dersom det skal tas prøver av næringsmidler i en slik silo og det ikke er mulig å flytte partiet, skal det derfor inngås avtale med den driftsansvarlige om at han/hun skal underrette inspektøren om når siloen vil bli tømt, helt eller delvis, slik at det kan tas prøver mens næringsmidlene er i flyt.

L.5.2.2. *Siloeer som ikke er tilgjengelige ovenfra (lukkede siloeer), med en individuell størrelse på < 100 tonn*

I motsetning til det som er fastsatt i del L.1 (den del som tas ut for prøvetaking, utgjør minst 10 %), innebærer prøvetakingsmetoden overføring til en beholder med en størrelse på 50–100 kg, som prøven tas fra. Samleprøvens størrelse skal tilsvare hele partiet, og antall enkeltprøver skal beregnes ut fra mengden i den siloen som næringsmidlene overføres til en beholder fra med sikte på prøvetaking.

L.6. *Prøvetaking av uemballerte næringsmidler i store lukkede beholdere*

Prøver fra slike partier kan ofte ikke tas før de losses. Det er i enkelte tilfeller ikke mulig å losse slike beholdere på innførsels- eller kontrollstedet, og prøvetakingen bør derfor utføres når beholderne losses. Den driftsansvarlige skal underrette inspektøren om stedet og tidspunktet for lossing av beholderne.

M. *Prøvetakingsmetode for kosttilskudd basert på ris gjæret med rød gjær (monascus purpureus)*

Denne prøvetakingsmetoden skal brukes ved den offentlige kontrollen av grenseverdien fastsatt for citrinin i kosttilskudd basert på ris gjæret med rød gjær (*Monascus purpureus*).

Prøvetakingsmetode og prøvestørrelse

Prøvetakingsmetoden er basert på en antakelse om at kosttilskuddene basert på ris gjæret med rød gjær (*Monascus purpureus*) markedsføres i forbrukerpakninger som vanligvis inneholder 30–120 kapsler per pakning.

<i>Partistørrelse</i>	<i>Antall forbrukerpakninger det skal tas prøver av</i>	<i>Prøvestørrelse</i>
1–50	1	Alle kapsler
51–250	2	Alle kapsler
251–1 000	4	Halvparten av alle kapsler i alle forbrukerpakninger det skal tas prøver av
> 1 000	4 + 1 forbrukerpakning per 1 000 forbrukerpakninger med høyst 25 forbrukerpakninger	≤ 10 forbrukerpakninger: halvparten av kapslene i hver forbrukerpakning > 10 forbrukerpakninger: fra hver forbrukerpakning tas det et likt antall kapsler for å oppnå en prøve som tilsvarer innholdet i 5 forbrukerpakninger

◀ **M2**

1 En veiledning for vedkommende myndigheter for kontroll av samsvaret med EUs regelverk for aflatoksiner er tilgjengelig på http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/aflatoxin_guidance_en.pdf. Veiledningen inneholder praktiske tilleggsopplysninger, men opplysningene i veiledningen er underordnet bestemmelsene i denne forordning.

2 ► **M2** Prøvetaking av slike partier skal utføres i samsvar med reglene fastsatt i del L. En veiledning om prøvetaking av store partier finnes i et dokument som er tilgjengelig på følgende nettsted: <http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/guidance-sampling-final.pdf>. Reglene for prøvetaking fastsatt i standarden EN ISO 24333:2009 eller i GAFTAs regler for prøvetaking («GAFTA 124») som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak anvender for å sikre at bestemmelsene i lovgivningen overholdes, tilsvarer reglene for prøvetaking fastsatt i del L.

Ved prøvetaking av partier med tanke på *Fusarium*-toksiner tilsvarer reglene for prøvetaking fastsatt i EN ISO 24333:2009 eller GAFTAs regler for prøvetaking («GAFTA 124») som driftsansvarlige for næringsmiddelforetak anvender for å sikre at bestemmelsene i lovgivningen overholdes, reglene for prøvetaking fastsatt i del B. ◀ **M2**

- 3 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 4 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 5 Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 6 Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 7 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 0,5 kg, kan samleprøven veie mindre enn 0,5 kg.
- 8 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 9 Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 10 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 liter, kan samleprøvens volum være mindre enn 1 liter.
- 11 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 12 Dersom delen som det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.
- 13 Dersom delen det skal tas prøver fra, er så liten at det er umulig å oppnå en samleprøve på 1 kg, kan samleprøven veie mindre enn 1 kg.

Vedlegg II

Kriterier for tillaging av prøver og for analysemetoder brukt ved offentlig kontroll av innholdet av mykotoksiner i næringsmidler

1. *Innledning*

1.1. *Forholdsregler*

Ettersom fordelingen av mykotoksiner vanligvis er heterogen, bør prøvene tillages (og særlig homogeniseres) med grad unngås under analysen av aflatoksiner, da det skjer en gradvis nedbrytning av aflatoksin når det utsettes for ultrafiolett lys.

1.2. *Beregning av forholdet skall/kjerner i hele nøtter*

Grenseverdiene fastsatt for aflatoksiner i forordning (EF) nr. 466/2001 får anvendelse på den spiselige delen. Innholdet av aflatoksiner i den spiselige delen kan bestemmes på følgende måter:

- De hele nøttene i prøvene avskalles, og innholdet av aflatoksiner bestemmes direkte i den spiselige delen.
- Prøven tillages med uavskallede nøtter. Prøvetakings- og analysemetoden må i så fall gjøre det mulig å beregne kjernenes vekt i samleprøven. Kjernenes vekt skal beregnes etter at det er fastlagt en egnet faktor for forholdet mellom skall og kjerne i hele nøtter. Ved hjelp av dette forholdet beregnes andelen av kjerner i samleprøven som brukes til tillaging og analyse av prøven.

Ca. 100 hele nøtter skal for dette formål tas ut vilkårlig fra partiet eller samleprøven. Forholdet kan fastlegges ved at et hundretalls nøtter veies og avskalles, hvoretter skall og kjerner veies separat.

Dette forholdet mellom skall og kjerne kan også benyttes ved senere analyser. Dersom det fastslås at en laboratorieprøve overskrider grenseverdien, skal imidlertid forholdet mellom skall og kjerne for denne prøven bestemmes ved hjelp av de ca. 100 nøttene som er uttatt.

2. *Behandling av prøven i laboratoriet*

Hver laboratorieprøve skal finmales og blandes grundig etter en metode som sikrer fullstendig homogenisering.

Dersom grenseverdien gjelder tørrstoffet, skal tørrstoffinnholdet i produktet bestemmes for en del av det homogeniserte prøven etter en metode som sikrer nøyaktig bestemmelse av tørrstoffinnholdet.

3. *Parallellprøver*

Parallellprøvene som tas for håndhevings-, handels- (klageadgangs-) eller referanseformål, skal tas av det homogeniserte materialet, med mindre en slik framgangsmåte er i strid med medlemsstatens bestemmelser om rettighetene til den driftsansvarlige for næringsmiddelforetaket.

4. *Analysemetode som laboratoriet skal bruke samt krav til laboratoriekontroll*

4.1. *Definisjoner*

Nedenfor følger noen av de vanligste definisjonene som laboratoriene skal bruke.

r	=	Repeterbarhet: den verdi som den absolutte forskjell mellom to enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under repeterbarhetsforhold, dvs. samme prøve, samme person, samme apparatur, samme laboratorium og kort tidsintervall, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times S_r$.
s_r	=	Standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold.
RSD	=	Relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under repeterbarhetsforhold $[(s_r / \bar{X}) \times 100]$.
R	=	Reproduserbarhet: den verdi som den absolutte forskjell mellom enkeltstående prøvingsresultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold, dvs. av personer ved ulike laboratorier ved bruk av den standardiserte prøvingsmetoden med identisk materiale, med en bestemt sannsynlighet (normalt 95 %) kan forventes å ligge under; $R = 2,8 \times s_R$.
s_R	=	Standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold.
RSD _R	=	Relativt standardavvik beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold $[(s_R / \bar{X}) \times 100]$.

► M2

4.2. *Generelle krav*

De bekreftende analysemetodene som benyttes ved kontroll av næringsmidler, skal være i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i vedlegg III til forordning (EF) nr. 882/2004.

4.3 *Særlige krav*

4.3.1. *Særlige krav til bekreftelsesmetoder*

4.3.1.1. *Ytelseskriterier*

Det anbefales å bruke fullt ut validerte bekreftelsesmetoder (f.eks. metoder som er blitt validert ved undersøkelser foretatt ved flere laboratorier for de respektive matrisene) dersom dette er relevant, og dersom slike er tilgjengelig. Andre egnede validerte bekreftelsesmetoder (f.eks. metoder som er blitt validert internt for relevante matriser som tilhører den berørte varegruppen) kan også brukes, forutsatt at de oppfyller ytelseskriteriene angitt i tabellene som følger.

Der det er mulig, skal valideringen av de internt validerte metodene omfatte sertifisert referansemateriale.

a) Ytelseskriterier for aflatoksiner

Kriterium	Konsentrasjonsområde	Anbefalt verdi	Høyeste tillatte verdi
Blindprøver	Alle	Ubetydelig	–
Gjenfinning – aflatoksin M1	0,01–0,05 mg/kg	60–120 %	
	> 0,05 mg/kg	70–110 %	
Gjenfinning – aflatoksin B ₁ , B ₂ , G ₁ , G ₂	< 1,0 mg/kg	50–120 %	

Kriterium	Konsentrasjonsområde	Anbefalt verdi	Høyeste tillatte verdi
Reproduserbarhet (RSD _R)	1–10 mg/kg	70–110 %	2 × verdien utregnet etter Horwitz' ligning* **
	> 10 mg/kg	80–110 %	
	Alle	Utregnet etter Horwitz' ligning* **	
Repeterbarhet RSD _r kan beregnes som 0,66 ganger reproduserbarhet RSD _R ved den relevante konsentrasjonen.			

Merk:

- Verdiene gjelder både for B₁ og for summen av B₁ + B₂ + G₁ + G₂
- Dersom summen for de enkelte aflatoksinene B₁ + B₂ + G₁ + G₂ skal oppgis, må hvert aflatoksins respons på analysemetoden enten være kjent eller likeverdig.

b) Ytelseskriterier for okratoksin A

Nivå µg/kg	Okratoksin A	RSD _R %	Gjenfinning %
< 1	RSD _r %	≤ 40	50–120
≥ 1	RSD _r %	≤ 20	70–110

c) Ytelseskriterier for patulin

Nivå µg/kg	Patulin	RSD _R %	Gjenfinning %
< 20	RSD _r %	≤ 30	50–120
20–50	RSD _r %	≤ 20	70–105
> 50	RSD _r %	≤ 15	75–105

d) Ytelseskriterier for deoksynivalenol

Nivå µg/kg	Deoksynivalenol	RSD _R %	Gjenfinning %
> 100–≤ 500	RSD _r %	≤ 20	60–110
> 500	RSD _r %	≤ 20	70–120

e) Ytelseskriterier for zearalenon

Nivå µg/kg	Zearalenon	RSD _R %	Gjenfinning %
≤ 50	RSD _r %	≤ 40	60–120
> 50	RSD _r %	≤ 25	70–120

f) Ytelseskriterier for fumonisin B₁ og B₂ enkeltvis

Nivå µg/kg	Fumonisin B ₁ og B ₂ enkeltvis	RSD _R %	Gjenfinning %
≤ 500	RSD _r %	≤ 30	60–120
> 500	RSD _r %	≤ 20	70–110

g) Ytelseskriterier for T-2- og HT-2-toksin enkeltvis

Nivå µg/kg	T-2- og HT-2-toksin enkeltvis	RSD _R %	Gjenfinning %
15–250	RSD _r %	≤ 30	60–130
> 250	RSD _r %	≤ 25	60–130

h) Ytelseskriterier for citrinin

Nivå µg/kg	Citrinin	Anbefalt RSD _R %	Høyeste tillatte RSD _R %	Gjenfinning %
Alle	0,66 × RSD _R	Utregnet etter Horwitz' ligning* **	2 × verdien utregnet etter Horwitz' ligning* **	70–120

i) Merknader til ytelseskriteriene for mykotoksiner:

- Påvisningsgrensene i metodene som brukes, er ikke angitt, ettersom presisjonsverdiene er angitt ved de relevante konsentrasjonene.

- Presisjonsverdien er utregnet etter Horwitz' ligning, særlig den opprinnelige Horwitz' ligning (for konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$)* og Horwitz' endrede ligning (for konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$).**

* Horwitz' ligning for konsentrasjoner $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

Ref.: W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem., 1980, 63, 1344)

** Horwitz' endrede ligning* for konsentrasjoner $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

$$RSD_R = 22 \%$$

Ref.: M. Thompson, Analyst, 2000, 125, p. 385–386)

der:

- RSD_R står for det relative standardavviket beregnet ut fra resultater oppnådd under reproduserbarhetsforhold [(sR/) × 100].
- C er konsentrasjonsforholdet (dvs. 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

Dette er en generell presisjonsligning som er funnet å være uavhengig av analytt og matrise, men som bare er avhengig av konsentrasjonen for de fleste rutineanalysemetoder.

4.3.1.2. Egnethetsprinsipp

For internt validerte metoder kan det alternativt benyttes en metode for å bedømme egnethet*** for å vurdere om metodene er egnet for offentlig kontroll. Metoder som er egnet for offentlig kontroll, må gi resultater med en standard måleusikkerhet (u) som er lavere enn høyeste standard måleusikkerhet beregnet ved hjelp av følgende formel:

$$Uf = (LOD / 2)^2 + (\alpha + C)^2$$

der:

- Uf er høyeste standard måleusikkerhet (µg/kg),
- LOD er metodens påvisningsgrense (µg/kg),
- α er en konstant tallverdi som skal brukes, og avhenger av verdien av C. Verdiene som skal brukes, er angitt i tabellen nedenfor,
- C er den relevante konsentrasjonen (µg/kg)

Dersom en analysemetode gir resultater med en måleusikkerhet som er mindre enn høyeste standard usikkerhet, skal metoden anses som like godt egnet som en metode som oppfyller ytelseskriteriene i nr. 4.3.1.1.

Tabell

Tallverdier som skal brukes for α som konstant i formelen angitt i dette punkt, avhengig av den relevante konsentrasjonen

C (µg/kg)	α
≤ 50	0,2
51–500	0,18
501–1 000	0,15
1 001–10 000	0,12
> 10 000	0,1

*** Ref.: M. Thompson and R. Wood, Accred. Qual. Assur., 2006, 10, s. 471–478.

4.3.2. Særlige krav til semikvantitative screeningmetoder

4.3.2.1. Bruksområde

Bruksområdet omfatter bioanalytiske metoder basert på immungjenkjenning eller reseptorbinding (f.eks. ELISA, teststrimler, utstyr basert på lateral flow, immunsensorer) og fysisk-kjemiske metoder basert på kromatografi eller direktepåvisning ved bruk av massespektrometri (f.eks. massespektrometri (MS) under omgivelsesforhold). Andre metoder (f.eks. tynnsjikt-kromatografi) er ikke utelukket, forutsatt at signalene som genereres, er direkte knyttet til de relevante mykotoksinene og gjør det mulig å bruke prinsippet beskrevet nedenfor.

De særlige kravene får anvendelse på metoder der måleresultatet er en tallverdi, f.eks. en (relativ) respons fra en teststrimmelavleser, et signal fra LC-MS (væskrokromatografi/massespektrometri) osv., og der normale statistiske regler kan anvendes.

Kravene får ikke anvendelse på metoder som ikke genererer tallverdier (som f.eks. bare viser en synlig eller en ikke-synlig linje), som krever andre valideringsmetoder. Særlige krav til disse metodene er fastsatt i nr. 4.3.3.

Dette dokumentet beskriver framgangsmåtene for validering av screeningmetoder ved hjelp av en validering som foretas ved flere laboratorier, kontroll av ytelsen til en metode validert ved flere laboratorier og validering av en screeningmetode ved ett laboratorium.

4.3.2.2. Terminologi

Screeningmålkonsentrasjon (STC): den relevante konsentrasjonen for påvisning av mykotoksinet i en prøve. Når målet er å teste samsvar med fastsatte grenser, tilsvarer STC gjeldende grenseverdi. Til andre formål eller dersom ingen grenseverdi er fastsatt, forhåndsdefineres STC av laboratoriet.

Screeningmetode: en metode som brukes til utvelgelse av prøver med nivåer av mykotoksiner som overskrider screeningmålkonsentrasjonen (STC), med en gitt konfidensgrad. Ved mykotoksinscreening anses en konfidensgrad på 95 % som egnet for formålet. Resultatet av screeninganalysen er enten «negativt» eller «mistenkelig». Screeningmetodene skal sikre en kostnadseffektiv og høy analysekapasitet som øker muligheten til å oppdage nye tilfeller som innebærer høy eksponering og helsefare for forbrukerne. Metodene skal være basert på bioanalytiske metoder, LC-MS-metoder eller HPLC-metoder. Prøveresultater som overstiger grenseverdien, må kontrolleres ved å analysere den opprinnelige prøven på nytt med en bekreftelsesmetode.

Negativ prøve: en prøve med et mykotoksininnhold på $< \text{STC}$ med en konfidensgrad på 95 % (dvs. at det er 5 % mulighet for at prøven er blitt feilrapportert som negativ).

Falskt negativ prøve: en prøve med et mykotoksininnhold på $> \text{STC}$, men som er blitt identifisert som negativ.

Mistenkelig prøve (positivt resultat): en prøve som overstiger grenseverdien (se nedenfor), og som kan ha et mykotoksininnhold som er høyere enn STC. Mistenkelige prøver må analyseres på nytt med en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

Falskt mistenkelig prøve: en negativ prøve som er identifisert som mistenkelig.

Bekreftelsesmetoder: metoder som gir fullstendige eller utfyllende opplysninger, for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

Grenseverdi: responsen, signalet eller konsentrasjonen som oppnås med screeningmetoden. Over denne verdien klassifiseres prøven som «mistenkelig». Grenseverdien bestemmes under valideringen, og det tas hensyn til målingens variabilitet.

Negativ kontrollprøve (blindmatrise): en prøve som er påvist ikke å inneholde¹ mykotoksinet det screenes for, f.eks. ved forhåndsbestemmelse der det brukes en tilstrekkelig følsom bekreftelsesmetode. Dersom det ikke er mulig å framstille blindprøver, kan materialet med lavest mulig nivå brukes, forutsatt at det kan fastslås at screeningmetoden er egnet for formålet.

Positiv kontrollprøve: prøve som inneholder mykotoksinet ved screeningmålkonsentrasjonen, f.eks. sertifisert referansemateriale, materiale med kjent innhold (f.eks. analysemateriale fra egnethetsprøvinger) eller som er blitt tilstrekkelig karakterisert ved hjelp av en bekreftelsesmetode. Dersom ingenting av det ovenstående foreligger, kan det brukes en blanding av prøver med forskjellige forurensningsnivåer eller en spiket prøve som er framstilt på laboratoriet, forutsatt at det kan dokumenteres at forurensningsnivået er blitt kontrollert.

4.3.2.3.

Framgangsmåte for validering

Målet med valideringen er å vise at screeningmetoden er egnet for formålet. Dette gjøres ved å bestemme grenseverdien og andelen falskt negative og falskt mistenkelige prøver. I disse to parametrene inngår ytelsesegenskaper som f.eks. følsomhet, selektivitet og presisjon.

Screeningmetodene kan valideres ved flere laboratorier eller ved ett laboratorium. Dersom det allerede foreligger opplysninger om en validering foretatt ved flere laboratorier for en bestemt kombinasjon av mykotoksin/matrise/STC, er det tilstrekkelig at metodens ytelse kontrolleres på et laboratorium som bruker metoden.

4.3.2.3.1.

Innledende validering ved validering som foretas ved ett laboratorium

Mykotoksiner:

Det skal foretas en validering for hvert berørte mykotoksin. Når det gjelder bioanalytiske metoder som gir en kombinert respons for en bestemt mykotoksingruppe (f.eks. aflatoxin B₁, B₂, G₁ og G₂, fumonisin B₁ og B₂), må det dokumenteres at disse kan brukes, og analysens begrensninger må angis i definisjonen av metodens bruksområde. Uønsket kryssreaktivitet (f.eks. DON-3-glykosid, 3- eller 15-acetyl-DON for immunbaserte metoder for DON) antas ikke å øke andelen falskt negative resultater for målmykotoksinene, men kan øke andelen falskt mistenkelige resultater. Denne uønskede økningen kan minskes ved å utføre en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinene.

Matriser:

Det bør foretas en innledende validering for hver enkelt vare eller, dersom det er vist at metoden kan brukes på flere varer, for hver varegruppe. I sistnevnte tilfelle velges en representativ og relevant vare fra den aktuelle gruppen (se tabell A).

Prøveserie:

Det minste antallet forskjellige prøver som kreves med tanke på validering, er 20 homogene negative kontrollprøver og 20 homogene positive kontrollprøver som inneholder mykotoksinet ved STC, og som er analysert under forhold med intermediaær presisjon (RSD_{Ri}) spredt over fem forskjellige dager. Flere serier med 20 prøver som inneholder andre nivåer av mykotoksinet, kan legges til serien som inngår i valideringen, for å få kunnskap om i hvilken grad metoden kan skille mellom forskjellige mykotoksinkonsentrasjoner.

Konsentrasjon:

For hver STC som skal brukes i rutinemessig, må det foretas en validering.

4.3.2.3.2. *Innledende validering ved undersøkelser som foretas ved flere laboratorier*

Validering ved undersøkelser som foretas ved flere laboratorier, skal utføres i samsvar med en internasjonalt anerkjent protokoll for dette (f.eks. ISO 5725:1994 eller IUPAC International Harmonised Protocol), der det kreves bruk av gyldige opplysninger fra minst åtte forskjellige laboratorier. Bortsett fra dette er den eneste forskjellen fra valideringer som foretas ved ett laboratorium, at de ≥ 20 prøvene per vare/nivå kan fordeles jevnt blant laboratoriene som deltar, med minst to prøver per laboratorium.

4.3.2.4. *Bestemmelse av grenseverdi og andelen falskt mistenkelige resultater av blindprøver*

Den (relative) responsen fra de negative og positive kontrollprøvene brukes som grunnlag for beregning av de nødvendige parametrene.

Screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

For screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen, gjelder følgende:

$$\text{Grenseverdi} = R_{\text{STC}} - t\text{-verdi}_{0,05} * SA_{\text{STC}}$$

R_{STC} = gjennomsnittlig respons fra de positive kontrollprøvene (ved STC)

t-verdi = ensidig t-verdi for en andel falskt negative resultater på 5 % (se tabell B)

SA_{STC} = standardavvik

Screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

For screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen, bestemmes grenseverdien på følgende måte:

$$\text{Grenseverdi} = R_{\text{STC}} + t\text{-verdi}_{0,05} * SA_{\text{STC}}$$

Ved å bruke denne særlige t-verdien for å fastsette grenseverdien fastsettes andelen falskt negative resultater som standard til 5 %.

Vurdering av egnethet for formålet

Resultatene fra de negative kontrollprøvene brukes til å anslå den tilsvarende andelen falskt mistenkelige resultater. T-verdien beregnes slik at den tilsvarer en situasjon der et resultat av en negativ kontrollprøve er høyere enn grenseverdien og dermed feilaktig klassifiseres som mistenkelig.

$$t\text{-verdi} = (\text{grenseverdi} - \text{gjennomsnitt}_{\text{blindprøve}}) / SA_{\text{blindprøve}}$$

for screeningmetoder med en respons som er proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen eller

$$t\text{-verdi} = (\text{gjennomsnitt}_{\text{blindprøve}} - \text{grenseverdi}) / SA_{\text{blindprøve}}$$

for screeningmetoder med en respons som er omvendt proporsjonal med mykotoksinkonsentrasjonen

Med utgangspunkt i den beregnede t-verdien, basert på frihetsgradene som beregnes ut fra antall eksperimenter, kan sannsynligheten for falskt mistenkelige prøver for en ensidig fordeling enten beregnes (f.eks. med regnearkfunksjonen «TDIST») eller hentes fra en tabell over t-fordeling.

Den tilsvarende verdien for den ensidige t-fordelingen angir andelen falskt mistenkelige resultater.

Dette er beskrevet nærmere med et eksempel i Analytical and Bioanalytical Chemistry DOI 10.1007/s00216-013-6922-1.

4.3.2.5. *Utvidelse av metodens bruksområde*4.3.2.5.1. *Utvidelse av bruksområde til andre mykotoksiner:*

Når bruksområdet for en eksisterende screeningmetode utvides til andre mykotoksiner, kreves det en fullstendig validering for å dokumentere at metoden er egnet for formålet.

4.3.2.5.2. *Utvidelse til andre varer:*

Dersom det er kjent eller kan antas at screeningmetoden kan brukes på andre varer, må det kontrolleres at metoden er gyldig for andre varer. Dersom den nye varen tilhører en varegruppe (se tabell A) som det allerede er foretatt en innledende validering for, er det tilstrekkelig å foreta en begrenset tilleggsvalidering. Da skal minst 10 homogene negative kontrollprøver og 10 homogene positive kontrollprøver (ved STC) analyseres under forhold med intermediær presisjon. Alle positive kontrollprøver må være over grenseverdien. Dersom dette kriteriet ikke oppfylles, må det foretas en fullstendig validering.

4.3.2.6. *Kontroll av metoder som allerede er validert, ved hjelp av undersøkelser som foretas ved flere laboratorier*

Når det gjelder screeningmetoder som allerede er blitt validert ved en undersøkelse foretatt ved flere laboratorier, må metodens ytelse kontrolleres. Da skal minst 6 negative og 6 positive kontrollprøver (ved STC) analyseres. Alle positive kontrollprøver må være over grenseverdien. Dersom dette kriteriet ikke oppfylles, må laboratoriet utføre en omfattende årsaksanalyse for å fastslå hvorfor det ikke kan oppfylle spesifikasjonene oppnådd i undersøkelsen foretatt ved flere laboratorier. Først etter å ha truffet korrigerende tiltak skal laboratoriet på nytt kontrollere metodens ytelse på sitt laboratorium. Dersom laboratoriet ikke er i stand til å kontrollere resultatene fra undersøkelsen foretatt ved flere laboratorier, må det fastsette sin egen grenseverdi ved en fullstendig validering som foretas ved ett laboratorium.

4.3.2.7. *Kontinuerlig kontroll/løpende validering av metode*

Etter en innledende validering skal det innhentes ytterligere valideringsopplysninger ved å ta med minst to positive kontrollprøver i hvert parti av prøver som undersøkes. Den ene av de positive kontrollprøvene skal være en kjent prøve (f.eks. en prøve som brukes under den innledende valideringen), den andre skal være en annen vare fra samme varegruppe (dersom bare én vare analyseres, brukes en annen prøve av den aktuelle varen isteden). Det er frivillig å ta med en negativ kontrollprøve. Resultatene av de to positive kontrollprøvene legges til i det eksisterende valideringssettet.

Minst én gang i året må grenseverdien fastsettes og metodens gyldighet vurderes på nytt. Det er flere formål med den kontinuerlige kontrollen av metoden:

- kvalitetskontroll av partiet av undersøkte prøver,
- gi opplysninger om metodens robusthet ved forholdene som gjelder på laboratoriet som bruker metoden,
- vise at metoden kan brukes på andre varer,
- gjøre det mulig å justere grenseverdiene i tilfelle gradvise avvik over tid.

4.3.2.8. *Valideringsrapport*

Valideringsrapporten skal inneholde:

- opplysninger om STC,
- opplysninger om den oppnådde grenseverdien,

Merk: Grenseverdien må ha samme antall signifikante tall som STC. Tallverdier som brukes til beregning av grenseverdien, må ha minst ett signifikant tall mer enn STC.

- opplysninger om beregnet andel falskt mistenkelige prøver,
- opplysninger om hvordan andelen falskt mistenkelige prøver ble generert.

Merk: Opplysningene om den beregnede andelen falskt mistenkelige prøver angir om metoden er egnet for formålet, ettersom de angir antall blindprøver (eller prøver med lavt forurensningsnivå) som skal kontrolleres.

Tabell A

Varegrupper for validering av screeningmetoder

<i>Varegrupper</i>	<i>Varekategorier</i>	<i>Representative varer i kategorien</i>
Høyt vanninnhold	Fruktjuicer	Eplejuice, druejuice
	Alkoholholdige drikker	Vin, øl, sider
	Rot- og knollvekster	Frisk ingefær
	Korn- eller fruktbaserte pureer	Pureer beregnet på spedbarn og småbarn
Høyt oljeinnhold	Nøtter	Valnøtt, hasselnøtt, kastanje
	Oljeholdige frø og produkter framstilt av dette	Rapsfrø, solsikkefrø, bomullsfør, soyabønner, jordnøtter, sesamfrø osv.
	Oljeholdige frukter og produkter framstilt av dette	Oljer og masser (f.eks. peanøttsmør, tahini)
Høyt stivelse- og/eller proteininnhold og lavt vann- og fettinnhold	Kjerner av korn og produkter framstilt av dette	Hvete, rug, bygg, mais, ris, havre, fullkornbrød, hvitt brød, kjeks, frokostblandinger, pasta
	Produkter til bruk ved spesielle ernæringsmessige behov	Tørket pulver til tilberedning av mat til spedbarn og småbarn
	Sitrusprodukter	
Høyt syreinnhold og høyt vanninnhold*		

Varegrupper	Varekategorier	Representative varer i kategorien
«Vanskelige eller unike varer»**		Kakaobønner og produkter framstilt av dette, kopra og produkter framstilt av dette, kaffe, te, krydder, lakris
Høyt sukkerinnhold, lavt vanninnhold	Tørkede frukter	Fiken, rosiner, korinter, sultanarosiner
Melk og melkeprodukter	Melk	Ku-, geit- og bøffelmelk
	Ost	Ku-, geitost
	Melkeprodukter (f.eks. melkepulver)	Yoghurt, fløte

* Dersom det brukes en buffer for å stabilisere pH-endringene i ekstraksjonsfasen, kan denne varegruppen innlemmes i varegruppen «Høyt vanninnhold».

** «Vanskelige og unike varer» bør bare gjennomgå en fullstendig validering dersom de analyseres ofte. Dersom de bare analyseres nå og da, kan valideringen reduseres til bare å omfatte kontroll av rapporteringsnivåene ved å bruke spikede blindekstrakter.

Tabell B
Ensidig t-verdi for en andel falskt negative resultater på 5 %

Frihetsgrad	Antall replikater	t-verdi (5 %)
0 10	11	1 812
11	12	1 796
12	13	1 782
13	14	1 771
14	15	1 761
15	16	1 753
16	17	1 746
17	18	1,74
18	19	1 734
19	20	1 729
20	21	1 725
21	22	1 721
22	23	1 717
23	24	1 714
24	25	1 711
25	26	1 708
26	27	1 706
27	28	1 703
28	29	1 701
29	30	1 699
30	31	1 697
40	41	1 684
60	61	1 671
120	121	1 658
∞	∞	1 645

4.3.3. *Krav til kvalitative screeningmetoder (metoder som ikke genererer tallverdier)*

Forskjellige standardiseringsorganer (f.eks. AOAC, ISO) er i ferd med å utarbeide retningslinjer for validering av binære prøvingsmetoder. AOAC har nylig utarbeidet et utkast til retningslinjer for dette. Dette dokumentet kan anses som den nåværende tekniske status på dette området. Metoder som genererer binære resultater (f.eks. visuell kontroll av teststrimler), bør derfor valideres i henhold til disse retningslinjene.

www.aoac.org/imis15_prod/AOAC_Docs/ISPAM/Qual_Chem_Guideline_Final_Approved_031412.pdf

4.4. *Vurdering av måleusikkerhet, gjenfinningsberegning og resultatrapportering²*

4.4.1. *Bekreftelsesmetoder*

Analyseresultatet må rapporteres som følger:

- a) Korrigert for gjenfinning, med angivelse av gjenfinningsgrad. Korreksjon for gjenfinning er ikke nødvendig når gjenfinningsgraden er på mellom 90 og 110 %.
- b) Som $x \pm U$, der x er analyseresultatet og U den utvidede måleusikkerheten, ved bruk av en dekningsfaktor på 2 som gir en konfidensgrad på ca. 95 %.

For næringsmidler av animalsk opprinnelse kan det også tas hensyn til måleusikkerheten ved å fastsette beslutningsgrensen (CC α) i samsvar med kommisjonsvedtak 2002/657/EF³ (nr. 3.1.2.5. i vedlegg I – for stoffer som det er fastsatt en tillatt grense for).

Dersom analyseresultatet er vesentlig lavere (> 50 %) enn grenseverdien eller mye høyere enn grenseverdien (dvs. mer enn 5 ganger høyere enn grenseverdien), og forutsatt at hensiktsmessige kvalitetsprosedyrer er anvendt og analysen bare har som formål å kontrollere samsvar med lovbestemmelser, kan analyseresultatet likevel rapporteres uten korreksjon for gjenfinning, og rapportering av gjenfinningsgrad og måleusikkerhet kan i disse tilfellene utelates.

De nåværende reglene for tolkning av analyseresultater med henblikk på godkjenning eller avvising av partiet skal gjelde for analyseresultater av prøver som tas ved offentlig kontroll. Ved analyse for klageadgangs- og referanseformål får de nasjonale regler anvendelse.

4.4.2. *Screeningmetoder*

Resultatet av screeningen skal oppgis som enten å være i samsvar med kravene eller som mistenkt for ikke å være i samsvar med kravene.

«Mistenkt for ikke å være i samsvar med kravene» betyr at prøven overstiger grenseverdien, og at prøvens mykotoksininnhold kan være høyere enn STC. Mistenkelige prøver må analyseres på nytt med en bekreftelsesanalyse for å sikre utvetydig identifisering og mengdebestemmelse av mykotoksinet.

«I samsvar med kravene» betyr at mykotoksininnholdet i prøven er < STC med en konfidensgrad på 95 % (dvs. at det er 5 % mulighet for at prøven feilrapporteres som negativ). Analyseresultatet rapporteres som «< STC-nivå» med en angivelse av STC-nivået.

◀ M2

4.5. *Kvalitetsstandarder for laboratoriene*

Laboratoriet må overholde bestemmelsene i artikkel 12 i forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes.⁴

- 1 Prøvene anses for ikke å inneholde analytt dersom mengden i prøven ikke overstiger 1/5 av STC. Dersom nivået kan mengdebestemmes med en bekreftelsesmetode, må det tas hensyn til dette nivået ved valideringsvurderingen.
- 2 Nærmere opplysninger om framgangsmåter for beregning av måleusikkerhet og for vurdering av gjenfinning er tilgjengelig i rapporten «Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation» – http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf.
- 3 Kommisjonsvedtak 2002/657/EF av 14. august 2002 om gjennomføring av rådsdirektiv 96/23/EF med hensyn til analysemetoders ytelse og tolking av resultater (EFT L 221 av 17.8.2002, s. 8).
- 4 Se også overgangsbestemmelsene fastsatt i artikkel 18 i

Endringer som gjøres under avsnittet «Forordninger i pdf»

Teksten relatert til Forordning (EF) nr. 401/2006 fjernes. Samtidig fjernes pdf-filen med samme forordning.

17. des. Nr. 1802 2014

Forskrift om avgifter for bruk av lufthavner drevet av Avinor AS

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 16–1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 65a (beslutning 2012/64/EU). Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften regulerer fastsettingen av vederlaget (avgiften) for tjenester som ytes av Avinor AS (Avinor) på selskapets lufthavner. Formålet er:

1. å ivareta hensynet til brukerne av selskapets lufthavner
2. å fremme effektiv, samfunnsøkonomisk og lønnsom drift av lufthavnene
3. å bidra til at investeringer i anlegg foretas i riktig omfang og til riktig tid for å ivareta brukernes foreventede behov
4. å sikre at brukerne får tilstrekkelig informasjon om hvilke prinsipper avgiftsfastsettingen bygger på, og
5. å sikre offentlig tilsyn med at Avinor etterlever sine forpliktelser etter forskriften.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for avgifter som innkreves som vederlagt for lufthavntjenester. Den gjelder ikke:

1. for avgifter som omfattes av forskrift 15. november 2010 nr. 1430 om avgift på flysikringstjenester som ytes av Avinor AS,
2. for vederlag som kreves inn for tjenester som omfattes av forskrift 3. november 2000 nr. 1096 om lufthavnrelaterte tjenester,

3. for vederlag som kreves for tjenester som ytes til personer med redusert mobilitet som nevnt i forskrift 16. juli 2013 nr. 919 om universell utforming av lufthavner, og om funksjonshemmedes og bevegelseshemmedes rettigheter ved lufttransport.

Som lufthavntjenester regnes ikke tjenester der vederlaget blir fastsatt i avtale, jf. § 36.

Forskriften gjelder for tjenester som ytes på alle Avinors lufthavner, inkludert Svalbard lufthavn, Longyear.

§ 3. *Generelle unntak fra avgiftsplikten*

Det betales ikke noen form for avgift etter denne forskriften for:

1. flygninger utført av luftfartøy med militært registreringsmerke.
2. flygninger utført av sivilt luftfartøy når det følger av Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Avinor om flyplass- og flysikringsvirksomhet, eller utfyllende avtaler, at det ikke skal betales avgift.
3. flygninger utført utelukkende i forbindelse med offisielle reiser foretatt av regjerende monarker og deres familie, statsoverhoder, regjeringsjefer og ministre. Flygningens karakter av offisiell reise må fremgå av fartøyets reiseplan.
4. flygninger utført i forbindelse med kalibrering.
5. flygninger foretatt som ledd i ettersøknings- eller redningstjeneste (SAR).
6. flygninger utført med glide- eller seilfly, men ikke dersom denne typen fly har motor kan brukes til take-off.

Bestemmelsene om avgiftsfritak, rabatter og insentivordninger andre steder i forskriften gjelder i tillegg til unntakene etter denne paragrafen.

§ 4. *Definisjoner*

I denne forskriften menes med

1. *Avinor*: Avinor AS og datterselskaper av Avinor AS.
2. *DTS*: Daily Traffic Survey – er et filformat definert av Avinor for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon som er nødvendig for beregning av avgifter og utarbeidelse av statistikk.
3. *høyeste tillatte startvekt*: Den maksimale startvekten et luftfartøy kan ha i følge nasjonalt luftfartøyregister, flyhåndbok, luftdyktighetsbevis eller annen tilsvarende offisiell dokumentasjon. I tilfeller hvor et luftfartøy er sertifisert for flere maksimale startvekter, skal den høyeste av disse vektene benyttes som grunnlag for beregning av startavgift. Dersom nødvendig dokumentasjon ikke fremlegges av operatøren av luftfartøy, skal vekten av det tyngste kjente luftfartøy av samme type benyttes.
4. *kontinentalsokkelflygning*: flygning fra Avinors lufthavner til installasjoner på den norske kontinentalsokkelen.
5. *regelbundet trafikk*: En serie flygninger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell. Seriemessige charterflygninger omfattes også
6. *transferpassasjer*: Passasjer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise. Det har ingen betydning om reisen start og slutt er innenlands eller utenlands.
7. *transittpassasjer*: Passasjer som reiser med samme rutenummer inn og ut av lufthavnen. Det har ingen betydning om reisen start og slutt er innenlands eller utenlands.

§ 5. *Tilsyn med forskriften*

Luftfartstilsynet er ansvarlig for å påse at vedtak som er fattet i medhold av forskriften etterleves. Tilsynet plikter å utføre oppgavene sine på en upartisk og oversiktlig måte.

Kapittel 2. Prosess og rollefordeling ved den årlige fastsetting av avgiftene

§ 6. *Hvem som fastsetter lufthavnavgiftene*

Avinor foreslår hva avgiftene skal være på selskapets egne lufthavner, i tråd med prosedyrene i dette kapitlet, og i tråd med de utmålingsprinsippene som følger av kapittel 4 til 7. Deretter godkjenner Luftfartstilsynet avgiftene i tråd med § 10.

§ 7. *Prosess og frister*

Avgiftene fastsettes for hvert kalenderår. Følgende prosess følges for fastsettelse av avgiftene i året før det aktuelle kalenderåret:

1. I perioden fra 1. januar til 31. mai skal Avinor forberede prosessen i nr. 2 til 5 ved å bruke konsultasjonsordningen etter § 8 til å informere om trafikk tall- og prognose, investeringer og endringer i rammebetingelser.
2. Senest 1. juni skal Avinor legge frem sitt forslag til avgifter for det kommende året.
3. Fra forslaget etter nr. 2 er lagt frem, og frem til 15. august, bruker Avinor konsultasjonsordningen etter § 8 til å forklare og diskutere forslaget.
4. Senest 1. september legger Avinor frem sitt endelige forslag til avgifter for det kommende året. Samtidig sendes beslutningen til Luftfartstilsynet for endelig godkjenning etter reglene i § 10.
5. Senest 1. november skal avgiftene være endelig godkjent og publisert av Luftfartstilsynet.

Samferdselsdepartementet kan samtykke til en annen ordning eller andre frister enn de som fremgår av første ledd dersom særlige hensyn gjør seg gjeldene. I tillegg kan departementet bestemme at avgiftene skal fastsettes for to eller flere år i en og samme prosess.

§ 8. *Involvering av flyselskapene*

Avinor plikter å etablere en ordning for faste konsultasjoner med flyselskapene, eller en eller flere organisasjoner som representerer disse. Brukere som betaler egen startavgift for kontinentalsokkelflygninger fra de av Avinors lufthavner som har helikopterterminal, skal involveres særskilt. Konsultasjonene skal kunne brukes til å diskutere nivået på avgiftene innenfor de rammene som følger av kapittel 3 til 7, praktiseringen av allerede fastsatte avgifter og sammenhengen mellom avgiftene og tjenestenes kvalitet og innhold der dette er relevant.

Avinor skal bestrebe seg på å oppnå enighet med flyselskapene om fastsettingen av avgiftene etter dette kapitlet. Flyselskapene skal gis mulighet til å kommentere foreslåtte avgiftsendringer, og at Avinor plikter å vise hvordan flyselskapenes synspunkter er tatt i betraktning når det endelige forslaget etter § 7 nr. 4 legges frem.

§ 9. *Tilgang til informasjon*

Forut for konsultasjon som nevnt i § 8 plikter Avinor å gi flyselskapene, eller organisasjoner som representerer disse, tilgang til informasjon om grunnlagt for avgiftene, en forklaring av avgiftssystemet slik det fremgår av kapittel 4 til 7 og den måten avgiftene er foreslått fastsatt i tråd med disse rammene. Så langt det er hensiktsmessig skal det gis separate opplysninger for hver av lufthavnene i selskapets nettverk. Informasjonen skal omfatte følgende forhold:

1. en liste over de tjenestene og den infrastrukturen som avgiftene skal finansiere,
2. en redegjørelse for hvordan avgiftene er fastsatt i overensstemmelse med bestemmelsene i kapittel 4 til 7, og eventuelle utfyllende prinsipper Avinor selv legger til grunn,
3. den generelle kostnadsstrukturen for de tjenestene og anleggene avgiftene knytter seg til,
4. det samlede provenyet for de ulike avgiftene og den samlede kostnaden forbundet med de tjenestene avgiftene finansierer,
5. ethvert tilskudd fra offentlige myndigheter som benyttes til å (del)finansiere de tjenestene eller de anleggene avgiftene knytter seg til,
6. prognoser for avgifts- og trafikkutvikling, samt foreslåtte investeringer,
7. den faktiske bruken av Avinors infrastruktur og utstyr innenfor et gitt tidsrom, og
8. den antatte betydningen vesentlige investeringer som er foreslått vil ha for den aktuelle lufthavnens kapasitet.

Forut for konsultasjon som nevnt i § 8 skal flyselskapene, eller organisasjoner som representerer disse, gi informasjon til Avinor om følgende forhold:

1. Trafikkprognoser.
2. Prognoser for sammensetningen og bruken av selskapets flyflåte.
3. Deres utviklingsprosjekter på de aktuelle lufthavnene.
4. Deres behov på de aktuelle lufthavnene.

Opplysninger omfattet av denne paragrafen skal behandles som konfidensielle eller økonomisk sensitive. Partene undertegner en fortrolighetserklæring før informasjonen utveksles, med mindre de er enige om å unnlate det. Begrensninger som følger av lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) skal respekteres. Ved tvil tar Samferdselsdepartementet stilling til hvordan bestemte opplysninger skal behandles.

§ 10. *Luftfartstilsynets godkjenning av avgiftene*

Ved den endelige godkjenningen av avgiftene skal Luftfartstilsynet påse at bestemmelsene i forskriften, og utfyllende rammevedtak, etterleves. Tilsynet kan benytte seg av hjelpere, men disse kan ikke fatte vedtak. Hjelpere har i så fall samme tilgang til opplysninger på samme måte som Luftfartstilsynet, jf. luftfartsloven § 7–26 tredje ledd.

Avinor plikter å gi Luftfartstilsynet alle de opplysningene det trenger for å utføre sin kontrolloppgave, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart § 13a–1. Opplysningene skal minst omfatte:

1. de avgiftene Avinor selv har foreslått,
2. alle opplysninger Avinor og flyselskapene har gitt hverandre tilgang til etter reglene i § 9,
3. dokumentasjon for at konsultasjonskravene i § 7 nr. 1 til 3 er etterlevd, og
4. eventuell korrespondanse Avinor har hatt med andre parter og som har hatt betydning for selskapets avgiftsfastsettelse.

Dersom Luftfartstilsynet etter sin innledende vurdering kommer til at Avinor har fastsatt avgiftene i tråd med forskriftens og rammevedtakenes krav, og brukerne av flyselskapene ikke har hatt innvendinger, godkjenner det avgiftene. I motsatt fall, innleder Luftfartstilsynet dialog med Avinor og flyselskapene for å komme frem til en løsning som i størst mulig grad ivaretar begge parter synspunkter innenfor forskriftens og rammevedtakenes ramme. Dersom det ikke er mulig å oppnå enighet fastsetter Luftfartstilsynet avgiftene etter beste skjønn. Vedtaket skal begrunnes.

Vedtaket som nevnt i foregående ledd skal tas så raskt som mulig, og senest innen de fristene som fremgår av § 7.

Luftfartstilsynets vedtak som nevnt i tredje ledd kan ikke påklages.

Inntil Luftfartstilsynet har godkjent avgiftene, gjelder de tidligere avgiftene.

Luftfartstilsynet skal hvert år offentliggjøre en rapport om sin virksomhet etter denne paragrafen.

Kapittel 3. Planlegging av kapasitet og tjenestestandard

§ 11. *Planlegging av nye lufthavnanlegg*

Før Avinor ferdigstiller planer om vesentlige investeringer i luftfartsrelaterte anlegg på sine lufthavner skal selskapet sørge for tilstrekkelig konsultering av berørte flyselskaper eller organisasjoner som representerer disse.

§ 12. Avtale om tjenesteinnhold og tjenestekvalitet

For å sikre velfungerende og effektiv drift av lufthavnene, skal Avinor legge til rette for at det gjennomføres forhandlinger med flyselskapene, eller organisasjoner som representerer disse, med tanke på å inngå en avtale om innholdet i, og kvaliteten på, de tjenestene som ytes av Avinor (tjenesteavtale). Slike forhandlinger kan gjennomføres som del av en konsultasjon som nevnt i § 8. Av avtalen skal det fremgå om mangler ved de tjenestene som ytes skal føre til justering av avgiften for flyselskapene (insentivordninger) og hvordan rabattene i så fall skal beregnes. En slik rettsvirkning forutsetter at avtalen er godkjent i vedtak som nevnt i § 17 første ledd.

§ 13. Skille mellom tjenestestandarder

Innenfor de rammene som følger av forskriften, skal det være tillatt for Avinor å variere kvaliteten og omfanget av tjenestene på ulike deler av samme lufthavn for å gjøre dem best mulig tilpasset flyselskapenes behov.

Kapittel 4. Generelle prinsipper om avgiftsfastsetting, avgiftstyper og betalingsplikt**§ 14. Nettverksfinansiering og bruk av kommersielle inntekter**

De lufthavnene Avinor driver skal finansieres som ett samlet nettverk (samfinansiering). Det kreves ikke at kostnadene for å drive den enkelte lufthavnen i nettverket skal stå i forhold til de avgiftene flyselskapene betaler for å bruke vedkommende lufthavn.

Avgiftene skal være de samme på alle Avinors lufthavner når ikke noe annet er bestemt i, eller i medhold av, uttrykkelige unntaksbestemmelser i denne forskriften.

Avinors kommersielle inntekter skal brukes til å finansiere selskapets drift av lufthavner i den grad det er forenlig med selskapets vedtekter («single till»-prinsippet). Unntak gjelder for tjenester som ytes til kontinentalsokkelflygninger som er omfattet av særskilt vedtak etter § 17 annet ledd.

§ 15. Avgiftstypene

Følgende avgifter benyttes på Avinors lufthavner:

1. Passasjeravgift
2. Startavgift
3. Sikkerhetsavgift
4. Avisingsavgift.

§ 16. Hvem som er avgiftspliktig

Plikten til å svare avgift påhviler fartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. På samme måten er enhver bruker ansvarlig for avgiften når luftfartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling før luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

Kapittel 5. Passasjer- og startavgift**Generelt****§ 17. Rammevedtak om samlet årlig inntektsbehov fra passasjeravgift og startavgiften**

Samferdselsdepartementet fatter vedtak om hvilket samlet inntektsbehov Avinor har fra passasjer- og startavgift hvert enkelt år. Vedtaket kan omfatte flere år (jf. § 7 annet ledd), men da slik at inntektsbehovet for hvert enkelt år skal fremgå klart. I vedtaket kan det også tas stilling til hvordan eventuell gevinst eller tap, sammenlignet med de forutsetningene som ligger til grunn for vedtaket, skal fordeles mellom Avinor og flyselskapene. Endelig kan det i vedtaket knyttes rabattordninger eller insentivordninger til Avinors og flyselskapenes ytelser.

Det skal fattes et eget vedtak som nevnt i første ledd om finansiering av tjenester det skal betales særskilt startavgift for etter reglene om kontinentalsokkelflygning i § 26. Inntektene fra avgiftene på disse flygningene skal dekke samtlige kostnader Avinor har ved å yte slike tjenester.

§ 18. Fordeling av samlet inntektsbehov på passasjer- og startavgiften

Departementet bestemmer i rammevedtak etter § 17 hvordan Avinors avgiftsproveny skal fordele seg på passasjer- og startavgift. Vedtaket kan gjelde for ett eller flere år av gangen, og skal klargjøre om det gjelder for inntekter etter § 17 første eller annet ledd.

Passasjeravgift**§ 19. Hva det betales passasjeravgift for**

Det betales passasjeravgift for alle avreisende passasjerer med følgende presiseringer og unntak (avgiftspliktige passasjerer):

1. Alle passasjerer som reiser med luftfartøy som har en høyeste tillatt startvekt som overstiger 8 000 kg.
2. For passasjerer som reiser med regelbundet trafikk uansett vekten på flyet.
3. Transferpassasjerer omfattes.
4. Transittpassasjerer omfattes ikke.
5. Passasjerer som ikke betaler vederlag til transportøren omfattes.
6. Ansatte i flyselskap som i tjenestøyemed reiser med selskapets egne fly omfattes ikke.

7. Det betales ikke avgift for passasjerer som reiser med luftfartøy som på grunn av værhindringer returnerer til samme lufthavn som det avgikk fra, når det ikke er foretatt mellomlanding på annen lufthavn.
8. Passasjerer under 2 år omfattes ikke.
9. Det betales ikke passasjeravgift på kontinentalsokkelflygninger fra de av Avinors lufthavner der det er egen helikopterterminal. Avinor plikter å publisere en liste over hvilke lufthavner dette er til enhver tid. For andre kontinentalsokkelflygninger betales det vanlig passasjeravgift.

§ 20. *Beregning av passasjeravgiften*

Passasjeravgiften for det enkelte år skal være lik det samlede inntektsbehovet som nevnt i § 17 første ledd dividert med antatt antall avreisende avgiftspliktig passasjerer fra alle Avinors lufthavner for vedkommende år. Med avgiftspliktige passasjerer menes alle passasjerer det skal betales avgift for etter § 19.

§ 21. *Grunnlag for beregning av passasjeravgiften for enkeltflygninger*

For beregning av avgifter etter dette kapittel skal operatøren hver uke oppgi grunnlaget for beregningen i tråd med de DTS-formatene som fremgår av vedlegget til forskriften. Avinor bestemmer nøyaktig tidspunkt for når opplysningene skal gis. Dersom opplysningene ikke er gitt, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerer av avgiften (jf. § 43), gjelder tilsvarende med hensyn til Avinors rett til å fakturere for etter antall seter. Selv om riktig passasjerdeklarasjon skulle bli framlagt etter utløpet av tidsfristen har den avgiftspliktige ikke krav på refusjon av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 43 annet ledd.

Uoverensstemmelser mellom en flyoperatør og denne operatørens handlingsagent, om manglende rapportering og overholdelse av frister, er en sak mellom disse partene, og påvirker ikke flyoperatørens forpliktelser som debitor overfor Avinor.

Flyoperatøren plikter å forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor utarbeider i overensstemmelse med bestemmelsene i denne paragrafen.

I tillegg til DTS-innsendelser skal det også sendes trafikkinformasjon som IATA-meldinger til Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS) i henhold til de krav og betingelser som fremgår av vedlegget til forskriften.

Dersom de mottatte IATA-meldingene ikke kan tolkes av Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS), vil Avinor sende feilmelding til en på forhånd avtalt SITA eller e-postadresse. Flyoperatøren skal snarest sende korrekte data etter mottatt feilmelding.

Flyselskapet har også ansvaret for at det for all innsjekking av bagasje lages en Baggage Source Message (BSM) i henhold til IATAs Recommended Practice 1745. Bagasjetag som utstedes på norske lufthavner skal være utformet i henhold til IATAs Resolusjon (Res) 740 vedlegg H.

Startavgift

§ 22. *Hva det betales startavgift for*

Det betales startavgift for hver enkelt flyavgang, med mindre det er betalt årsavgift eller ukekort for det aktuelle luftfartøyet.

Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av feil eller værhindringer returnerer til samme lufthavn som det gikk fra uten at det er foretatt mellomlanding på annen lufthavn. Bestemmelsen her kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn, Gardermoen.

§ 23. *Beregning av startavgiften for fly over 8 000 kg og fly i regelbundet trafikk*

Startavgiften for luftfartøy

1. med høyeste tillatte startvekt over 8 000 kg, eller
2. i regelbundet passasjertrafikk, uansett startvekt,

beregnes som følger:

- a) Det betales full avgift for hver påbegynt 1 000 kg for flyvekter mellom 0 og 75 000 kg.
- b) Det betales 50 prosent av full avgift for hver påbegynt 1 000 kg for flyvekt mellom 75 001 og 150 000 kg.
- c) Det betales 20 prosent av full avgift for hver påbegynt 1 000 kg for flyvekt over 150 001 kg.

Med «flyvekt» menes høyeste tillatte startvekt.

§ 24. *Beregning av startavgift for fly under 8 000 kg*

Startavgiften for luftfartøy som har høyeste tillatt startvekt lavere enn 8 000 kg beregnes ved å multiplisere satsen for full avgift per tonn i henhold til § 23 bokstav a med følgende faktorer:

<i>Luftfartøyets høyeste tillatte startvekt i kg</i>	<i>faktor</i>
0–1 000	2,61
1 001–1 500	3,21
1 501–2 000	4,50
2 001–2 500	1,14
2 501–3 000	1,26

<i>Luftfartøyets høyeste tillatte startvekt i kg</i>	<i>faktor</i>
3 001–4 000	2,43
4 001–5 000	3,10
5 001–6 000	3,72
6 001–7 000	8,39
7 001–8 000	12,64

§ 25. *Rabatt på startavgift på enkelte lufthavner*

Det betales bare 70 prosent av full startavgift for flygninger fra Avinors lufthavner i Oppland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes, Nordland med unntak av Bodø lufthavn, Troms og Finnmark. Ingen skal likevel betale lavere avgift enn den laveste avgiftssatsen som beregnes etter reglene i § 24.

§ 26. *Startavgift på kontinentalsokkelflygninger*

Det betales en særskilt startavgift for kontinentalsokkelflygninger fra de av Avinors lufthavner der det er egen helikopterterminal. Det samme gjelder flygninger fra en lufthavn med helikopterterminal, via en annen med helikopterterminal, videre til en installasjon på kontinentalsokkelen. For øvrige kontinentalsokkelflygninger betales det startavgift etter de øvrige bestemmelsene i forskriften.

Den særskilte startavgiften nevnt i første ledd beregnes på grunnlag av de kostnadene som er knyttet til helikopterterminalene, atskilt fra de kostnadene som er grunnlag for beregning av startavgift etter de øvrige bestemmelsene i forskriften. Avgiften per flygning beregnes ved å dividere samlet kostnad per år med antatt samlet antall avganger fra helikopterterminalene samme år (stykkepris).

§ 27. *«Touch-and-go»-flygninger*

Ved «touch-and-go»-flygninger betales kun én startavgift for hver gjennomførte serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygningene foregår tett på hverandre uten at stopp eller inn-/utlasting foregår på lufthavnen. Serien må være knyttet til en og samme lufthavn. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen lufthavn, regnes denne starten som en avgiftspliktig enkeltflygning.

§ 28. *Støytillegg ved Bodø lufthavn*

For flygninger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgiften som betales i medhold av bestemmelsene ovenfor:

- For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy betales et beløp tilsvarende 60 ganger full avgift som nevnt i § 23 bokstav a.
- For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonen vedlegg 16 kapittel 2 betales et beløp tilsvarende 30 ganger full avgift som nevnt i § 23 bokstav a.

Tillegget økes med 50 prosent for trafikk mellom kl. 02.00 og 08.00.

Bestemmelsen i § 22 annet ledd kommer ikke til anvendelse på tillegg etter denne paragrafen.

§ 29. *Natttillegg*

For flygninger i tidsrommet mellom kl. 24.00 og 05.59 innkreves det i tillegg til startavgiften et tillegg for hver start og hver landing. Tillegget utgjør 50 prosent av den avgiften som er beregnet etter reglene i § 23 til § 28. Det betales ikke tillegg for flygninger på Svalbard lufthavn, Longyear.

§ 30. *Årsavgift (årskort)*

Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til ervervsmessig lufttransport i tråd med forskrift 12. august 2011 nr. 833 om lufttransporttjenester i EØS (forordning (EF) nr. 1008/2008 – lufttransportforordningen) og som ikke overstiger 2 000 kg høyeste tillatte startvekt. Det samme gjelder luftfartøy med samme størrelse som har driftstillatelse etter lufttransportforordningen. For historiske og amatørbygde luftfartøy som nevnt i forordning (EF) nr. 216/2008 (EASA-forordningen) vedlegg II bokstav a og c er vektgrensen 5 700 kg høyeste tillatte startvekt. Årskort kan også løses for skolefly under 2 000 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør med driftstillatelse etter lufttransportforordningen.

Årskort gjelder fra 1. januar, eventuelt en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, og for ett bestemt luftfartøy.

Som dokumentasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittering for at beløpet er betalt, jf. § 44. Kan ikke gyldig årskort med tilleggsdokumentasjon fremvises må det betales startavgift for hver start.

Årskort kan ikke brukes på Oslo lufthavn, Gardermoen. Avinor kan også bestemme at årskort ikke kan brukes på selskapets øvrige lufthavner på de tidene av døgnet da trafikkbelastningen er størst.

Det gis ikke refusjon av årsavgift som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

§ 31. *Satser for årsavgift*

Årsavgift som nevnt i § 30 beregnes ved å multiplisere satsen for full avgift per tonn i henhold til § 23 bokstav a med følgende faktorer:

<i>Luftfartøyets høyeste tillatte startvekt i kg</i>	<i>faktor</i>
0–500	51,07
501–1 000	75,46
1 001–1 100	107,30
1 101–1 200	124,16
1 201–1 300	142,87
1 301–1 400	159,76
1 401–1 500	181,63
1 501–1 600	298,38
1 601–1 700	318,66
1 701–1 800	338,91
1 801–1 900	358,85
1 901–2 000	377,41

For historiske og amatørbygde luftfartøy som nevnt i forordning (EF) nr. 216/2008 (EASA-forordningen) vedlegg II bokstav a og c med vekt mellom 1 101 og 5 700 kg beregnes satsen ved å multiplisere full avgift som nevnt i § 23 bokstav a med 107,14.

Årskortets første gyldighetsdag er bestemmende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 32. *Ukekort (Weekly Season Card)*

For luftfartøy med høyeste tillatte startvekt som ikke overstiger 2 000 kg kan det løses ukekort til dekning av startavgift dersom flygningene ikke skjer i ervervsøyemed.

Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påbegynte gyldighetsdag og gjelder for alle lufthavner som omfattes av denne forskriften med unntak av Oslo lufthavn, Gardermoen.

Ukekort kan utstedes for flere sjudagersperioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn kjøpsdagen, men ikke fra en dato tidligere enn kjøpsdagen.

Avinor plikter å selge ukekort på alle lufthavner selskapet driver med unntak av Oslo lufthavn, Gardermoen.

Det gis ikke refusjon på ukekort som følge av avkortet brukstid.

§ 33. *Satsene for ukekort*

Satsen for ukekort beregnes ved å multiplisere full avgift etter § 23 bokstav a med 11,1 for luftfartøy med maksimal tillatt startvekt mellom 0–1 500 kg, og med 27,6 for luftfartøy med maksimal tillatt startvekt mellom 1 501 og 2 000 kg.

Kapittel 6. Sikkerhetsavgiften

§ 34. *Hva det betales sikkerhetsavgift for*

Det betales sikkerhetsavgift for hver avreisende avgiftspliktig passasjer som nevnt i § 19. Det betales likevel ikke sikkerhetsavgift for transferpassasjerer og ambulanseflygninger.

§ 35. *Beregning av sikkerhetsavgiften*

Det samlede provenyet for sikkerhetsavgiften skal være lik de kostnadene Avinor har ved å gjennomføre sikkerhetskontroll i tråd med kapittel 3 i forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv. og forordning (EF) nr. 300/2008 om felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og om oppheving av forordning (EF) nr. 2320/2002. Kostnader forbundet med særskilt sikkerhetskontroll, regulert i avtale som nevnt i § 39, holdes utenfor kostnadsbasen nevnt i første punktum.

Avgiften fastsettes ved å dividere kostnadene beregnet etter første ledd på antatt antall avreisende passasjerer beregnet etter regelen i § 34.

Kapittel 7. Avgift for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingavgift)

§ 36. *Hva det betales avisingavgift for*

Det betales avisingavgift for håndtering av brukt flyavisingsvæske. Med håndtering menes transport, mellomagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av Avinor. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol og destruksjon ved forbrenning eller lignende.

§ 37. *Beregning av avisingavgiften*

Avisingavgiften skal fastsettes som et bestemt antall kroner per kilo brukt glykol, fastsatt på grunnlag av driftskostnadene og kapitalkostnadene ved håndtering som nevnt i § 36 ved den enkelte lufthavn.

§ 38. *Beregningsperiode og fakturering*

Endelig avisingavgiften avregnes på grunnlag av de faktiske kostnadene etter hver avisingssesong.

Avinor kan foreta a konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulerte eller beregnede kostnader som nevnt i § 36.

Kapittel 8. Vederlag for annet enn lufthavntjenester

§ 39. Krav til vederlag for annet enn lufthavntjenester

Når Avinor inngår avtaler om å yte andre typer tjenester enn de som finansieres ved hjelp av de avgiftene som er omfattet av denne forskriften, skal selskapet sørge for at vederlaget minst dekker de kostnadene Avinor påføres som følge av avtalen.

Kapittel 9. Rabatter mv.

§ 40. Rabatter og avgiftsfritak

Avinor kan gi rabatter i avgiftene som er fastsatt i henhold til reglene i denne forskriften dersom selskaper anser det godgjort at avgiftsreduksjonen vil øke den samlede inntekten og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet. Slik rabatt kan ikke gis i sikkerhetsavgiften etter kapittel 6.

Avinor kan uavhengig av vilkårene i første ledd gi reduksjon i, eller fritak fra, de avgiftene som er fastsatt i medhold av forskriften dersom

1. det foreligger særlige grunner, og
2. flygningen(e) gjelder humanitær transport, flystevner, syketransport, eller liknende aktiviteter av ikke-kommersiell karakter.

Retten til å gi eller opprettholde rabatter eller avgiftsfritak etter første og annet ledd er betinget av at de er tillatt etter EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

Kapittel 10. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

§ 41. Opplysningsplikt

Avinor kan kreve at operatør av avgiftspliktig luftfartøy fremlegger dokumentasjon fra norsk eller utenlandsk myndighet for at de vektene som oppgis som grunnlag for beregningen av avgiften etter denne forskriften er av en slik karakter som det fremgår av de enkelte bestemmelsene. For vektgrunnlag til beregning av startavgift kan Avinor kreve at operatør av avgiftspliktig luftfartøy fremlegger dokumentasjon som nevnt i § 4 nr. 3.

§ 42. Oppgjørsform og avrunding av beløp

Betaling av start-, passasjer- og underveisavgift, samt andre vederlag hjemlet i denne forskriften, skal som hovedregel skje som betaling etter fakturering. Avinor kan fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen. Ved beregning av avgiften avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

Avinor kan kreve bankgaranti (basert operatørens trafikkvolum i en trafikkperiode Avinor mener er relevant) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 43. Kreditt- og rapporteringsformat

Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om, og betaler for, alle luftfartøy som benytter operatørens kallesignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flygning å gi slike opplysninger som Avinor trenger for å foreta avgiftsberegning, jf. luftfartsloven § 13a–1. Det samme gjelder opplysningene som Avinor trenger for å rapportere til Statistisk sentralbyrå etter reglene i statistikkloven. Opplysninger om flybevegelser skal rapporteres elektronisk både som IATA-melding og på DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor.

Endringer i filformat formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endring av leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttredelse.

For selskap med lite trafikkvolum kan Avinor dispensere fra kravet om å rapportere elektronisk i DTS-format.

§ 44. Oppgjørsform for årsavgift

Årsavgift betales via Avinors side på Internett.

§ 45. Reaksjoner ved manglende betaling eller sikkerhetsstillelse

Dersom avgift som påløper i forbindelse med landing, opphold på eller avgang fra flyplass ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan luftfartøyet, i samsvar med lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13–2, hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt.

På samme grunnlag som nevnt i første ledd kan et fartøy nektes adgang til Avinors lufthavner.

Avgifter som fastsettes etter denne forskriften er tvangsgrunnlag for utlegg, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13a–8.

§ 46. Forsinkelsesrente

Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 47. Frafall av avgift

Avinor kan ved sletting i Norges luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle eller tilbakebetale årsavgift. Beløp under 20 000 kroner refunderes ikke.

Dersom det fattes vedtak i medhold av § 45 som innskrenker et fartøys bruk av en lufthavn, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

*Kapittel 11. Avsluttende bestemmelser***§ 48. Ikrafttredelse og overgangsregler**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

Forskriften skal legges til grunn for arbeidet med å fastsette avgifter for 2016.

Forskrift 12. november 2014 nr. 1423 om avgifter på lufthavnene til Avinor AS opphører å gjelde fra 1. januar 2016.

*Vedlegg**DTS formatbeskrivelser*

Felt 1: Recordtype = 5.

Felt 2: Kallesignal.

Felt 3: Dato avgang – UTC.

Felt 4: Avgangsplass – DEP.

Felt 5: STD – Scheduled Time of Departure – UTC.

Felt 6: ATD – Actual Time of Departure/Off-block Time) – UTC.

Felt 7: Forsinkelse.

Felt 8: Dato ankomst – UTC.

Felt 9: Destinasjon – ARR.

Felt 10: STA – Scheduled Time of Arrival – UTC.

Felt 11: ATA – UTC.

Felt 12: Registreringsmerke.

Felt 13: Flygningens art.

Felt 14: Total Persons On Board.

Felt 15: Crew, aktiv.

Felt 16: Crew, passiv.

Felt 17: Tjenestereisende.

Felt 18: Infants.

Felt 19: Passasjerer avreist fra avgangsplass (lokalt påstigende).

Felt 20: Passasjerer avreist i transfer.

Felt 21: Passasjerer avreist i transitt.

Felt 22: Passasjerer ankommet destinasjon (Avstigende).

Felt 23: Frakt lastet.

Felt 24: Frakt losset.

Felt 25: Post lastet.

Felt 26: Post losset.

Felt 27: International eller Domestic.

Felt 28: Domestic leg of international flight.

Felt 29: Passasjerer til utland.

Felt 30: Kommentarer og diverse.

Felt 31: Unik ID.

IATA-meldinger

Grunnregler for bruk av IATA-meldinger:

1. Alle planlagte flighter skal meldes inn til Avinor vha. SSIM-fil eller SSM/ASM-format.
2. Alle oppdaterte flight-tider skal meldes inn til Avinor.
3. Alle IATA-meldinger skal sendes til Avinors sentrale trafikkinformasjonssenhets OSLNOYA.
4. Alle IATA-meldinger som sendes til OSLNOYA skal være i henhold til siste versjon av IATA Airport Handling Manual (AHM) og IATA Standard Schedule Information Manual (SSIM).
5. Rapporteringen skal inkludere korrekte data for antall passasjerer og kilogram frakt og post for alle ankomster og avganger. Data skal rapporteres pr. flight nummer og dato.

Følgende IATA-format støttes, og data skal brukes til følgende formål:

Ruteplaner	SSIM	IATA Filformat for presentasjon av komplette sesongplaner, inkludert alle flighter, for en operatør for en avgrenset tidsperiode.	3 uker i forkant av sesongskifte.
	SSM (Standard Schedules Message Procedure)	IATA meldingsformat for rapportering av permanente tillegg og/eller endringer til originale sesongplaner.	Senest 24 timer før avgang.

	ASM (Ad-hoc Schedules Message)	IATA meldingsformat for rapportering av midlertidige/tidsbegrensede avvik fra den opprinnelige sesongplanen.	Senest 6 timer før avgang.
Flybevegelser	MVT (Aircraft movement message)	IATA meldingsformat for rapportering av avgangstider, ankomsttider og forsinkelser.	Avgangs og ankomstmelding skal sendes umiddelbart etter avgang eller ankomst Forsinkelsesmeldinger skal sendes så snart de er kjent.
	MVA (Aircraft movement message)	IATA meldingsformat for rapportering av avgangstider, ankomsttider og forsinkelser, automatisk sendt direkte fra det enkelte flyindivid (f.eks. ACARS).	Avgangs og ankomstmelding skal sendes umiddelbart etter avgang eller ankomst Forsinkelsesmeldinger skal sendes så snart de er kjent.
	DIV (Aircraft Diversion Message)	IATA meldingsformat for rapportering av avledninger fra den opprinnelige flightruten.	Skal sendes så snart endring er kjent.
Passasjer/last	SLS (Statistical Load Summary)	IATA meldingsformat for rapportering av passasjertall, bagasje, frakt og post.	Umiddelbart etter avgang.
	LDM (Loadmessage)	IATA meldingsformat for rapportering av passasjertall og vekt.	Umiddelbart etter avgang.
	PTM (Passenger Transfer Message)	IATA Meldingsformat for rapportering av transferpassasjerer.	Umiddelbart etter avgang.

17. des. Nr. 1803 2014

Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter 2015

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 17. desember 2014 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 8, § 9, § 10, § 14 og § 15. Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

Første del. Forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter

Kapittel 1. Tidspunkt for forrentning av utdanningslånet og tilbakebetalingsplan

§ 1–1. *Forrentning av utdanningslånet*

Utdanningslånet blir satt rentebærende fra det første månedsskiftet etter at låntakeren har avsluttet eller avbrutt utdanningen, eller når låntaker ikke lenger har rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første og fjerde del. Det blir også regnet renter når låntakeren er i utdanning, men ikke får støtte, se kapittel 11.

Gjeld fra tidligere utdanning er rentebærende når låntakeren er i deltidsutdanning.

Ved omgjøring av stipend til lån som følge av behovsprøving i henhold til kapittel 29 i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, rentebelastes dette lånet fra den datoen beløpet legges til låntakerens konto.

§ 1–2. *Tilbakebetalingsplan*

Det blir sendt ut tilbakebetalingsplan når lånet er satt rentebærende.

En låntaker som har fått tilbakebetalingsplan og deretter har fått støtte til ny utdanning, får fastsatt ny tilbakebetalingsplan for den samlede gjelden.

Kapittel 2. Rentevilkår

§ 2–1. *Beregning av renter*

Lån i Lånekassen har flytende rente med mindre låntaker inngår avtale om å binde renten.

Utgangspunktet for beregning av renter på lån i Lånekassen er statens antatte lånekostnader for tilsvarende rentebindingstid med et påslag på 1,25 prosentpoeng årlig effektiv rente. Staten har et begrenset antall utestående

statspapirer (lån som enten er statskasseveksler eller statsobligasjoner), og det vil ofte være nødvendig å interpolere (finne en veid gjennomsnittrente) mellom to statspapirer. Lånekostnaden anslås ved å observere markedskursen på Oslo Børs på slutten av dagen. Ved beregning av renten for en bestemt observasjonsperiode brukes kursobservasjoner på dager med oppgjør i den gitte perioden. Gjennomsnittet for alle daglige kursobservasjoner avrundes til nærmeste 0,1 prosentpoeng.

De nominelle rentene på det enkelte lån til kunden beregnes ut fra en oppgitt årlig effektiv rente inkludert påslaget på 1,25 prosentpoeng. Årlige effektive renter for faste og flytende renter før gebyrer beregnes av Finansdepartementet og publiseres på Lånekassens nettsider. Formelen for å beregne den årlige nominelle renten er:

$$r_n = \left[(1 + r_e)^{\frac{1}{n}} - 1 \right] n$$

der:

r_n = årlig nominell rente i prosent

r_e = årlig effektiv rente før gebyrer i prosent inkludert påslaget på 1,25 prosentpoeng

n = antall årlige renteinbetalinger.

Ved beregning av de nominelle rentene legges det til grunn tolv terminer per år. Rentene oppgis med tre desimaler. Det er Lånekassen som fastsetter de nominelle rentene. Ved beregning av effektiv rente på det enkelte lån til kunden, kommer i tillegg gebyrer hjemlet i utdanningsstøtteleven § 8 og tilhørende forskrifter.

Hovedstolen og kapitaliserte renter blir rentebelastet på etterskudd med en nominell perioderente som tilsvarer den årlige nominelle renten dividert med 365 eller 366 dager. Nye påløpte renter som ikke er betalt før hvert terminforfall blir kapitalisert etter forfallet.

Utgangspunktet for fastsetting av flytende rente er gjennomsnittet av observerte markedsrenter over to måneder på statspapirer (statskasseveksler) med gjenstående løpetid fra null til tre måneder. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft to måneder etter endt observasjonsperiode.

Lånekassen tilbyr fast rente hver annen måned, for perioder på tre, fem eller ti år. Utgangspunktet for fastsetting av de faste rentene er gjennomsnittet av observerte markedsrenter i løpet av én måned for statspapirer (obligasjoner) med tilsvarende løpetid. Observasjonsperiodene starter ved årsskiftet, og ny rente trer i kraft én måned etter endt observasjonsperiode. For eksempel er den faste renten fra 1. januar beregnet ut fra observasjoner i november. Ved avtale om binding av renten gjelder den aktuelle fastrenten fra én måned etter endt observasjonsperiode.

Det blir regnet renter etter forsinkelsesrenteloven av forfalt beløp fra dagen etter forfallsdato, og av hele lånet fra den datoen lånet er sagt opp som følge av mislighold.

§ 2–2. Binding av renten

Renten kan bindes for en periode på tre, fem eller ti år.

Søknad om å binde renten må være kommet inn til Lånekassen senest tolv dager etter endt observasjonsperiode.

Låntaker som har inngått avtale om å binde renten, skal betale i samsvar med avtalen.

Det er ikke anledning til å binde renten på kun deler av lånet.

§ 2–3. Oppheving av rentebinding

Dersom det ikke er inngått ny avtale om å binde renten når avtaleperioden er ute, blir lånet forrentet etter reglene for flytende rente, se § 2–1.

Beregning av over- og underkurs ved førtidig tilbakebetaling av deler av eller hele lån med fast rente gjøres etter § 9 om førtidig innfrielse av fastrentekreditt i forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. Det tas utgangspunkt i årlige effektive renter avrundet til en desimal før gebyrer, beregnet av Finansdepartementet og publisert på Lånekassens nettsider. De årlige effektive renter før gebyrer vil fremgå av kundens låneavtale.

Ved beregning av det veide gjennomsnittet av renten mellom to tilsvarende lån med en kortere og lengre bindingstid (interpolering) som ligger nærmest gjenværende bindingstid på lånet som tilbakebetales, benyttes de rentetilbud som gjelder på tilbakebetalingstidspunktet. Skulle det ikke foreligge noe tilbud om rentebinding på det aktuelle tidspunktet, brukes siste tilbud om fastrente. Når gjenværende løpetid for det aktuelle fastrentelånet er mindre enn tre år, brukes flytende rente på tilbakebetalingstidspunktet og tre års fastrentetilbud i gjennomsnittsberegningen.

Dersom låntaker avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden brukes de samme regler for beregning av over- og underkurs som forutsatt i § 9 i forskrift 7. mai 2010 nr. 654 om kredittavtaler mv. Overgang fra fast til flytende rente vil skje på den første dagen i måneden etter at søknaden er innlevert innenfor gjeldende tidsfrister. Ved beregning av den interpolerte renten mellom to lån med en kortere og en lengre bindingstid, som ligger nærmest gjenværende bindingstid på lånet som går fra fast til flytende rente, brukes de tilbud for fast rente som på søknadstidspunktet vil være gjeldende renter fra første dag i neste måned. Når gjenværende løpetid for det aktuelle fastrentelånet er mindre enn tre år, brukes den flytende renten som gjelder i den måneden søknaden er innlevert og tre års fastrentetilbud som på søknadstidspunktet vil være gjeldende rente fra første dag i måneden etter at søknaden er innlevert.

Dersom låntaker avslutter fastrenteavtalen i avtaleperioden inntreffer en sperrefrist på to måneder hvor lånet forrentes etter flytende rente, før lånet eventuelt kan bindes på nytt, se § 2–4 bokstav g.

Søknad om å avslutte fastrenteavtalen må være kommet inn til Lånekassen senest tolv dager etter endt observasjonsperiode.

Avtale om rentebinding blir også opphevet dersom låntaker begynner i fulltids- eller deltidsutdanning i avtaleperioden og får lån og/eller stipend fra Lånekassen. I slike tilfeller regnes avtalen om rentebinding som oppsagt den første måneden støtten utbetales. Overgang fra fast til flytende rente vil skje på den første dagen i måneden etter at avtalen regnes som oppsagt. Det blir regnet over- eller underkurs i samsvar med reglene i annet og tredje ledd.

§ 2-4. Avgrensning i adgangen til å inngå avtale om binding av renten

Følgende låntakere kan ikke inngå avtale om å binde renten:

- a) låntaker under 18 år
- b) låntaker som har kortere nedbetalingstid enn avtaleperioden
- c) låntaker med lån som ikke er satt rentebærende
- d) låntaker med oppsagt lån
- e) låntaker i gjeldsordning
- f) låntaker i deltidsutdanning med støtte fra Lånekassen og som har rentebærende lån fra tidligere utdanning
- g) låntaker som sier opp avtale om binding av renten før normert utløpstid, kan ikke inngå ny avtale om fastrente før tidligst etter to måneder. Se § 2-3 femte ledd.

§ 2-5. Rententesrente

Det blir regnet rentesrente med den rentesatsen som gjelder. Renter som ikke blir betalt, blir satt rentebærende etter hvert forfall. For låntaker som har lån fra før 1. juli 1985, blir det ikke regnet renter av rentegjeld som er opparbeidet før 1. januar 1990. Det blir ikke regnet renter av rentegjeld som er påløpt etter reglene i forsinkelsesrenteloven.

Kapittel 3. Terminbeløp

§ 3-1. Fastsettelse av terminbeløp

Terminbeløpene fastsettes etter annuitetsprinsippet, slik at gjelden nedbetales i løpet av den fastsatte nedbetalingstiden.

§ 3-2. Unntak i særlige tilfelle

I særlige tilfelle kan Lånekassen fravike reglene for fastsettelse av terminbeløpene.

§ 3-3. Justering av terminbeløpet

Terminbeløpet blir justert når rentesatsen endres.

Kapittel 4. Nedbetalingstid

§ 4-1. Vanlig nedbetalingstid

Den lengste nedbetalingstiden er 20 år fra den siste datoen lånet blir satt rentebærende. Lån over kr 235 000 vil normalt gi 20 års nedbetalingstid.

§ 4-2. Utvidet nedbetalingstid

Når det gis betalingsutsettelse for en termin, blir nedbetalingstiden normalt utvidet tilsvarende. Nedbetalingstiden kan ikke bli utvidet til mer enn 30 år.

§ 4-3. Kortere nedbetalingstid

Lånet skal være nedbetalt innen låntakeren fyller 65 år. For låntakere over 45 år blir terminbeløpene oppjustert slik at lengste nedbetalingstid blir kortere enn 20 år.

Kapittel 5. Ekstra innbetaling og innfrielse

§ 5-1. Ekstra innbetaling på lån med flytende rente

Låntaker med lån som blir forrentet etter § 2-1 (flytende rente), kan innfri eller betale ned gjelden raskere og med større beløp enn det som er fastsatt i betalingsplanen, uten ekstra kostnader.

§ 5-2. Ekstra innbetaling på lån med bundet rente

For låntaker som har inngått avtale om å binde renten etter § 2-2, vil ekstra innbetalinger eller innfrielse av gjelden i avtaleperioden føre til at det blir beregnet over- eller underkurs etter § 2-3.

§ 5-3. Refusjon av ekstra innbetalinger

Ekstra innbetalinger vil bare i særlige tilfeller kunne bli refundert.

Kapittel 6. Forfall, betalingsvarsel og gebyr

§ 6-1. Terminforfall og betalingspause

Første terminforfall blir fastsatt til om lag sju måneder etter at utdanningen er avsluttet eller avbrutt, eller når låntakeren ikke lenger mottar støtte fra Lånekassen (betalingspause). Dette gjelder også ved ny tilbakebetalingsplan etter § 1-2.

En låntaker som får støtte til deltidsutdanning og har lån det tidligere er utstedt tilbakebetalingsplan for, kan ikke få ny betalingspause.

Utdanningsgjelden har månedlige terminforfall.

§ 6-2. *Låntakerens plikt til innbetaling til tross for manglende betalingsvarsel*

Terminbeløpet skal betales selv om låntakeren ikke har fått betalingsvarsel, se § 16-2.

§ 6-3. *Gebyr ved førstegangs betalingsvarsel*

Ved varsling om terminbeløp som forfaller, påløper et gebyr på 18 kroner. Gebyret påløper ikke for låntakere som benytter elektronisk varsling, eller for låntakere som ikke kan benytte elektronisk varsling på grunn av dokumentert synshemming.

§ 6-4. *Gebyr ved andregangs betalingsvarsel (første purring)*

Ved andregangs betalingsvarsel påløper et gebyr på kr 280.

§ 6-5. *Gebyr ved tredjegangs betalingsvarsel (varsel om oppsigelse)*

Ved tredjegangs betalingsvarsel påløper et gebyr på kr 490.

§ 6-6. *Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling*

En innbetaling dekker i denne rekkefølgen: eventuelle inkassoomkostninger, gebyr, renter og lån.

§ 6-7. *Transaksjonskostnader*

Låntakeren skal dekke transaksjonskostnadene ved å betale gjelden.

Kapittel 7. *Følger av mislighold av betalingsforpliktelse eller brudd på opplysningsplikt*

§ 7-1. *Følger av unnlatt innbetaling etter tredjegangs betalingsvarsel*

Lånekassen kan kreve at hele gjelden blir innfridd før forfallstiden dersom låntakeren vesentlig misligholder låneavtalen. Dersom låntakeren ikke betaler innen fristen gitt i tredjegangs betalingsvarsel, fatter Lånekassen vedtak om oppsigelse av hele gjelden, og Statens innkrevingsentral overtar innkrevingen av den misligholdte gjelden. Oppsigelsen oppheves dersom låntakeren betaler eller får innvilget betalingsutsettelse for forfalte, ubetalte terminbeløp. Det vises til bestemmelsene om betalingslettelser i annen del. Ved oppheving av oppsigelsen trekker Lånekassen saken tilbake fra Statens innkrevingsentral.

Det blir regnet renter etter forsinkelsesrenteloven av forfalt beløp fra dagen etter forfallsdato, og av hele lånet fra den datoen lånet er sagt opp som følge av mislighold.

Med gjeld menes lån, renter, gebyr og omkostninger.

§ 7-2. *Innkrevning av misligholdt gjeld*

Dersom låntakeren ikke betaler hele det forfalte, ubetalte terminbeløpet, kan Statens innkrevingsentral inngå frivillig betalingsavtale for det forfalte beløpet.

Krav om tilbakebetaling av forfalt del av utdanningsgjeld kan inndrives ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2-7.

§ 7-3. *Tvangsinnkreving*

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Ved vesentlig mislighold kan Statens innkrevingsentral som særnamsmannsmyndighet avholde utleggsforretning for hele gjelden etter reglene i tvangsfullbyrdsloven. Statens innkrevingsentral kan også sende begjæring om utlegg til stedlig namsmann.

Dersom forfalte, ubetalte terminbeløp innbetales, kan innkrevingen stanses.

§ 7-4. *Låntaker i utlandet*

Dersom låntakeren er bosatt i utlandet, kan Statens innkrevingsentral kreve inn gjelden der låntakeren bor. Statens innkrevingsentral kan benytte inkassobyrå, advokat eller rettsapparatet. Innkrevingen kan stanses dersom forfalte, ubetalte terminbeløp innbetales, selv om saken er oversendt inkassobyrå eller advokat for låntakere som er bosatt i utlandet.

§ 7-5. *Gebyrer*

Låntaker kan belastes gebyrer og kostnader i forbindelse med tilbakebetaling og innkreving av gjelden.

§ 7-6. *Vedvarende og grovt mislighold*

Ved vedvarende og grovt mislighold av betalingsforpliktelsene kan låntakerens gjeld bli permanent overført til Statens innkrevingsentral. En permanent overføring av gjelden til Statens innkrevingsentral medfører tap av rettigheter gitt i eller i medhold av utdanningsstøtteleven.

Misligholdet blir ansett som vedvarende og grovt når gjelden har vært oppsagt i tre år.

§ 7-7. *Unntak fra § 7-6*

Det gjøres unntak fra § 7-6 dersom ett av følgende forhold er til stede:

- låntakeren har en løpende frivillig betalingsordning
- låntakeren har en løpende tvungen betalingsordning
- låntakeren har betalt inn et vesentlig beløp de siste tolv månedene
- låntakeren sannsynliggjør at den nåværende situasjonen gir rett til betalingslettelser etter annen del, eller
- særskilte forhold gjør det rimelig å unnta gjelden for overføring.

Krav om unntak må begrunnes og framsettes innen den fristen som er angitt i varsel om permanent overføring av gjelden til Statens innkrevingsentral. Krav om unntak etter at gjelden er permanent overført blir ikke behandlet.

§ 7–8. *Andre følger av mislighold av betalingsplikten*

Mislighold av betalingsplikten kan føre til avslag på søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte og avslag på søknad om betalingsutsettelse, rentefritak og ettergivelse, se § 17–3 og forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

§ 7–9. *Følger av brudd på opplysningsplikten*

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, og dermed har fått eller har forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som forskriftene ikke gir rett til, kan Lånekassen kreve støttebeløpet tilbakebetalt og regne renter fra det tidspunktet låntakeren fikk tildelt støtte. Hele gjelden kan bli sagt opp og innkrevd etter § 7–2 til § 7–4. Låntakeren kan miste retten til betalingslettelse og ettergivelse.

Ved vurderingen av misligholdet legges det i hovedsak vekt på hvor lenge misligholdet har pågått og på størrelsen av uberettiget mottatt støtte.

Kapittel 8. Utdanningsgjeld og gjeldsordning

§ 8–1. *Utenrettslig gjeldsordning*

Utdanningsgjeld kan tas med i gjeldsordninger utenfor gjeldsordningsloven (utenrettslig gjeldsordning). En søknad om slik gjeldsordning skal inneholde dokumenterte opplysninger om låntakers inntekter, formue, gjeld, antall barn, leveomkostninger og annet som kan være av betydning for saken. Det skal også gis slike opplysninger for ektefelle eller samboer i den grad det kan ha betydning for saken.

§ 8–2. *Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven*

Når låntaker oppnår gjeldsordning etter gjeldsordningsloven, skal betalingsvilkårene fastsettes i samsvar med den.

En gjeldsordning vil normalt gå ut på at usikret gjeld blir slettet etter gjeldsordningsperioden, som normalt er fem år, jf. gjeldsordningsloven kapittel 4 og 5.

Dersom gjeldsordningen ikke kommer i stand, skal låntakeren behandles etter andre bestemmelser i denne forskrift.

§ 8–3. *Spørsmål om ny utdanningsstøtte*

I gjeldsforhandlingsperioden og i gjeldsordningsperioden kan låntakeren som hovedregel ikke få nytt lån og/eller stipend. Dersom utdanningen er avtalt eller stadfestet i gjeldsordningen, kan ny støtte vurderes ut fra de alminnelige kriterier for tildeling, herunder tidligere mislighold, se § 7–8.

Kapittel 9. Fordringer som ikke anses mulig å inndrive

§ 9–1. *Ettergivelse av gjeld*

Lån, renter og omkostninger kan ettergis i den grad det ikke anses mulig å inndrive fordringen. En søknad om ettergivelse skal inneholde dokumenterte opplysninger om inntekten, formuen, gjelden, antall barn og levekostnadene til låntakeren. Søknaden skal også inneholde tilsvarende opplysninger om ektefelle eller samboer og annet som kan være av betydning i saken.

Ved vurderingen av søknaden skal det legges vekt på de økonomiske forholdene til låntakeren, både om betalingsevnen er varig sterkt nedsatt og hvor lenge misligholdet har vart. Dessuten skal det legges vekt på hvilke tiltak som har vært gjennomført i saken, og det skal vurderes hvilke tiltak som vil være mest hensiktsmessige for innkrevingen i fremtiden. Låntakeren kan ikke få ettergivelse dersom det vil virke støtende.

§ 9–2. *Innskrenket klageadgang*

Låntaker har ikke klageadgang etter reglene i forvaltningsloven for avgjørelser fattet i saker om gjeldsordning utenfor gjeldsordningsloven og ettergivelse av fordringer som ikke anses mulig å inndrive.

Kapittel 10. Personlig gjeld

§ 10–1. *Personlig gjeld*

Utdanningsgjeld gitt i medhold av utdanningsstøtteleven er personlig gjeld og kan ikke overdras til andre.

§ 10–2. *Ettergivelse ved død*

Dør låntakeren, blir gjelden ettergitt.

Annen del. Rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse

Kapittel 11. Rentefritak under utdanning

§ 11–1. *Vilkår for rett til rentefritak etter bestått fulltidsutdanning*

En låntaker som har bestått fulltidsutdanning og dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første del og fjerde del, har rett til rentefritak i så lang tid som det kunne ha blitt gitt støtte.

En låntaker som tar utdanning uten å søke om støtte, må søke om rentefritak innen foreldelsesfristen i § 13–2.

§ 11-2. Vilkår for rett til rentefritak etter bestått deltidsutdanning

En låntaker som har bestått deltidsutdanning, og som dokumenterer å ha hatt rett til støtte etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, første del, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Låntakeren må søke om rentefritak innen foreldelsesfristen i § 13-2.

§ 11-3. Rett til rentefritak på grunn av tillitsverv

En låntaker som har tillitsverv på fulltid i landsomfattende elev- eller studentorganisasjon, eller i tilknytning til utdanningsinstitusjon eller studentsamskipnad, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom tillitsvervet varer i minst tre måneder sammenhengende, og låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak på grunn av tillitsverv kan gis i inntil tolv måneder.

§ 11-4. Rett til rentefritak ved permisjon eller ved deltakelse i EUs program Erasmus+: Erasmus Mundus

En låntaker som har permisjon fra studiet og får studentstipend, eller en låntaker som deltar i EUs program Erasmus+: Erasmus Mundus i en periode som varer i minst tre måneder, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom låntakeren har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Kapittel 12. Rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker**§ 12-1. Rett til rentefritak av sosiale og økonomiske årsaker**

En låntaker som oppfyller ett av kravene i bokstavene a-d nedenfor og som samtidig har en person- og kapitalinntekt innenfor grensene i tabellen i § 12-7, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Låntakeren må dokumentere grunnlaget for søknaden om rentefritak, se § 12-6.

a) Forhold knyttet til sykdom og arbeidsledighet

Låntaker som er syk, som mottar arbeidsavklaringspenger eller er registrert arbeidsledig kan være berettiget til rentefritak.

Det er en forutsetning at forholdet varer i minst tre måneder sammenhengende.

b) Førstegangstjeneste eller elev ved militær skole

Låntaker som avtjener førstegangstjeneste i Norge, låntaker som er elev ved en militær skole og borgere fra EØS-land som avtjener verneplikt i hjemlandet.

Det er en forutsetning at forholdet varer i minst tre måneder sammenhengende.

c) Fødsel eller adopsjon

Låntaker som dokumenterer fødsel og omsorg etter fødsel. Den av foreldrene som har omsorgen for barnet, får rentefritak i inntil tolv måneder fra fødselen. Ved adopsjon av barn under ti år gis det rentefritak etter samme regler i inntil tolv måneder fra adopsjonsdato. I perioder der foreldrene deler omsorgen, kan rentefritaket bli delt.

d) Omsorgsarbeid

Låntaker som har omsorgsarbeid som varer i minst tre måneder sammenhengende. Som omsorgsarbeid regnes omsorg for barn under ti år eller omsorg for uføre, funksjonshemmede eller eldre med stort pleiebehov i den nærmeste familien. Se likevel § 12-5. Som barn under ti år regnes også barn som fyller ti år i løpet av 2015.

§ 12-2. Rett til rentefritak ved økonomisk stønad etter sosialtjenesteloven

En låntaker som dokumenterer at han eller hun i minst tre måneder sammenhengende ikke har hatt annen inntekt enn økonomisk stønad etter § 18 i sosialtjenesteloven, har rett til rentefritak i hele eller deler av perioden dersom person- og kapitalinntekt er innenfor grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

Rentefritak etter dette punktet kan gis for inntil tre år til sammen.

§ 12-3. Rett til rentefritak ved fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt

En låntaker som dokumenterer å ha hatt sammenhengende fulltidsarbeid i en periode på tolv måneder eller lenger, har rett til rentefritak dersom inntekten er under grensene, se annet ledd. Frivillig ulønnet arbeid gir ikke rett til rentefritak.

Gjennomsnittlig brutto månedsinntekt må ha vært kr 14 662 eller lavere i perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekten ikke overstige grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn låntakeren forsørger, til og med året barnet fyller 16 år. Se likevel § 12-5.

Rentefritak etter dette punktet kan gis for inntil tre år til sammen.

§ 12-4. Rett til rentefritak ved soning og lav bruttoinntekt

En låntaker som dokumenterer å ha sonet i fengsel eller sikringsanstalt i tolv måneder sammenhengende eller lenger, har rett til rentefritak når gjennomsnittlig månedlig bruttoinntekt er kr 14 662 eller lavere i den samme perioden. I tillegg må person- og kapitalinntekten ikke overstige grensene i tabellen, se § 12-7. For tidligere år gjelder egne inntektsgrenser. Inntektsgrensene i tabellen blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Se likevel § 12-5.

§ 12-5. Behovsprøving av rentefritak mot ektefelle, partner eller samboers inntekt

Rentefritak etter § 12-1 d, § 12-3 og § 12-4 behovsprøves mot inntekten til låntakerens ektefelle, eller partner, eller samboer som låntakeren har felles barn med.

Rentefritak gis bare til den som selv har inntekt under grensen. Det er en forutsetning at den samlede person- og kapitalinntekten per år er lavere enn kr 494 341. Grensen heves med kr 26 802 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år.

§ 12-6. Krav til dokumentasjon

Både årsak og inntekt skal dokumenteres for den perioden det blir søkt rentefritak for. Lånekassen innhenter dokumentasjon på person- og kapitalinntekt i Norge direkte fra skatteetaten. For rentefritak på grunn av fulltidsarbeid og lav bruttoinntekt eller ved soning og lav bruttoinntekt, må låntaker selv sende inn dokumentasjon på månedlig bruttoinntekt. I tillegg innhenter Lånekassen dokumentasjon på person- og kapitalinntekt fra skatteetaten.

Med person- og kapitalinntekt menes summen av inntekter før fradrag, slik den fremkommer i skattelikningen for det enkelte likningsår.

En etterbetalt trygde- eller pensjonsytelse som er opptjent i en tidligere periode enn det året den ble skattlagt, skal fordeles på de årene ytelsen ble opptjent dersom låntaker gjør gjeldende og dokumenterer et slikt forhold. Den nye årsinntekten skal legges til grunn både for avgjørelse av en foreliggende søknad om rentefritak og for en ny prøving av eventuelle tidligere innvilgede rentefritak. Dersom den nye prøvingen gir som resultat en reduksjon i eller bortfall av et tidligere innvilget rentefritak, medfører dette en økning av låntakers gjeld.

§ 12-7. Tabell for inntektsgrenser ved rentefritak for 2014

<i>Person- og kapitalinntekt per år</i>	<i>Antall måneder med rett til rentefritak</i>
301 988	1
297 000	2
292 014	3
287 025	4
282 038	5
277 050	6
272 063	7
267 075	8
262 088	9
257 100	10
252 112	11
247 125	12

Kapittel 13. Generelt om rentefritak**§ 13-1. Rentefritak gis på etterskudd**

Rentefritak gis på etterskudd og for hele måneder. Med «måned» menes en periode på 30 dager.

§ 13-2. Foreldelse av rentefritak

Krav om rentefritak som gjelder forhold før 1. januar 2012, er foreldet. Det kan gjøres unntak fra foreldelsesfristen dersom det er særlige forhold som gjør at søknadsfristen ikke kan bli holdt.

Krav om rentefritak på grunn av utdanning vil være foreldet tre år etter utdanningsprogrammets normerte avslutning.

Kapittel 14. Betalingsutsettelse**§ 14-1. Betalingsutsettelse av terminbeløp**

Det kan gis utsettelse med betaling av hele terminbeløp i inntil tre år, se likevel kapittel 4 og kapittel 17.

§ 14-2. Rett til betalingsutsettelse for terminbeløpene ved rentefritak

En låntaker som oppfyller kravene til rentefritak, har rett til betalingsutsettelse for terminbeløpene i den samme perioden, se likevel kapittel 4. Hvis det er sannsynlig at låntakeren vil få innvilget søknad om rentefritak, kan det gis betalingsutsettelse selv om likningen for den aktuelle perioden ikke foreligger.

Kapittel 15. Ettergivelse

§ 15-1. Rett til ettergivelse ved varig uførhet

Låntaker som har minst 50 prosent varig nedsatt inntektsevne (uføregrad) og som får varig uføretrygd fra folketrygden eller tilsvarende trygdeordning i utlandet, kan ha rett til ettergivelse eller nedskrivning av gjelden. For låntaker som får varig uføretrygd fra folketrygden etter å ha satt frem krav om slik på et tidspunkt hvor låntaker mottok arbeidsavklaringspenger, kreves det en uføregrad på 40 prosent.

Låntaker som fyller minst ett av vilkårene i første ledd, har rett til ettergivelse av hele gjelden når person- og kapitalinntekten er kr 284 426 eller lavere. Når person- og kapitalinntekten er mellom kr 284 427 og kr 410 117, har låntakeren rett til nedskrivning av gjelden og nedsettelse av terminbeløpet, se tabellen nedenfor. Grensene blir hevet med kr 13 390 per år for hvert barn som låntakeren forsørger, til og med det året barnet fyller 16 år. Inntekt som er registrert på låntakerens barn inngår ikke i behovsprøvningsgrunnlaget.

All inntekt må dokumenteres.

Tabell over inntektsgrenser ved delvis ettergivelse ved uførhet for 2015

Person- og kapitalinntekt per år	Ny gjeld	Nytt terminbeløp
kr 284 427–315 756	kr 57 482	kr 613
kr 315 757–346 105	kr 67 036	kr 737
kr 346 106–378 132	kr 76 728	kr 869
kr 378 133–410 117	kr 86 282	kr 990

§ 15-2. Ettergivelse ved lang tids arbeidsuførhet

En låntaker som på søknadstidspunktet er helt arbeidsufør kan få ettergitt og nedskrevet gjelden etter de samme inntektsgrensene som i § 15-1. Ettergivelse kan bare gis dersom låntaker har vært sammenhengende arbeidsufør i de siste seks årene, og fortsatt er det på søknadstidspunktet. Det tas bare hensyn til perioder med arbeidsuførhet fra og med siste dato lånet ble satt rentebærende. Det er en forutsetning at låntakeren i løpet av perioden ikke har mottatt rehabiliteringspenger, atferdingspenger, tidsbegrenset uførestønning eller arbeidsavklaringspenger.

§ 15-3. Opphevelse av vedtak om ettergivelse ved ny støtte fra Lånekassen

Dersom låntakeren får ny støtte fra Lånekassen etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, blir vedtaket om ettergivelse opphevet. Ettergitte renter blir ikke reaktivert. Er vedtaket om ettergivelse gjort for mer enn ti år siden, blir det ikke opphevet.

§ 15-4. Avslag på søknad om ettergivelse

Lånekassen kan avslå søknad om ettergivelse av støtte som låntakeren har hevet uten å ha rett til det.

§ 15-5. Ettergivelse ved alderspensjon

Dersom låntakeren får alderspensjon fra folketrygden eller tilsvarende pensjonsordning i utlandet, kan gjelden i særlige tilfeller bli ettergitt helt eller delvis.

At låntakeren har fylt 65 år eller har betalt ned på lånet i 20 år, gir ikke alene grunnlag for ettergivelse av gjeld.

Kapittel 16. Opplysningsplikt

§ 16-1. Låntakerens opplysningsplikt

Låntakeren plikter å gi riktige og fullstendige opplysninger til Lånekassen og gi melding om endringer i forhold til det som ble opplyst i søknaden.

§ 16-2. Adresseendring må meldes

Låntakeren plikter snarest mulig å melde adresseendring til Lånekassen eller til Folkeregisteret. Låntakere som er bosatt i utlandet, må melde adresseendring direkte til Lånekassen.

Kapittel 17. Mislighold av betalingsforpliktelser og brutt opplysningsplikt

§ 17-1. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse ved brutt opplysningsplikt

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten og av den grunn har fått eller forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som forskrift om tildeling av utdanningsstøtte ikke gir rett til, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

Dersom en låntaker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten og av den grunn har fått rentefritak eller ettergivelse som forskriften ikke gir rett til, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

§ 17-2. Tap av rett til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse ved mislighold av betalingsforpliktelser

Dersom en låntaker misligholder sine betalingsforpliktelser, kan låntakeren miste retten til rentefritak, betalingsutsettelse og ettergivelse.

§ 17–3. *Avslag på søknad om støtte til ny utdanning ved mislighold av betalingsforpliktelser*

Dersom en låntaker har misligholdt sine betalingsforpliktelser, kan Lånekassen gi avslag på søknad om støtte til ny utdanning etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte.

Tredje del. Ettergivelse av utdanningslån i 2015 for låntakere som er bosatt i og utøver et yrke i Finnmark og utvalgte kommuner i andre fylker (regionen)

Kapittel 18. Omfang**§ 18–1.** *Ettergivelse av lån for yrkesaktive i Finnmark og enkelte kommuner i Nord-Troms*

Låntakere som er yrkesaktive og bosatte i Finnmark eller i en av kommunene Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen og Karlsøy i Nord-Troms, kan søke om å få lånet ettergitt med ti prosent per år, men maksimum kr 25 000 og minimum kr 2 000 per år, til lånet er nedbetalt.

§ 18–2. *Ettergivelse av lån for yrkesaktive leger i enkelte kommuner*

Ordningen omfatter også låntakere som er yrkesaktive leger i disse kommunene:

Troms:

Gratangen, Ibestad, Torsken og Berg

Nordland:

Tysfjord, Rødøy, Nesna, Bø, Øksnes, Evenes, Vega, Flakstad, Moskenes og Andøy

Nord-Trøndelag:

Leka, Fosnes, Røyrvik, Høylandet og Lierne

Møre og Romsdal:

Aure

Fylkeslegen avgjør hvilke leger som er yrkesaktive i disse kommunene.

Det er ikke et vilkår for ettergivelse etter dette punktet at låntakeren er bosatt i kommunen.

Kapittel 19. Krav til låntakeren**§ 19–1.** *Krav til dokumentasjon på at låntaker er bosatt og yrkesaktiv i regionen*

Det er en forutsetning at låntakeren etter at lånet er satt rentebærende etter § 1–1, dokumenterer å ha vært bosatt og yrkesaktiv i regionen i tolv sammenhengende måneder.

Låntakere som har vært yrkesaktive i regionen, men som i en kortere tid av opptjeningsperioden har hatt arbeid utenfor regionen, kan i særlige tilfeller fortsatt bli omfattet av ordningen.

§ 19–2. *Vilkår for «bosatt»*

Med bosatt menes låntaker som har hatt både faktisk og formelt folkeregistrert bosted.

Dersom det er dokumentert at låntakeren faktisk har vært bosatt og yrkesaktiv i regionen, kan Lånekassen i særlige tilfeller vurdere ettergivelse selv om låntakeren ikke har hatt folkeregistrert adresse i regionen i hele opptjeningsperioden.

§ 19–3. *Definisjon av «yrkesaktiv»*

Som yrkesaktiv regnes:

- låntaker som har arbeid tilsvarende minst 50 prosent av fulltidsarbeid
- låntaker som har fulltidsarbeid i minst seks måneder, og som er registrert som arbeidssøker til fulltidsarbeid i resten av opptjeningsperioden
- låntaker som har omsorg for barn under ti år, eller har særlig tyngende omsorgsplikter i den nærmeste familien. Som barn under ti år regnes også barn som fyller ti år i løpet av 2015
- låntaker som har studiepermisjon med lønn eller stipend tilsvarende minst 50 prosent av full stilling, der lønnen blir betalt fra en arbeidsgiver i regionen.

Det tidsrommet en låntaker er sykmeldt fra et arbeidsforhold i regionen, blir regnet med i opptjeningsperioden.

Bosatte i regionen som er tilsatt i transportsektoren, på skip, oljeletingsfartøy eller faste installasjoner på kontinentalsokkelen, regnes som yrkesaktive i regionen når de er skattepliktige der.

§ 19–4. *Avgrensning av definisjonen av «yrkesaktiv»*

Låntaker som er i førstegangstjeneste eller i utdanning ved militære skoler, regnes ikke som yrkesaktiv.

Låntaker som omfattes av § 19–3 bokstav c, regnes ikke som yrkesaktiv i regionen dersom han eller hun er minst 50 prosent yrkesaktiv utenfor regionen i opptjeningsperioden.

Mottaker av arbeidsavklaringspenger regnes ikke som yrkesaktiv. Låntaker som mottar arbeidsavklaringspenger og samtidig oppfyller andre vilkår for yrkesaktivitet etter § 19–3, kan likevel regnes som yrkesaktiv.

§ 19–5. *Avgrensning av retten til ettergivelse*

Låntaker i fulltidsutdanning som kan få støtte etter første del i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, eller rentefritak etter kapittel 11, kan ikke få ettergitt lån etter tredje del.

Kapittel 20. Opptjeningsperiode for ettergivelse

§ 20-1. *Krav til sammenhengende opptjeningsstid*

Opptjeningsstiden skal være tolv sammenhengende måneder.

For låntakere som begynner i arbeid i regionen, regnes opptjeningsstiden fra datoen vedkommende har startet i arbeidet.

§ 20-2. *Unntak fra kravet om sammenhengende opptjeningsstid*

Etter nærmere retningslinjer kan det gjøres unntak fra kravet om sammenhengende opptjeningsstid ved avbrudd på grunn av førstegangstjeneste og avbrudd på grunn av utdanning. Ved avbrudd på grunn av utdanning kan det bli gjort unntak én gang og for opp til ett år.

§ 20-3. *Begrensning av opptjeningsstiden*

Låntaker som mottar støtte til fulltidsutdanning, kan ikke få perioden med støtte regnet med i opptjeningsstiden selv om låntakeren samtidig er yrkesaktiv.

§ 20-4. *Valg av forskrift*

Dersom opptjeningsperioden er fordelt på flere kalenderår, benyttes forskriftene som gjaldt ved starten av opptjeningsperioden, med mindre reglene endres til låntakerens fordel.

Kapittel 21. Ettergivelsesregler

§ 21-1. *Tidspunktet for ettergivelse*

Ettergivelsen skjer etter avsluttet opptjeningsperiode.

§ 21-2. *Ettergivelsesgrunnlaget*

Hovedstolen er ettergivelsesgrunnlaget, det vil si totalt lån ved avsluttet utdanning. Dersom det senere er innvilget ettergivelse av utdanningslån etter ordninger i kapittel 15 og fjerde del, reduseres ettergivelsesgrunnlaget. Det samme gjelder for utdanningsstøtte som låntakeren har mottatt uten å ha rett til det.

Omgjøring etter forskrift om tildeling av utdanningsstøtte, som blir foretatt etter at det er utstedt betalingsplan, fører ikke til endring i ettergivelsesgrunnlaget.

Lån som ikke er satt rentebærende før opptjeningsperioden er ute, kan ikke inngå i grunnlaget for ettergivelse.

§ 21-3. *Begrensning av ettergivelse ved misligholdt betalingsforpliktelse*

Avdrag som har forfalt til betaling før opptjeningsperioden er ute, men som ikke er betalt på tidspunktet for ettergivelse, blir ikke ettergitt med mindre låntakeren har rett til betalingsutsettelse for avdraget etter annen del.

§ 21-4. *Søknad om ettergivelse etter varsel om oppsigelse av gjelden*

Når det er sendt varsel om oppsigelse av lånet, kan søknad om ettergivelse ikke bli behandlet med mindre forfalt terminbeløp betales, eller det kan gis betalingsutsettelse etter annen del.

§ 21-5. *Avdrag på lånet og refusjon*

Det betales ikke avdrag på lånet, men alle påløpte renter skal betales. Terminbeløpene blir ikke endret så lenge rentesaldoen ved forfall er like stor som det ordinære terminbeløpet. Refusjon av betalt avdrag på lånet gis bare dersom låntakeren ber om det. Krav om refusjon må fremmes innen tre år etter at avdraget ble betalt.

Kapittel 22. Søknadsfrist og foreldelse

§ 22-1. *Søknad om ettergivelse*

Søknad om ettergivelse må dokumenteres og sendes inn etter hver ny opptjeningsperiode. Søknaden må være mottatt av Lånekassen senest tre måneder etter at opptjeningsperioden er ute, for at kravet ikke skal bli foreldet.

Fjerde del. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2015 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger

Kapittel 23. Ettergivelse av utdanningsgjeld i 2015 for låntakere som har fullført visse lærerutdanninger

§ 23-1. *Realfag og fremmedspråk*

Ordningen omfatter låntakere som fullfører følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret 2015:

- integrert masterprogram i lærerutdanning med spesialisering i realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk)
- toårig fagdidaktisk masterprogram for lærere som tar spesialisering i realfag eller fremmedspråk (bortsett fra nordisk/norsk)
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført mastergrad eller hovedfag i biologi, fysikk, geofag, informasjonsteknologi, kjemi, matematikk, teknologiske fag/sivilingeniørutdanning eller fremmedspråk, bortsett fra nordisk/norsk
- praktisk-pedagogisk utdanning (PPU), dersom låntakeren tidligere har fullført ingeniørutdanning.

§ 23-2. *Samisk*

Ordningen omfatter låntakere som fullfører 60 studiepoeng eller mer i samisk språk som del av følgende utdanninger i vårsemesteret eller høstsemesteret 2015:

- Samisk allmennlærerutdanning (Samisk høyskole)
 - Samisk førskolelærerutdanning (Samisk høyskole)
 - 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) som del av allmennlærerutdanning.
- Ordningen omfatter også låntakere som tar følgende utdanninger:
- 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntaker tidligere har fullført praktisk-pedagogisk utdanning (PPU)
 - Praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) dersom låntakeren tidligere har avlagt 60 studiepoeng i samisk språk (alle samiske språk)
 - 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk) dersom låntaker tidligere har fullført førskolelærerutdanning
 - Fullført førskolelærerutdanning dersom låntakeren tidligere har avlagt 60 studiepoeng samisk språk (alle samiske språk).

§ 23–3. *Beløp for ettergivelse*

Låntakere som fyller vilkårene i § 23–1 eller § 23–2, kan få ettergitt utdanningsgjeld med opp til kr 50 000. Ettergivelse kan ikke gis for samme utdanning etter både § 23–1 og § 23–2.

§ 23–4. *Søknadsfrist*

Søknad om ettergivelse må være kommet inn til Lånekassen senest seks måneder etter at eksamen er avlagt. Lånekassen kan gjøre unntak fra fristen hvis særlige forhold gjør at søknadsfristen ikke kan bli overholdt.

Femte del. Misligholdt utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral

Kapittel 24. Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral og gjeldsordninger

§ 24–1. *Gjeldsordning etter gjeldsordningsloven*

Utdanningsgjeld som er permanent overført til Statens innkrevingsentral, er omfattet av vilkårene i gjeldsordningsloven. Utdanningsgjeld skal behandles på linje med annen gjeld som har tilsvarende sikringsgrad.

§ 24–2. *Utenrettslig gjeldsordning*

Når Lånekassen har overført utdanningsgjeld permanent til Statens innkrevingsentral, kan denne delta i utenrettslig gjeldsordning, jf. utdanningsstøtteleven § 14.

En forespørsel om utenrettslig gjeldsordning skal inneholde dokumenterte opplysninger om inntekten, formuen, gjelden, antall barn og levekostnadene til skyldneren. Forespørselen skal også inneholde tilsvarende dokumenterte opplysninger om ektefelle eller samboer og annet som kan være av betydning i saken.

Reglene i gjeldsordningsloven gjelder som utfyllende regelverk.

Kapittel 25. Betalingsvilkår for utdanningsgjeld som er overført permanent til Statens innkrevingsentral

§ 25–1. *Rentevilkår*

Fordringer som blir permanent overført til Statens innkrevingsentral, får lagt til renter etter den rentesatsen som blir fastsatt for lån i Lånekassen etter § 2–1 og § 2–5.

§ 25–2. *Prioriteringsrekkefølge ved innbetaling*

En innbetaling dekker i denne rekkefølgen: inkassoomkostninger, gebyr, renter og lån.

§ 25–3. *Statens innkrevingsentralers myndighetsutøvelse*

Statens innkrevingsentral er kreditor for utdanningsgjeld som er permanent overført fra Statens lånekasse for utdanning.

Krav om tilbakebetaling av utdanningsgjeld er tvangsgrunnlag for utlegg. Statens innkrevingsentral kan som særnamsmann avholde utleggsforretning etter reglene i tvangsfullbyrdsloven. Statens innkrevingsentral kan også sende begjæring om utlegg til alminnelig namsmann, jf. utdanningsstøtteleven § 11 og § 12.

§ 25–4. *Ettergivelse ved manglende betalingsevne*

Statens innkrevingsentral kan ettergi lån, renter og omkostninger dersom det foreligger manglende betalingsevne. Med manglende betalingsevne menes at betalingsevnen er varig sterkt nedsatt. Låntakeren vil ikke kunne få ettergivelse dersom det vil virke støtende.

Søknad om ettergivelse av lån skal inneholde dokumenterte opplysninger om inntekten, formuen, gjelden, antall barn og levekostnadene til skyldneren. Søknaden skal også inneholde tilsvarende dokumenterte opplysninger om ektefelle eller samboer og annet som kan være av betydning i saken.

Låntaker har ikke klageadgang etter reglene i forvaltningsloven for avgjørelser fattet i saker om ettergivelse ved manglende betalingsevne.

§ 25–5. *Ettergivelse ved død*

Dør låntakeren, blir gjelden ettergitt.

II

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2015.

19. des. Nr. 1804 2014**Forskrift om endring i forskrift om særavgifter**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2014 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 2. januar 2015 kl. 14.45.

I

I forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 4–6–1 annet ledd annet punktum oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2015.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 10/2014 s. 1573 (i forskrift 16. juli 2014 nr. 988 om endring i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil)

Vedlegg 1 kravområde 2 fjerde kolonne og kravområde 41A fjerde kolonne skal lyde:

16.07.2014.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2014-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2000	29	2774	Forskrift nr. 1281	13
2008	8	1278	Forskrift nr. 788	11
2011	10	1416	Forskrift nr. 1087	15
2012	3	464	Forskrift nr. 77	4
2012	13	2263	Forskrift nr. 1157	5
2013	12	2073	Forskrift nr. 1066	15
2013	15	2555	Forskrift nr. 1291	5
2013	15	2584	Forskrift nr. 1308	13
2013	18	3031	Forskrift nr. 1503	1
2014	1	32	Forskrift nr. 1739	15
2014	1	106	Forskrift nr. 29	2
2014	1	124	Forskrift nr. 39	4
2014	7	1093	Forskrift nr. 764	10
2014	7	1041	Forskrift nr. 677	12
2014	8	1224	Forskrift nr. 790	12
2014	10	1573	Forskrift nr. 988	17
2014	12	1916	Forskrift nr. 1308	13
2014	13	2079	Forskrift nr. 1242	16
2014	15	2533	Forskrift nr. 1517	16

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata via nettsiden www.lovdata.no/lovtidend/kunngjoring.

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2014 koster	Avd. I	kr 1590	kr 2375	kr 3285
	Avd. I og II	kr 1980	kr 3430	kr 4855

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no – også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig. På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Faks 23 11 83 01
E-post: ltavd1@lovdata.no